

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Ποινική προστασία του περιβάλλοντος –Εναρμόνιση με την Οδηγία 2008/99/ΕΚ – Πλαίσιο παραγωγής και διαχείρισης για τη διαχείριση των αποβλήτων – Εναρμόνιση με την Οδηγία 2008/98/ΕΚ-Ρύθμιση θεμάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Ι. Γενικό Μέρος

Το προτεινόμενο σχέδιο νόμου που προτείνεται για ψήφιση στην Εθνική Αντιπροσωπεία ανταποκρίνεται καταρχήν στην άμεση και επιτακτική ανάγκη ενσωμάτωσης στην ελληνική έννομη τάξη δύο Οδηγιών της ευρωπαϊκής νομοθεσίας που αφορούν α) στην ποινική προστασία του περιβάλλοντος (Οδηγία 2008/99/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Νοεμβρίου 2008 «σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος μέσω ποινικού δικαίου») και β) στη θέσπιση και διαμόρφωση ενός αποτελεσματικού πλαισίου διαχείρισης αποβλήτων (Οδηγία 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19ης Νοεμβρίου 2008 «για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών»). Εκτός των σχεδίων διατάξεων ενσωμάτωσης των προαναφερόμενων Οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το παρόν σχέδιο νόμου περιλαμβάνει και μία σειρά από άλλες εξίσου σημαντικές ρυθμίσεις της αρμοδιότητας του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Λόγω της ιδιαιτερότητας των προτεινόμενων ρυθμίσεων που εντάσσονται σε ένα νομοσχέδιο με ευρύτερο αντικείμενο, το προτεινόμενο σχέδιο διακρίνεται από μία ενιαία εσωτερική δομή και, ως εκ τούτου, χωρίζεται σε τέσσερις Ενότητες, η καθεμία από τις οποίες αποτελείται από ξεχωριστά Μέρη. Στα Μέρη της Ενότητας Α' και Β' του νομοσχεδίου υπάρχουν και διακεκριμένα Κεφάλαια.

Στην Ενότητα Α' του προτεινόμενου σχεδίου εμπεριλαμβάνονται οι διατάξεις μεταφοράς στην ελληνική έννομη τάξη της Οδηγίας 2008/99/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Νοεμβρίου 2008 «σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος μέσω ποινικού δικαίου». Αποτελεί κοινή διαπίστωση ότι οι σύγχρονες τάσεις σχεδιασμού και διαμόρφωσης της πολιτικής περιβάλλοντος και των άλλων πολιτικών, σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο, καθώς και η ανάγκη αποτελεσματικής άσκησης των πολιτικών αυτών στο πλαίσιο της αειφόρου ανάπτυξης, δημιουργούν νέους προσανατολισμούς και επιβάλλουν την προαγωγή μιας υψηλού επιπέδου περιβαλλοντικής προστασίας. Στο πλαίσιο αυτό καθίσταται επιτακτική η ανάγκη να αντιμετωπισθεί αποτελεσματικά το πρόβλημα του περιβαλλοντικού εγκλήματος που συνεχώς επιδεινώνεται, με ιδιαίτερα δυσμενείς επιπτώσεις στην ποιότητα της ζωής και στην οικονομία.

Λόγω της σημασίας του εννόμου αγαθού του περιβάλλοντος στην κοινωνική ζωή, είναι εμφανές ότι αυτός που καταστρέφει το περιβάλλον αναιρεί τις θεμελιώδεις προϋποθέσεις επιβίωσης του ανθρώπου. Ως εκ τούτου η προσφυγή στο ποινικό δίκαιο έχει κριθεί αναγκαία και σκόπιμη στις περισσότερες σύγχρονες νομοθεσίες. Είναι, επίσης, διαπιστωμένο ότι οι ποινικές κυρώσεις για τα περιβαλλοντικά αδικήματα έχουν επαρκώς αποτρεπτικό αποτέλεσμα κυρίως για τους ακόλουθους λόγους:

- η επιβολή ποινικών κυρώσεων είναι ενδεικτική της κοινωνικής αποδοκμασίας που διαφέρει ποιοτικά από τις διοικητικές κυρώσεις ή τους μηχανισμούς αποζημίωσης που προβλέπει το αστικό δίκαιο.

- οι διοικητικές ή άλλες οικονομικές κυρώσεις μπορεί να μην είναι αποτρεπτικές όταν οι δράστες δεν είναι φερέγγυοι ή, αντιθέτως, όταν είναι οικονομικά ισχυροί

- τα μέσα για ποινικές έρευνες και διώξεις στο πλαίσιο και της αμοιβαίας δικαστικής αρωγής μεταξύ των κρατών μελών, είναι ισχυρότερα από τα προβλεπόμενα από το αστικό και το διοικητικό δίκαιο και ως εκ τούτου μπορούν να βελτιώσουν και να καταστήσουν πιο αποτελεσματικές τις εν λόγω διαδικασίες.

- τέλος, παρέχεται επιπλέον εγγύηση αμεροληψίας, επειδή οι αρμόδιες για τις έρευνες αρχές που προβλέπεται να συμμετάσχουν στις ποινικού χαρακτήρα έρευνες, είναι άλλες από τις διοικητικές αρχές που έχουν χορηγήσει τις άδειες εκμετάλλευσης των ρυπογόνων δραστηριοτήτων.

Η χώρα μας έχει «νομοθετική ιστορία» στην ποινική θωράκιση της προστασίας του περιβάλλοντος με το άρθρο 28 του ν.1650/1986 «για την προστασία του περιβάλλοντος» (Α' 160), νόμου-πλασίου που εκδόθηκε κατ' επιταγή του άρθρου 24 του Συντάγματος του 1975. Με το νόμο αυτό εκφράστηκε η ανάγκη για σύγχρονους και αποτελεσματικούς θεσμούς στον κρίσιμο τομέα της περιβαλλοντικής προστασίας. Στο πλαίσιο αυτό είχε από τότε διαπιστωθεί από την Πολιτεία ότι οι κλασικοί κανόνες επιβολής ποινικών κυρώσεων παρουσίαζαν ανεπάρκειες για την αποτελεσματική προστασία του περιβάλλοντος και ως εκ τούτου καθιερώθηκαν νέες μορφές ποινικών ρυθμίσεων στον τομέα αυτόν. Χαρακτηριστική ήταν η καθιέρωση αυτοτελούς ποινικής ευθύνης των νομικών προσώπων στις περιπτώσεις που η υποβάθμιση του περιβάλλοντος προερχόταν από τις δραστηριότητές τους.

Οι ρυθμίσεις του ν.1650/1986 θεωρήθηκαν πρωτοποριακές σε σχέση με το αντίστοιχο θεσμικό πλαίσιο περιβαλλοντικής προστασίας που ίσχυε σε άλλα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ειδικότερα το άρθρο 28 με την ποινικοποίηση των περιβαλλοντικών αδικημάτων. Σήμερα οι περισσότερες σύγχρονες νομοθεσίες των κρατών μελών έχουν υιοθετήσει ποινικές διατάξεις για την προστασία του περιβάλλοντος. Ωστόσο, οι προβλεπόμενες κυρώσεις διαφέρουν ανάλογα με το κράτος - μέλος, με αποτέλεσμα να παρατηρούνται σοβαρές διαφορές σε ό,τι αφορά το επίπεδο των επιβαλλόμενων κυρώσεων για παρεμφερή ή ταυτόσημα αδικήματα. Το περιβαλλοντικό έγκλημα συχνά έχει διασυννοριακό χαρακτήρα ή επιπτώσεις. Κατά συνέπεια, διαπιστώθηκε ότι οι δράστες μπορούσαν να εκμεταλλεύονται προς όφελός τους τις υφιστάμενες διαφορές μεταξύ των νομοθεσιών των επιμέρους κρατών - μελών.

Το πρόβλημα αυτό αντιμετωπίστηκε σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης με την ανάληψη της δέουσας νομοθετικής δράσης και την υιοθέτηση της οδηγίας 2008/99/ΕΚ. Η Ευρωπαϊκή Ένωση μεριμνά, σύμφωνα με το άρθρο 174 (παράγραφος 2) της Συνθήκης ΕΚ, για την εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας του περιβάλλοντος και λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα που διασφαλίζουν την πλήρη εφαρμογή των κανόνων που θεσπίζει σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος. Η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη - μέλη έχουν εκδώσει πολυάριθμες νομοθετικές πράξεις με στόχο την προστασία του περιβάλλοντος. Ωστόσο, η Ε.Ε. διαπίστωσε ότι οι κυρώσεις που έ-

χουν θεσπίσει τα κράτη - μέλη δεν αρκούν πάντοτε για την αποτελεσματική εφαρμογή της κοινοτικής πολιτικής σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος. Παράλληλα, αν και η κοινοτική περιβαλλοντική νομοθεσία υποχρεώνει σε διάφορες περιπτώσεις τα κράτη - μέλη να επιβάλλουν αποτρεπτικές, αποτελεσματικές και αναλογικές κυρώσεις στις περιπτώσεις παραβάσεων, δεν υφίστανται κοινοτικές διατάξεις που να καλούν τα κράτη - μέλη να θεσπίζουν συγκεκριμένες κυρώσεις ποινικού χαρακτήρα για τα σοβαρά περιβαλλοντικά αδικήματα. Εξ άλλου, είναι γεγονός ότι τα σοβαρά περιβαλλοντικά εγκλήματα δεν ακολουθούν πάντα τα υφιστάμενα γεωπολιτικά σύνορα. Είναι στις περισσότερες περιπτώσεις ως εκ φύσεως διασυνοριακά και κατά συνέπεια απαιτούν συνεργασία και κοινές αρχές μεταξύ των κρατών - μελών.

Συνεκτιμώντας αυτά τα δεδομένα η Ευρωπαϊκή Ένωση, θεώρησε επιτακτική την ανάγκη μιας συνολικής και ολοκληρωμένης ποινικής προστασίας του περιβάλλοντος για την πάταξη του περιβαλλοντικού εγκλήματος, με την θέσπιση της οδηγίας 2008/99/ΕΚ. Η οδηγία αυτή έχει συνταχθεί σύμφωνα με τις αρχές του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ειδικότερα αυτές που καθορίζονται στο κεφάλαιο VI αυτού και επιδιώκει να προαγάγει την ενσωμάτωση στις κοινοτικές πολιτικές μιας υψηλού επιπέδου περιβαλλοντικής προστασίας σύμφωνα με την αρχή της αειφόρου ανάπτυξης όπως ορίζεται στο άρθρο 37 του ανωτέρω χάρτη.

Η οδηγία 2008/99/ΕΚ αφορά αποκλειστικά και μόνο αυτό που δεν μπορούν να επιτύχουν ικανοποιητικά τα κράτη - μέλη χωριστά, δηλαδή την καθιέρωση ενιαίου ελάχιστου πλαισίου ποινικής προστασίας για ολόκληρη την ΕΕ, μέσω του οποίου να είναι δυνατή η αποτελεσματικότερη προστασία του περιβάλλοντος, θεσπίζοντας παράλληλα κοινές αρχές και προσεγγίσεις για τα κράτη μέλη. Με τις ρυθμίσεις της οδηγίας καθιερώνεται μια περιορισμένη προσέγγιση για τα κράτη - μέλη που αναφέρεται:

- στην εναρμόνιση ενός καταλόγου σοβαρών περιβαλλοντικών αδικημάτων, τα οποία πρέπει να θεωρούνται ποινικώς κολάσιμα σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση, εφόσον διαπράττονται εκ προθέσεως ή, τουλάχιστον, λόγω βαρείας αμέλειας - στην εναρμόνιση του πεδίου της ευθύνης των νομικών προσώπων και στην επιβολή σε βάρος τους ποινικών κυρώσεων

- στην προσέγγιση των επιπέδων των προβλεπόμενων κυρώσεων με αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές ποινικές κυρώσεις, ιδίως στα σοβαρά περιβαλλοντικά εγκλήματα.

Με τον τρόπο αυτό, εξασφαλίζεται ότι οι σοβαρές περιπτώσεις περιβαλλοντικών εγκλημάτων αντιμετωπίζονται ανάλογα σε όλα τα κράτη - μέλη και ότι οι δράστες δεν θα μπορούν να επωφεληθούν από τις υφιστάμενες διαφορές της εθνικής νομοθεσίας. Παράλληλα διευκολύνεται η συνεργασία μεταξύ των κρατών - μελών σε περιπτώσεις διασυνοριακών επιπτώσεων, διότι οι κοινοί κανόνες για τα ποινικά αδικήματα καθιστούν δυνατή τη χρήση αποτελεσματικών μεθόδων έρευνας και βοήθειας εντός και μεταξύ των κρατών - μελών. Η επιλογή από την Ευρωπαϊκή Ένωση του νομοθετικού μέσου της «οδηγίας» θεωρήθηκε ως το πιο ενδεδειγμένο μέσο, επειδή καθιερώνει δεσμευτικό ελάχιστο πρότυπο για την προστασία του περιβάλλοντος μέσω του ποινικού δικαίου, αφήνοντας παράλληλα περιθώρια ευελιξίας στα κράτη - μέλη όσον αφορά την εφαρμογή της οδηγίας και τη με-

ταφορά της στην εθνική ποινική νομοθεσία. Ειδικότερα τα κράτη - μέλη είναι ελεύθερα να διατηρήσουν ή να καθιερώσουν αυστηρότερα μέτρα από τα προβλεπόμενα στην οδηγία. Για παράδειγμα, έχουν το δικαίωμα να καθιερώσουν επιπλέον αδικήματα, να διευρύνουν το πεδίο της ποινικής ευθύνης ώστε να καλύπτονται και περιπτώσεις απλής αμέλειας ή/και να προσθέσουν επιπλέον τύπους και υψηλότερα επίπεδα ποινών.

Η ενσωμάτωση στην εθνική έννομη τάξη των διατάξεων της κοινοτικής οδηγίας, εντάσσεται στις περιπτώσεις που η υφιστάμενη εθνική νομοθεσία και ειδικότερα το άρθρο 28 του ν.1650/1986, πέραν της καθαυτό ποινικοποίησης των περιβαλλοντικών αδικημάτων, έχει ήδη θεσπίσει την ποινική ευθύνη των νομικών προσώπων από τις δραστηριότητες των οποίων προκαλείται ή ενδέχεται να προκληθεί ρύπανση ή υποβάθμιση του περιβάλλοντος και επιπλέον περιλαμβάνει ρυθμίσεις αυστηρότερες από αυτές της κοινοτικής οδηγίας.

Ειδικότερα το μεγαλύτερο μέρος του κοινοτικού «κεκτημένου» που αφορά το περιβάλλον, έχει ενσωματωθεί στην εθνική νομοθεσία σύμφωνα με τις νομοθετικές εξουσιοδοτήσεις του ν.1650/1986 και κατά συνέπεια τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που παραβαίνουν τις σχετικές ρυθμίσεις, έχουν ήδη ενταχθεί ή εντάσσονται στο καθεστώς των ποινικών κυρώσεων του άρθρου 28. Κατά συνέπεια πέραν της κοινοτικής νομοθεσίας που απαριθμείται στα παραρτήματα Α και Β της οδηγίας 2008/99/ΕΚ, επιπλέον ένας μεγάλος αριθμός κοινοτικών οδηγιών για το περιβάλλον έχει ενσωματωθεί στην εθνική έννομη τάξη σύμφωνα με το ν.1650/1986.

Έτσι το πεδίο εφαρμογής της ποινικής προστασίας του περιβάλλοντος σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία (άρθρο 28 του ν.1650/1986), είναι εκ των πραγμάτων ευρύτερο αυτού της κοινοτικής οδηγίας. Από την κοινοτική νομοθεσία που αναφέρεται στα παραρτήματα Α και Β της οδηγίας 2008/99/ΕΚ, μόνο οι οδηγίες που αναφέρονται στην ταξινόμηση και επισήμανση επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων, στην παραγωγή, επεξεργασία, χρήση και διάθεση πυρηνικών ουσιών ή άλλων ραδιενεργών υλικών, στην απόρριψη ή εισαγωγή ιοντίζουσας ακτινοβολίας στον αέρα, το έδαφος ή το νερό και στις εκπομπές αέριων ρύπων από τους κινητήρες οχημάτων, δεν έχουν ενσωματωθεί στην εθνική νομοθεσία σύμφωνα με το ν.1650/1986 αλλά με άλλες νομοθετικές εξουσιοδοτήσεις, χωρίς πρόβλεψη ειδικών ποινικών κυρώσεων στους παραβάτες. Με τις διατάξεις της Ενότητας Α' του παρόντος σχεδίου νόμου εντάσσονται οι νομοθετικές πράξεις ενσωμάτωσης των ανωτέρω οδηγιών στο καθεστώς ποινικής προστασίας του άρθρου 28 του ν.1650/1986.

Παράλληλα η Πολιτεία εκτιμώντας και αξιολογώντας την επιταγή του κοινοτικού νομοθέτη για θέσπιση και εφαρμογή αποτρεπτικών, αποτελεσματικών και αναλογικών κυρώσεων και προκειμένου να ανταποκριθεί πληρέστερα και πιο ολοκληρωμένα στις νέες απαιτήσεις και τους προσανατολισμούς του κοινοτικού περιβαλλοντικού κεκτημένου, προβαίνει στην υιοθέτηση ενός νομοθετικού πλαισίου που στοχεύει:

- α) στην περαιτέρω βελτίωση, επί το αυστηρότερο, των υφιστάμενων ρυθμίσεων του άρθρου 28 του ν. 1650/1986, με την υιοθέτηση των αναγκών προς τούτο τροποποιήσεων, που θα διασφαλίζουν πιο αποτελεσματική περιβαλλοντική προστασία, σύμφωνα με τα σημερινά δεδομένα

β) στον εμπλουτισμό του ποινικού κώδικα και άλλης ποινικής νομοθεσίας με διατάξεις περιβαλλοντικής προστασίας

γ) στην θέσπιση ειδικών δικονομικών διατάξεων σύμφωνα με τις οποίες οι Επιθεωρητές Περιβάλλοντος που έχουν συσταθεί με το άρθρο 9 του ν. 2947/2001 (Α' 228), εξοπλίζονται με προανακριτικές αρμοδιότητες και ενδυναμώνεται ο ρόλος τους στην πρόληψη, την αποτροπή και την επέκταση των περιβαλλοντικών εγκλημάτων.

Με αυτά τα νομοθετικά δεδομένα ενισχύεται ο παρεμβατικός ρόλος της Πολιτείας στην διαμόρφωση και άσκηση αποτελεσματικών πολιτικών για το περιβάλλον και την αποτροπή ζημιογόνων για το περιβάλλον ενεργειών. Το περιεχόμενο της Ενότητας Α' του προτεινόμενου νομοσχεδίου συντίθεται από τα ακόλουθα δύο Μέρη:

1. Το Μέρος Α', με το οποίο γίνεται ενσωμάτωση της κοινοτικής οδηγίας 2008/99/ΕΚ στο Εθνικό Δίκαιο και το οποίο αποτελείται από ένα Κεφάλαιο, στο οποίο περιέχονται γενικές διατάξεις, και

2. Το Μέρος Β', το οποίο περιέχει τα εθνικά μέτρα εφαρμογής της οδηγίας 2008/99/ΕΚ και αποτελείται από α) το Κεφάλαιο Α' στο οποίο περιγράφονται τα αδικήματα που είναι ποινικά κολάσιμα, β) το Κεφάλαιο Β' το οποίο περιλαμβάνει γενικές διατάξεις που αναφέρονται στη διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής του νόμου, και γ) το Κεφάλαιο Γ' που αναφέρεται στην τροποποίηση του άρθρου 28 του ν. 1650/1986 και άλλων διατάξεων του Ποινικού Κώδικα, καθώς και στον καθορισμό ειδικών δικονομικών διατάξεων.

Η Ενότητα Β' του προτεινόμενου σχεδίου νόμου ενσωματώνει στο εθνικό μας δίκαιο την Οδηγία πλαίσιο 2008/98/ΕΚ «για τα απόβλητα» του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19ης Νοεμβρίου 2008. Με την προαναφερόμενη οδηγία καταργείται η προηγούμενη οδηγία 2006/12/ΕΚ για τα απόβλητα. Με το παρόν σχέδιο νόμου ρυθμίζεται συνολικά η διαχείριση των αποβλήτων ώστε να προστατεύεται το περιβάλλον, η ανθρώπινη υγεία και να εξοικονομούνται οι φυσικοί πόροι, μέσω της επαναχρησιμοποίησης και της ανακύκλωσης των αποβλήτων και της ανάκτησης υλικών ή/και ενέργειας από τα απόβλητα. Η προαναφερθείσα ενσωμάτωση, επιβάλλει την αναμόρφωση και τον εκσυγχρονισμό του θεσμικού πλαισίου που διέπει τη διαχείριση των αποβλήτων στην Ελλάδα, έτσι ώστε να είναι συμβατό με τις επιταγές της Οδηγίας.

Η φιλοσοφία της οδηγίας – πλαίσιο 2008/98 ΕΚ «για τα απόβλητα» είναι η θέσπιση ενιαίων κανόνων διαχείρισης για όλα τα είδη αποβλήτων, με ενσωμάτωση ειδικών ρυθμίσεων για τα επικίνδυνα απόβλητα και με παράλληλη κατάργηση της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ για τα επικίνδυνα απόβλητα, της οδηγίας 75/439/ΕΟΚ σχετικά με τη διάθεση χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων και της προηγούμενης οδηγίας – πλαίσιο 2006/12 ΕΚ «περί των αποβλήτων». Οι κανόνες αυτοί, σύμφωνα με την οδηγία, οφείλουν να είναι κοινοί για το σύνολο των Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατά συνέπεια, όλα τα Κράτη – Μέλη υποχρεούνται να αναμορφώσουν το θεσμικό τους πλαίσιο για τα απόβλητα.

Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις της Ενότητας Β' του παρόντος σχεδίου νόμου βασίζονται πλήρως στη φιλοσοφία και στις αιτιολογικές σκέψεις της οδηγίας Πλαίσιο 2008/98 ΕΚ «για τα απόβλητα» και περιλαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προσαρμογής στην ελληνική πραγματικό-

τητα και πρακτική. Στην παρούσα Ενότητα Β' του προτεινόμενου σχεδίου καθορίζεται το νομικό πλαίσιο για τον χειρισμό όλων των αποβλήτων σε όλη την επικράτεια. Ειδικότερα με το προτεινόμενο σχέδιο καθορίζεται μια νέα στρατηγική, αντίληψη και πολιτική στη διαχείριση των αποβλήτων με κύριο στόχο τη μετάβαση σε μια Ευρωπαϊκή Κοινωνία Ανακύκλωσης, με υψηλό επίπεδο αποδοτικότητας των πόρων. Στο πλαίσιο αυτό, λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα για να προωθηθεί η επαναχρησιμοποίηση προϊόντων και οι δραστηριότητες προετοιμασίας προς επαναχρησιμοποίηση, ιδίως ενθαρρύνοντας τη δημιουργία και τη στήριξη δικτύων επαναχρησιμοποίησης και επισκευής, τη χρήση οικονομικών μέσων, κριτηρίων προμηθειών, ποσοτικών στόχων ή άλλων μέτρων. Επίσης λαμβάνονται μέτρα για την προώθηση της ανακύκλωσης υψηλής ποιότητας και για το σκοπό αυτό καθιερώνεται χωριστή συλλογή αποβλήτων, όπου αυτό είναι τεχνικά, περιβαλλοντικά και οικονομικά εφικτό και ενδειγμένο για να επιτευχθούν τα αναγκαία ποιοτικά πρότυπα στους αντίστοιχους τομείς ανακύκλωσης.

Η ενσωμάτωση της οδηγίας 2008/98/ΕΚ στο εθνικό μας δίκαιο είναι υποχρεωτική και γίνεται με τις διατάξεις της Ενότητας Β' του παρόντος σχεδίου προκειμένου:

να αποσαφηνισθούν βασικές έννοιες, όπως οι ορισμοί των αποβλήτων, της ανάκτησης της διάθεσης κλπ,

να ενισχυθούν τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων,

να καθιερωθεί μια προσέγγιση που να λαμβάνει υπόψη ολόκληρο τον κύκλο ζωής των προϊόντων και των υλικών και όχι μόνον κατά την παραγωγή των αποβλήτων,

να εστιασθεί η προσοχή στη μείωση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων της παραγωγής και της διαχείρισης των αποβλήτων, προκειμένου να ενισχυθεί η οικονομική αξία των αποβλήτων.

να ευνοηθεί η ανάκτηση των αποβλήτων και η χρησιμοποίηση των ανακτηθέντων υλικών προκειμένου να διαφυλάσσονται οι φυσικοί πόροι.

να καθιερωθεί η υποχρέωση κατάρτισης εθνικού σχεδίου διαχείρισης αποβλήτων, ειδικών σχεδίων και περιφερειακών σχεδίων διαχείρισης των αποβλήτων.

να καταρτισθούν προγράμματα πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων.

να εφαρμοσθεί η αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», στο κόστος διάθεσης των αποβλήτων που πρέπει να βαρύνει τον κάτοχο των αποβλήτων ή προηγούμενους κατόχους ή παραγωγούς του προϊόντος από το οποίο προέκυψαν τα απόβλητα.

Η Ενότητα Β' του προτεινόμενου σχεδίου νόμου ρυθμίζει και εισάγει στο εθνικό μας δίκαιο:

1. Νέες έννοιες και ορισμούς όπως τι είναι απόβλητο, προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση, επαναχρησιμοποίηση, ανακύκλωση, ανάκτηση και διάθεση αποβλήτων.

2. Την ιεράρχηση των εργασιών διαχείρισης των αποβλήτων.

3. Τη διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού προϊόντων και την κατ' επέκταση ευθύνη του στη διαχείριση των αποβλήτων που απορρέουν κατά την παραγωγική διαδικασία των προϊόντων ή των προϊόντων που μεταγενέστερα καθίστανται απόβλητα.

4. Την πρόληψη δημιουργίας αποβλήτων με εφαρμογή σχεδίων και προγραμμάτων.

5. Τη διαφύλαξη των φυσικών πόρων με την ανάκτηση των αποβλήτων και τη χρησιμοποίηση των ανακτηθέντων υλικών.

6. Επιβάλλει την πλήρη εφαρμογή του Ευρωπαϊκού Καταλόγου Αποβλήτων (ΕΚΑ) με στόχο την αποφυγή παρερμηνειών.

7. Εξασφαλίζει ότι η διαχείριση των αποβλήτων πραγματοποιείται χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η ανθρώπινη υγεία και χωρίς να βλάπτεται το περιβάλλον.

8. Ισχυροποιεί και επιμερίζει την ευθύνη για τη διαχείριση των αποβλήτων στους αρμόδιους, κατά περίπτωση.

9. Ισχυροποιεί και διευκρινίζει περαιτέρω τις αρχές της ατάρκειας και της εγγύτητας.

10. Απλοποιεί τις διαδικασίες αδειοδότησης για τη διαχείριση των αποβλήτων.

11. Καθορίζει διακριτούς και διαφανείς ρόλους και υποχρεώσεις για όλους τους εμπλεκόμενους στη διαχείριση των αποβλήτων.

12. Καθιερώνει την ευθύνη του παραγωγού, του κατόχου των αποβλήτων, των εμπόρων και των μεσιτών (δηλαδή όλων των εμπλεκόμενων), ενώ παράλληλα καθορίζει τις αρμοδιότητες και τις υποχρεώσεις των υπηρεσιών στη με διαφανή τρόπο διεκπεραίωση των αδειοδοτήσεων.

13. Εισάγει την τεκμηρίωση και την παρακολούθηση στην παραγωγή των αποβλήτων και καθιερώνει την ηλεκτρονική καταχώρηση επιχειρήσεων, αδειοδοτήσεων και ελέγχων, ώστε τα πάντα να είναι διαφανή και προσβάσιμα από όλους τους ενδιαφερόμενους.

14. Καθιερώνει το Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης όλων των αποβλήτων της επικράτειας, τα περιφερειακά σχέδια διαχείρισης και τα προγράμματα πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων.

15. Θεσπίζει τη συμμετοχή του κοινού στην κατάρτιση και έγκριση των προαναφερόμενων σχεδίων και προγραμμάτων, καθώς και τη συνεργασία γι' αυτά με άλλα κράτη - μέλη της ΕΕ.

16. Θεσπίζει τις διαρκείς επιθεωρήσεις και τους ελέγχους με πλήρως κατανεμημένους ρόλους μεταξύ των υπηρεσιών της κεντρικής διοίκησης, των αποκεντρωμένων διοικήσεων και των περιφερειών. Επίσης καθορίζει διοικητικές και ποινικές κυρώσεις σε όλους τους εμπλεκόμενους στη διαχείριση των αποβλήτων που παρανομούν.

Οι ρυθμίσεις της ως άνω Ενότητας είναι πολύ σημαντικές και θα επηρεάσουν όλη την υφιστάμενη περιβαλλοντική νομοθεσία, η οποία θα πρέπει να προσαρμοστεί άμεσα, ώστε να εξυπηρετήσει τους βασικούς σκοπούς και στόχους της προτεινόμενης νομοθετικής πρωτοβουλίας. Στην προαναφερόμενη Ενότητα του προτεινόμενου σχεδίου νόμου για τα απόβλητα περιλαμβάνονται όλες οι βασικές αρχές και οι υποχρεώσεις που απορρέουν από την Οδηγία – Πλαίσιο 2008/98/ΕΚ. Επιμέρους ζητήματα, κυρίως πρακτικής εφαρμογής, τα οποία συνδέονται με το υφιστάμενο και το υπό εξέλιξη ελληνικό θεσμικό πλαίσιο, θα ρυθμιστούν με συγκεκριμένες κ.υ.α. και υπουργικές αποφάσεις του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, όπως, εξάλλου, προβλέπεται ήδη στις διατάξεις της προαναφερόμενης Ενότητας του παρόντος. Το σχήμα αυτό δηλαδή, των διατάξεων της Ενότητας Β' του προτεινόμενου νόμου, ο οποίος συνοδεύεται από τις επιμέρους Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις και τις κατ' εξουσιοδότηση αυτού Υπουργικές Αποφάσεις, δίνει την απαραίτητη ευελιξία στην προσαρμογή του υφιστάμενου θεσμικού πλαισίου που διέπει τη διαχείριση των αποβλήτων στις θεσμικές και νομοθετικές εξελίξεις, χωρίς να απεμπολούνται οι βασικές αρχές που διέπουν το ζήτημα. Συγκεκριμένα οι αρ-

χές, οι έννοιες, οι υποχρεώσεις και οι στόχοι περιλαμβάνονται στις διατάξεις της Ενότητας του σχεδίου νόμου, ενώ ζητήματα πρακτικής υφής ρυθμίζονται με κ.υ.α. ή υ.α..

Με τη θέσπιση των διατάξεων της Ενότητας Β' του παρόντος, σε συνδυασμό με τον ν. 2939/2001, ο οποίος αφορά στην εναλλακτική διαχείριση συγκεκριμένων ρευσμάτων αποβλήτων, η χώρα μας θα διαθέτει ένα πλήρες νομοθετικό πλαίσιο για τα απόβλητα και τη διαχείρισή τους. Με τις προτεινόμενες διατάξεις που εμπεριέχονται στην Ενότητα Β' του παρόντος καθορίζεται μια νέα πολιτική στη διαχείριση των αποβλήτων, ώστε τα πάντα να γίνονται με διαφάνεια, με απλές διαδικασίες και να μην υπάρχουν αμφισβητήσεις τόσο ως προς την παραγωγή των αποβλήτων (ποιοτικά και ποσοτικά χαρακτηριστικά), όσο και ως προς την ενδεδειγμένη διαχείριση και αποτελεσματικότητα. Οι ρυθμίσεις της προαναφερόμενης Ενότητας του παρόντος σχεδίου θα επηρεάσουν θετικά όλους τους ενδιαφερόμενους, ώστε να λειτουργήσουν με σύγχρονες αντιλήψεις, όπως και οι συνάδελφοί τους στα άλλα κράτη - μέλη της ΕΕ, με πλήρη διαφάνεια και σωστές πρακτικές ώστε να μην θεωρούνται εκ προοιμίου ρυπαίνοντες του περιβάλλοντος και καταστροφείς της ανθρώπινης υγείας. Επίσης, οι πολίτες θα επηρεαστούν θετικά από την εφαρμογή των ως άνω ρυθμίσεων του παρόντος σχεδίου νόμου, αφού θα αποκτήσουν πλέον προσβασιμότητα στο περιεχόμενο των μελετών, στο περιεχόμενο των αποφάσεων αδειοδότησης, στα αποτελέσματα των ελέγχων και κυρίως θα αντιληφθούν ότι πλέον θεσπίζεται ο διαρκής έλεγχος και η άμεση αντιμετώπιση των περιβαλλοντικών προβλημάτων.

II. ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Άρθρο 1

Σκοπός- Πεδίο εφαρμογής

Στο άρθρο αυτό προβλέπεται ότι ο νόμος εκδίδεται στο πλαίσιο συμμόρφωσης του εθνικού δικαίου με τις Οδηγίες 2008/99/ΕΚ και 2008/98/ΕΚ και προδιαγράφονται οι στόχοι του που είναι αφ' ενός η αποτελεσματική προστασία του περιβάλλοντος με τη θέσπιση αποτρεπτικών, αναλογικών και αποτελεσματικών κυρώσεων μέσω του ποινικού δικαίου και αφ' ετέρου η θέσπιση μέτρων με τα οποία διασφαλίζεται η μείωση των αρνητικών συνεπειών για την υγεία και το περιβάλλον από την παραγωγή και διαχείριση των αποβλήτων. Το Πρώτο Μέρος της Ενότητας Α' και το Πρώτο Μέρος της Ενότητας Β' του νόμου, περιλαμβάνουν διατάξεις των κοινοτικών οδηγιών 2008/99/ΕΚ και 2008/98/ΕΚ, οι οποίες πρέπει υποχρεωτικά να ενσωματωθούν στο εθνικό δίκαιο κατά τρόπο ώστε να διασφαλίζεται και να ελέγχεται η ορθή και πλήρης συμμόρφωση με αυτές.

Ειδικότερα επί των άρθρων της Ενότητας Α' του προτεινόμενου νόμου:

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2008/99/ΕΚ

Το Πρώτο Μέρος της Ενότητας Α' περιλαμβάνει διατάξεις της κοινοτικής οδηγίας οι οποίες πρέπει υποχρεωτικά να ενσωματωθούν στο εθνικό δίκαιο κατά τρόπο ώστε να διασφαλίζεται και να ελέγχεται η ορθή και πλήρης συμμόρφωση με αυτές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄
ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 2
(άρθρο 2 Οδηγίας 2008/99/ΕΚ)
Ορισμοί

Το άρθρο αυτό αποβλέπει στον καθορισμό του περιεχομένου των βασικών όρων που διέπουν το νόμο, «παράνομη», «προστατευόμενα είδη άγριας χλωρίδας και πανίδας», «οικότοπος/ενδιαιτήμα εντός προστατευόμενης περιοχής», «νομικό πρόσωπο». Οι έννοιες των όρων καθορίζονται με κριτήριο την επιστημονική ακρίβεια και πληρότητα και σύμφωνα με το κοινοτικό κεκτημένο και η διατύπωσή τους επηρεάζει τις κατευθύνσεις ερμηνείας του νόμου.

ΜΕΡΟΣ Β΄
ΕΘΝΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ
ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2008/99/ΕΚ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄
ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ-ΠΟΙΝΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ
ΚΑΙ ΚΥΡΩΣΕΙΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Άρθρο 3
(άρθρο 3 Οδηγίας 2008/99/ΕΚ)
Αδικήματα

Στο άρθρο αυτό προσδιορίζονται κατ' ελάχιστο οι συμπεριφορές που αποτελούν ποινικό αδίκημα στο σύνολο των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφόσον διαπράττονται από πρόθεση ή οφείλονται σε βαριά αμέλεια. Στόχος του κοινοτικού νομοθέτη είναι η κοινή προσέγγιση του επιπέδου των επιβαλλόμενων ποινών από τις νομοθεσίες των κρατών μελών τουλάχιστον για τις ιδιαίτερα σοβαρές περιπτώσεις περιβαλλοντικού εγκλήματος. Οι παράνομες αυτές συμπεριφορές αφορούν παραβάσεις αποκλειστικά της νομοθεσίας που απαριθμείται στα παραρτήματα Α και Β. Ωστόσο η θέσπιση ελάχιστων κανόνων σύμφωνα με το άρθρο αυτό, παρέχει την ευχέρεια στα κράτη μέλη να θεσπίζουν ή να διατηρούν αυστηρότερο σύστημα ποινικής προστασίας του περιβάλλοντος. Έτσι οι παράνομες συμπεριφορές που απαριθμούνται στο άρθρο αυτό, επισύρουν τις ποινικές κυρώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 28 του ν.1650/1986, όπως τροποποιείται με το άρθρο 7 του νόμου. Αυτό σημαίνει ότι κατά την εθνική νομοθεσία, τα εν λόγω αδικήματα τιμωρούνται επιπλέον και για περιπτώσεις διακινδύνευσης και για περιπτώσεις απλής αμέλειας.

Στην πλειοψηφία τους τα αδικήματα του άρθρου αυτού ορίζονται από τον κοινοτικό νομοθέτη σε συνάρτηση με τα αποτελέσματα των σχετικών δραστηριοτήτων, δηλαδή την πρόκληση ή το ενδεχόμενο πρόκλησης σοβαρής βλάβης σε πρόσωπα ή στο περιβάλλον.

Όλα σχεδόν τα αδικήματα προϋποθέτουν τη διάπραξη τους υπό «παράνομες» συνθήκες, θεωρώντας «παράνομη» κάθε πράξη η οποία παραβαίνει την νομοθεσία και τις κανονιστικές πράξεις που εκδίδονται σε εφαρμογή της με στόχο την προστασία του περιβάλλοντος.

Στο μόνο αυτόνομο αδίκημα, το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 3 στοιχείο α), το αποτέλεσμα, δηλαδή ο θάνατος ή η βαριά σωματική βλάβη, θεωρείται τόσο σοβαρό που δεν είναι ανάγκη να πληρούται η απαίτηση της παράνο-

μης πράξης για να δικαιολογηθεί η ποινικοποίησή του.

Τα αδικήματα αναφέρονται σε «υλικά» και όχι σε «ουσίες» (άρθρο 3 στοιχεία α) και β)) δεδομένου ότι πρόκειται για γενικότερο όρο.

Στην παράγραφο (β) ορίζεται ως ειδικό αδίκημα η παράνομη μεταφορά αποβλήτων. Οι παράνομες μεταφορές αποβλήτων πρέπει να θεωρούνται ποινικά αδικήματα μόνο σε σοβαρές περιπτώσεις, δηλαδή όταν πραγματοποιούνται με κερδοσκοπικά κίνητρα και αφορούν ποσότητες που είναι αδύνατον να θεωρηθούν αμελητέες.

Αντίστοιχα η παράνομη και ουσιαστική υποβάθμιση του προστατευόμενου οικολογικού ενδιαιτήματος συνιστά αδίκημα. Πολλά αδικήματα περιλαμβάνουν ασαφείς-αόριστους όρους όπως «ουσιαστική ζημία» ή «βαρές σωματικές βλάβες». Οι εν λόγω όροι δεν ορίζονται διότι ο προσδιορισμός τους επαφίεται στο κράτος - μέλος, το οποίο καλείται να τους ερμηνεύσει σύμφωνα με το δικό του νομικό σύστημα. Η συμπεριφορά που περιγράφεται στο άρθρο αυτό θεωρείται ποινικό αδίκημα εφόσον εκτελείται εκ προθέσεως ή είναι τουλάχιστον αποτέλεσμα αμέλειας. Η ρύθμιση αυτή (αμέλεια) είναι αυστηρότερη από αυτήν της οδηγίας (βαρεία αμέλεια) διότι ήδη από την υφιστάμενη νομοθεσία (άρθρο 28 ν.1650/1986) είχε προβλεφθεί η ποινικοποίηση της περιβαλλοντικής ρύπανσης ή υποβάθμισης, από αμέλεια.

Άρθρο 4
(άρθρο 6 Οδηγίας 2008/99/ΕΚ)
Ευθύνη νομικών προσώπων

Σύμφωνα με την οδηγία πρέπει να εξασφαλίζεται η δυνατότητα θέσπισης ευθύνης των νομικών προσώπων για αδικήματα τα οποία διαπράττονται επί ωφελεία τους από πρόσωπα τα οποία ενεργούν εξ ονόματός τους ή όταν τα εν λόγω πρόσωπα έχουν περιθώρια δράσης εξαιτίας ελλείψεων ως προς την επιτήρηση ή τον έλεγχο.

Στο άρθρο αυτό αναγνωρίζεται ευθέως η ποινική ευθύνη των νομικών προσώπων, εφόσον αυτή έχει ήδη θεσπισθεί με το άρθρο 28 του ν.1650/1986 το οποίο βελτιώνεται και εμπλουτίζεται με πρόσθετες νέες ρυθμίσεις, σύμφωνα με το άρθρο 7 του παρόντα νόμου.

Άρθρο 5
(άρθρο 7 Οδηγίας 2008/99/ΕΚ)
Κυρώσεις κατά νομικών προσώπων

Με το άρθρο αυτό καθορίζονται ευθέως οι ποινές που επιβάλλονται στα νομικά πρόσωπα που έχουν ευθύνη σύμφωνα με το άρθρο 4, που είναι αυτές του άρθρου 28 του ν.1650/1986, το οποίο βελτιώνεται και εμπλουτίζεται με νέες ρυθμίσεις, σύμφωνα με το άρθρο 7 του παρόντα νόμου, εισάγοντας αυστηρότερο πλαίσιο κυρώσεων για τα νομικά πρόσωπα από αυτό της κοινοτικής οδηγίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄
ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 6

Με το άρθρο αυτό διευρύνεται το πεδίο εφαρμογής του νόμου πέραν των παραβάσεων της νομοθεσίας που αναφέρεται στα παραρτήματα Α και Β, επιπλέον και για τις παραβάσεις της υπόλοιπης νομοθεσίας που έχει εκδοθεί σύμφωνα με τις νομοθετικές εξουσιοδοτήσεις του

ν. 1650/1986, του ν. 3199/2003 (Α' 280), του ν. 2939/2001 (Α' 179), του ν. 4014/2011 (Α' 209), του ν. 3937/2011 (Α' 60) και του προεδρικού διατάγματος 148/2009 (Α' 190), είτε αυτή αναφέρεται στην ενσωμάτωση και άλλων κοινοτικών οδηγιών είτε σε αμιγώς εθνικές νομοθετικές πράξεις. Η διάταξη της παραγράφου αυτής δεν εισάγει νέα ρύθμιση, είναι όμως αναγκαία γιατί αποδίδει την υφιστάμενη κατάσταση στην εθνική περιβαλλοντική νομοθεσία και ενοποιεί σε ένα νομοθετικό κείμενο την έννοια της ποινικής περιβαλλοντικής προστασίας ώστε να αποφευχθούν ασάφειες και επικαλύψεις που θα την καθιστούσαν δυσεφάρμοστη.

Στη δεύτερη παράγραφο του άρθρου αυτού δίνεται ο ορισμός της ιθύνουσας θέσης. Η προσθήκη της έννοιας αυτής κρίθηκε προκειμένου να ενσωματωθεί στο εθνικό δίκαιο η έννοια της ιθύνουσας θέσης του άρθρου άρθρ. 6 παρ. 1 Οδηγίας 2008/99/ΕΚ, με την οποία συνδέονται ιδιαίτερες σοβαρές συνέπειες όπως η «ποινική» ευθύνη νομικών προσώπων, η αυτοτελής ποινική ευθύνη του φυσικού προσώπου που έχει την εξουσία αντιπροσωπεύσης, λήψης αποφάσεων και ελέγχου εντός του νομικού προσώπου. Η έννοια του όρου αυτού είναι χρήσιμη κατά κύριο λόγο για την εφαρμογή του άρθρου 28 του ν. 1650/1986 όπως τροποποιείται με το άρθρο 7 του παρόντος νόμου.

Στην τρίτη παράγραφο ορίζεται ρητά ότι τα περιγραφόμενα αδικήματα που απαριθμούνται στο άρθρο 3, ως ελάχιστες απαιτήσεις ποινικά κολάσιμων συμπεριφορών, εντάσσονται ευθέως στο ενιαίο καθεστώς τιμωρίας σύμφωνα τις διακρίσεις των ποινικών κυρώσεων του άρθρου 28 του ν. 1650/1986 όπως τροποποιείται με το άρθρο 7 του παρόντος νόμου. Με αυτόν τον τρόπο αποφεύγεται το ενδεχόμενο σύγχυσης των υποκειμενικών και αντικειμενικών υποστάσεων των άρθρων 3 και 7 του νόμου, εφόσον ισχύουν μόνο αυτές του άρθρου 28 ν. 1650/1986 όπως τροποποιείται με το άρθρο 7.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

Τροποποίηση του ν. 1650/1986 (Α' 160)

«Για την προστασία του περιβάλλοντος»

-Τροποποίηση ποινικών διατάξεων.

Άρθρο 7

Τροποποίηση του άρθρου 28 του ν. 1650/1986 (Α' 160)

Με την παράγραφο 1 αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 28 ν. 1650/1986. Η νέα παράγραφος 1 είναι το πρώην εδάφιο β' της πρώην παραγράφου 1, όπου για το αξιόποιο που προκαλεί η άσκηση δραστηριότητας ή επιχείρησης, που δεν έχει ελεγχθεί ως προς τις περιβαλλοντικές της επιπτώσεις, απαιτείται να έχει επέλθει και υποβάθμιση του περιβάλλοντος.

Με την παράγραφο 2 αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 28 ν. 1650/1986. Το νέο εδάφιο Α' της παραγράφου 2 είναι το εδάφιο Α' της πρώην παραγράφου 1 με το οποίο θεσπίζεται το βασικό έγκλημα κατά του περιβάλλοντος και καθιερώνεται ποινική μεταχείριση αντιστοιχία με αυτήν, που επιφυλάσσεται για τα κοινώς επικίνδυνα εγκλήματα του Ποινικού Κώδικα (άρθρ. 264 επ. ΠΚ) καθώς ο δράστης προκαλεί, με την πράξη ή την παράλειψή του, «κοινό κίνδυνο» (βλ. Μ. Καϊάφα-Γκμπάντι, σε ΕκδΠοινΔικ 14, Κοινώς επικίνδυνα εγκλήματα, άρθρα 264-289 ΠΚ, 1999, σελ. 70-98, Ν. Ανδρουλάκη, ΠοινΔικΓενΜερ, Θεωρία για το έγκλημα, 2000, σελ. 178)

καθώς και τα εγκλήματα κατά της ζωής και της σωματικής ακεραιότητας και υγείας (άρθρ. 299 επ., 308 επ. ΠΚ). Το νέο εδάφιο β' είναι η πρώην παράγραφος 2. Η ειδική πρόβλεψη για τέλεση από αμέλεια δεν καταλαμβάνει τη νέα παράγραφο 1 διότι η άσκηση δραστηριότητας κλπ χωρίς άδεια προφανώς δεν μπορεί να τελεστεί από αμέλεια. Με το νέο εδάφιο γ' προβλέπεται για πρώτη φορά προνομioύχος μορφή του βασικού εγκλήματος προκειμένου να καλυφθούν ελαφρές περιπτώσεις ρύπανσης κλπ ενώ κρίνεται ότι η περιορισμένη ρύπανση από αμέλεια δεν πρέπει να είναι αξιόποινη.

Με την παράγραφο 3 αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 28 ν. 1650/1986. Με τα στοιχεία Α' και β' του εδαφίου Α' συνδέεται για πρώτη φορά το βασικό έγκλημα με την επιδίωξη οικονομικού οφέλους συνιστώντας μαζί διακεκριμένη και ιδιαίτερος διακεκριμένη περίπτωση, αντίστοιχα, γιατί παρατηρήθηκε από τους Επιθεωρητές Περιβάλλοντος ότι η παράνομη διαχείριση και διάθεση, κυρίως, κάθε είδους αποβλήτων αποτελεί ιδιαίτερα προσοδοφόρα δραστηριότητα νέας τάξης επιχειρηματιών. Με το στοιχείο γ' εισάγεται για πρώτη φορά διακεκριμένη περίπτωση με βάση τον κίνδυνο σοβαρής ή ευρείας ρύπανσης ή υποβάθμισης ή σοβαρής ή ευρείας οικολογικής και περιβαλλοντικής διατάραξης ή καταστροφής ενώ με το στοιχείο ε' ιδιαίτερος διακεκριμένη περίπτωση αν η ανωτέρω σοβαρή προσβολή πράγματι επήλθε. Κατά τα λοιπά στα στοιχεία δ' και ε' επαναλαμβάνονται, προς το αυστηρότερο, οι διατάξεις της πρώην παραγράφου 3, με συστηματικότερο τρόπο (κίνδυνος [δ']- επακόλουθο [ε']), Με το νέο εδάφιο β' προβλέπεται η τέλεση των εγκλημάτων των στοιχείων γ', δ' και ε' από αμέλεια κατά το πρότυπο των κοινώς επικίνδυνων εγκλημάτων. Η ειδική πρόβλεψη για τέλεση από αμέλεια δεν καταλαμβάνει τις πράξεις των στοιχείων Α' και β' διότι η επιδίωξη οικονομικού οφέλους προφανώς δεν μπορεί να τελεστεί από αμέλεια.

Με την παράγραφο 4 αντικαθίσταται η παράγραφος 5 του άρθρου 28 ν. 1650/1986. Τα νέα εδάφια Α' και β' της παραγράφου 5 είναι τα εδάφια Α' και β' της πρώην παραγράφου 5 προσαρμοσμένα σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 της Οδηγίας 2008/99/ΕΚ και την έννοια της ιθύνουσας θέσης. Με τα νέα εδάφια γ', δ' και ε' εισάγεται και ρυθμίζεται, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 6 παρ. 2 και 7 της Οδηγίας 2008/99/ΕΚ η λεγόμενη «ποινική» ευθύνη των νομικών προσώπων ("... punishable by effective, proportionate and dissuasive penalties.") κατά το πρότυπο του άρθρου δέκατου ν. 3560/2007 και άρθρου όγδοου ν. 3666/2008, με τα οποία ρυθμίζονται ανάλογες περιπτώσεις. Πρέπει να τονισθεί ότι οι στο άρθρο 30 ν. 1650/1986 προβλεπόμενες διοικητικές κυρώσεις φαίνεται να καλύπτουν την απαίτηση για penalties for legal persons αλλά κρίνεται ότι ο όρος «τέλεσης προς όφελος νομικού προσώπου» (άρθρο 6 παρ. 2 της Οδηγίας 2008/99/ΕΚ) δεικνύει ότι απαιτείται η θέσπιση ιδιαίτερης κύρωσης («ποινής») για το νομικό πρόσωπο.

Με την παράγραφο 5 αντικαθίσταται η παράγραφος 6 του άρθρου 28 ν. 1650/1986, η οποία διατηρείται κατά το πρότυπο των κοινώς επικίνδυνων εγκλημάτων, με τροποποίηση της παραπομπής (στις νέες παραγράφους 1 και 2) και του περιεχομένου ώστε να ανταποκρίνεται στις νέες υποστάσεις (βλ. νέα παρ. 2 εδ. τελ. και νέα παρ. 5 του αρ. 28 όπως τροποποιείται με το αρ. 7, πχ με εντολή ή για λογαριασμό του φυσικού προσώπου που κατέχει ιθύνουσα θέση) και στο περιεχόμενο των ορι-

σμών (άρθρ. 2).

Με την παράγραφο 6 εμπλουτίζονται οι ρυθμίσεις της παραγράφου 7 του άρθρου 28 ν. 1650/1986, με την διευκρίνιση της δυνατότητας να παραστούν ως πολιτικοί ενάγοντες στην ποινική δίκη και το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο της Ελλάδος, τα πανεπιστήμια, άλλοι επιστημονικοί φορείς, δικηγορικοί σύλλογοι, φορείς διαχείρισης προστατευόμενων περιοχών, μη κυβερνητικές οργανώσεις, και φυσικά πρόσωπα, ανεξάρτητα αν έχουν υποστεί περιουσιακή ζημία.

Άρθρο 8

Τροποποιήσεις ποινικών διατάξεων

Στην παράγραφο 1 προβλέπεται το ενδεχόμενο τα κακουργήματα κατά του περιβάλλοντος να τελούνται στο πλαίσιο εγκληματικής οργάνωσης και σκοπεύεται η ενεργοποίηση του σχετικού μηχανισμού για την αντιμετώπιση του φαινομένου.

Με την παράγραφο 2 σκοπεύεται η αποστέρηση των υπαιτίων κλπ από έσοδα που τυχόν απέκτησαν από αδικήματα κατά του Περιβάλλοντος με την ενεργοποίηση επίσης του σχετικού μηχανισμού.

Με την παράγραφο 3 σκοπεύεται να καταστεί αποτελεσματικότερη η διερεύνηση των κακουργημάτων κατά του περιβάλλοντος με τη δυνατότητα άρσης του απορρήτου των επικοινωνιών.

Άρθρο 9

Ειδικές δικονομικές διατάξεις

Με την παράγραφο 1 της προτεινόμενης ρύθμισης εξοπλίζονται οι Επιθεωρητές Περιβάλλοντος, που είναι οι κυρίως επιφορτισμένοι με τη διερεύνηση των σχετικών εγκλημάτων, με καθεστώς ειδικού προανακριτικού υπαλλήλου. Επιπλέον κρίνεται, λόγω του περιορισμένου αριθμού και των εξειδικευμένων γνώσεών τους, ότι οι Επιθεωρητές Περιβάλλοντος πρέπει να έχουν πανελλήνια αρμοδιότητα και να εξετάζονται το ακροατήριο, κατά το πρότυπο των τελωνειακών σύμφωνα με το ν. 2960/2001 (Α' 265), έστω και αν διενήργησαν ή συμμετείχαν οι ίδιοι σε ανακριτικές πράξεις. Η εξέτασή τους ως μάρτυρες στην διαδικασία στο ακροατήριο, συμβάλλει λόγω των εξειδικευμένων γνώσεων που διαθέτουν, στη διεξαγωγή «δίκαιης δίκης», για τον κατηγορούμενο. Στο πλαίσιο αυτό, οι Επιθεωρητές Περιβάλλοντος που διενήργησαν ελεγκτικό έργο στην διοικητική διαδικασία, δεν μπορούν να εξετασθούν ως μάρτυρες και στην ποινική δίκη. Με τις παραγράφους 2 («ειδικές ανακριτικές πράξεις») και 3 («προστασία μαρτύρων») σκοπεύεται να καταστεί αποτελεσματικότερη η διερεύνηση των κακουργημάτων κατά του περιβάλλοντος. Με την παράγραφο 4 με την διάταξη παρέχεται περαιτέρω διευκόλυνση στους προανακριτικούς υπάλληλους, συμπεριλαμβανομένων των Επιθεωρητών Περιβάλλοντος, για την απρόσκοπτη έρευνα προσωπών που διενεργούν πράξεις διαχείρισης αποβλήτων (συλλογή, μεταφορά, αποθήκευση, διάθεση και αξιοποίηση), χωρίς οι ενéργειές τους να θεωρούνται άδικες. Την ίδια ευχέρεια έχουν και οι ιδιώτες που ενεργούν κατ' εντολή των ανωτέρω υπαλλήλων με την προϋπόθεση ότι παράλληλα θα πρέπει να ειδοποιούν και τον αρμόδιο Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών. Παράλληλα οι ανωτέρω Προανακριτικοί υπάλληλοι έχουν την ευχέρεια μετά από καταγγελία να διενεργούν έρευνες σε μεταφορικά μέσα

για τη διερεύνηση της νόμιμης διακίνησης αποβλήτων, χωρίς οι ενέργειές τους να θεωρούνται άδικες.

Με την παράγραφο 5 καθιερώνεται αρμοδιότητα του Τριμελούς Εφετείου για τα κακουργήματα κατά του περιβάλλοντος λόγω της δυσχέρειας των συνήθως αντιμετωπιζόμενων ζητημάτων κατά την εφαρμογή των διατάξεων του νόμου 1650/1986, των κατ' εξουσιοδότησή του εκδιδόμενων πράξεων και της λοιπής περιβαλλοντικής νομοθεσίας.

Ειδικότερα επί των άρθρων της Ενότητας Β' του προτεινόμενου νόμου:

Ως εισαγωγική παρατήρηση τονίζεται ότι ο πρωταρχικός στόχος της πολιτικής για τα απόβλητα θα πρέπει να είναι η ελαχιστοποίηση των αρνητικών συνεπειών της παραγωγής και της διαχείρισης των αποβλήτων, με απώτερο σκοπό την προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος. Η πολιτική για τα απόβλητα θα πρέπει επίσης να αποσκοπεί στη μείωση της παραγωγής αποβλήτων ενθαρρύνοντας την πρόληψη δημιουργίας αποβλήτων και τη μείωση της χρήσης φυσικών πόρων μέσω της επαναχρησιμοποίησης και της ανακύκλωσης των αποβλήτων υπό τη μορφή πρώτων ή βοηθητικών υλών.

ΜΕΡΟΣ Α'

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Στο Μέρος Α' περιλαμβάνονται τα άρθρα 10 έως 23 και αφορούν στις εξαιρέσεις από το πεδίο εφαρμογής, στους ορισμούς, στον ορισμό των υποπροϊόντων, στον αποχαρακτηρισμό των αποβλήτων και στον ευρωπαϊκό κατάλογο των αποβλήτων. Το κεφάλαιο αυτό είναι πολύ σημαντικό γιατί εξ αρχής τίθεται ο βασικός στόχος του νόμου, ορίζεται το πεδίο εφαρμογής και οι εξαιρέσεις, ώστε να μην υπάρχουν αλληλοεπικαλύψεις με άλλες νομοθεσίες. Επίσης, εισάγονται στο εθνικό μας δίκαιο νέοι ορισμοί όπως ο ορισμός του αποβλήτου, ο ορισμός του επικίνδυνου αποβλήτου, ο ορισμός της προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση, η επαναχρησιμοποίηση, η ανάκτηση, η πρόληψη δημιουργίας αποβλήτων, ο ορισμός των βιολογικών αποβλήτων (βιοαποβλήτων) κλπ. Στη συνέχεια, ορίζονται με σαφήνεια τα κριτήρια σύμφωνα με τα οποία δια της κανονιστικής διαδικασίας η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα χαρακτηρίζει ως υποπροϊόντα ορισμένα απόβλητα, καθώς και ο χαρακτηρισμός ή αποχαρακτηρισμός αποβλήτων, δηλαδή τότε ορισμένα απόβλητα θα παύουν να αποτελούν απόβλητα σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η πρόληψη δημιουργίας αποβλήτων αποτελεί προτεραιότητα κατά τη θέσπιση της ιεραρχικής ταξινόμησης των δράσεων και εργασιών για τη διαχείριση των αποβλήτων, οι οποίες θα πρέπει να εμφορούνται από το βασικό σκοπό που διέπει όλο το σχέδιο νόμου και ο οποίος συνίσταται στην προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος. Ακόμη, με τη θέσπιση της αρχής «ο ρυπαίνων πληρώνει», το κόστος διαχείρισης των αποβλήτων βαρύνει τον αρχικό παραγωγό και τον κάτοχο των αποβλήτων ή τους προηγούμενους κατόχους ή παραγωγούς του προϊόντος από το οποίο προέκυψαν τα απόβλητα. Στο Μέρος Α' της Ενότητας Β' του προτεινόμενου σχεδίου νόμου περιγράφεται και ενσωματώνεται στο εθνικό δίκαιο η κατευθυντική Οδηγία 2008/1998, δηλαδή η απαίτηση εκπόνησης, με ευθύνη του κράτους, προγραμμάτων πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων με

συγκεκριμένους ποιοτικούς ή ποσοτικούς στόχους και δείκτες. Τα προγράμματα αυτά αφορούν κυρίως τους παραγωγούς προϊόντων.

Άρθρο 10 Εξαιρέσεις από το πεδίο εφαρμογής

Σε αυτό το άρθρο ορίζονται με σαφήνεια ποια απόβλητα εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος νόμου, δηλαδή, ποια απόβλητα δεν ρυθμίζονται με τις διατάξεις του παρόντος και διέπονται από άλλες νομοθεσίες. Τέτοια απόβλητα είναι τα ραδιενεργά, τα αποχαρακτηρισμένα εκρηκτικά τα εξορυκτικά, τα λύματα, τα αέρια απόβλητα, τα ζωικά υποπροϊόντα κλπ.

Άρθρο 11 Ορισμοί

Σε αυτό το άρθρο περιλαμβάνονται όλοι οι ορισμοί που αφορούν τα απόβλητα, όπως ο ορισμός του αποβλήτου, ο ορισμός του επικίνδυνου αποβλήτου, ο ορισμός των αποβλήτων ελαίων, ο ορισμός βιολογικών αποβλήτων (βιοαπόβλητα), οι ορισμοί των εργασιών διαχείρισης, οι ορισμοί των εμπλεκόμενων στην παραγωγή και διαχείριση των αποβλήτων. Επίσης εισάγονται οι ορισμοί της πρόληψης, της επαναχρησιμοποίησης, της προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση, της επεξεργασίας και της ανακύκλωσης και αποσαφηνίζεται το πεδίο εφαρμογής των εν λόγω εννοιών.

Για τον ορισμό των λυμάτων ισχύει η παράγραφος 15 του άρθρου 2 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 166/2006 της Επιτροπής της 18ης Ιανουαρίου 2006 για τη σύσταση ευρωπαϊκού μητρώου έκλυσης και μεταφοράς ρύπων και για την τροποποίηση των οδηγιών 91/689/ΕΟΚ και 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 33/1/4.2.2006), δηλαδή «λύματα» είναι τα αστικά, οικιακά και βιομηχανικά λύματα, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφοι 1, 2 και 3 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, σχετικά με την επεξεργασία των αστικών λυμάτων (ΕΕ L 135/40/30.5.1991), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 (ΕΕ L 284/1/31.10.2003), καθώς και κάθε άλλο λύμα που λόγω των ουσιών ή αντικειμένων που περιέχει, υπόκειται σε ρύθμιση βάσει της κοινοτικής νομοθεσίας.

Επίσης περιλαμβάνονται οι ορισμοί της ανάκτησης και της διάθεσης με σαφή διάκριση μεταξύ των δύο εννοιών, η οποία βασίζεται στην πραγματική διαφορά που έχει στις περιβαλλοντικές επιπτώσεις η υποκατάσταση των φυσικών πόρων στην οικονομία, συντελώντας στην αναγνώριση των δυνητικών οφελών από τη χρησιμοποίηση των αποβλήτων ως πόρων για το περιβάλλον και την ανθρώπινη υγεία. Για τη σαφέστερη διάκριση των εννοιών, οι αντίστοιχες εργασίες περιγράφονται με σαφήνεια στα Παραρτήματα Ι και ΙΙ.

Άρθρο 12 Υποπροϊόντα

Για να διευκρινισθούν ορισμένες πτυχές της έννοιας των αποβλήτων, διευκρινίζεται με το άρθρο αυτό πότε ουσίες ή αντικείμενα, που προκύπτουν από μια διαδικασία παραγωγής που δεν αποσκοπεί κατά κύριο λόγο στην παραγωγή αυτών των ουσιών ή αντικειμένων, είναι υποπροϊόντα και όχι απόβλητα. Η απόφαση ότι μια ουσία

δεν είναι απόβλητο μπορεί να λαμβάνεται μόνον βάσει συντονισμένης προσέγγισης, που θα επικαιροποιείται τακτικά, εφόσον συνάδει προς την προστασία του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας. Ένα απόβλητο θεωρείται υποπροϊόν, μόνο εφόσον πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις που αποτυπώνονται στο παρόν άρθρο. Ο χαρακτηρισμός ενός αποβλήτου ως υποπροϊόντος γίνεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η απόφαση της τίθεται αυτόματα ισχύ.

Άρθρο 13 Αποχαρακτηρισμός αποβλήτων

Για να διευκρινισθεί πότε ορισμένα απόβλητα παύουν να είναι απόβλητα, καθορίζονται κριτήρια αποχαρακτηρισμού τα οποία στοχεύουν σε υψηλό επίπεδο περιβαλλοντικής προστασίας και περιβαλλοντικό και οικονομικό όφελος. Στο παρόν άρθρο καθορίζεται ότι ορισμένα προσδιορισμένα απόβλητα παύουν να αποτελούν απόβλητα εάν έχουν υποστεί εργασία ανάκτησης, περιλαμβανομένης της ανακύκλωσης, και πληρούν ειδικά κριτήρια που καθορίζονται σύμφωνα με τους ακόλουθους όρους:

α) η ουσία ή το αντικείμενο χρησιμοποιείται συνήθως για συγκεκριμένους σκοπούς,

β) υπάρχει αγορά ή ζήτηση για τη συγκεκριμένη ουσία ή αντικείμενο,

γ) η ουσία ή το αντικείμενο πληροί τις τεχνικές απαιτήσεις για τους συγκεκριμένους σκοπούς και συμμορφώνονται προς την κείμενη νομοθεσία και τα πρότυπα που ισχύουν για τα προϊόντα, και

δ) η χρήση της ουσίας ή του αντικειμένου δεν πρόκειται να έχει δυσμενή αντίκτυπο στο περιβάλλον ή την ανθρώπινη υγεία.

Ο αποχαρακτηρισμός ενός προσδιορισμένου αποβλήτου γίνεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η απόφαση της τίθεται αυτόματα ισχύ.

Άρθρο 14 Προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος

Με το παρόν άρθρο ρυθμίζεται ότι η διαχείριση των αποβλήτων πρέπει να πραγματοποιείται χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η ανθρώπινη υγεία και χωρίς να βλάπτεται το περιβάλλον, και ιδίως: α) χωρίς να δημιουργείται κίνδυνος για το νερό, τον αέρα, το έδαφος, τα φυτά ή τα ζώα, β) χωρίς να προκαλείται όχληση από θόρυβο ή οσμές, και γ) χωρίς να επηρεάζεται δυσμενώς το τοπίο ή οι τοποθεσίες ιδιαίτερου ενδιαφέροντος.

Άρθρο 15 Κόστος

Η αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» συνιστά κατευθυντήρια αρχή σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο. Ο παραγωγός και ο κάτοχος των αποβλήτων θα πρέπει να διαχειρίζονται τα απόβλητα κατά τρόπον που να εξασφαλίζει υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας. Σε εφαρμογή της αρχής «ο ρυπαίνων πληρώνει», με το παρόν άρθρο καθορίζεται ότι το κόστος διαχείρισης των αποβλήτων βαρύνει τον αρχικό παραγωγό των αποβλήτων, τον τρέχοντα ή τους προηγούμενους κατόχους αποβλήτων.

Άρθρο 16 Αρχές της αυτάρκειας και της εγγύτητας

Στο παρόν άρθρο τίθενται και επεξηγούνται οι αρχές της αυτάρκειας και της εγγύτητας σχετικά με τη διαχείριση των αποβλήτων σε εθνικό αλλά και κοινοτικό επίπεδο. Σε εφαρμογή των προαναφερόμενων αρχών, θα πρέπει η χώρα να καταστεί αυτάρκης στον τομέα της διάθεσης αποβλήτων και της ανάκτησης σύμμεικτων αστικών αποβλήτων που συλλέγονται από νοικοκυριά, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων όπου η συλλογή αυτή καλύπτει και τα σύμμεικτα αστικά απόβλητα και από άλλους παραγωγούς. Για το σκοπό αυτό, η χώρα οφείλει να προβεί σε μία σειρά από εργασίες, οι οποίες αποσκοπούν στο σχεδιασμό, την υλοποίηση και ολοκλήρωση των δικτύων εγκαταστάσεων διάθεσης αποβλήτων και των εγκαταστάσεων ανάκτησης σύμμεικτων αστικών αποβλήτων, λαμβανομένων υπόψη των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών, των γεωγραφικών συνθηκών ή των αναγκών για ειδικευμένες εγκαταστάσεις για ορισμένους τύπους αποβλήτων.

Ειδικότερα, με το παρόν άρθρο ορίζεται ότι η διάθεση των αποβλήτων και η ανάκτηση σύμμεικτων αστικών αποβλήτων που συλλέγονται από νοικοκυριά, πραγματοποιείται σε μία από τις πλησιέστερες κατάλληλες εγκαταστάσεις, με τη χρησιμοποίηση των καταλληλότερων μεθόδων και τεχνολογιών, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και της δημόσιας υγείας. Οι εν λόγω αρχές της εγγύτητας και της αυτάρκειας δεν συνεπάγονται ότι η χώρα πρέπει να διαθέτει το πλήρες φάσμα των εγκαταστάσεων τελικής ανάκτησης στο έδαφός της. Ως εκ τούτου, μπορούν να αναπτύσσονται δίκτυα συνεργασίας όσον αφορά τις εγκαταστάσεις διάθεσης και τις εγκαταστάσεις για την ανάκτηση των σύμμεικτων αστικών αποβλήτων που συλλέγονται από νοικοκυριά.

Άρθρο 17 Σήμανση κατά τη μεταφορά επικινδύνων αποβλήτων

Έχει ιδιαίτερη σημασία να σημαίνονται τα επικίνδυνα απόβλητα σύμφωνα με τα διεθνή και κοινοτικά πρότυπα, ώστε να προφυλάσσονται όσοι εμπλέκονται στη διαχείριση αυτών και έρχονται σε άμεση επαφή. Κατόπιν αυτών είναι απαιτούμενο κατά τη μεταφορά επικινδύνων αποβλήτων στο εσωτερικό της χώρας, τα επικίνδυνα απόβλητα να συνοδεύονται από έγγραφα αναγνώρισης, που μπορεί να υπάρχουν και σε ηλεκτρονική μορφή και τα οποία περιέχουν τα ενδεδειγμένα δεδομένα που εκτίθενται στο Παράρτημα IB του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006.

Άρθρο 18 Επικίνδυνα απόβλητα παραγόμενα από νοικοκυριά

Δεν καθίσταται εύκολη η παρακολούθηση της παραγωγής και της διαχείρισης των επικινδύνων αποβλήτων από τα νοικοκυριά. Και αυτό διότι τα νοικοκυριά δεν μπορούν να προβαίνουν σε ενέργειες εντοπισμού, ελέγχου της διακίνησης, σήμανσης των επικινδύνων αποβλήτων καθώς και στην τήρηση των απαιτούμενων μητρώων, όπως περιγράφονται στα αντίστοιχα άρθρα 17, 20, 30, και η παράγραφος 6 του άρθρου 37 του παρόντος νόμου. Επίσης όταν τα απόβλητα αυτά συλλέγονται χωριστά από

τα νοικοκυριά, δεν θα πρέπει να τίθεται υποχρέωση των νοικοκυριών να συμπληρώνουν τα απαιτούμενα έγγραφα. Κατόπιν των παραπάνω, με το παρόν άρθρο ρυθμίζεται ότι τα προαναφερόμενα άρθρα του παρόντος σχεδίου νόμου δεν εφαρμόζονται στα αναμεμιγμένα απόβλητα που παράγονται από νοικοκυριά. Επίσης, το άρθρο 30 και η παράγραφος 6 του άρθρου 38 του παρόντος δεν εφαρμόζονται στα επιμέρους κλάσματα επικινδύνων αποβλήτων που παράγονται από νοικοκυριά. Παρόλα αυτά τα αναφερόμενα στα άρθρα του προτεινόμενου σχεδίου νόμου περί σήμανσης και τήρησης μητρώων πρέπει να εφαρμόζονται από τους φορείς διαχείρισης ή τις εταιρείες που έχουν παραλάβει επικίνδυνα απόβλητα από νοικοκυριά, με σκοπό τη συλλογή, διάθεση ή ανάκτηση αυτών.

Άρθρο 19 Επιθεωρήσεις – έλεγχοι

Σε αυτό το άρθρο θεσπίζονται οι κατάλληλες περιοδικές ή έκτακτες επιθεωρήσεις από τις αρμόδιες υπηρεσίες σε όλες τις εγκαταστάσεις ή τις επιχειρήσεις ή τους φορείς που παράγουν απόβλητα ή που πραγματοποιούν εργασίες διαχείρισης. Καθορίζονται οι αρμόδιες ελεγκτικές υπηρεσίες και η δυνατότητα να επικουρούνται στο έργο τους, κατόπιν αναθέσεως από διαπιστευμένους ή αναγνωρισμένους από το Κράτος φορείς ημεδαπούς ή αλλοδαπούς ή/και επιστήμονες με εξειδικευμένες γνώσεις. Επίσης καθορίζεται ότι οι καταχωρίσεις στο πλαίσιο του κοινοτικού συστήματος οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου (EMAS) λαμβάνονται υπόψη για τη διενέργεια επιθεωρήσεων, ιδίως όσον αφορά τη συχνότητα και την ένταση των επιθεωρήσεων.

Άρθρο 20 Τήρηση αρχείων – μητρώων

Οι εγκαταστάσεις ή οι επιχειρήσεις που διαχειρίζονται απόβλητα, οι παραγωγοί αποβλήτων και οι εταιρείες που συλλέγουν ή/και μεταφέρουν απόβλητα σε επαγγελματική βάση ή ενεργούν ως έμποροι και μεσίτες αποβλήτων, τηρούν χρονολογικά αρχεία με τις ποσότητες, τη φύση, την προέλευση και, ανάλογα με την περίπτωση, τον προορισμό, την συχνότητα συλλογής, τον τρόπο μεταφοράς και τη μέθοδο επεξεργασίας των αποβλήτων για τα οποία είναι υπόχρεοι και διαθέτουν τις εν λόγω πληροφορίες στις αρμόδιες αρχές. Τα αρχεία για τα μη επικίνδυνα απόβλητα διατηρούνται επί τουλάχιστον δύο έτη και για τα επικίνδυνα απόβλητα για τουλάχιστον τρία έτη.

Άρθρο 21 Υποβολή εκθέσεων και αναθεώρηση

Με το παρόν άρθρο θεσπίζεται η υποχρέωση του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής να ενημερώνει ανά τριετία την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την εφαρμογή της οδηγίας 2008/98/ΕΚ και του παρόντος νόμου, δια της υποβολής τομεακής έκθεσης σε ηλεκτρονική μορφή. Η έκθεση αυτή περιλαμβάνει επίσης πληροφορίες για τη διαχείριση των αποβλήτων ορυκτελαίων - λιπαντικών ελαίων και για την επιτευχθείσα πρόοδος κατά την εφαρμογή των προγραμμάτων πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων και, κατά περίπτωση,

πληροφορίες σχετικά με μέτρα όπως προβλέπεται στο άρθρο 24 σχετικά με τη διευρυμένη ευθύνη των παραγωγών. Η έκθεση υποβάλλεται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή εντός εννέα μηνών από το τέλος της τριετούς περιόδου την οποία καλύπτει.

Άρθρο 22 Σχέδια διαχείρισης αποβλήτων

Στο άρθρο αυτό καθιερώνεται η κατάρτιση σχεδίων διαχείρισης αποβλήτων για κάθε ροή αποβλήτων ή για σύνολο ροών αποβλήτων, τα οποία καλύπτουν ολόκληρη ή μέρος της γεωγραφικής επικράτειας της χώρας. Τα εν λόγω σχέδια διαχείρισης αποβλήτων καθορίζουν τη στρατηγική, τις πολιτικές και τους στόχους για τη διαχείριση του συνόλου των αποβλήτων. Επίσης, τα σχέδια περιλαμβάνουν ανάλυση της υπάρχουσας κατάστασης όσον αφορά τη διαχείριση αποβλήτων καθώς και τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για τη βελτίωση της περιβαλλοντικά υγιούς προετοιμασίας προς επαναχρησιμοποίηση, ανακύκλωση, ανάκτηση και διάθεση των αποβλήτων και αξιολόγηση του τρόπου με τον οποίο το σχέδιο ή σχέδια θα υποστηρίξει την υλοποίηση των στόχων και των διατάξεων του παρόντος νόμου. Με το παρόν άρθρο εξειδικεύεται το περιεχόμενο των σχεδίων με τα ελάχιστα απαιτούμενα στοιχεία που αυτά οφείλουν να εμπεριέχουν. Τα Σχέδια Διαχείρισης Αποβλήτων γνωστοποιούνται στην Επιτροπή και αξιολογούνται τουλάχιστον ανά εξαετία και αναθεωρούνται εφόσον ενδείκνυται και εφόσον απαιτείται.

Άρθρο 23 Προγράμματα για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων

Στο άρθρο αυτό ορίζεται η υποχρέωση της χώρας να εκπονήσει πρόγραμμα πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων με συγκεκριμένους ποιοτικούς ή ποσοτικούς στόχους και δείκτες και να επεξεργαστεί κατευθύνσεις, ούτως ώστε αυτό το πρόγραμμα να ενσωματωθεί στα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων του άρθρου 22. Ο γενικός στόχος του προγράμματος αποσκοπεί στη ρήξη της σχέσης μεταξύ οικονομικής ανάπτυξης και περιβαλλοντικών επιπτώσεων που συνδέονται με την παραγωγή αποβλήτων. Στα προγράμματα που προβλέπονται στο παρόν άρθρο τίθενται στόχοι για τη πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων, περιγράφονται τα υφιστάμενα μέτρα πρόληψης και γίνεται αξιολόγηση των παραδειγμάτων των μέτρων που αναφέρονται στο Παράρτημα V ή άλλων ενδειγμένων μέτρων. Προσδιορίζονται οι κατάλληλες ειδικές ποιοτικές ή ποσοτικές παράμετροι για τα μέτρα πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων, οι οποίες εφαρμόζονται για την παρακολούθηση και αξιολόγηση της πραγματοποιηθείσας προόδου στην εφαρμογή των μέτρων πρόληψης. Τα Προγράμματα γνωστοποιούνται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αξιολογούνται τουλάχιστον ανά εξαετία και αναθεωρούνται εφόσον ενδείκνυται και εφόσον απαιτείται.

ΜΕΡΟΣ Β΄ ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ – ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ – ΣΤΟΧΟΙ

Στο Μέρος Β΄ της Ενότητας Β΄ περιλαμβάνονται τα άρθρα 24 έως και 34, τα οποία εισάγουν στο εθνικό μας

δίκαιο έννοιες που αφορούν στην υποχρέωση ανάληψης ευθυνών, καθώς και εκπόνησης δράσεων ή εργασιών για τη διαχείριση των αποβλήτων, όπως:

- η διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού προϊόντων τόσο για τα απόβλητα της παραγωγικής του διαδικασίας, όσο και για τα προϊόντα του που καταλήγουν απόβλητα.
- η ανάκτηση των αποβλήτων
- η επαναχρησιμοποίηση και η ανακύκλωση των αποβλήτων.
- η διάθεση των αποβλήτων

Το Μέρος Β΄ της Ενότητας Β΄ του προτεινόμενου σχεδίου νόμου είναι πολύ σημαντικό, γιατί για πρώτη φορά αποτυπώνονται σε νομικό κείμενο οι προαναφερόμενες έννοιες και καθορίζονται τα όρια ευθύνης του παραγωγού προϊόντων. Ειδικότερα, θεσπίζεται η υποχρέωση του παραγωγού ή και του διαχειριστή αποβλήτων να υποβάλλει σε εργασίες ανάκτησης τα απόβλητα πριν την τελική τους διάθεση. Επιπλέον, καθορίζεται η επαναχρησιμοποίηση και η ανακύκλωση των αποβλήτων και τίθενται συγκεκριμένοι ποσοτικοί στόχοι για την ανακύκλωση που πρέπει να επιτευχθούν σε συγκεκριμένους χρόνους.

Στο Μέρος αυτό περιλαμβάνεται και ρύθμιση που αφορά στην απαγόρευση ανάμειξης των επικίνδυνων αποβλήτων, ενώ γίνεται ειδικότερη αναφορά στα απόβλητα ορυκτέλαια - λιπαντικά έλαια λόγω της ιδιαίτερης φύσης των συγκεκριμένων αποβλήτων. Περαιτέρω, περιγράφονται οι δυνατότητες συμμετοχής του κοινού στην εκπόνηση των σχεδίων διαχείρισης αποβλήτων και των προγραμμάτων πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων. Τα σχέδια και τα προγράμματα, υπόκεινται σε διαβούλευση, τοπική ή πανελλαδική, και αναρτώνται στο διαδικτυακό τόπο διαβούλευσης, στον οποίο έχουν πρόσβαση οι ενδιαφερόμενοι, οι αρχές και το ευρύ κοινό. Επιπλέον ορίζεται ότι, εφόσον κριθεί σκόπιμο, τα σχέδια και τα προγράμματα εκπονούνται σε συνεργασία με άλλα κράτη μέλη. Τέλος, καθορίζονται ο τρόπος και η συχνότητα ενημέρωσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στο θέμα της εκπόνησης σχεδίων διαχείρισης αποβλήτων και προγραμμάτων πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων.

Άρθρο 24 Ευθύνη για τη διαχείριση των αποβλήτων

Με το παρόν άρθρο προβλέπεται ότι οι αρχικοί παραγωγοί ή άλλοι κάτοχοι αποβλήτων πραγματοποιούν οι ίδιοι την επεξεργασία των αποβλήτων ή αναθέτουν την επεξεργασία σε έμπορο ή σε επιχείρηση που εκτελεί εργασίες επεξεργασίας αποβλήτων ή σε ιδιωτικό φορέα συλλογής αποβλήτων, λαμβάνοντας υπόψη την ιεράρχηση των δράσεων και των εργασιών διαχείρισης των αποβλήτων και την προστασία του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας. Επίσης, προβλέπεται ότι όταν τα απόβλητα μεταφέρονται από τον αρχικό παραγωγό ή κάτοχο σε ένα ή περισσότερα νομικά πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου για προκαταρκτική επεξεργασία, αυτό δεν συνεπάγεται, κατά γενικό κανόνα, απαλλαγή από την ευθύνη για τη διαγωγή μιας εργασίας πλήρους ανάκτησης ή διάθεσης.

Άρθρο 25 Διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού

Στο άρθρο αυτό προβλέπεται η λήψη μέτρων για να εξασφαλίζουν ότι τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα τα οποία

κατ' επάγγελμα αναπτύσσουν, κατασκευάζουν, μεταποιούν, επεξεργάζονται, πωλούν ή εισάγουν προϊόντα (παραγωγός του προϊόντος) φέρουν διευρυμένη ευθύνη παραγωγού. Η διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού εφαρμόζεται με την επιφύλαξη της ευθύνης για τη διαχείριση των αποβλήτων και με την επιφύλαξη της ειδικής υφιστάμενης νομοθεσίας για τις κατηγορίες αποβλήτων και τα προϊόντα

Άρθρο 26

Ανάκτηση

Το άρθρο αυτό θεσπίζει την υποχρέωση του παραγωγού ή κατόχου αποβλήτων να τα υποβάλλει σε εργασίες ανάκτησης πριν την τελική τους διάθεση. Επίσης για τη βελτίωση των εργασιών ανάκτησης καθιερώνεται η χωριστή συλλογή των αποβλήτων, εφόσον βέβαια αυτό είναι εφικτό τεχνικά και περιβαλλοντικά και οικονομικά άποψη.

Άρθρο 27

Επαναχρησιμοποίηση και ανακύκλωση

Ο παρών νόμος γενικά θα συμβάλει ώστε η χώρα μας και η ΕΕ γενικότερα να έρθουν πιο κοντά σε μια «κοινωνία ανακύκλωσης», που θα επιδιώκει την αποφυγή της δημιουργίας αποβλήτων και τη χρησιμοποίηση των αποβλήτων ως φυσικού πόρου. Στο παρόν άρθρο προβλέπεται η λήψη μέτρων για να εξασφαλιστεί ο διαχωρισμός των πηγών προέλευσης των αποβλήτων, η συλλογή και η ανακύκλωση των ρευμάτων αποβλήτων που παρουσιάζουν προτεραιότητα.

Για την επίτευξη του προαναφερόμενου στόχου και τη βελτίωση της δυνατότητας ανάκτησης, πρέπει τα απόβλητα να συλλέγονται χωριστά, εάν αυτό είναι τεχνικά, περιβαλλοντικά και οικονομικά εφικτό, πριν να υποστούν εργασίες ανάκτησης που θα έχουν τα καλύτερα συνολικά περιβαλλοντικά αποτελέσματα. Ειδικότερα, με το άρθρο αυτό θεσπίζονται συγκεκριμένοι στόχοι όπως:

α) μέχρι το 2015 η χωριστή συλλογή για το χαρτί, το μέταλλο, το πλαστικό και το γυαλί.

β) μέχρι το 2020 το ποσοστό για προετοιμασία προς επαναχρησιμοποίηση και για ανακύκλωση πρέπει να ανέλθει, κατ' ελάχιστο, στο 50% του συνολικού βάρους των αποβλήτων υλικών, όπως τουλάχιστον για το χαρτί, το μέταλλο, το πλαστικό και το γυαλί.

γ) μέχρι το 2020, το ποσοστό για προετοιμασία προς επαναχρησιμοποίηση, ανακύκλωση και άλλη ανάκτηση υλικών πρέπει να ανέλθει, κατ' ελάχιστο, στο 70% του συνολικού βάρους των μη επικινδύνων αποβλήτων από κατασκευές και κατεδαφίσεις.

Άρθρο 28

Διάθεση

Με το άρθρο αυτό καθιερώνεται ότι ο παραγωγός ή ο κάτοχος των αποβλήτων, σε περίπτωση που αυτά δεν υποβληθούν σε εργασίες ανάκτησης, έχει την υποχρέωση να τα διαθέσει με ασφάλεια χωρίς να βλάπτεται η ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον.

Άρθρο 29

Ιεράρχηση των δράσεων και των εργασιών διαχείρισης των αποβλήτων

Στο άρθρο αυτό θεσπίζεται η ιεράρχηση των δράσεων

και των εργασιών διαχείρισης των αποβλήτων. Ορίζεται με σαφήνεια η σειρά προτεραιότητας που πρέπει να ακολουθείται στις δράσεις και στις εργασίες διαχείρισης των αποβλήτων για να επιτευχθεί η καλύτερη συνολικά περιβαλλοντική επιλογή κατά τη διαχείριση των αποβλήτων. Η σειρά προτεραιότητας έχει ως εξής: α) η πρόληψη δημιουργίας αποβλήτων, β) η προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και η επαναχρησιμοποίηση των αποβλήτων, γ) η ανακύκλωση των αποβλήτων, δ) η ανάκτηση και ε) η διάθεση.

Η απόκλιση από την παραπάνω ιεράρχηση των δράσεων και των εργασιών διαχείρισης των αποβλήτων ενδέχεται να επιβάλλεται για συγκεκριμένα ρεύματα αποβλήτων για λόγους, μεταξύ άλλων, τεχνικής σκοπιμότητας, οικονομικής βιωσιμότητας και περιβαλλοντικής προστασίας.

Άρθρο 30

Απαγόρευση ανάμειξης επικινδύνων αποβλήτων

Με σκοπό την προστασία του περιβάλλοντος, την αποφυγή φαινομένων δυσχέρειας στη διαχείριση των αποβλήτων, τη διασφάλιση της ασφαλούς τελικής διάθεσης των αποβλήτων τίθεται ως βασική απαγόρευση η ανάμειξη των διαφόρων κατηγοριών επικινδύνων αποβλήτων, η ανάμειξη επικινδύνων με μη επικίνδυνα απόβλητα και η ανάμειξη με ουσίες ή υλικά. Η απαγόρευση ανάμειξης περιλαμβάνει και την αραίωση επικινδύνων ουσιών. Στο παρόν άρθρο προβλέπεται ότι σε περίπτωση που τα επικίνδυνα απόβλητα είναι ήδη αναμειγμένα με άλλα απόβλητα, ουσίες ή ύλες, πρέπει να γίνεται διαχωρισμός, εάν αυτό είναι εφικτό από τεχνικοοικονομική άποψη, και εφόσον απαιτείται για την προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος.

Άρθρο 31

Απόβλητα έλαια

Με το παρόν άρθρο ορίζεται ότι τα απόβλητα ελαίων υποβάλλονται κατά προτεραιότητα σε επεξεργασία με αναγέννηση, εφόσον αυτό είναι τεχνικά εφικτό. Σε ότι αφορά τη διασυνοριακή μεταφορά των εν λόγω αποβλήτων κατ' εφαρμογή του άρθρου 11 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006, απαγορεύεται η διασυνοριακή αποστολή αποβλήτων λιπαντικών ελαίων από την επικράτεια της χώρας σε εγκαταστάσεις αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης στο εξωτερικό, εφόσον είναι τεχνικά εφικτό η επεξεργασία με αναγέννηση να πραγματοποιηθεί στην χώρα.

Λόγω της ιδιαίτερης φύσεως των αποβλήτων ελαίων, των ειδικών ουσιών από τις οποίες αυτά αποτελούνται και της ειδικής μέριμνας που πρέπει να ληφθεί για την ασφαλή τελική διάθεση αυτών με το παρόν άρθρο ρυθμίζεται η διαχείριση αυτών. Η εξουσιοδότηση για την έκδοση κοινής υπουργικής απόφασης του Υπουργών Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας που εκδίδεται μετά από εισήγηση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.Ο.Ε.Δ.Σ.Α.Π., σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 17 του ν.2939/2001, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 5 του ν.3854/2010 θα πρέπει να εξασφαλίζει ότι:

α) τα απόβλητα έλαια συλλέγονται χωριστά, εφόσον αυτό είναι τεχνικά εφικτό,

β) η επεξεργασία των απόβλητων ελαίων γίνεται σύμφωνα με τα άρθρα 13 και 28,

γ) εφόσον είναι τεχνικά εφικτό και οικονομικά βιώσιμο, τα απόβλητα έλαια με διαφορετικά χαρακτηριστικά δεν αναμειγνύονται και τα απόβλητα έλαια δεν αναμειγνύονται με άλλα είδη αποβλήτων ή ουσιών, εάν η ανάμειξη αυτή εμποδίζει την επεξεργασία τους.

Στην προαναφερόμενη κοινή υπουργική απόφαση καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις για την εναλλακτική διαχείριση των Αποβλήτων Λιπαντικών Ελαίων, συμπεριλαμβανομένων και των προϋποθέσεων για διασυνοριακή μεταφορά των εν λόγω αποβλήτων.

Άρθρο 32 Συμμετοχή του κοινού

Στο άρθρο αυτό αναφέρονται οι δυνατότητες συμμετοχής του κοινού στην εκπόνηση των σχεδίων διαχείρισης αποβλήτων και των προγραμμάτων πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων. Συγκεκριμένα οι ενδιαφερόμενοι, οι αρχές και το ευρύ κοινό έχουν τη δυνατότητα να συμμετέχουν στην εκπόνηση των σχεδίων διαχείρισης αποβλήτων και των προγραμμάτων για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων. Τα σχέδια και τα προγράμματα υπόκεινται σε διαβούλευση, τοπική ή πανελλαδική, και αναρτώνται στο διαδικτυακό τόπο διαβούλευσης, στον οποίο έχει πρόσβαση το κοινό και δύναται να παρακολουθεί το βαθμό υλοποίησης τους.

Άρθρο 33 Συνεργασία

Στο άρθρο αυτό προβλέπεται ότι η κατάρτιση των Σχεδίων Διαχείρισης Αποβλήτων και των προγραμμάτων για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων, μπορεί να γίνεται και σε συνεργασία με άλλα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Άρθρο 34 Πληροφορίες που υποβάλλονται στην Επιτροπή

Στο άρθρο αυτό καθορίζονται ο τρόπος και η συχνότητα ενημέρωσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στο θέμα της εκπόνησης σχεδίων διαχείρισης αποβλήτων και προγραμμάτων πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων. Το Τμήμα Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής ενημερώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων και τα προγράμματα για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων, μετά την έγκρισή τους και την τυχόν αναθεώρησή τους, με συγκεκριμένο μορφότυπο για την κοινοποίηση πληροφοριών.

ΜΕΡΟΣ Γ΄ ΕΘΝΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2008/98/ΕΚ

Στο Μέρος Γ΄ της Ενότητας Β΄ του παρόντος νόμου περιλαμβάνονται τα άρθρα 35 και 36 τα οποία αφορούν α) στον Εθνικό και Περιφερειακό Σχεδιασμό Διαχείρισης Αποβλήτων και β) στην έκδοση αδειών που πρέπει να λάβει κάθε οργανισμός ή επιχείρηση που προτίθεται να προβεί σε εκτέλεση εργασιών επεξεργασίας αποβλήτων.

Υπενθυμίζεται ότι, στη χώρα μας, κατ' επιταγή της προηγούμενης νομοθεσίας, έχουν θεσμοθετηθεί, κατά

το παρελθόν, ο Εθνικός Σχεδιασμός Διαχείρισης Μη Επικινδύνων Αποβλήτων (2003) και ο Εθνικός Σχεδιασμός Διαχείρισης Επικινδύνων Αποβλήτων (2007). Επίσης για όλες τις Περιφέρειες της χώρας εγκρίθηκαν Περιφερειακά Σχέδια Διαχείρισης Μη Επικινδύνων Αποβλήτων. Οι προαναφερθέντες σχεδιασμοί εφαρμόζονται μέχρι σήμερα.

Η ειδοποιός διαφορά ανάμεσα στους προηγούμενους σχεδιασμούς και στις απαιτήσεις της Οδηγίας 2008/98 για τα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων, είναι ότι ο σχεδιασμός αφορά πλέον στο σύνολο των αποβλήτων, απαιτεί την δημιουργία δικτύων εγκαταστάσεων ανάκτησης και διάθεσης αποβλήτων (σε εφαρμογή των αρχών της ατάρκειας και της εγγύτητας του άρθρου 15 του παρόντος) και τη λήψη μέτρων για την προστασία των δικτύων από εισαγωγές ή/και εξαγωγές αποβλήτων και επιβάλλει τον προσδιορισμό των κατάλληλων περιοχών για την δημιουργία εγκαταστάσεων.

Στο Μέρος Γ΄ της παρούσας Ενότητας του σχεδίου νόμου περιγράφονται και αναλύονται τα είδη των σχεδίων, βάσει των οποίων γίνεται η διαχείριση των αποβλήτων στη χώρα μας. Η διαχείριση των αποβλήτων υλοποιείται βάσει εγκεκριμένου σχεδιασμού, καταρχήν σε εθνικό επίπεδο και, στη συνέχεια, με εξειδίκευση και προσαρμογή σε επίπεδο Περιφέρειας. Ο σχεδιασμός καλύπτει το σύνολο της επικράτειας της χώρας για όλα τα είδη αποβλήτων. Στη διαδικασία κατάρτισης ή αναθεώρησης των σχεδίων διαχείρισης αποβλήτων ενσωματώνεται η ανάγκη να λαμβάνονται υπόψη οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις της δημιουργίας και της διαχείρισης των αποβλήτων.

Άρθρο 35 Εθνικός και Περιφερειακός Σχεδιασμός Διαχείρισης Αποβλήτων

Στο άρθρο αυτό καθιερώνεται η κατάρτιση του Εθνικού Σχεδίου Διαχείρισης Αποβλήτων (ΕΣΔΑ), το οποίο καθορίζει τη στρατηγική, τις πολιτικές και τους στόχους για τη διαχείριση του συνόλου των αποβλήτων σε εθνικό επίπεδο. Το ΕΣΔΑ αποτελεί ένα ολοκληρωμένο σχέδιο διαχείρισης του συνόλου των αποβλήτων, το οποίο προσδιορίζει τις γενικές κατευθύνσεις για τη διαχείριση τους και υποδεικνύει τα κατάλληλα μέτρα που προωθούν ιεραρχικά και συνδυασμένα: α) την πρόληψη, β) την επαναχρησιμοποίηση, γ) την ανακύκλωση, δ) άλλου είδους ανάκτηση, π.χ. ανάκτηση ενέργειας, και ε) την ασφαλή τελική διάθεση. Το ΕΣΔΑ προσδιορίζει συγκεκριμένους ποσοτικούς και ποιοτικούς στόχους με χρονοδιάγραμμα υλοποίησης. Το ΕΣΔΑ είναι στρατηγικός και πολιτικός σχεδιασμός και εκπονείται από το ΥΠΕΚΑ.

Επιπλέον, θεσπίζεται η κατάρτιση των Περιφερειακών Σχεδίων Διαχείρισης Αποβλήτων (ΠΕΣΔΑ). Το ΠΕΣΔΑ αποτελεί ένα ολοκληρωμένο σχέδιο διαχείρισης του συνόλου των αποβλήτων, τα οποία παράγονται σε μία Περιφέρεια, προσδιορίζει τις γενικές κατευθύνσεις για τη διαχείρισή τους, σε συμφωνία με το ΕΣΔΑ και τα ΕΕΣΔΑ των ειδικών ρευμάτων αποβλήτων. Το ΠΕΣΔΑ αποτελεί επιχειρησιακό πρόγραμμα περιβαλλοντικής ανάπτυξης της εκάστοτε Περιφέρειας στον τομέα διαχείρισης των αποβλήτων, εκπονείται από την Περιφέρεια και εγκρίνεται με απόφαση του αρμόδιου Περιφερειάρχη μετά από γνώμη της Διεύθυνσης Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού της οικείας Περιφέρειας, του Τμήματος Διαχει-

ρισης Στερεών Αποβλήτων της Διεύθυνσης Περιβαλλοντικού Σχεδιασμού του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής, η οποία γνωμοδοτεί για τη συμβατότητα του ΠΕΣΔΑ με τις κατευθύνσεις και τα μέτρα που προβλέπονται στο Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Αποβλήτων και του Τμήματος Προστασίας Περιβάλλοντος της Δ/σης Τεχνικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Εσωτερικών.

Το ΠΕΣΔΑ καταρτίζεται με βάση τις κοινωνικές, οικονομικές και περιβαλλοντικές συνθήκες της συγκεκριμένης Περιφέρειας, και περιλαμβάνει την αποτύπωση της υφιστάμενης κατάστασης στον τομέα της διαχείρισης του συνόλου των παραγόμενων στην Περιφέρεια αποβλήτων με συνολική καταγραφή των ποσοτήτων των αποβλήτων που παράγονται στην Περιφέρεια με βάση τον τύπο, την ποσότητα και την προέλευση του συνόλου των αποβλήτων. Καθορίζει τις προτεινόμενες διαχειριστικές ενότητες ανά ρεύμα αποβλήτου, τις περιοχές που προκρίνονται για την υποδοχή των κύριων εγκαταστάσεων διαχείρισης αποβλήτων, ανά ρεύμα αποβλήτου, τις μεθόδους διαχείρισης που θα εφαρμοσθούν, με ειδική αναφορά στη συλλογή, μεταφορά, μεταφόρτωση, αποθήκευση, προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση, ανάκτηση, ανακύκλωση και διάθεση των αποβλήτων. Προσδιορίζει τις προτάσεις έργων, δράσεων και παρεμβάσεων για τη αποτελεσματική διαχείριση των αποβλήτων ανά διαχειριστική ενότητα με κατ' αρχήν εκτίμηση του κόστους των προβλεπόμενων έργων, πηγές χρηματοδότησης, χρονοδιάγραμμα υλοποίησης και τους αρμόδιους για την εφαρμογή και υλοποίηση του σχεδίου.

Το Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων (ΕΣΔΑ) και τα Περιφερειακά Σχέδια Διαχείρισης Αποβλήτων (ΠΕΣΔΑ) καλύπτουν συνδυασμένα το σύνολο της επικράτειας της χώρας για όλα τα είδη αποβλήτων. Το περιεχόμενο των προαναφερόμενων σχεδίων και οι διαδικασίες έγκρισης τους περιγράφονται αδρά στο συγκεκριμένο άρθρο. Το περιεχόμενο του ΕΣΔΑ, όπως και εκείνο των ειδικών ρευμάτων αποβλήτων, καθώς και η διαδικασία έγκρισης τους, υπερκαλύπτουν τις απαιτήσεις της Οδηγίας 2001/42/ΕΚ και της κ.υ.α. με αρ. ΥΠΕΧΩΔΕ/ΕΥΠΕ/οικ. 107017/28.8.06 (Β' 1225) και, επομένως, δεν υπόκεινται σε διαδικασία έγκρισης Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ).

Άρθρο 36 Έκδοση αδειών

Με το παρόν άρθρο καθιερώνεται η περιβαλλοντική αδειοδότηση (Προκαταρκτική Περιβαλλοντική Εκτίμηση Αξιολόγηση - Π.Π.Ε.Α., εφόσον απαιτείται, και έκδοση Απόφασης Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων - Α.Ε.Π.Ο.), ως η μοναδική περιβαλλοντική άδεια που απαιτείται για κάθε έργο ή δραστηριότητα που παράγει ή διαχειρίζεται απόβλητα. Όλες οι μελέτες και οι άδειες που προβλέπονται από την υφιστάμενη νομοθεσία ενσωματώνονται αντίστοιχα στη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ) και στην ΑΕΠΟ. Επίσης θεσπίζεται ότι εκτός από την περιβαλλοντική αδειοδότηση απαιτείται και άδεια λειτουργίας της εγκατάστασης και προσδιορίζεται το ελάχιστο περιβαλλοντικό περιεχόμενο της. Τέλος, θεσπίζεται ότι η δραστηριότητα συλλογής και μεταφοράς αποβλήτων δεν υπόκειται σε περιβαλλοντική αδειοδότηση και άδεια λειτουργίας. Σε αυτές τις περιπτώσεις εκδίδεται μόνο ενιαία άδεια συλλογής – μεταφοράς. Δεν απαιτείται άδεια συλλογής – μεταφοράς για

την προκαταρκτική διαλογή και αποθήκευση αποβλήτων, εν αναμονή της συλλογής τους, που πραγματοποιείται από οργανισμούς ή επιχειρήσεις που παράγουν απόβλητα κατά τη διάρκεια των δραστηριοτήτων τους.

Η αποθήκευση των αποβλήτων πριν από την ανάκτηση για περίοδο 3 ετών ή άνω, και η αποθήκευση των αποβλήτων πριν από τη διάθεση για περίοδο 1 έτους ή άνω, υπόκεινται στην κοινή υπουργική απόφαση 29407/3508/2002 (Β' 1572) «Μέτρα και όροι για την υγειονομική ταφή των αποβλήτων». (οδηγία 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999 «για την υγειονομική ταφή των αποβλήτων», ΕΕ L182/1/16.7.1999) των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Υγείας και Πρόνοιας.

ΜΕΡΟΣ Δ' ΚΥΡΩΣΕΙΣ

Άρθρο 37 Επιβολή της εφαρμογής και κυρώσεις

Με το παρόν άρθρο του Μέρους Δ' της Ενότητας Β' του παρόντος θεσπίζονται οι ποινικές και διοικητικές κυρώσεις, οι οποίες επιβάλλονται σε οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο γίνεται υπαίτιος παράβασης, με πράξη ή παράλειψη, των διατάξεων του παρόντος νόμου και ειδικότερα των άρθρων 14 και 29 καθώς και των κανονιστικών πράξεων που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση αυτού. Ειδικότερα επιβάλλονται ποινές φυλάκισης ή/και χρηματική ποινή, ή/και προσωρινή ή οριστική διακοπή λειτουργίας της συγκεκριμένης δραστηριότητας, κατ' εφαρμογή των άρθρων 28 και 30 αντίστοιχα του ν. 1650/1986, όπως έχουν τροποποιηθεί και ισχύουν, σε οποιονδήποτε προκαλεί ρύπανση ή υποβαθμίζει το περιβάλλον με πράξη ή παράλειψη κατά τη διαχείριση αποβλήτων ή ασκεί δραστηριότητα ή επιχείρηση χωρίς την απαιτούμενη άδεια. Επίσης, προβλέπεται η επιβολή χρηματικού προστίμου εις βάρος των Δήμων ή των νομικών προσώπων που συστήνουν οι ΟΤΑ για τη διαχείριση των αποβλήτων, οι οποίοι χρησιμοποιούν Χώρους Ανεξέλεγκτης Διάθεσης Απορριμμάτων (ΧΑΔΑ). Το ύψος του εν λόγω προστίμου προσδιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 30 του ν. 1650/1986, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει. Οι κυρώσεις που επιβάλλονται με την διάταξη αυτή είναι ανεξάρτητες από άλλες ποινικές ή διοικητικές διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας, όπως για παράδειγμα το άρθρο 17 του ΠΔ 148/2009 (Α' 190) και το άρθρο 15 της κ.υ.α. 50910/2727/2003 (Β' 1909). Ποσοστό 40% επί του ανωτέρω προστίμου περιέρχεται στο Δημόσιο στον Κωδικό Αριθμό Εισόδου 3739 «Λοιπά πρόστιμα και χρηματικές ποινές επιβαλλόμενες από δικαστήρια και δημόσιες αρχές». Το υπόλοιπο 60% θα περιέρχεται στο Πράσινο Ταμείο και θα διατίθεται αποκλειστικά για τους σκοπούς που περιγράφονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 30 του νόμου 1650/1986, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

ΜΕΡΟΣ Ε' ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Το Μέρος Ε' της παρούσας Ενότητας αποτελείται από το άρθρο 38 και αφορά στις αναγκαίες εξουσιοδοτικές διατάξεις για την εφαρμογή του νόμου και τη ορθή ενσωμάτωση της οδηγίας.

Άρθρο 38
Εξουσιοδοτικές Διατάξεις

Στο άρθρο αυτό καθορίζονται οι εξουσιοδοτικές διατάξεις απαραίτητες για την ορθή εφαρμογή του νόμου. Ειδικότερα, στην παράγραφο 1 του παρόντος προβλέπεται η έκδοση κοινής απόφασης του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, και των εκάστοτε συναρμοδίων Υπουργών, με την οποία θα καθορίζονται αναλυτικά τα μέτρα και οι όροι για τη διαχείριση των αποβλήτων, ώστε να εξασφαλίζεται ότι οι αρχικοί παραγωγοί ή άλλοι κάτοχοι αποβλήτων πραγματοποιούν οι ίδιοι την επεξεργασία των αποβλήτων ή αναθέτουν την επεξεργασία σε έμπορο ή σε επιχείρηση που εκτελεί εργασίες επεξεργασίας αποβλήτων ή σε ιδιωτικό φορέα συλλογής αποβλήτων, λαμβάνοντας υπόψη την ιεράρχηση των δράσεων και των εργασιών διαχείρισης των αποβλήτων και την προστασία του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας.

Στην παράγραφο 2 του παρόντος προβλέπεται η έκδοση απόφασης του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, με την οποία μπορεί, εάν δεν έχουν καθορισθεί κριτήρια σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, να ορίζεται, κατά περίπτωση, εάν ένα συγκεκριμένο απόβλητο έχει αποχαρακτηρισθεί βάσει της νομολογίας των δικαστηρίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στην παράγραφο 3 του παρόντος προβλέπεται η έκδοση απόφασης του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, με την οποία μπορεί να χαρακτηρίζεται ως επικίνδυνο ένα απόβλητο, ακόμη και αν δεν περιλαμβάνεται ως τέτοιο στον κατάλογο αποβλήτων, που καταρτίστηκε με την απόφαση 2000/532/ΕΚ (ΕΕ L 226/3/6.9.2000), εφόσον εμφανίζει μία ή περισσότερες από τις ιδιότητες που αναφέρονται στο Παράρτημα III, ή να θεωρηθεί ως μη επικίνδυνο απόβλητο, το οποίο περιλαμβάνεται στον κατάλογο αποβλήτων ως επικίνδυνο απόβλητο, εφ' όσον αποδεικνύεται με συγκεκριμένα στοιχεία ότι δεν εμφανίζει καμία από τις ιδιότητες που αναφέρονται στο Παράρτημα III.

Στην παράγραφο 4 του παρόντος προβλέπεται η έκδοση απόφασης των Υπουργών Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, και του εκάστοτε συναρμοδίου υπουργού, προκειμένου να προωθηθεί ο σχεδιασμός των προϊόντων με τρόπο, ώστε:

α) να μειώνεται η παραγόμενη ποσότητα των αποβλήτων και οι αντίστοιχες επιπτώσεις στο περιβάλλον τόσο κατά την παραγωγή όσο και κατά τη συνακόλουθη χρήση των προϊόντων,

β) να εξασφαλίζεται ότι η ανάκτηση και η διάθεση των προϊόντων που έχουν καταστεί πλέον απόβλητα, πραγματοποιούνται σύμφωνα με τα άρθρα 14 και 29 και ιδίως να ενισχυθεί:

αα) η ανάπτυξη, παραγωγή και τη διάθεση στην αγορά προϊόντων, τα οποία είναι κατάλληλα για πολλαπλές χρήσεις, ανθεκτικά από τεχνική άποψη προκειμένου να έχουν μεγάλη διάρκεια ζωής και, αφού καταστούν απόβλητα, κατάλληλα για ορθή και ασφαλή ανάκτηση και περιβαλλοντικά αποδεκτή διάθεση,

ββ) η ενθάρρυνση στη χρήση αποβλήτων σε αντικατάσταση πρώτων ή βοηθητικών υλών κατά την κατασκευή προϊόντων,

γγ) η επισήμανση των επιβλαβών ουσιών που μπορεί να περιέχουν τα προϊόντα, έτσι ώστε να ληφθεί υπόψη,

τόσο κατά τη χρήση όσο και κατά τη διαχείρισή τους, όταν καταστούν απόβλητα,

δδ) η παροχή στο κοινό πληροφοριών σχετικά με την αποδοχή των επιστρεφόμενων προϊόντων και των αποβλήτων που παραμένουν μετά τη χρήση των προϊόντων αυτών.

Με την παράγραφο 5 του παρόντος προβλέπεται η έκδοση απόφασης των Υπουργών Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, με την οποία εκπονούνται προγράμματα για την επαναχρησιμοποίηση προϊόντων καθώς και για δραστηριότητες προετοιμασίας προς επαναχρησιμοποίηση, ενθαρρύνοντας ιδίως τη δημιουργία και τη στήριξη δικτύων επαναχρησιμοποίησης και επισκευής, τη χρήση οικονομικών μέσων, κριτηρίων προμηθειών, ποσοτικών στόχων ή άλλων μέτρων.

Με την παράγραφο 6 του παρόντος προβλέπεται η έκδοση απόφασης του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, με την οποία διασφαλίζεται ότι η παραγωγή και η διαχείριση των επικίνδυνων αποβλήτων (όπως η συλλογή, η μεταφορά, η αποθήκευση η επεξεργασία τους και η ασφαλή τελική διάθεσή τους), διεξάγονται σε συνθήκες που παρέχουν προστασία του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας και ότι η ιχνηλασιμότητα και ο έλεγχος των επικίνδυνων αποβλήτων πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 19 και 20.

ΜΕΡΟΣ ΣΤ'
ΕΘΝΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Στο Μέρος ΣΤ' της παρούσας περιλαμβάνονται τα άρθρα 39 έως και 48, τα οποία αφορούν εθνικές ρυθμίσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, αλλά δεν είναι αυτόματα απαραίτητες για την ενσωμάτωση της οδηγίας. Αφορούν στον ορισμό της αρμόδιας αρχής για την εφαρμογή του παρόντος νόμου, στη σύσταση γνωμοδοτικής επιτροπής για τα επικίνδυνα απόβλητα, στη σύσταση συντονιστικής επιτροπής για τη διαχείριση των αποβλήτων, στους εθνικούς στόχους χωριστής συλλογής των βιολογικών αποβλήτων, όπως και στην απλοποίηση της αδειοδότησης για την κομποστοποίηση τους. Το Μέρος αυτό του παρόντος σχεδίου νόμου περιλαμβάνει, επίσης, ρυθμίσεις για την ηλεκτρονική καταχώρηση των αποβλήτων, την εισαγωγή του ειδικού τέλους ταφής και μέτρα για την παύση λειτουργίας των ΧΑΔΑ, καθώς και τις εξουσιοδοτικές διατάξεις των προαναφερόμενων εθνικών ρυθμίσεων. Ειδικότερα:

Άρθρο 39
Αρμόδια Αρχή

Με το παρόν άρθρο ορίζεται ως αρμόδια αρχή για την εφαρμογή του παρόντος νόμου το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

Άρθρο 40
Γνωμοδοτική επιτροπή καταλόγου αποβλήτων

Στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, συνιστάται γνωμοδοτική επιτροπή, η οποία συγκροτείται από εξειδικευμένους επιστήμονες, εκπροσώπους της Δημόσιας Διοίκησης και εκπροσώπους επισημοτικών φορέων, η οποία γνωμοδοτεί σε θέματα του

Καταλόγου Αποβλήτων, όταν το ζητήσει το Τμήμα Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων της Δ/σης Περιβαλλοντικού Σχεδιασμού του Υπουργείου.

Άρθρο 41 Βιολογικά απόβλητα

Έχει σημασία, σύμφωνα με την ιεράρχηση των δράσεων και των εργασιών διαχείρισης των αποβλήτων, και με στόχο τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου που προκαλούνται από τη διάθεση αποβλήτων μέσω υγειονομικής ταφής, να διευκολύνονται η χωριστή συλλογή και η κατάλληλη επεξεργασία βιολογικών αποβλήτων προκειμένου να παραχθούν περιβαλλοντικά ασφαλές υπόστρωμα και άλλα υλικά με βάση τα βιολογικά απόβλητα. Τίθεται ως στόχος ότι έως το 2015, το ποσοστό χωριστής συλλογής των βιολογικών αποβλήτων θα πρέπει να ανέλθει, κατ' ελάχιστο, στο 5% του συνολικού τους βάρους και έως το 2020, κατ' ελάχιστο, στο 10% του συνολικού τους βάρους.

Επιτρέπεται η κομποστοποίηση ορισμένων κατηγοριών βιολογικών αποβλήτων σε ανοικτό χώρο.

Άρθρο 42 Καταχώριση

Με το παρόν άρθρο καθιερώνεται ηλεκτρονικό σύστημα συστηματικής συλλογής και επεξεργασίας στοιχείων παραγωγής και διαχείρισης των αποβλήτων. Μέσω του ηλεκτρονικού συστήματος συστηματικής συλλογής και επεξεργασίας δημιουργείται το Ηλεκτρονικό Μητρώο της κάθε εγκατάστασης, στο οποίο περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, και τα πλήρη στοιχεία για τα απόβλητα της έτσης ώστε μετά την έναρξη λειτουργίας της να τηρούνται πλήρη στοιχεία για όλα τα παραγόμενα ή διαχειριζόμενα απόβλητα.

Επίσης, καθιερώνεται η καταχώριση στο ηλεκτρονικό σύστημα και των δραστηριοτήτων που δεν υπόκεινται σε περιβαλλοντική αδειοδότηση, αλλά έχουν όμως σχέση με την παραγωγή και την διαχείριση των αποβλήτων, όπως: α) οι οργανισμοί ή οι επιχειρήσεις που συλλέγουν ή μεταφέρουν απόβλητα σε επαγγελματική βάση, και β) οι έμποροι και οι μεσίτες.

Καθιερώνεται η εισαγωγή μέσω διαδικτύου, στο ηλεκτρονικό σύστημα συστηματικής συλλογής και επεξεργασίας από τους υπόχρεους, των Ετήσιων Εκθέσεων Παραγωγών Αποβλήτων, για όλα τα είδη των αποβλήτων. Επίσης, εισάγονται στο ηλεκτρονικό σύστημα συστηματικής συλλογής και επεξεργασίας όλη η γεωγραφική πληροφορία των ΜΠΕ ώστε, μέσω ενός συνόλου ερωτημάτων, να μπορεί να χαρτογραφηθεί πλήρως το δίκτυο διαχείρισης αποβλήτων, ανά Περιφέρεια, και Δήμο ή ανά Περιφερειακό Σχέδιο Διαχείρισης Αποβλήτων (ΠΕΣΔΑ) καθώς και ανά είδος αποβλήτου.

Άρθρο 43 Ειδικό τέλος ταφής

Καθιερώνεται από το 2014 το ειδικό τέλος ταφής για ορισμένες κατηγορίες αποβλήτων όταν οδηγούνται σε Χώρους Υγειονομικής Ταφής χωρίς προηγούμενη επεξεργασία. Το ειδικό τέλος ταφής ορίζεται, για το 2014, σε €35 ανά τόνο διατιθέμενων αποβλήτων και αυξάνεται ετησίως κατά €5 ανά τόνο. Το ειδικό τέλος ταφής των α-

ποβλήτων κατατίθεται στο «Πράσινο Ταμείο» του ν. 3889/2010 (Α' 182) και διατίθεται αποκλειστικά για τη χρηματοδότηση προγραμμάτων και έργων ανάκτησης και διάθεσης αποβλήτων.

Άρθρο 44 Συνέπειες μη συμμόρφωσης με τη ευρωπαϊκή νομοθεσία

Στο προοίμιο της οδηγίας 2008/98/ΕΚ (εδάφιο (45)) δηλώνεται σαφώς ότι τα κράτη - μέλη θα πρέπει να προβλέπουν την επιβολή αποτελεσματικών, αναλογικών και αποτρεπτικών κυρώσεων σε φυσικά και νομικά πρόσωπα που είναι υπεύθυνα για τη διαχείριση αποβλήτων, όπως παραγωγοί, κάτοχοι, μεσίτες, έμποροι, μεταφορείς και συλλέκτες αποβλήτων, οργανισμοί ή επιχειρήσεις που εκτελούν εργασίες επεξεργασίας αποβλήτων και προγράμματα διαχείρισης αποβλήτων, στις περιπτώσεις που παραβαίνουν τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας. Τα κράτη - μέλη μπορούν επίσης να αναλαμβάνουν δράση για να ανακτούν το κόστος της μη συμμόρφωσης και των μέτρων επανόρθωσης, με την επιφύλαξη της οδηγίας 2004/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας.

Ενόψει μάλιστα της υπ' αριθ. C-502/2003 καταδικαστικής απόφασης της Ελλάδας από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για την λειτουργία χώρων ανεξέλεγκτης διάθεσης απορριμμάτων και την ύπαρξη μη αποκαταστημένων ανενεργών αντίστοιχων χώρων ανά την επικράτεια, του βαρύτατου προστίμου με το οποίο απειλείται η χώρα μας ως συνέπεια των αποφάσεων αυτών, τη δέσμευση της έναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι θα αντιμετωπίσει το ζήτημα των χώρων ανεξέλεγκτης διάθεσης απορριμμάτων (ΧΑΔΑ) μέχρι το τέλος του 2008, δέσμευση η οποία και δεν έχει πραγματοποιηθεί, αλλά και των βαρύτατων επιπτώσεων στο περιβάλλον από την ύπαρξη και λειτουργία ΧΑΔΑ, κρίνεται απαραίτητη η θέσπιση διατάξεων προληπτικού και κατασταλτικού χαρακτήρα, προκειμένου τα αρμόδια νομικά πρόσωπα να προβούν σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες για την παύση λειτουργίας των χώρων ανεξέλεγκτης διάθεσης απορριμμάτων καθώς και την αποκατάσταση των ανενεργών αντίστοιχων χώρων.

Η ανάγκη αυτή για τη θέσπιση μέτρων προληπτικού και κατασταλτικού χαρακτήρα για την ενεργοποίηση των αρμόδιων νομικών προσώπων είναι επιτακτική στις ημέρες μας, καθώς η αδράνεια των αρμόδιων φορέων να προβούν στις απαραίτητες ενέργειες για την παύση λειτουργίας των ΧΑΔΑ προκειμένου να εξυπηρετηθούν τοπικά και άλλα συμφέροντα προς βλάβη του δημόσιου συμφέροντος, έχει σαν αποτέλεσμα την καταδίκη της χώρας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και την επιβολή υπέρογκων προστίμων. Επιπλέον, ενόψει της αναβάθμισης του ρόλου των Δήμων και γενικότερα της αποκεντρωμένης διοίκησης μετά την ψήφιση του Καλλικράτη, και των αυξημένων αρμοδιοτήτων τους, η συμβολή τους στην αντιμετώπιση του προβλήματος αυτού είναι καθοριστική. Με το παρόν άρθρο προβλέπεται η προσθήκη αυτοτελούς διάταξης, μόνιμου χαρακτήρα, η οποία θεσπίζει την παρακράτηση των αντίστοιχων ποσών, που επιβάλλονται ως χρηματικά πρόστιμα στη χώρα μας για παραβιάσεις της ευρωπαϊκής νομοθεσίας, κατά τη διαδικασία κατανομής

των κεντρικών αυτοτελών πόρων στους ΟΤΑ και στα νομικά τους πρόσωπα, τα οποία χρησιμοποιούν χώρους ανεξέλεγκτης διάθεσης απορριμμάτων, ή στα οποία υπάρχουν ανενεργοί αλλά μη αποκατεστημένοι τέτοιοι χώροι, ή/και τα οποία επανειλημμένως και σκοπίμως ή όχι εμποδίζουν ή ματαιώνουν τα αναγκαία έργα υποδομής σε δίκτυα αποχέτευσης και εγκαταστάσεις επεξεργασίας αστικών λυμάτων. Ουσιαστικά πρόκειται για ένα προληπτικό μέτρο, που αποσκοπεί στην ενεργοποίηση των Δήμων να προβούν στις κατάλληλες ενέργειες για την παύση λειτουργίας και χρήσης των χώρων αυτών και την αποκατάσταση των ανενεργών χώρων, προκειμένου να μην παρακρατηθούν τα αντίστοιχα ποσά από τους πόρους που τους αναλογούν κατά την κατανομή των κεντρικών αυτοτελών πόρων

Άρθρο 45

Εξουσιοδοτικές Διατάξεις Εθνικών Ρυθμίσεων

Στο άρθρο αυτό καθορίζονται οι εξουσιοδοτικές διατάξεις, οι οποίες είναι απαραίτητες για την ορθή εφαρμογή των εθνικών ρυθμίσεων. Ειδικότερα με την παράγραφο 1 του παρόντος προβλέπεται η έκδοση απόφασης του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, με την οποία καθορίζεται η διαδικασία επιλογής μη επικίνδυνης ή επικίνδυνης εκδοχής των αποβλήτων, τα οποία μπορεί να είναι επικίνδυνα ή όχι, αναλόγως της περιεκτικότητας τους σε μία ή περισσότερες επικίνδυνες ουσίες ή αναλόγως των ιδιοτήτων που εκδηλώνουν. Με απόφαση επίσης του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, καθορίζεται ο αριθμός των μελών της γνωμοδοτικής Επιτροπής που συστήθηκε με το άρθρο 40 καθώς και κάθε θέμα σχετικό με τη λειτουργία της Επιτροπής.

Με την παράγραφο 2 προβλέπεται η έκδοση απόφασης των Υπουργών Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, και των εκάστοτε συναρμοδίων Υπουργών, με την οποία ορίζονται τα κατάλληλα μέτρα και οι ελάχιστες απαιτήσεις, προκειμένου να ενθαρρυνθεί η χωριστή συλλογή και επεξεργασία των βιολογικών αποβλήτων (βιο-αποβλήτων), με σκοπό την κομποστοποίηση ή και τη ζύμωση (digestion) των βιολογικών αποβλήτων, κατά τρόπο που να διασφαλίζεται υψηλό επίπεδο περιβαλλοντικής προστασίας. Με την παράγραφο 3 του παρόντος προβλέπεται η έκδοση απόφασης των Υπουργών Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, και Εσωτερικών, με την οποία ρυθμίζονται τα ειδικότερα θέματα λειτουργίας του ηλεκτρονικού συστήματος του άρθρου 42, ενώ στην παράγραφο 4 προβλέπεται η έκδοση απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, με την οποία καθορίζεται η διαδικασία είσπραξης του ειδικού τέλους ταφής του άρθρου 43 του παρόντος. Τέλος, με την παράγραφο 5 προβλέπεται η έκδοση απόφασης των Υπουργών Εσωτερικών και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, με την οποία ορίζεται η διαδικασία παρακράτησης, ο τρόπος υπολογισμού του αναλογούντος ποσού σε περίπτωση επιμερισμού του σε περισσότερους ΟΤΑ και κάθε σχετικό θέμα σύμφωνα με τα ορισθέντα στο άρθρο 44. Το ποσό που παρακρατείται, λόγω της επιβολής χρηματικών προστίμων από την Ε. Επιτροπή, θα πρέπει να είναι ανάλογο του πληθυσμού του αντίστοιχου Δήμου, καθώς και του αριθμού των χώρων ανεξέλεγκτης διάθεσης απορριμμάτων που κατά το χρό-

νο καταλογισμού του προστίμου δεν έχουν παύσει να λειτουργούν ή αποκατασταθεί. Η ρύθμιση αυτή βρίσκεται σε αρμονία με την αρχή της ισότητας που καθιερώνεται από το ίδιο το Σύνταγμα της χώρας μας καθώς και με την αρχή της αναλογικότητας.

Άρθρο 46

Θέματα Εναλλακτικής Διαχείρισης Αποβλήτων και Ε.Ο.Ε.Δ.Σ.Α.Π.

Με το παρόν άρθρο μετονομάζεται ο «Εθνικός Οργανισμός Εναλλακτικής Διαχείρισης Συσκευασιών και Άλλων Προϊόντων» με διακριτικό τίτλο «Ε.Ο.Ε.Δ.Σ.Α.Π.», που ιδρύθηκε με το ν. 2939/2001 (Α' 179) σε «Ελληνικός Οργανισμός Ανακύκλωσης» με διακριτικό τίτλο «Ε.Ο.ΑΝ.» προκειμένου να απλουστευθεί ο διακριτικός τίτλος και να αποδίδει η επωνυμία ορθότερα τους σκοπούς του Οργανισμού.

Με την αντικατάσταση της παραγράφου 2 στο άρθρο 5 του ν. 3854/2010, δίνεται η δυνατότητα στους διαχειριστές των «άλλων προϊόντων», κατ' αντιστοιχία με τους διαχειριστές συσκευασιών, να οργανώνουν νέα ατομικά ή συλλογικά συστήματα εναλλακτικής διαχείρισης «άλλων προϊόντων» υπό την προϋπόθεση ότι οι ενδιαφερόμενοι διαχειριστές είναι ενταγμένοι, μέχρι την έγκριση των νέων αυτών συστημάτων σε ήδη λειτουργούντα συστήματα.

Το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής είναι υπεύθυνο για τη χάραξη της περιβαλλοντικής πολιτικής για τη χώρα η οποία είναι ενιαία και δεν μπορεί να σχεδιάζεται και εφαρμόζεται αποσπασματικά. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσεται και η χάραξη και εφαρμογή της πολιτικής για την εναλλακτική διαχείριση, η οποία θα πρέπει να ενταθεί προκειμένου να επιτευχθούν οι εθνικοί στόχοι όπως αυτοί αποτυπώνονται και στην προς εναρμόνιση οδηγία. Για το λόγο αυτό κρίνεται ορθό το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής να ενισχύσει την συμμετοχή του στο Διοικητικό Συμβούλιο του ΕΟΑΝ προκειμένου να έχει αποφασιστικό λόγο στη λήψη αποφάσεων, με την αύξηση των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου από εννέα (9) σε έντεκα (11) μέλη εκ των οποίων τα έξι μέλη ορίζονται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

Με την τροποποίηση διατάξεων του π.δ. 99/2008, που αφορούν αρμοδιότητες του Δ.Σ. και του Γενικού Διευθυντή του Ε.Ο.ΑΝ., που αποτελούν τα όργανα διοίκησης του Ε.Ο.ΑΝ., δίνεται η δυνατότητα και στο Δ.Σ. του Ε.Ο.ΑΝ. να αποφασίζει για τη διενέργεια προμηθειών, μισθώσεων τη σύναψη συμβάσεων και την εκτέλεση έργων, όπως και για κάθε άλλη δαπάνη, ανεξαρτήτως του ποσού και όχι μόνο για ποσό άνω των σαράντα πέντε (45.000) ευρώ, όπως ισχύει μέχρι τώρα.

Ταυτόχρονα αναπροσαρμόζονται τα ποσά για τη διενέργεια προμηθειών, μισθώσεων, τη σύναψη συμβάσεων και την εκτέλεση έργων κλπ. από σαράντα πέντε (45.000) ευρώ σε εξήντα χιλιάδες (60.000) ευρώ, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

Τέλος, με μια νέα διάταξη προβλέπεται ότι ο Ε.Ο.ΑΝ. κατά τη διάρκεια της εξαστούς έγκρισης ενός συστήματος εναλλακτικής διαχείρισης «άλλων προϊόντων» μπορεί να τροποποιήσει τους όρους έγκρισής του συστήματος. Προς τούτο ο Ε.Ο.ΑΝ. απαιτεί υποβολή τροποποιημένου φακέλου από το σύστημα. Σημειώνεται ότι σύμ-

φωνα με το ν. 2939/2001, υπήρχε δυνατότητα για τροποποίηση όρων μόνο στο πλαίσιο της διαδικασίας χορήγησης Π.Ε.Δ. (τριετία).

Άρθρο 47

Τροποποίηση του άρθρου 1 του ν. 4014/2011 (Α' 209) (παράγραφος 3 του άρθρου 2 της οδηγίας 97/11/ΕΚ)

Τροποποιείται ο ν. 4014/2011 (Α' 209), ώστε με την επιφύλαξη της περίπτωσης έργου, το οποίο ενδέχεται να έχει σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον άλλου κράτους - μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) ή όταν ζητηθεί από ένα κράτος - μέλος της ΕΕ που ενδέχεται να θίγεται σοβαρά καθώς και την κατάλληλη πληροφόρηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, μπορεί σε εξαιρετικές περιπτώσεις, όταν (1) τίθεται σε σοβαρό και προφανή κίνδυνο η δημόσια υγεία ή ασφάλεια ή (2) διακυβεύεται ουσιαστικά το γενικότερο δημόσιο συμφέρον, να αποδειχθεί σκόπιμη, η εξαίρεση εν όλω ή εν μέρει, ενός έργου επεξεργασίας αποβλήτων από τη διαδικασία της περιβαλλοντικής αδειοδότησης έργων και δραστηριοτήτων.

Η ρύθμιση αυτή αποτελεί ενσωμάτωση της παραγράφου 3 του άρθρου 2 της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ «για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον», όπως τροποποιήθηκε από παράγραφο 3 του άρθρου 1 της οδηγίας 97/11/ΕΚ και αφορά μόνο έργα επεξεργασίας αποβλήτων.

Συγκεκριμένα, η ρύθμιση μπορεί να αφορά μόνο έργα ή μέρος έργων ανάκτησης (όπως ορίζεται στη παράγραφο 15 του άρθρου 11) ή διάθεσης (όπως ορίζεται στη παράγραφο 19 του άρθρου 11) αποβλήτων, που περιγράφονται στα Παραρτήματα Ι και ΙΙ της Ενότητας Β, του παρόντος νόμου. Τα Παραρτήματα αυτά αντικαθιστούν τα Παραρτήματα της οδηγίας 2006/12/ΕΚ, η οποία είχε ήδη ενσωματώσει το Παράρτημα Ι της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ και η οποία καταργήθηκε από τις 12 Δεκεμβρίου 2010. Τέλος, το Παράρτημα ΙΙΙ της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ, η οποία καταργείται από τις 12 Δεκεμβρίου 2010, περιλαμβάνεται επίσης στην υπό ενσωμάτωση οδηγία 2008/98/ΕΚ.

Άρθρο 48

Όροι και περιορισμοί δόμησης εγκαταστάσεων και δραστηριοτήτων διαχείρισης αποβλήτων σε εκτός σχεδίου γηπέδων της Αττικής

Με το παρόν άρθρο διευκρινίζονται οι όροι δόμησης που ισχύουν στο σύνολο των εκτός σχεδίου γηπέδων της Αττικής στα οποία επιτρέπεται από το θεσμοθετημένο χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό η εγκατάσταση έργων και δραστηριοτήτων που αφορούν εργασίες διαχείρισης αποβλήτων, όπως αυτές ορίζονται στην παράγραφο 9 του άρθρου 10 και εξειδικεύονται στα Παραρτήματα Ι και ΙΙ του παρόντος σχεδίου νόμου. Συγκεκριμένα διευκρινίζεται ότι ισχύουν όροι και περιορισμοί δόμησης της περίπτωσης 1 της παρ. Α του άρθρου 2 του π.δ. 31.3.1987 όπως έχει τροποποιηθεί με την παρ.2 του άρθρου 31 του ν. 3325/2005 (Α' 68), δηλ. οι γενικοί όροι και περιορισμοί δόμησης για την κατασκευή βιομηχανικών εγκαταστάσεων.

Ειδικότερα επί των άρθρων της Ενότητας Γ' του προτεινόμενου νόμου:

Άρθρο 49

Τροποποιήσεις διατάξεων του ν. 4030/2011

Με την πρώτη παράγραφο του παρόντος άρθρου τροποποιείται η περίπτωση α της παρ. 1 του άρθρου 12 του ν. 4030/2011 και προστίθεται ότι οι πτυχιούχοι μηχανικοί τεχνολογικής εκπαίδευσης εκτός από μέλη της ΕΕΤΕΜ, μπορεί να είναι μέλη οποιουδήποτε άλλου σωματείου ή επιστημονικής ένωσης ή επαγγελματικής οργάνωσης παρόμοιου σκοπού.

Με την δεύτερη παράγραφο προστίθεται εδάφιο στην παρ. 2 του άρθρου 12 του ν. 4030/2011, σύμφωνα με το οποίο, οι κατηγορίες ελεγκτών καθώς και το αντικείμενο ελέγχου ανά κατηγορία και είδος εργασιών προσδιορίζεται αντίστοιχα με τα επαγγελματικά δικαιώματα εκπόνησης μελετών και διενέργειας επιβλέψεων των Μηχανικών, υποψηφίων ελεγκτών δόμησης, κατά τις κείμενες διατάξεις.

Με την τρίτη παράγραφο αντικαθίσταται η παρ. 15 του άρθρου 49 του ν. 4014/2011, που αφορά στις περιπτώσεις που απαιτείται η βεβαίωση του μηχανικού, που προβλέπεται στην παρ. 4 του άρθρου 23 του ν. 4014/2011, να συνοδεύεται από τοπογραφικό διάγραμμα εξαρτημένο από το κρατικό σύστημα συντεταγμένων. Με την προτεινόμενη ρύθμιση επιδιώκεται η ασφάλεια των συναλλαγών, χωρίς να επιβαρύνονται οι συναλλαγές, όπου δεν είναι αναγκαίο.

Άρθρο 50

Θέματα σχετικά με τη ρύθμιση αυθαιρέτων

Με την πρώτη παράγραφο τροποποιείται η περ. β' της παρ. 2 του άρθρου 24 του ν. 4014/2011. Συγκεκριμένα, οι λέξεις «προ της 31.1.1983.» πρέπει να απαλειφθούν, δεδομένου ότι η δυνατότητα χρήσης ιδιωτικών εγγράφων ή αεροφωτογραφιών για την απόδειξη του χρόνου της αυθαιρεσίας αφορά όλες τις περιπτώσεις αυθαιρέτων και όχι μόνο τα πρό 31.1.1983 αυθαίρετα.

Με τη δεύτερη παράγραφο συμπληρώνεται η παρ. 7 του άρθρου 24 του ν. 4014/2011, δεδομένου ότι υπάρχουν περιφερειακές ενότητες, στις οποίες δεν έχει καθοριστεί τιμή ζώνης, σύμφωνα με το σύστημα των αντικειμενικών αξιών του Υπουργείου Οικονομικών προτείνεται συμπλήρωση της παρ. 7, του άρθρου 24.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της τρίτης παραγράφου τροποποιείται η παρ. 16 του άρθρου 24 του ν. 4014/2011. Ειδικότερα, σύμφωνα με την παρ. 1α, του άρθρου 24 του προαναφερόμενου νόμου αναστέλλεται για 30 χρόνια η επιβολή κυρώσεων. Στις κυρώσεις αυτές περιλαμβάνονται και τα πρόστιμα που επιβάλλονται κατά την έκδοση οικοδομικής άδειας νομιμοποίησης μέσα στο χρονικό διάστημα των 30 χρόνων. Επομένως, επειδή η ρύθμιση του ν. 4014/2011 αφορά χρονικό διάστημα 30 ετών πρέπει να καταργηθεί η έκφραση «ενώ συνυπολογίζεται προκειμένου για έκδοση άδειας νομιμοποίησής τους με το πρόστιμο που τους αναλογεί.», διότι έχει εφαρμογή για τις περιπτώσεις έκδοσης οικοδομικών αδειών νομιμοποίησης μετά την παρέλευση των 30 ετών.

Με την τέταρτη παράγραφο διατηρείται ο υφιστάμενος Πρόεδρος του Εθνικού Συμβουλίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης, δεδομένου ότι έχει επεξεργαστεί ήδη τα θέματα που θα αποτελέσουν α-

ντικείμενο γνωμοδότησης από το Συμβούλιο στο προσεχές χρονικό διάστημα

Με την πέμπτη παράγραφο προστίθεται εδάφιο στην παρ. 20 του άρθρου 24 του ν. 4014/2011, σύμφωνα με το οποίο, οι αυθαίρετες κατασκευές σε κτίρια ιδιοκτησίας του Δημοσίου, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, των Ο.Τ.Α. και της Ο.Σ.Κ. Α.Ε. που χρησιμοποιούνται ως σχολεία ή γυμναστήρια υπάγονται στις διατάξεις του ν. 4014/2011 χωρίς την καταβολή του παραβόλου.

Σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ. 2 του ν. 3212/2003, σε γήπεδα που βρίσκονται σε κορυφογραμμές, το ανώτατο υψόμετρο των κτισμάτων απαγορεύεται να υπερβαίνει την κορυφογραμμή. Προκειμένου να καταστεί δυνατή η υπαγωγή στις ευνοϊκές ρυθμίσεις του ν. 4014/2011 αυθαίρετης κατασκευής ή αλλαγής χρήσης σε κτίσμα κατασκευασθέν με νόμιμη άδεια προ του ν. 4014/2011, υπό την ισχύ δηλαδή του άρθρου 10 παρ. 2 του ν. 3212/2003, το ανώτατο ύψος του οποίου απέχει μεν λιγότερο από είκοσι μέτρα από την κορυφογραμμή (βλ. άρθρο 23 παρ. 3 περίπτωση γ' του ν. 4014/2011), αλλά δεν την υπερβαίνει, προστίθεται η εξής διάταξη: με την προσθήκη της εικοστής έκτης παραγράφου στο άρθρο 24 του ν. 4014/2011, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με το άρθρο 49 του ν. 4030/2011 (Α' 249) δίνεται υπό αυστηρές προϋποθέσεις η δυνατότητα υπαγωγής στο άρθρο 24 του ν. 4014/2011 αυθαίρετων κατασκευών ή χρήσεων σε κτίσμα το οποίο έχει κατασκευασθεί με νόμιμη άδεια πριν από την 21.9.2011, ημερομηνία δημοσίευσης του ν. 4014/2011, και το οποίο, ως προς το ανώτατο ύψος του, απέχει λιγότερο από είκοσι μέτρα από την κορυφογραμμή (υδατοκρίτη) αλλά δεν την υπερβαίνει.

Με την έβδομη παράγραφο ορίζεται ότι η διαφορετική διαρρύθμιση διακεκριμένης αυτοτελούς οριζόντιας ή κάθετης ιδιοκτησίας ή/και η διαφορετική διαμερισμάτωση ορόφου από αυτήν που προβλέπεται στα εγκεκριμένα σχέδια της οικοδομικής άδειας, που έχουν επιφέρει τροποποίηση των μηχανολογικών εγκαταστάσεων χωρίς υπέρβαση δόμησης, κάλυψης και ύψους υπάγεται στην κατηγορία 13 του πίνακα του Παραρτήματος του ν. 4014/2011 και ως ειδικό πρόστιμο νοείται το παράβολο της παρ. 2γ του παρόντος άρθρου ανάλογα με το εμβαδόν της ιδιοκτησίας

Με την όγδοη παράγραφο διευκολύνεται η εφαρμογή των ρυθμίσεων του άρθρου 4Α του ν. 2508/1997 (Α' 124), που προστέθηκε με το άρθρο 35 του ν. 4014/2011 (Α' 209).

Με την ένατη παράγραφο τροποποιείται η διάταξη του άρθρου 15 του ν. 1337/1983 ώστε να είναι δυνατή νομιμοποίηση με το άρθρο 22 του ΓΟΚ σε αρχαιολογικούς χώρους, όπου επιτρέπεται η δόμηση.

Άρθρο 51

Ρύθμιση θεμάτων χωροταξίας, πολεοδομίας και αστικής ανάπτυξης

Με τις προτεινόμενες διατάξεις των δύο περιπτώσεων της πρώτης παραγράφου του παρόντος άρθρου ρυθμίζονται ζητήματα που αφορούν στην εφαρμογή του άρθρου 28 του ν. 947/1979. Με τη διάταξη του άρθρου 26 παρ. 2 του ν. 947/1979, όπως αυτή έχει ερμηνευθεί από το Συμβούλιο της Επικρατείας (βλ. ΣτΕ 3651/1999) θεσπίστηκε υποχρέωση της Διοίκησης να ανακαλεί το κατά το άρθρο 14 παρ. 1 του ίδιου νόμου (εγκριτικό Ζ.Ε.Π.) Π.Δ/γμα (λόγω μη εμπρόθεσμης, εντός πενταετίας από τη δημοσίευ-

ση του Διατάγματος αυτού, υπογραφής της προβλεπόμενης από το άρθρο 28 του ίδιου νόμου Σύμβασης, με τον ανάδοχο του έργου ανάπτυξης της Ζ.Ε.Π.). Η εφαρμογή της ανωτέρω διάταξης δημιούργησε εξ αντικειμένου αδιέξοδες καταστάσεις, στις περιπτώσεις εκείνες όπου η Διοίκηση, επί δεκαετίες, δεν εξεπλήρωσε την παραπάνω υποχρέωσή της (να ανακαλέσει τα Διατάγματα έγκρισης της Ζ.Ε.Π. και, συνακόλουθα, της οικείας Πολεοδομικής Μελέτης), με αποτέλεσμα να εξακολουθεί μέχρι σήμερα η μεταχείριση των ακινήτων των εν λόγω Ζ.Ε.Π., ως οικοπέδων, με όσες συνέπειες αυτό συνεπάγεται για τη σύσταση και τη μεταβολή των επ' αυτών εμπραγμάτων δικαιωμάτων και τη φορολογική μεταχείρισή τους.

Υπό τις συνθήκες αυτές παρίσταται ανάγκη να αποκατασταθεί νομοθετικώς η ασφάλεια του δικαίου και των συναλλαγών, με τη θέσπιση αυστηρών προϋποθέσεων και διαδικασίας, για την (υπέρ των βλαπτομένων από την ως άνω διοικητική αδράνεια διοικουμένων) απαλλαγή της Διοίκησης από την προκείμενη υποχρέωσή της να ανακαλέσει τα προαναφερόμενα Διατάγματα και για τη διατήρηση σε ισχύ των Διαταγμάτων αυτών, βάσει των οποίων έχει, επί δεκαετίες, συνταχθεί μέγα πλήθος συμβολαιογραφικών πράξεων σύστασης και μεταβολής εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί οικοπέδων, με φορολογητέα αξία, προσδιορισθείσα σύμφωνα με τις διέπουσες τα εντός σχεδίου ακίνητα διατάξεις του φορολογικού νόμου.

Με τη δεύτερη παράγραφο αντικαθίσταται το εδάφιο β της υποπαραγράφου 7 της παραγράφου Ε του άρθρου 8 του από 6.10.1978 π.δ/τος «περί καθορισμού των όρων και περιορισμών δομήσεως των γηπέδων των κειμένων εκτός των ρυμοτομικών σχεδίων και εκτός των ορίων των νομίμως υφισταμένων προ του έτους 1923 οικισμών» (Δ' 538), όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε με το από 20.1.1988 π.δ/μα «Τροποποίηση του από 6.10.1978 π.δ/τος «περί καθορισμού των όρων και περιορισμών δομήσεως των γηπέδων των κειμένων εκτός των ρυμοτομικών σχεδίων και εκτός των ορίων των νομίμως υφισταμένων προ του έτους 1923 οικισμών» (Δ' 538)» (Δ' 61). Με τη ρύθμιση αυτή επιδιώκεται, στο πλαίσιο της προσπάθειας διευκόλυνσης των επενδύσεων και άρσης των ισχυόντων αντικινήτρων, η παροχή στους επενδυτές, οι οποίοι προωθούν τουριστικές εγκαταστάσεις εκτός ρυμοτομικών σχεδίων ή εκτός των ορίων των νομίμως προϋφισταμένων του έτους 1923 οικισμών, της εναλλακτικής δυνατότητας, αντί να παραχωρήσουν, ως εισφορά σε γη προς τον οικείο δήμο, τμήμα της έκτασης, στην οποία προγραμματίζεται η επένδυση, να επιλέξουν να παραχωρήσουν άλλη έκταση, που να μην είναι κατ' ανάγκην όμορη με αυτή, στην οποία προγραμματίζεται η επένδυση, αλλά που να βρίσκεται στα διοικητικά όρια του ίδιου δήμου, και υπό την προϋπόθεση, ότι η προτεινόμενη αυτή έκταση έχει την αυτή ή μεγαλύτερη αξία από αυτή στην οποία προγραμματίζεται η επένδυση. Με τη ρύθμιση αυτή επιτυγχάνεται ο βέλτιστος σχεδιασμός της επένδυσης εντός της έκτασης, όπου αυτή πρόκειται να εγκατασταθεί, χωρίς να περιορίζονται από την υποχρέωση να αποκόψουν τμήμα της έκτασης αυτής, προκειμένου να το προσφέρουν ως εισφορά σε γη.

Κατά τα λοιπά ισχύουν οι διατάξεις του τροποποιούμενου π.δ/τος, όπως ισχύει. Η προτεινόμενη εναλλακτική δυνατότητα δεν θίγει τα συμφέροντα των οικείων Δήμων, καθόσον:

Ο υπολογισμός της παραχωρούμενης έκτασης ή τμημάτων έκτασης πραγματοποιείται με τον ισχύοντα μέχρι σήμερα τρόπο (πραγματοποιείται δηλαδή σύμφωνα με το εδάφ. Α' της παραγράφου Ε υποπαραγράφος 7 του τροποποιούμενου Δ/τος) και είναι κατά συνέπεια ο αυτός για όλες τις περιπτώσεις παραχώρησης έκτασης ως εισφοράς σε γη.

Σε όλες τις εναλλακτικές περιπτώσεις, η παραχωρούμενη έκταση ή τμήματα έκτασης βρίσκονται εντός των διοικητικών ορίων του οικείου δήμου και έχουν τουλάχιστον ίση ή μεγαλύτερη αξία.

Σε όλες τις εναλλακτικές περιπτώσεις η παραχώρηση πραγματοποιείται με συμβολαιογραφική πράξη, πριν την έκδοση της οικοδομικής άδειας, και χωρίς αντάλλαγμα.

Σε όλες τις εναλλακτικές περιπτώσεις είναι δυνατή η μετατροπή της εισφοράς σε γη σε εισφορά σε χρήμα, σύμφωνα με τις διατάξεις της υποπαραγράφου 8 της παραγράφου Ε του τροποποιούμενου Π.Δ/τος.

Με την τρίτη παράγραφο του παρόντος καθορίζεται ότι οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 14 του ν. 4002/2011 (Α' 180) καταλαμβάνουν και τις περιπτώσεις οικοδομικών αδειών που έχουν εκδοθεί πριν την έναρξη ισχύος του ν. 4002/2011 (Α' 180). Η παρούσα μεταβατική διάταξη κρίνεται αναγκαία ελλείψει σχετικής πρόβλεψης στον προαναφερόμενο νόμο.

Με τις δύο περιπτώσεις της τέταρτης παραγράφου διευκρινίζεται ότι το Τμήμα Ρυθμιστικών Σχεδίων Πόλεως και Οικιστικής Δομής έχει αρμοδιότητα για τα Ρυθμιστικά Σχέδια του ν. 2508/1997.

Με την πέμπτη παράγραφο του παρόντος άρθρου ολοκληρώνεται το θεσμικό πλαίσιο και οι γενικές κατευθύνσεις του προγράμματος ανάπτυξης στον Φαληρικό όρμο Αττικής. Ειδικότερα η μελέτη γενικής διάταξης των έργων ανάπτυξης του Φαληρικού Όρμου (masterplan) που εκπονήθηκε από το γραφείο του αρχιτέκτονα Renzo Piano πρότεινε, παράλληλα με την αξιοποίηση της χερσαίας ζώνης της έκτασης όπως αυτή ορίστηκε δυνάμει του Ειδικού Σχεδίου Ολοκληρωμένης Ανάπτυξης (Ε.Σ.Ο.Α.Π.) της περιοχής με το από 22.3-26.3.2002 π.δ/μα (Δ' 233), την επανασύνδεση της περιοχής με τη θάλασσα με δύο τρόπους: α) την αξιοποίηση της θαλάσσιας ζώνης της περιοχής με εγκαθίδρυση χρήσεων σχετικών με τη θάλασσα όπως καταδυτικό πάρκο ή διαμορφωμένους υποβρύχιους «περιπάτους», χρήσεις οι οποίες ήδη καλύπτονται από τον ν. 3843/2010 και β) την αναδιανομή των παλιών προβλητών περιπάτου που υπήρχαν στον Φαληρικό Όρμο και χρησιμοποιούνταν τόσο λειτουργικά για την προετοιμασία των κολυμβητών, όσο και ως χώροι παραμονής και κοινωνικής συναναστροφής.

Στο πλαίσιο αυτό η διάταξη δίνει τη δυνατότητα είτε δημιουργίας νέων κατασκευών είτε παρεμβάσεων σε υφιστάμενες κατασκευές εντός του παρακείμενου ή συνεχόμενου θαλάσσιου χώρου, του πυθμένα, του αιγιαλού και της παραλίας των Ζωνών Ανάπτυξης Ι, ΙΙ και ΙΙΙ για την υποδοχή των προβλεπόμενων γενικών χρήσεων γης ανά Ζώνη. Ειδικά για τη Ζώνη Ανάπτυξης Ι και λόγω του χαρακτήρα των θαλάσσιων αυτών κατασκευών και της σημασίας τους για τη λειτουργία του πάρκου, επιτρέπεται επιπλέον δόμηση και μάλιστα η χωροθέτηση κατασκευής – τοπόσημου για το πάρκο με μεγαλύτερο ύψος, μέχρι 20μ. Για τον λόγο αυτόν ο συντελεστής δόμησης της Ζώνης αυξάνει από 0,010 σε 0,015 και για το σύνολο της περιοχής ανάπτυξης αυξάνει κατά 2 χιλιο-

στά από 0,071 σε 0,073. Η Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων που προβλέπει ο νόμος θα ενσωματώνει τις προβλέψεις αυτές, προκειμένου να αποτελέσουν τμήμα της συνολικής θεσμικής διαδικασίας σχεδιασμού της περιοχής με την έκδοση του σχετικού π.δ./τος. Με την παρούσα διάταξη ορίζεται τέλος ότι μπορεί να αναδιαμορφωθεί η γραμμή αιγιαλού σε ολόκληρη την έκταση της περιοχής ανάπτυξης με το προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στο άρθρο 11 παράγραφος 3 του ν. 3843/2010.

Με την προτεινόμενη διάταξη της έκτης παραγράφου του παρόντος επιδιώκεται η ολοκλήρωση του κτιριακού συγκροτήματος της Εθνικής Πινακοθήκης και Μουσείου Αλεξάνδρου Σούτζου στην Αθήνα. Στο νόμο 2947/2001 περί «Θεμάτων Ολυμπιακής Φιλοξενίας, Έργων Ολυμπιακής Υποδομής και άλλες διατάξεις» στο άρθρο 14 γίνεται αναφορά στους ειδικούς όρους δόμησης του κτιριακού συγκροτήματος της Εθνικής Πινακοθήκης και Μουσείου Αλεξάνδρου Σούτζου. Ειδικότερα, στον εν λόγω νόμο επιτρέπεται η προσθήκη τρίτου ορόφου στο κτήριο Β, η κατασκευή εξωτερικών κλιμακοστασίων και ανελκυστήρων στα κτήρια Α και Β, η στατική ενίσχυση του φέροντος οργανισμού των υφιστάμενων κτηρίων Α και Β, η κατασκευή τριών υπογείων στον ακάλυπτο χώρο μεταξύ των κτηρίων Α και Β καθώς και η κατασκευή ανοικτής κλίμακας διαφυγής για την εξυπηρέτηση του κτηρίου Β. Η συνολική επιφάνεια του κτηρίου θα είναι 7.000 τ.μ. όπως προβλέπεται από το νόμο. Στην εγκεκριμένη από το Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού μελέτη εφαρμογής, οι κλίμακες διαφυγής για την εξυπηρέτηση του κτηρίου Β καλύπτονται και προστατεύονται με διαφανές γυαλί για να είναι δυνατή η λειτουργία τους για όλο το χρόνο και ανεξάρτητα καιρικών συνθηκών και για να ενσωματωθούν στο υπάρχον κτίριο ώστε να αποτελούν ενιαίο λειτουργικό σύνολο. Οι κλίμακες διαφυγής επίσης λειτουργούν και ως συνδετήριοι διάδρομοι μεταξύ των ορόφων του ίδιου κτηρίου και των νέων χώρων του υπογείου Κτηρίου Γ, βελτιώνοντας τους προβλεπόμενους πυρήνες κατακόρυφης κυκλοφορίας. Επίσης, στο κτήριο Α επεκτείνεται η ζώνη του ανελκυστήρα και κλειστού κλιμακοστασίου προς το υπόγειο κτήριο Γ, βελτιώνοντας την κατακόρυφη κυκλοφορία. Με τις προαναφερθείσες τροποποιήσεις, χωρίς να υπάρξει αύξηση της επιφάνειας του κτηρίου, αυξάνεται ο συντελεστής δόμησης, διότι, ενώ οι ανοικτές κλίμακες δεν προσμετρούνται σε αυτόν, οι κλειστές προσμετρούνται, σύμφωνα με τον Γ.Ο.Κ., με αποτέλεσμα η συνολική επιφάνεια του κτηρίου να ανέρχεται στα 8.000 τ.μ.. Το κλείσιμο των ανοιχτών κλιμάκων γίνεται με ειδικό ηχομονωτικό απορροφητικό μη αντανakλαστικό γυαλί που βελτιώνει την βιοκλιματική συμπεριφορά του κτηρίου, με αποτέλεσμα την μείωση της ενεργειακής απαίτησης με ταυτόχρονη μείωση της εκπομπής ρύπων στην ατμόσφαιρα. Το μικροκλίμα της περιοχής δεν επιβαρύνεται με την αντανάκλαση της ηλιακής ενέργειας, η οποία απορροφάται από την γυάλινη επιφάνεια. Τέλος, με το κλείσιμο των κλιμάκων αποκλείεται η μεταφορά ηχορύπανσης στο εξωτερικό περιβάλλον.

Στο δημόσιο κτήριο στο οποίο βρίσκεται το κτιριακό συγκρότημα της Πινακοθήκης και όπως αυτό εμφανίζεται στο εγκεκριμένο Τοπογραφικό της αρμόδιας Δ/σης Πολεοδομίας του Δήμου Αθηναίων, εκτός από την Πινακοθήκη υπάρχουν τα πολιτιστικά κτίρια του Βυζαντινού Μουσείου και του Πολεμικού Μουσείου. Στο ίδιο κτήριο

υπάρχει κλειστός χώρος στάθμευσης για 660 αυτοκίνητα που υπερκαλύπτουν τις ανάγκες των ανωτέρω πολιτιστικών κτηρίων. Σύμφωνα με τον Γ.Ο.Κ. για την λειτουργία της Πινακοθήκης απαιτούνται 130 θέσεις χώρου στάθμευσης. Από αυτές υπάρχουν ήδη 29 υπαίθριες, που μπορούν να καλύψουν και τις μελλοντικές ανάγκες του διευρυμένου προσωπικού της Πινακοθήκης, ενώ οι εναπομείνουσες 101 μπορούν να καλυφτούν από τον υπάρχοντα κλειστό χώρο στάθμευσης. Η επιπλέον κατασκευή ενός κτιρίου που θα κάλυπτε τις 101 θέσεις δεν θεωρείται ενδεδειγμένη διότι θα επιβάρυνε τόσο περιβαλλοντικά όσο και χωροταξικά την περιοχή και θα μείωνε τον χώρο πρασίνου. Για τον λόγο αυτό, δεν προβλέπεται η κατασκευή χώρων στάθμευσης. Επιπλέον, υπάρχει ένα πυκνό δίκτυο λεωφορείων-τραμ που περνά μπροστά από την Πινακοθήκη καθώς και ο σταθμός μετρό «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ» σε απόσταση 100 μ. περίπου, που μπορεί να εξυπηρετήσει χωρίς καμία περαιτέρω επιβάρυνση του κυκλοφοριακού φόρτου την προσέλευση των επισκεπτών.

Με την έβδομη παράγραφο του παρόντος συμπληρώνεται η παρ. 1 του άρθρου 3 του από 16.6.2011 προεδρικού διατάγματος (Δ' 187). Ειδικότερα, προστίθεται στην προαναφερόμενη διάταξη με την οποία επιτρέπεται η αποκατάσταση υφιστάμενων παράνομων χώρων ανεξέλεγκτης απορριμμάτων στην ανατολική πλευρά του Υμηττού και η αναβάθμισή τους σε ενεργειακό Πάρκο Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας.

Με την προτεινόμενη διάταξη της όγδοης παραγράφου συμπληρώνεται η παρ. 3 του άρθρου 3 του ν. 960/1979. Με το ν. 960/1979, όπως αυτός τροποποιήθηκε με το ν. 1221/1981, επιβλήθηκαν υποχρεώσεις προς δημιουργία χώρων στάθμευσης αυτοκινήτων για την εξυπηρέτηση των κτιρίων. Οι υποχρεώσεις αυτές μπορούσαν να εκπληρωθούν, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 1 του πιο πάνω νόμου, εν όλω ή εν μέρει, ως εξής:

α) Με την δημιουργία των απαιτούμενων θέσεων στάθμευσης επί του ιδίου ακινήτου, στο οποίο βρίσκεται το υπό ανέγερση κτίριο

β) Με την κτήση κατά κυριότητα των θέσεων στάθμευσης σε άλλο κτίριο ή ιδιόκτητο οικόπεδο, που θα απέχει κατάλληλη απόσταση από το εξυπηρετούμενο ακίνητο και

γ) Με την καταβολή χρηματικής εισφοράς ανάλογα των απαιτούμενων, για το εξυπηρετούμενο κτίριο, θέσεων στάθμευσης αυτοκινήτων.

Με το εδάφιο (α) της παρ. 4 του άρθρου 14 του ν. 3044/2002 τροποποιήθηκε η πιο πάνω περίπτωση (γ) περιορίζοντας δραστικά την δυνατότητα εκπλήρωσης της υποχρέωσης εξασφάλισης θέσεων στάθμευσης στα ανεγειρόμενα κτίρια με καταβολή χρηματικής εισφοράς (εξαγορά). Η δυνατότητα εξαγοράς διατηρήθηκε μόνο για τις περιπτώσεις που καταβάλλεται μειωμένη εισφορά (παρ.2 και 3 του άρθρου 3 ν. 960/1979), κατά τις οποίες η υλοποίηση των θέσεων στάθμευσης στα συγκεκριμένα ακίνητα απαγορεύεται (σύμφωνα με τα π.δ/τα της παρ.3 του άρθρου 2 του ν. 960/1979 για την Αττική ή με τις αποφάσεις της παρ.4 του ίδιου άρθρου για την υπόλοιπη χώρα) ή υπάρχει αντικειμενική αδυναμία δημιουργίας τους και εμπίπτουν στις περιπτώσεις (α) έως και (ζ) της παρ.3 του άρθρου 3 του ν. 960/1979 (περιπτώσεις μικρών οικοπέδων, ακινήτων που έχουν πρόσωπο σε οδούς με μικρό πλάτος ή μεγάλες κλίσεις κλπ). Η περίπτωση (ζ) προστέθηκε με την παρ. 4.δ του άρθρου 14 του ν. 3044/ 2002 και αφορά ακίνητα στα οποία δεν επιτρέ-

πεται η κατασκευή υπογείου για λόγους προστασίας αρχαίων.

Στις πιο πάνω περιπτώσεις θα πρέπει να προστεθεί περίπτωση (η) η οποία θα περιλαμβάνει ακίνητα, κάτω από τα οποία περνάει γραμμή του Μετρό, η οποία να μην επιτρέπει τις εκσκαφές από κάποιο βάθος και κάτω με αποτέλεσμα να μην μπορεί να κατασκευασθεί ο αριθμός των υπογείων που χρειάζονται, για να εξασφαλισθούν οι θέσεις στάθμευσης που απαιτούνται για την εξυπηρέτηση του υπό ανέγερση κτιρίου. Επειδή δε το πιο πάνω βάθος κάτω από το οποίο δεν επιτρέπονται οι εκσκαφές λόγω διέλευσης του Μετρό ποικίλει κατά περίπτωση (ανάλογα σε τι βάθος περνάει το Μετρό, το είδος του εδάφους κλπ), η ρύθμιση αυτή θα πρέπει να ισχύει για τις θέσεις στάθμευσης που δεν είναι δυνατόν να κατασκευασθούν.

Με την ένατη παράγραφο ορίζεται ότι για τα κτίρια των Κέντρων Διανομής ηλεκτρικής ενέργειας, όπως αυτά περιγράφονται στα άρθρα 2 και 190 του Ν. 4001/2011 (Α' 179), επιτρέπεται η δημιουργία δύο θέσεων στάθμευσης και στάσης των οχημάτων που εξυπηρετούν το προσωπικό επιθεώρησης αυτών. Η τροφοδότηση με ηλεκτρική ενέργεια πυκνοκατοικημένων αστικών περιοχών κατά πάγια διεθνή πρακτική γίνεται μέσω υποσταθμών υψηλής τάσης προς μέση τάση, κλειστού τύπου με υπόγεια δίκτυα σύνδεσης, οι οποίοι έχουν καθιερωθεί να ονομάζονται Κέντρα Διανομής (Κ/Δ). Αυτά αναφέρονται στα άρθρα 2 και 190 του ν. 4001/2011 (Α' 179) και συνιστούν βασικά έργα αστικής υποδομής και εγκαθίστανται εντός των οικιστικών περιοχών ή οποιουδήποτε άλλου πολεοδομικού ιστού σε κεντροβαρικές θέσεις ως προς τα τροφοδοτούμενα φορτία. Βασικό χαρακτηριστικό των Κ/Δ είναι ότι τηλεπιτηρούνται πλήρως με συνέπεια όλες οι λειτουργίες τους να ελέγχονται από τα Κέντρα Ελέγχου Δικτύων Διανομής ή τον Διαχειριστή Εθνικού Συστήματος Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας (ΔΕΣΜΗΕ, νυν ΑΔΜΗΕ, βλ. άρθρα 97 επ. του ν. 4001/2011 [Α' 179]) που βρίσκονται σε άλλο γεωγραφικό σημείο. Το σύνολο των αναγγελιών – συμβάντων του εξοπλισμού μεταδίδονται μέσω ψηφιακού συστήματος ελέγχου και «ευθείας» τηλεπικοινωνιακής γραμμής στα Κέντρα Ελέγχου και από εκεί δίδονται μέσω του ίδιου συστήματος, οι κατάλληλες εντολές – χειρισμοί στον εξοπλισμό. Έτσι στην κανονική λειτουργία τους δεν υπάρχει προσωπικό στον χώρο των Κ/Δ και κατά συνέπεια δεν απαιτούνται μόνιμες θέσεις στάθμευσης. Προσωπικό, δύο (2) άτομα, επιθεωρεί τα Κ/Δ ανά 15θήμερο, εργασία που απαιτεί περίπου χρονική διάρκεια 1-2 ωρών και για τον λόγο αυτό θα πρέπει να προβλέπεται τουλάχιστον μία (1) θέση στάθμευσης, η οποία διευκρινίζεται ότι αφορά περισσότερο στάση και όχι μόνιμη θέση στάθμευσης. Η ισχύουσα πολεοδομική νομοθεσία ΠΔ 111/2004 (Α' 76), επιβάλλει σε κάθε κτίριο τη δημιουργία θέσεων στάθμευσης ανάλογων με την επιφάνεια που αυτό καλύπτει, μη προβλέποντας περιπτώσεις ειδικών κτιρίων (κτίρια εγκαταστάσεων κοινής ωφέλειας). Έτσι, για τα Κ/Δ, με τις υπάρχουσες ρυθμίσεις απαιτούνται πάρα πολλές θέσεις στάθμευσης (ενίοτε και 40) που δεν χρειάζονται για τη λειτουργία τους. Πέραν αυτών, όμως, η δημιουργία όλων αυτών των θέσεων στάθμευσης δεν επιτρέπει συνήθως την κατασκευή των Κ/Δ, δεδομένου ότι εντός αστικών περιοχών τα διαθέσιμα οικόπεδα κατά κανόνα είναι μικρού εμβαδού. Επιπλέον η δημιουργία θέσεων στάθμευσης στους υπόγειους ορόφους των Κ/Δ δεν είναι δυνατόν να υλοποιηθεί δεδομένου ότι τα υπόγεια του κτιρίου χρησιμοποιούνται

για τις εξόδους των δικτύων (υπόγεια δίκτυα μέσης και υψηλής τάσης) και για τη κατασκευή σηράγγων. Γι' αυτό κατά τη κατασκευή τους αρκεί να δημιουργούνται κατά μέγιστο δύο (2) θέσεις στάθμευσης.

Με τις ρυθμίσεις της δέκατης παραγράφου του παρόντος άρθρου επιδιώκεται να ξεπεραστεί το πρόβλημα έλλειψης χώρου για τη δημιουργία Κέντρου Αποτέφρωσης Νεκρών που αντιμετωπίζουν πολλοί Δήμοι. Ειδικότερα, προτείνεται να μπορούν να λειτουργήσουν Κέντρα Αποτέφρωσης από ΟΤΑ και σε χώρο ιδιοκτησίας τους, που βρίσκεται εκτός των διοικητικών τους ορίων. Επιπλέον επιτρέπεται η διοίκηση και διαχείριση των Κέντρων και από ιδιώτες. Τέλος, με τη δεύτερη περίπτωση της δέκατης παραγράφου ορίζεται ποιος εκδίδει την άδεια αποτέφρωσης.

Η ολοκλήρωση του Εθνικού Κτηματολογίου αποτελεί πρώτη προτεραιότητα για τη χώρα καθώς αποτελεί τη βασική υποδομή για κάθε αναπτυξιακή πρωτοβουλία. Το έργο του Εθνικού Κτηματολογίου από το έτος 1994 χαρακτηρίστηκε ένα από τα μεγάλα έργα για το Ελληνικό Δημόσιο. Την ίδια χρονιά ψηφίστηκε ο ν. 2229/1994 (Α' 138). Με το άρθρο 5 του ν. 2229/1994 δόθηκε η δυνατότητα στο Ελληνικό Δημόσιο για τέτοιου είδους και έκτασης έργα να ιδρύει ανώνυμες εταιρίες που θα διέπονται από τις διατάξεις του Κωδικοποιημένου ν. 2190/1920 «περί ανωνύμων εταιριών».

Το Εθνικό Κτηματολόγιο, ως ένα μεγάλο έργο, άρχισε να υλοποιείται με την ίδρυση της εταιρίας ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε. η οποία ιδρύθηκε σύμφωνα με το άρθρο 5 του ν. 2229/1994 με σκοπό τη μελέτη, σύνταξη και λειτουργία του Εθνικού Κτηματολογίου. Με το ως άνω άρθρο και σύμφωνα με την παρ. 8 αυτού, δόθηκε η δυνατότητα στις εταιρίες αυτές να εκπονούν τις μελέτες και να εκτελούν τα έργα, κατ' εξαίρεση από κάθε κείμενη διάταξη πλην εκείνων του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με κανονισμούς που εγκρίνονται από τους εποπτεύοντες υπουργούς και δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Σε εκτέλεση του νόμου αυτού και η ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε. λειτούργησε ως προς τις αναθέσεις των μελετών με Κανονισμό ο οποίος εγκρίθηκε και δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Στη συνέχεια με τη ψήφιση του ν. 3316/2005 και οι μελέτες της εταιρίας εντάχθηκαν ως προς την ανάθεση και εκτέλεσή τους στην εφαρμογή του νόμου αυτού και έκτοτε εφαρμόζονται οι διατάξεις του. Λόγω όμως των ιδιαιτεροτήτων του έργου του Κτηματολογίου, οι οποίες αναγνωρίστηκαν, με την παρ. 4 του άρθρου 3 του ν. 3481/2006 (Α' 162) προστέθηκε το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 45 του ν. 3316/2005 και θεσπίστηκαν η δυνατότητα εισαγωγής παρεκκλίσεων ως προς τις μελέτες κτηματογράφησης και μόνον, που προκηρύσσει και αναθέτει η ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε. και εξουσιοδοτήθηκε ο αρμόδιος Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ να καθορίσει τα λεπτομερειακά ζητήματα με σχετική Υπουργική απόφαση. Κατ' εξουσιοδότηση της ως άνω διάταξης ο Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ εξέδωσε την με αριθ. 10883/2007 απόφαση (Β' 447) η οποία και ισχύει μέχρι σήμερα, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την 21980/23.5.2008 (Β' 1054).

Η εφαρμογή των παρεκκλίσεων αυτών συντέλεσε στη μερική επίλυση των ειδικότερων ζητημάτων του έργου του Κτηματολογίου. Οι παρεκκλίσεις αυτές δεν αφορούσαν και δεν ισχυαν και για τις υπόλοιπες μελέτες που προκηρύσσει η ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε. και που είναι απα-

ραίτητες για την εφαρμογή του κτηματολογίου όπως η σύνταξη υποβάθρων, οι μελέτες κατάρτισης, συμπλήρωσης και διόρθωσης δασικών χαρτών αλλά και εργασιών καταχώρισης και προετοιμασίας εξέτασης των αντιρρήσεων. Το σημαντικότερο όμως ζήτημα είναι ότι με τις ισχύουσες σήμερα παρεκκλίσεις δεν επιλύεται και το πρόβλημα επιτάχυνσης ολοκλήρωσης του Εθνικού Κτηματολογίου.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της ενδέκατης παραγράφου και προς το σκοπό αυτό είναι απολύτως απαραίτητο, άμεσα, να συμπτυχθεί η διαδικασία διενέργειας των διαγωνισμών και υπογραφής των συμβάσεων, των μελετών σύνταξης του Κτηματολογίου και άλλων συναφών μελετών και υπηρεσιών που αναθέτει η ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΑΕ και έχουν σχέση με το Κτηματολόγιο (δασικοί χάρτες, υποβάθρα, αεροφωτογραφίες, κλπ), με την εξάντληση των δυνατοτήτων που προβλέπει η ευρωπαϊκή νομοθεσία για τους διαγωνισμούς παρέχοντας τη δυνατότητα εφαρμογής και του κριτηρίου της χαμηλότερης τιμής ως κριτηρίου ανάθεσης. Ήδη οι τεχνικές προδιαγραφές της κτηματογράφησης και της σύνταξης των δασικών χαρτών καθώς και άλλων μελετών σχετικών με την κτηματογράφηση (δημιουργία υποβάθρων, αεροφωτογραφίες κ.λπ) είναι τόσο εκτεταμένες και λεπτομερείς με αποτέλεσμα οι τεχνικές προσφορές που υποβάλλονται στα πλαίσια των διενεργούμενων διαγωνισμών με κριτήριο ανάθεσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά, κατά κανόνα να αποτελούν αντιγραφή των τεχνικών προδιαγραφών και κατά συνέπεια δεν συνεισφέρουν στην ουσιαστική αξιολόγηση των διαγωνιζομένων. Επομένως, η θέσπιση ως κριτηρίου ανάθεσης και αυτού της χαμηλότερης τιμής θα επιταχύνει τη διαδικασία ανάθεσης. Για τους ανωτέρω λόγους προτείνεται η τροποποίηση του δεύτερου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 45 του ν. 3316/2005 προκειμένου να ενταχθούν στις παρεκκλίσεις εκτός των μελετών κτηματογράφησης και οι υπόλοιπες μελέτες (σύνταξη υποβάθρων, οι μελέτες κατάρτισης, συμπλήρωσης και διόρθωσης δασικών χαρτών αλλά και εργασιών καταχώρισης και προετοιμασίας εξέτασης των αντιρρήσεων) καθώς και η δυνατότητα ανάθεσής τους με το κριτήριο της χαμηλότερης τιμής.

Με τη δωδέκατη παράγραφο του παρόντος ορίζεται ότι σε περίπτωση εφάπαξ καταβολής του ενιαίου ειδικού προστίμου του ν. 3843/2010 κατά το χρόνο καταβολής της δεύτερης δόσης παρέχεται έκπτωση 8 %. Στην περίπτωση β) της παρούσης παραγράφου ορίζεται ότι η προθεσμία καταβολής της πρώτης δόσης του ειδικού προστίμου του άρθρου 6 του ν. 3843/2010 στην περίπτωση που έχει αποσταλεί μέχρι την 23/12/2011 το ειδικό έντυπο υπολογισμού του, παρατείνεται για ένα μήνα από την έναρξη ισχύος του παρόντος, εφόσον καταβληθούν και προσαυξήσεις 2% επί του ποσού της πρώτης δόσης. Επίσης, η προθεσμία καταβολής της πρώτης δόσης του ειδικού προστίμου του άρθρου 6 του ν. 3843/2010, στην περίπτωση που δεν έχει αποσταλεί μέχρι την 23.12.2011 το ειδικό έντυπο υπολογισμού του, είναι δύο (2) μήνες από την αποστολή του ειδικού εντύπου υπολογισμού του και πάντως, το αργότερο, μέχρι την 31.3.2012. Με την περίπτωση δ) ορίζεται ότι επιτρέπεται να υποβληθεί αίτηση υπαγωγής στο άρθρο 24 του ν. 4014/2011 για χώρους για τους οποίους έχει υποβληθεί φάκελος για την υπαγωγή στο άρθρο 5 του ν. 3843/2010. Στην περίπτωση που υποβληθεί αίτηση υπαγωγής στο άρθρο 24 του

ν. 4014/2011, σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο, τα ποσά του παραβόλου και των δόσεων του ειδικού προστίμου, που έχουν καταβληθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 3843/2010, συμψηφίζονται με το ποσό του ενιαίου ειδικού προστίμου του άρθρου 24 του ν. 4014/2011, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 24 παρ.11 του ν. 4014/2011.

Άρθρο 52 Ρύθμιση θεμάτων ενέργειας

Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 13 του ν. 3468/2006 (Α' 129), όπως αυτή αντικαταστάθηκε με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 5 του ν. 3851/2010 (Α' 85), προβλέπεται ο τρόπος και η μεθοδολογία τιμολόγησης της ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ ή Σ.Η.Θ.Υ.Α ή μέσω υβριδικών σταθμών, σύμφωνα με όσα ειδικότερα κατά κατηγορία ενέργειας διαλαμβάνονται στο περιλαμβανόμενο στις διατάξεις αυτές σχετικό πίνακα . Στο έκτο μετά τον εν λόγω πίνακα εδάφιο της περίπτωσης β' της ανωτέρω παραγράφου προβλέπεται, ειδικά για την ενέργεια που παράγεται ως Σ.Η.Θ.Υ.Α με χρήση φυσικού αερίου και που η εκλυόμενη θερμότητα αξιοποιείται για γεωργικούς σκοπούς, η ΡΑΕ να μπορεί με απόφαση της να προσαυξάνει τον συντελεστή ΣΡ της μεθόδου τιμολόγησης μέχρι 20% . Η δυνατότητα αυτή προσαύξησης θεσπίσθηκε για πρώτη φορά με την κατά τα ως άνω τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 13 με το νόμο 3851/2010 που άρχισε να ισχύει από 4.6.2010, και δεν προβλέφθηκε να ισχύει από την ημερομηνία αυτή αλλά από την έκδοση της σχετικής απόφασης της Ρ.Α.Ε . Τούτο είχε ως συνέπεια κατά το χρονικό διάστημα από την έναρξη ισχύος του νόμου και μέχρι την έκδοση της απόφασης της Ρ.Α.Ε η παραχθείσα ενέργεια παρά το γεγονός ότι είχε τις προϋποθέσεις που απαιτεί η ανωτέρω διάταξη για να τύχει της προσαύξησης , να μην μπορεί να την πάρει . Προς άρση της συνέπειας αυτής προτείνεται με την πρώτη παράγραφο του παρόντος η έκδοση της ως άνω απόφασης της ΡΑΕ να ανατρέχει στο χρόνο έναρξης ισχύος του νόμου 3851/2010.

Με δεδομένο το ότι η έναρξη της λειτουργίας της ΔΕΔΔΗΕ ΑΕ σύμφωνα με το ν. 4001/2011 πρέπει να γίνει μέχρι την 23.4.2012, προκειμένου να υπάρξει χρόνος για την όσο το δυνατό πληρέστερη οργανωτική προετοιμασία και πιο ομαλή μετακίνηση του προσωπικού της ΔΕΗ στην εταιρεία ΔΕΔΔΗΕ ΑΕ, με τη δεύτερη παράγραφο του παρόντος ορίζεται ότι η ημερομηνία μεταφοράς του εν λόγω προσωπικού σε αυτήν ανακαθορίζεται, ώστε να συμπίσει με την ημερομηνία της έναρξης (νομικά, λογιστικά και εμπορικά) της λειτουργίας της ΔΕΔΔΗΕ ΑΕ, η οποία προγραμματίζεται για την 1.4.2012.

Βάσει του προσφάτως ψηφισθέντος ν. 4001/2011 «Για τη λειτουργία Ενεργειακών Αγορών Ηλεκτρισμού και Φυσικού Αερίου, για Έρευνα, Παραγωγή και δίκτυα μεταφοράς Υδρογονανθράκων και άλλες ρυθμίσεις» με τον οποίο προσαρμόσθηκε η εθνική νομοθεσία στο τρίτο ενεργειακό πακέτο είναι σε εξέλιξη οι διαδικασίες εταιρικού μετασχηματισμού της εταιρείας με την επωνυμία «ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ Α.Ε.» (εφεξής ΔΕΣΜΗΕ). Σύμφωνα με το νόμο αυτό εντός προθεσμίας τριών μηνών από την έναρξη ισχύος του αλλάζει η οργάνωση και η μετοχική σύνθεση του ΔΕΣΜΗΕ. Ειδικότερα προβλέπεται η μεταφορά ενός εκ των δύο κλάδων του

ΔΕΣΜΗΕ στην εταιρεία με την επωνυμία «Ανεξάρτητος Διαχειριστής Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας Α.Ε.» (εφεξής ΑΔΜΗΕ), εταιρεία 100% θυγατρική της ΔΕΗ, και η μετονομασία του ΔΕΣΜΗΕ, μετά από τον εταιρικό μετασχηματισμό, σε «ΛΕΙΤΟΥΡΓΟ ΑΓΟΡΑΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ Α.Ε.» (εφεξής ΛΑΓΗΕ Α.Ε.) ο οποίος θα λειτουργεί την Ημερήσια Αγορά Ηλεκτρικής Ενέργειας. Στον ΑΔΜΗΕ, στον οποίο θα μεταφερθεί ο κλάδος Μεταφοράς του ΔΕΣΜΗΕ μαζί με το μεγαλύτερο μέρος του προσωπικού του δεν θα έχουν εφαρμογή όσον αφορά το ανώτατο όριο μέσου κατά κεφαλή κόστους αμοιβής προσωπικού οι διατάξεις των παρ. 1 α), 3 και 4 του άρθρου 31 του ν. 4024/2011, αλλά οι διατάξεις των παρ. 1β και 5 του άρθρου 31 του ν. 4024/2011, δεδομένου ότι η εταιρεία αυτή θα έχει τον χαρακτήρα συνδεδεμένης με την ΔΕΗ επιχείρησης κατά το άρθρο 42ε του κ.ν. 2190/1920. Επίσης, στο προσωπικό που παραμένει στον ΛΑΓΗΕ εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι ρυθμίσεις που διέπουν το μεταφερόμενο προσωπικό του ΔΕΣΜΗΕ στον ΑΔΜΗΕ σύμφωνα με όσα ειδικότερα ορίζονται στο άρθρο 103 του ν. 4001/2011. Λαμβανομένου συνεπώς υπόψη του μεταβατικού σταδίου στο οποίο βρίσκεται ο ΔΕΣΜΗΕ λόγω του εν εξελίξει εταιρικού μετασχηματισμού του, μετά την ολοκλήρωση του οποίου δεν θα έχουν εφαρμογή στο προσωπικό του ΔΕΣΜΗΕ που είτε μεταφέρεται στον ΑΔΜΗΕ είτε παραμένει στον ΛΑΓΗΕ οι διατάξεις όσον αφορά το ανώτατο όριο μέσου κατά κεφαλή κόστους αμοιβής προσωπικού των παρ. 1 α), 3 και 4 του άρθρου 31 του ν. 4024/2011 αλλά θα εφαρμόζονται σε αυτό οι διατάξεις των παρ. 1β και 5 του άρθρου 31 του ν. 4024/2011, προτείνεται με την τρίτη παράγραφο του παρόντος η ρύθμιση σύμφωνα με την οποία στο προσωπικό του ΔΕΣΜΗΕ, για όσο χρονικό διάστημα υφίσταται ο ΔΕΣΜΗΕ, θα έχουν εφαρμογή όσον αφορά το ανώτατο όριο μέσου κατά κεφαλή κόστους αμοιβής προσωπικού οι διατάξεις των παρ. 1β και 5 του άρθρου 31 του ν. 4024/2011.

Με την τέταρτη παράγραφο του παρόντος τροποποιείται η παρ. 4 του άρθρου 27 του ν. 3468/2006. Σύμφωνα με τη διάταξη της § 3 του άρθρου 27 ν. 3468/2006, τα υδροηλεκτρικά έργα άνω των 15 MW, δεν συγκαταλέγονται στα έργα Α.Π.Ε. και εξαιρούνται της εφαρμογής του νόμου αυτού, διάταξη που έρχεται σε αντίθεση τόσο με την κοινοτική νομοθεσία όσο και με τον ορισμό της παρ.2 του άρθρου 2 του ν. 3468/2006. Κατά συνέπεια, η κατασκευή τέτοιας δυναμικότητας Υ/Η έργου από ιδιώτη είναι απαγορευτική, αφού προσκρούει στις διατάξεις του άρθρου 58 ν. 998/1979, σύμφωνα με τις οποίες, η σχετική άδεια επέμβασης σε δημόσιες δασικές Εκτάσεις (απόλυτα απαραίτητη για την κατασκευή τέτοιου έργου περιλαμβανομένων των έργων σύνδεσης με το Σύστημα ή το Δίκτυο), παρέχεται μόνο σε κρατικό φορέα που κατασκευάζει το έργο και όχι σε ιδιώτη περιλαμβανομένης της ΔΕΗ Α.Ε. Και τούτο, παρά το γεγονός ότι η σύγχρονη τεχνογνωσία και κατασκευαστική ικανότητα και δυνατότητα ιδιωτών (μεγάλες εταιρείες) είναι αποδεδειγμένα εξαιρετικά υψηλή και αξιόπιστη. Ως γνωστόν, τέτοιες κατασκευές γίνονται με μεγάλες επενδύσεις ιδιωτικών κεφαλαίων, το μεγαλύτερο μέρος των οποίων παραμένει και ενισχύει σημαντικά τις τοπικές οικονομίες και κατ' επέκταση την εγχώρια οικονομία (έργα υψηλής εγχώριας προστιθέμενης αξίας, που υπερβαίνει το 80%). Η εξαίρεση αυτή (των μεγάλων Υ/Η από τις διατάξεις ν. 3468/2006), δημιουργεί σύγχυση στις αδειοδοτούσες και γνω-

μοδοτούσες Υπηρεσίες, λόγω της διαπίστωσης κενού νόμου ως προς την αδειοδότηση μεγάλων Υ/Η (άνω των 15 MW), με βάση τις ισχύουσες διατάξεις της δασικής νομοθεσίας. Επίσης, οι δεσμεύσεις της χώρας για την είσοδο των ΑΠΕ στο ενεργειακό σύστημα μέχρι το 2020, περιλαμβάνουν και τα μεγάλα λειτουργούντα ΥΗΕ της ΔΕΗ, γεγονός που καταδεικνύει ότι η διάταξη αυτή (περί εξαίρεσής τους από το ν. 3468/06) πρέπει άμεσα να συμπληρωθεί και διευκρινισθεί λυσιτελώς. Το Υπουργείο Ανάπτυξης εξέφρασε επισήμως τις απόψεις του με την Εγκύκλιο υπ' αρ. Δ6/Φ1/οικ.21691 της 30.10.2006, με θέμα: «Πρώτες οδηγίες εφαρμογής του ν. 3468/2006 για τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας και τη Συμπαράγωγή Ηλεκτρισμού και Θερμότητας Υψηλής Απόδοσης», αποδεχόμενο ότι εμπίπτουν στις διατάξεις του νόμου και τα μεγάλα Υδροηλεκτρικά (σελ. 11, άρθρο 27). Δυστυχώς, όμως, οι αδειοδοτούσες και γνωμοδοτούσες υπηρεσίες των συναρμοδίων Υπουργείων δεν αποδέχονται την ανωτέρω ερμηνεία, με αποτέλεσμα την πλήρη στασιμότητα στην αδειοδότηση των μεγάλων υδροηλεκτρικών έργων (όπως π.χ. το ΥΗΕ Αυλακίου στα όρια των νομών Άρτας, Αιτωλ/νίας, Ευρυτανίας, Καρδίτσας). Η επίλυση του προβλήματος απαιτεί την παρούσα νομοθετική ρύθμιση που εισάγει η τέταρτη παράγραφος του παρόντος άρθρου με την οποία διευκρινίζεται ότι τα Υ/Η έργα είναι έργα Α.Π.Ε. και διέπονται από τις διατάξεις του ν. 3468/2006, ανεξαρτήτως δυναμικότητας.

Με την πέμπτη παράγραφο του παρόντος διευκολύνεται η εγκατάσταση και λειτουργία μονάδων παραγωγής ενέργειας με ισχύ μέχρι 1 MW που εγκαθίστανται σε ακίνητα κατά μήκος του σιδηροδρομικού διαδρόμου, που διαχειρίζεται η ΓΑΙΑΟΣΕ. Με την προτεινόμενη τροπολογία εξειδικεύεται η εφαρμογή του άρθρου 4 παρ. 1 του ν. 3468/2006 «Παραγωγή Ηλεκτρικής Ενέργειας από Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας και Συμπαράγωγή Ηλεκτρισμού και Θερμότητας Υψηλής Απόδοσης και λοιπές διατάξεις» (Α' 129) όπως έχει αντικατασταθεί από το άρθρο 2 παρ. 12 του ν.3851/2010 (Α' 85), το οποίο προβλέπει ότι η ειδική απαλλαγή από τη διαδικασία λήψης άδειας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας για μικρές μονάδες ισχύει έως του ορίου του 1MW συνολικής ισχύος των σταθμών που ανήκουν στο ίδιο φυσικό ή νομικό πρόσωπο και εγκαθίστανται στο ίδιο ή όμορο ακίνητο.

Με το άρθρο 6 του ν. 3891/2010 (Α' 188) ορίστηκε ότι η διαχείριση και η εκμετάλλευση της ακίνητης περιουσίας του ΟΣΕ διενεργείται από τη ΓΑΙΑΟΣΕ Α.Ε. Η ενεργειακή αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας του ΟΣΕ αποτελεί στρατηγικό σημείο του προγράμματος αξιοποίησης που έχει εκπονηθεί σε συνέχεια του ν. 3891/2010. Εντούτοις καθώς πρόκειται κατά κύριο λόγο για μία συνεχόμενη λωρίδα γης κατά μήκος των γραμμών η οποία, σύμφωνα με την παραπάνω διάταξη του νόμου περί ΑΠΕ, θεωρείται ως «ενιαίο ακίνητο» σε όλη την επικράτεια, η ακίνητη περιουσία του ΟΣΕ στερείται της δυνατότητας να αιτηθεί τη σύνδεση μικρών μονάδων, παρόλο που αυτές μπορεί να απέχουν εκατοντάδες μέτρα μεταξύ τους. Με την προτεινόμενη ρύθμιση, εξειδικεύεται ότι οι μονάδες παραγωγής ενέργειας από φωτοβολταϊκά με ισχύ μέχρι 1 MW που εγκαθίστανται κατά μήκος του σιδηροδρομικού διαδρόμου και απέχουν πάνω από 100μ μεταξύ τους εντάσσονται στην κατηγορία του άρθρου 4 παράγραφος 1, (γ) του ν. 3468/2006 και δεν θεωρείται ότι εγκαθίστανται στο ίδιο ή όμορο ακίνητο.

Με την έκτη παράγραφο προτείνεται η αναδιτύπωση των συγκεκριμένων όρων-λέξεων του άρθρου αυτού, το οποίο αφορά την παράταση της προθεσμίας καθορισμού των λατομικών περιοχών για μία ακόμη πενταετία, προκειμένου να ολοκληρωθεί το σύστημα καθορισμού των λατομικών περιοχών σε όλους τους Νομούς της Χώρας, προκειμένου να προσαρμοσθεί η ρύθμιση στις επιταγές του Καλλικράτη.

Με την έβδομη παράγραφο και την προσθήκη τρίτης παραγράφου στο άρθρο 143 του ν. 4001/2011, επιδιώκεται η επιβολή ειδικού τέλους στην παραγόμενη ποσότητα ηλεκτρικής ενέργειας από λιγνιτικούς σταθμούς. Η επιβολή αυτή κρίνεται αναγκαία στο πλαίσιο της ακολουθούμενης πολιτικής για την προώθηση των καθαρών μορφών ενέργειας και τη μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα (CO₂), στοχεύοντας ταυτόχρονα στον εξορθολογισμό του κόστους των λιγνιτικών μονάδων καθώς και στην επίτευξη ισορροπίας στη χονδρεμπορική αγορά μεταξύ των χρησιμοποιούμενων τεχνολογιών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από διάφορες πηγές.

Άρθρο 53

Ρύθμιση θεμάτων σχετικών με δάση
και δασικές εκτάσεις

Με την πρώτη παράγραφο του παρόντος προστίθεται εδάφιο στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 49 του ν. 998/1979, σύμφωνα με την οποία, κάτω από πάρκα ή άλση δύναται με έγκριση της δασικής αρχής και κατόπιν έγκριμένων μελετών να κατασκευάζονται έργα που εξυπηρετούν τη λειτουργία υπόγειου σιδηροδρόμου (ΜΕΤΡΟ), με την προϋπόθεση ότι με αυτά δεν θίγεται η λειτουργία του πάρκου ή του άσους ως φυσικού συστήματος εντός του αστικού ιστού.

Ενόψει της παρατηρηθείσας καθυστέρησης με την οποία οι επιτροπές της παρ. 3 του άρθρου 10 του ν. 998/1979 εξετάζουν τις υποβαλλόμενες ενώπιον τους αντιρρήσεις, παρά την προβλεπόμενη από το νόμο σύντομη προθεσμία για την εξέταση των αντιρρήσεων αυτών, προβλέπεται με τη δεύτερη παράγραφο του παρόντος η κατά προτεραιότητα εξέταση των αντιρρήσεων που αφορούν το χαρακτηρισμό εκτάσεων, στις οποίες επιδιώκεται η ανάπτυξη μεγάλων επενδύσεων, στην πρώτη μετά την ημερομηνία υποβολής τους συνεδρίαση της οικείας Επιτροπής. Η κατά προτεραιότητα εξέταση των αντιρρήσεων εν προκειμένω, δικαιολογείται από την ανάγκη ενθάρρυνσης, ειδικά στην παρούσα οικονομική κρίση, των επενδύσεων αυτών. Με την παρούσα ρύθμιση προβλέπεται η έκδοση κοινής υπουργικής απόφασης των Υπουργών Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας για τον καθορισμό των προϋποθέσεων υπαγωγής ως και των κατηγοριών των επενδύσεων που εμπίπτουν στο ρυθμιστικό πεδίο αυτής.

Με τη διάταξη της παρ. 13 του άρθρου 57 του ν. 2218/1994 προβλέφθηκε η δυνατότητα σύναψης προγραμματικών συμβάσεων με αντικείμενο την μελέτη, κατασκευή και εκτέλεση έργων, εργασιών και προμηθειών από τα αναφερόμενα στο άρθρο 16 του ν. 998/1979. Προβλέφθηκε δε ότι στις περιπτώσεις κατά τις οποίες από την οικεία προγραμματική σύμβαση προβλέπεται φορέας εκτέλεσης των ανωτέρω έργων, εργασιών, προμηθειών ή μελετών, οργανισμός τοπικής αυτοδιοίκησης, εφαρμόζεται η νομοθεσία, που διέπει το φορέα αυτόν υπό την επιφύλα-

ξη των περί εγκρίσεως των μελετών, εποπτείας και επίβλεψης των εκτελουμένων δασοτεχνικών έργων κειμένων διατάξεων. Ωστόσο κατά την εκτέλεση δασοτεχνικών έργων από ΟΤΑ, κατ' εφαρμογή της ως άνω διάταξης, ανέκυψαν προβλήματα. Συγκεκριμένα οι οικείες προγραμματικές συμβάσεις όριζαν ως Διευθύνουσα Υπηρεσία ή Επιβλέπουσα Υπηρεσία την Τεχνική Υπηρεσία του οικείου Δήμου, ως Προϊσταμένη ή Εποπτεύουσα Αρχή δε την Διεύθυνση Δασών του οικείου Νομού κατ' εφαρμογή της προρρηθείσας πρόβλεψης της ως άνω διάταξης περί εφαρμογής των διατάξεων περί δασοτεχνικών έργων όσον αφορά τα θέματα της εποπτείας και της επίβλεψης. Η Διεύθυνση Δασών του Νομού ως Προϊσταμένη Αρχή είχε σύμφωνα με την κείμενη σχετική νομοθεσία πλήθος αρμοδιοτήτων (έγκριση της διακήρυξης της δημοπρασίας που διενεργείται για την ανάθεση της κατασκευής του έργου, διενέργεια αυτής, ορισμός επιτροπής για την προσωρινή και οριστική παραλαβή του έργου, λήψη απόφασης για την εκτέλεση των έργων με αυτεπιστασία, έκδοση απόφασης επί της ενστάσεως του αναδόχου κατά πράξεων ή παραλείψεων της Διευθύνουσας Υπηρεσίας που προσβάλλουν έννομο συμφέρον του κλπ.). Παράλληλα, όμως, σύμφωνα με το προεδρικό διάταγμα 171/1987 με τίτλο «Όργανα που αποφασίζουν ή γνωμοδοτούν και ειδικές ρυθμίσεις σε θέματα έργων που εκτελούνται από τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης και άλλες διατάξεις» (Α' 84, 2.06.1987) ως Προϊσταμένη Αρχή, επί έργων που εκτελούνται από τους ΟΤΑ, ορίζεται το Δημοτικό ή Κοινοτικό Συμβούλιο, ή η Δημαρχιακή Επιτροπή, των οποίων οι αρμοδιότητες καθορίζονται από τον Δημοτικό και Κοινοτικό Κώδικα, όπως κάθε φορά ισχύει (άρθρο 3 παρ. 5 π.δ. 171/1987). Κατά την εφαρμογή των Προγραμματικών Συμβάσεων ανακύπτουν προβλήματα όσον αφορά τις αρμοδιότητες του κάθε φορέα και στις περισσότερες περιπτώσεις οι ΟΤΑ παρακάμπτουν τη δασική υπηρεσία και ορίζουν ως Προϊσταμένη Αρχή την αρμόδια υπηρεσία τους κατ' επίκληση της ως άνω διάταξης του άρθρου 3 του π.δ. 171/1987 με αποτέλεσμα να δημιουργούνται κωλύματα στην υλοποίηση των προγραμματικών συμβάσεων.

Επιπλέον, υπήρξαν περιπτώσεις εκτελεσθέντων έργων από ΟΤΑ δυνάμει Προγραμματικών Συμβάσεων κατά τις οποίες οι Πάρεδροι του Ελεγκτικού Συνεδρίου δεν θεωρούσαν τα σχετικά εντάλματα πληρωμής επειδή είχε οριστεί από την οικεία Σύμβαση ως Προϊσταμένη Αρχή η Διεύθυνση Δασών του Νομού, κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 2 του Π.Δ. 146/1988 περί οργάνων που αποφασίζουν ή γνωμοδοτούν σε θέματα έργων που εκτελούνται από τις Υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας και όχι η Τεχνική Υπηρεσία του οικείου Δήμου κατ' εφαρμογή της ως άνω διάταξης του άρθρου 3 του π.δ. 171/1987. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω με την τρίτη παράγραφο του παρόντος άρθρου καταργείται από την διάταξη του δεύτερου εδαφίου της παρ. 13 του άρθρου 57 του ν. 2218/1994 ο όρος περί εφαρμογής - επί εκτελέσεως δασοτεχνικών έργων από ΟΤΑ - των σχετικών με τα δασοτεχνικά έργα διατάξεων όσον αφορά τα θέματα της εποπτείας και της επίβλεψης και εισάγεται νέο εδάφιο γ' με το οποίο προβλέπεται η χορήγηση προεγκρίσεων από τη Διεύθυνση Δασών του οικείου νομού σε κρίσιμα στάδια της εκτέλεσης του έργου, όπως προέγκριση του τεύχους δημοπράτησης, στα πλαίσια του οποίου ελέγχεται η διακήρυξη, η κατηγορία πτυχίων των μελετητών - εργοληπτών που μπορούν να συμμετέχουν, ο χρόνος εκτέ-

λεσης καθώς και η Ειδική Συγγραφή Υποχρεώσεων (Ε.Σ.Υ.), προέγκριση των ανακεφαλαιωτικών πινάκων εργασιών (Α.Π.Ε.) και του καθορισμών τιμών νέων εργασιών και προέγκριση για παράταση του χρόνου εκτέλεσης. Επίσης προβλέπεται ότι στις επιτροπές παραλαβής των έργων συμμετέχει υποχρεωτικά και εκπρόσωπος της οικείας δασικής υπηρεσίας.

Με την τέταρτη παράγραφο αφ' ενός παραχωρείται η χρήση της δημόσιας έκτασης επί της οποίας ευρίσκεται το Χιονοδρομικό Κέντρο Παρνασσού (Χ.Κ.Π.) στην «ΕΤΑΔ ΑΕ», χαρακτηριζόμενη ως Τουριστικό Δημόσιο Κτήμα του ν.δ. 180/1946, αφ' ετέρου παρέχεται, κατά παρέκκλιση της υφιστάμενης αναστολής έκδοσης οικοδομικών αδειών στην ευρύτερη περιοχή του όρους Παρνασσού, δυνατότητα έκδοσης των απαιτούμενων αδειών για την επισκευή και εκσυγχρονισμό των εγκαταστάσεων του Χ.Κ.Π.. Το Χ.Κ.Π. αφ' ενός αποτελεί το μεγαλύτερο εν λειτουργία Χιονοδρομικό Κέντρο της χώρας αφ' ετέρου δε ρητά προβλέπεται στο εγκεκριμένο Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τον τουρισμό. Σημειώνεται ότι με την εγκριθείσα από το ΥΠΕΚΑ Ειδική Περιβαλλοντική Μελέτη του Εθνικού Δρυμού Παρνασσού, η οποία εκδόθηκε και εγκρίθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 18-21 του ν. 1650/1986, οι εγκαταστάσεις του Χ.Κ.Π. ευρίσκονται στην περιμετρική ζώνη του Εθνικού Δρυμού Παρνασσού, ενώ επίσης έχουν εκδοθεί οι προβλεπόμενες από το ν. 2160/1993 διαπιστωτικές πράξεις νομιμότητας υφισταμένων εγκαταστάσεων από τον Ε.Ο.Τ.. Το έργο της επισκευής και εκσυγχρονισμού του Χ.Κ.Π., που αποβλέπει στη βελτίωση της ασφάλειας των εγκαταστάσεων, έχει ενταχθεί στο ΕΣΠΑ 2007-2013 για ύψος επένδυσης ποσού € 17.000.000,00 περίπου.

Άρθρο 54

Ρυθμίσεις θεμάτων που αφορούν την
Ειδική Γραμματεία Επιθεώρησης Περιβάλλοντος

Προκειμένου να διευκολυνθεί η διαδικασία μετακίνησης ή απόσπασης υπαλλήλων προς την Ειδική Υπηρεσία Επιθεώρησης και Κατεδάφισης Αυθαιρέτων (ΕΥΕΚΑ), προκειμένου αυτή να στελεχωθεί (διαθέτει προς το παρόν 5 υπαλλήλους με αρμοδιότητα σε όλη την Ελλάδα), και σε πλήρη ευθυγράμμιση της διαδικασίας πλήρωσης των θέσεων της ΕΥΕΚΑ με εκείνη που ισχύει για την ΕΥΕΠ, με την πρώτη παράγραφο του άρθρου αυτού εισάγεται διάταξη ώστε η στελέχωση αυτής να γίνεται κατά παρέκκλιση των κείμενων διατάξεων (π.χ. γνώμη Υπηρεσιακών Συμβουλίων, κλπ.).

Λόγω του ότι δεν έχει ρυθμισθεί ο τρόπος κατανομής του προσωπικού των Ειδικών Υπηρεσιών της Ειδικής Γραμματείας Επιθεώρησης Περιβάλλοντος και Ενέργειας (ΕΓΕΠΕ) του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής στους Τομείς Νοτίου και Βορείου Ελλάδας αυτών, εισάγεται με την δεύτερη παράγραφο του παρόντος άρθρου σχετική διάταξη, ώστε να γίνεται η κατανομή με απόφαση του Ειδικού Γραμματέα Επιθεώρησης Περιβάλλοντος και Ενέργειας του ΥΠΕΚΑ, μετά από εισήγηση του Γενικού Επιθεωρητή της, κατά περίπτωση Ειδικής Υπηρεσίας (Επιθεωρητών Περιβάλλοντος, Κατεδάφισης Αυθαιρέτων, Ενέργειας και Δόμησης).

Οι υφιστάμενες θέσεις προσωπικού, που καλύπτονται στις Υπηρεσίες της ΕΓΕΠΕ είναι όλες με απόσπαση. Δε-

δομένου ότι δίνεται εκ του νόμου η δυνατότητα κάλυψης των προβλεπόμενων θέσεων και με μετάταξη, με την τρίτη παράγραφο του παρόντος προβλέπεται ότι η ίδια δυνατότητα θα πρέπει να δίνεται και στο ήδη υπηρετούν, με απόσπαση, προσωπικό, εφόσον το επιθυμεί και μάλιστα κατά προτεραιότητα και κατά παρέκκλιση κάθε αντίθετης γενικής ή ειδικής διάταξης.

Με την παρ. 3 του άρθρου 22 του ν. 4014/2011 έγινε πρόβλεψη ώστε να απαλειφθούν οι προβλεπόμενες θέσεις ειδικού επιστημονικού προσωπικού και να μετατραπούν σε θέσεις που πληρούνται από μόνιμους ή με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου υπαλλήλους, καθώς είναι πολύ δύσκολο να καλυφθούν. Ωστόσο κατά τη διατύπωση, εκ παραδρομής αναγράφει ότι μετατρέπονται οι «προβλεπόμενες... θέσεις επιθεωρητών, ειδικού επιστημονικού προσωπικού» και έτσι δημιουργείται η εντύπωση ότι μετατρέπονται και οι θέσεις των επιθεωρητών. Για το λόγο αυτό με την τέταρτη παράγραφο του παρόντος προτείνεται η διαγραφή της λέξης «επιθεωρητών».

Άρθρο 55

Τροποποίηση διατάξεων του ν. 4014/2011

Με την παρ.8 του άρθρου 31 του ν. 4014/2011 καταργήθηκε το άρθρο 26 του ν. 1650/1986. Η διάταξη αυτή, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 20 του ανωτέρω νόμου και ιδιαίτερα των παρ. 1 και 4 δημιουργεί εσφαλμένα την εντύπωση ότι δεν υπάρχει μηχανισμός ελέγχου για τυχόν περιβαλλοντικές παραβάσεις στις περιπτώσεις που δεν σχετίζονται με έργα που αδειοδοτούνται περιβαλλοντικά. Με την προσθήκη της πρώτης παραγράφου του παρόντος διευκρινίζεται ότι τα ΚΕΠΠΕ είναι αρμόδια για τον έλεγχο εφαρμογής της περιβαλλοντικής νομοθεσίας συνολικά.

Με τη δεύτερη παράγραφο του παρόντος καθορίζεται με σαφήνεια η σύνθεση του Περιφερειακού Συμβουλίου Περιβαλλοντικής Αδειοδότησης (ΠΕΣΠΑ) στην έδρα κάθε Αποκεντρωμένης Διοίκησης και επομένως εκλείπει η ανάγκη έκδοσης της κοινής υπουργικής απόφασης των Υπουργών Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Εσωτερικών, Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, Πολιτισμού και Τουρισμού και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, στην οποία παραπέμπει η παρ.2 του άρθρου 13 του ν. 4014/2011. Με τον τρόπο αυτό επιταχύνεται η υλοποίηση της σχετικής υποχρέωσης και η πλήρης εφαρμογή του Μέρους Α΄ του ν. 4014/2011.

Με την τρίτη παράγραφο του παρόντος αναδιατυπώνεται η παρ.1 του άρθρου 12 του ν. 4014/2011 για λόγους πληρότητας και σαφήνειας. Συγκεκριμένα διευκρινίζεται ότι η κατάργηση της άδειας διαχείρισης αποβλήτων αναφέρεται στο σύνολο των αποβλήτων που καλύπτει το πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας 2008/98 για τα απόβλητα, έτσι όπως μεταφέρεται στο εσωτερικό της έννομης τάξης μας και ότι η κατάργηση της έγκρισης επέμβασης που αφορά σε δάση και δασικές εκτάσεις αναφέρεται στο σύνολο των δραστηριοτήτων και έργων για τα οποία απαιτείτο έγκριση επέμβασης σύμφωνα με τη δασική νομοθεσία.

Άρθρο 56

Τροποποίηση – Συμπλήρωση διατάξεων του ν. 2742/1999

Σκοπός της πρώτης παραγράφου της προτεινόμενης

ρύθμισης είναι να εξασφαλίζεται η συμβατότητα των υδροηλεκτρικών έργων που προβλεπόταν από την μελέτη –πilotό που είχε εκπονήσει το ΥΒΕΤ – ΥΠΑΝ για το εκάστοτε υδατικό διαμέρισμα με τις κατευθύνσεις των Περιφερειακών Πλαισίων Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης (ΠΠΧΣΑΑ), ανεξαρτήτως του να υπάρχει σχετικά ρητή αναφορά αυτών στα ΠΠΧΣΑΑ, αφού πλέον θεωρούνται ως ήδη προγραμματισμένα κατά το χρόνο έγκρισης των ΠΠΧΣΑΑ.

Με τη δεύτερη παράγραφο το τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 9 του ν. 2742/1999, όπως προστέθηκε με το άρθρο 17 του ν. 3851/2010 (Α΄ 85), το οποίο αναφέρεται στις διοικητικές άδειες έργων ΑΠΕ που έχουν ακυρωθεί λόγω αντίθεσής τους με τη χωροταξική ή την πολεοδομική νομοθεσία, επαναδιατυπώνεται και συμπληρώνεται προκειμένου να είναι πληρέστερο και σαφέστερο στο περιεχόμενό του.

Ειδικότερα επί των άρθρων της Ενότητας Δ΄ του προτεινόμενου νόμου:

Άρθρο 57

Τροποποιήσεις υφιστάμενης κανονιστικής νομοθεσίας

Με τα προαναφερόμενα στα προηγούμενα άρθρα επέρχονται τροποποιήσεις της υφιστάμενης νομοθεσίας.

Με σκοπό την άμεση εφαρμογή του παρόντος νόμου, προκειμένου να αρχίσει να παράγει αποτελέσματα η ενσωμάτωση της οδηγίας 2008/98/ΕΚ στο εθνικό μας δίκαιο κρίνεται απαραίτητο να εξακολουθούν να ισχύουν οι παρακάτω κ.υ.α. με τις ανάλογες τροποποιήσεις που επιφέρει ο παρών νόμος, μέχρι την έκδοση των κ.υ.α., κατ' εξουσιοδότηση του παρόντος νόμου. Κατόπιν τούτων οι κ.υ.α. που εξακολουθούν να ισχύουν και τροποποιούνται οι ρυθμίσεις τους σύμφωνα με όσα προβλέπονται στον παρόντα νόμο είναι οι ακόλουθες:

α) κ.υ.α. 114218/1997 (Β΄ 1016) «Κατάρτιση πλαισίου προδιαγραφών και γενικών προγραμμάτων διαχείρισης στερεών αποβλήτων».

β) κ.υ.α. 7589/731/2000 (Β΄ 514) «Καθορισμός μέτρων και όρων για την διαχείριση των PCB/PCT»

γ) κ.υ.α. 29407/3508/2002 (Β΄ 1572) «Μέτρα και όροι για την υγειονομική ταφή των αποβλήτων»

δ) κ.υ.α. 37591/2031/2003 (Β΄ 1419) «Μέτρα και όροι για την διαχείριση ιατρικών αποβλήτων από υγειονομικές μονάδες», όπως ισχύει

ε) κ.υ.α. 50910/2727/2003 (Β΄ 1909) «Μέτρα και όροι για τη Διαχείριση Στερεών Αποβλήτων. Εθνικός και Περιφερειακός Σχεδιασμός Διαχείρισης»

στ) κ.υ.α. 18083/1098Ε.103/2003 (Β΄ 606) «Σχέδια διάθεσης /απολύμανσης συσκευών που περιέχουν PCB – Γενικές κατευθύνσεις για τη συλλογή και μετέπειτα διάθεση συσκευών και αποβλήτων με PCB, σύμφωνα με το άρθρο 7 της κοινής υπουργικής απόφασης 7589/731/2000 (Β΄ 514)»

ζ) κ.υ.α. 22912/1117/2005 (Β΄ 759) «Μέτρα και όροι για την πρόληψη και τον περιορισμό της ρύπανσης του περιβάλλοντος από την αποτέφρωση αποβλήτων»

η) κ.υ.α. ΗΠ 13588/725/2006 (Β΄ 383) «Μέτρα όροι και περιορισμοί για την διαχείριση επικινδύνων αποβλήτων σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ ...»

θ) κ.υ.α. ΗΠ 24944/1159/2006 (Β΄ 791) «Έγκριση Γενικών Τεχνικών Προδιαγραφών για την διαχείριση επικινδύνων αποβλήτων ...»

ι) κ.υ.α. 8668/2007 (Β΄ 287) «Έγκριση Εθνικού Σχεδια-

σμού Διαχείρισης Επικινδύνων Αποβλήτων, σύμφωνα με το άρθρο 5 της υπ' αρ. 13588/725 ΚΥΑ...

Ειδικότερα καταργούνται οι άδειες μεταφόρτωσης, προσωρινής αποθήκευσης και επεξεργασίας στις κ.υ.α. 50910/2727/2003 και 13588/725/2006. Στην κ.υ.α. 29407/3508/2002 τροποποιούνται τα άρθρα 9 και 10 και αντικαθίσταται ο όρος άδεια διάθεσης με τον όρο άδεια λειτουργίας και ως αρμόδια υπηρεσία για την έκδοση της άδειας λειτουργίας ΧΥΤΑ ορίζεται η Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού της οικείας Περιφέρειας. Στην κ.υ.α. 13588/725/2006 αντικαθίσταται ο ορισμός του επικινδύνου αποβλήτου από τον ορισμό της παραγράφου 2 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου, όπως συμπληρώνεται και με το άρθρο 5 του παρόντος νόμου. Η «άδεια διασυνοριακής μεταφοράς» των επικινδύνων αποβλήτων αντικαθίσταται από την φράση «έγγραφο συγκατάθεση στη διασυνοριακή μεταφορά». Λόγω της κατάργησης των αδειών διάθεσης, αποθήκευσης και αξιοποίησης τροποποιούνται οι αντίστοιχες διατάξεις της κ.υ.α. 13588/725/2006 όπως έχει τροποποιηθεί με την κ.υ.α. 8668/2007 για τα ασφαλιστήρια συμβόλαια που πρέπει να υποβάλλουν οι φορείς διαχείρισης επικινδύνων αποβλήτων.

Με σκοπό τη μείωση της γραφειοκρατίας, την απλοποίηση και επιτάχυνση των διαδικασιών τροποποιούνται οι διατάξεις της κ.υ.α. 13588/725/2006, όπως έχει τροποποιηθεί με την κ.υ.α. 8668/2007 (Β' 287) και θεσπίζεται ότι η άδεια συλλογής και μεταφοράς επικινδύνων αποβλήτων σε πλείονες της μίας Περιφέρειες ή εφ' όσον αυτά προέρχονται από πλείονες της μίας Περιφέρειες, χορηγείται με απόφαση του Προϊσταμένου της Γενικής Διεύθυνσης Περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, μετά από εισήγηση της αρμόδιας υπηρεσίας περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Επίσης θεσπίζεται ότι σε περίπτωση εξαγωγών, εισαγωγών, διαμετακόμισης επικινδύνων αποβλήτων, απαιτείται «έγγραφο συγκατάθεση της αρμόδιας Διεύθυνσης του Υπουργείου Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, με την οποία εγκρίνεται το περιεχόμενο του προβλεπόμενου στον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1013/2006 εγγράφου κοινοποίησης».

Στις επόμενες παραγράφους τροποποιούνται και καθορίζονται οι αρμόδιες υπηρεσίες για την εφαρμογή ορισμένων θεμάτων της νομοθεσίας με σκοπό την ορθότερη κατανομή των αρμοδιοτήτων. Ειδικότερα καθορίζονται εκ νέου οι αρμόδιες υπηρεσίες στα ακόλουθα:

α) για την διενέργεια ελέγχων, κατά τη διασυνοριακή μεταφορά αποβλήτων

β) για την εφαρμογή των αναφερομένων στην υπ' αρ. 3009634/1937/2007 (Β' 774) κοινής απόφασης υφυπουργών σχετικά με τον ορισμό αρμοδίων Εθνικών αρχών για την εκτέλεση του ν. 3447/2006 (Α' 52) «Κύρωση της Σύμβασης της Στοκχόλμης για τους έμμονους οργανικούς ρύπους»,

γ) για την αποστολή της τριετούς έκθεσης εφαρμογής της Οδηγίας 2000/76/ΕΚ και της κ.υ.α. 22912/1117/2005 για την αποτέφρωση αποβλήτων.

Επίσης θεσπίζονται οι κυρώσεις σε συμφωνία με το άρθρο 29 του παρόντος νόμου, σε οποιονδήποτε γίνεται υπαίτιος παράβασης των διατάξεων: (α) της κ.υ.α. 13588/725/2006, (β) του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006 και (β) του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1102/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της

22ας Οκτωβρίου 2008 για την απαγόρευση των εξαγωγών μεταλλικού υδραργύρου και ορισμένων ενώσεων και μειγμάτων υδραργύρου και για την ασφαλή αποθήκευση του μεταλλικού υδραργύρου.

Τέλος, λόγω σύγχυσης που παρουσιάζεται στην υφιστάμενη νομοθεσία σχετικά με τη διαχείριση ζωικών υποπροϊόντων κρίνεται απαραίτητο να διευκρινιστεί και να θεσπιστεί ότι οι εγκαταστάσεις που παράγουν ή/και επεξεργάζονται ζωικά υποπροϊόντα υπόκεινται στην αδειοδότηση του άρθρου 18 του παρόντος νόμου. Η διαχείριση των ζωικών υποπροϊόντων διέπεται από τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1774/2002, όπως έχει αντικατασταθεί με τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1069/2009 περί υγειονομικών κανόνων για ζωικά υποπροϊόντα και παράγωγα προϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο, και αρμόδιες για την εφαρμογή αυτών είναι οι κτηνιατρικές υπηρεσίες των Περιφερειών. Τα μεταποιημένα - αδρανοποιημένα ζωικά υποπροϊόντα θεωρούνται μη επικίνδυνα απόβλητα και η διαχείριση αυτών διέπεται από τον παρόντα νόμο.

Με την συγκεκριμένη προσθήκη στη τρίτη παράγραφο του άρθρου 10 της Κοινής Υπουργικής Απόφασης Η.Π. 50910/2727/2003 (Β' 1909), δίνεται η δυνατότητα, ύστερα από έκδοση σχετικής κοινής υπουργικής απόφασης των Υπουργών Εσωτερικών, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης καθώς και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, για τις διαχειριστικές ενότητες όπου δεν υφίσταται εν λειτουργία ΧΥΤΑ προβλεπόμενος από τον Περιφερειακό Σχεδιασμό Διαχείρισης Αποβλήτων (Π.Ε.Σ.Δ.Α), ούτε εν λειτουργία χώρος προσωρινής αποθήκευσης κατά την παράγραφο (η) του άρθρου 2 της υπ' αριθ. 29407/3509/2002 Κοινής Υπουργικής Απόφασης (Β' 1572) για τα αστικά απόβλητα, να παρεκκλίνουν από τον ισχύοντα Περιφερειακό Σχεδιασμό Διαχείρισης Αποβλήτων για τον τρόπο διαχείρισης των αστικών στερεών αποβλήτων, λαμβάνοντας υπόψη την αρχή της εγγύτητας και της φέρουσας ικανότητας των εν λειτουργία εγκαταστάσεων διαχείρισης αστικών στερεών αποβλήτων. Σκοπός της εν λόγω ρύθμισης είναι η άμεση παύση λειτουργίας των χώρων ανεξέλεγκτης διάθεσης απορριμμάτων στις διαχειριστικές ενότητες, όπου λόγω αδράνειας των αρμοδίων φορέων καθώς και έντονης κοινωνικής αντίδρασης, δεν εφαρμόζεται από τους αντίστοιχους φορείς το άρθρο 10 της κ.υ.α. 50910/2003, και οι αρμόδιοι φορείς δεν προβαίνουν μέσα στην προθεσμία που ορίζεται από την παράγραφο 2 του ιδίου άρθρου στις ενέργειες που πρέπει, με αποτέλεσμα να εξακολουθούν να λειτουργούν οι χώροι ανεξέλεγκτης διάθεσης απορριμμάτων της διαχειριστικής τους ενότητας.

Επίσης, στο πλαίσιο του καθορισμού χρήσεων γης στον εξωαστικό χώρο και ιδίως σε ευαίσθητες περιοχές και κυρίως του νησιωτικού χώρου, προωθήθηκε η εκπόνηση σημαντικού αριθμού Ειδικών Χωροταξικών Μελετών (ΕΧΜ), με στόχο τη θεσμοθέτηση τους σε Δ/γμα Ζωνών Οικιστικού Ελέγχου (ΖΟΕ) προστασίας. Εξ αυτών θεσμοθετήθηκε ένας μεγάλος αριθμός με έκδοση αντιστοιχών Προεδρικών Διαταγμάτων.

Η ΕΧΜ είναι μία διαδικασία για τον ορθολογικό σχεδιασμό μιας ευαίσθητης και προβληματικής περιοχής με στόχο την ανάπτυξη με παράλληλη προστασία του φυσικού -ανθρωπογενούς περιβάλλοντος καθώς και των φυσικών πόρων στο πλαίσιο της αειφορίας. Στην περιοχή μελέτης εξετάζονται όλα τα δεδομένα του φυσικού και

ανθρωπογενούς περιβάλλοντος και γίνονται προτάσεις που αφορούν την ρύθμιση των όρων δόμησης και των χρήσεων γης, την χωροθέτηση παραγωγικών δραστηριοτήτων, λειτουργιών και έργων τεχνικής υποδομής. Ως μέσο θεσμοθέτησης των ΕΧΜ χρησιμοποιήθηκε το άρθρο 29 του Ν. 1337/83, περί Ζωνών Οικιστικού Ελέγχου (ΖΟΕ).

Η ΖΟΕ αποτέλεσε υποκατάστατο εργαλείο Χωροταξικού Σχεδιασμού που αποσκοπούσε «στον άμεσο έλεγχο της δόμησης και των χρήσεων γης στην εκτός σχεδίου περιοχή ώστε να αποφεύγεται η άναρχη ανάπτυξη τους και η υποβάθμιση του περιβάλλοντος με την δημιουργία πραγματικών καταστάσεων που υπονομεύουν την ορθολογική χωροταξία».

Σε μεγάλο αριθμό αυτών των Προεδρικών Διαταγμάτων Ζωνών Οικιστικού Ελέγχου (ΖΟΕ) λόγω του χρόνου θεσμοθέτησης των (1988-2002) δεν αναφέρονται χρήσεις κοινωφελούς χαρακτήρα όπως μονάδες ενέργειας, αφαλάτωσης αλλά και αποβλήτων, οι οποίες σήμερα είναι απολύτως απαραίτητες για την βιωσιμότητα και ανάπτυξη των περιοχών αυτών, που κυρίως είναι ευαίσθητες περιοχές όπως τα νησιά. Η παράληψη των μονάδων αυτών έχει σαν αποτέλεσμα τη αδυναμία χωροθέτησης των, τη δυσλειτουργία και την υποβάθμιση των ευαίσθητων αυτών περιοχών, καθώς επίσης και την ανάγκη προώθησης κατά περίπτωση τροποποιητικών ρυθμίσεων.

Για τις ΖΟΕ που παρατίθενται στον κάτωθι πίνακα δίνονται κατευθύνσεις κατά το σχεδιασμό σε εθνικό επίπεδο για τροποποίηση/ αναθεώρηση αυτών, κυρίως μέσω των Ειδικών Πλαισίων Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης και συγκεκριμένα:

α) στο άρθρο 22 του Ειδικού Πλαισίου για τις Α.Π.Ε. γί-

νεται αναφορά σε ειδικές κατευθύνσεις για την τροποποίηση /συμπλήρωση των ΖΟΕ στις νησιωτικές περιοχές της Χώρας και ιδίως στις περιοχές των νησιών του Αιγαίου Πελάγους στις οποίες έχουν θεσμοθετηθεί η πλειονότητα των ΖΟΕ, ώστε να επιτευχθεί η εναρμόνιση τους με τις ρυθμίσεις του Πλαισίου, προκειμένου να είναι δυνατή σε αυτές η χωροθέτηση εγκαταστάσεων ΑΠΕ και

β) στο δε άρθρο 9, παρ.9, του Ειδικού Πλαισίου για τη Βιομηχανία, «Πρόγραμμα Δράσης -μέτρα και δράσεις θεσμικού χαρακτήρα» γίνεται αναφορά για εναρμόνιση των Ζωνών Οικιστικού Ελέγχου και λοιπών σχεδίων χρήσεων γης (στον εξωαστικό χώρο), με τροποποίηση / αναθεώρηση των ΖΟΕ ύστερα από εκπόνηση μελέτης.

Η Δ/ση Χωροταξίας του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής έχοντας υπόψη τις κατευθύνσεις των Ειδικών Πλαισίων Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης αλλά και την πληθώρα αιτημάτων των τοπικών παραγόντων προχώρησε ήδη σε σημειακές τροποποιήσεις ΖΟΕ χωρίς ωστόσο να επιτευχθεί το αναμενόμενο αποτέλεσμα λόγω της χρονοβόρου διαδικασίας τροποποίησης (γνωμοδοτήσεις Δήμου – Κ.Σ.Χ.Ο.Π.- υπογραφές διαδικασίας –Συμβούλιο της Επικρατείας – Πρόεδρο της Δημοκρατίας), με αποτέλεσμα να καθυστερεί η υλοποίηση των συγκεκριμένων έργων.

Προκειμένου να υπάρξει μια πιο ολοκληρωμένη αντιμετώπιση του θέματος και μετά την εμπειρία που προέκυψε από συνεργασία με την ΔΕΗ, την Δ/ση Περιβ/κού Σχεδιασμού, την Γεν. Γραμ. Ενέργειας και την Ειδική Γραμματεία Υδάτων, προτείνεται η συγκεκριμένη διάταξη για μονάδες ενέργειας, αφαλάτωσης αλλά και διαχείρισης αποβλήτων και αστικών λυμάτων.

Ζώνες Οικιστικού Ελέγχου (ΖΟΕ) Χωροταξίας 1987-2003

A/A	Περιοχή	Έτος	ΦΕΚ
1	ΖΟΕ Λαγανά Ζακύνθου	1987	Δ 37
2	ΖΟΕ Αφάντου Ρόδου (περιοχή Κολυμπίων κοινότητας Αφάντου)	1988	Δ 715
3	ΖΟΕ Πισοδερίου Φλώρινας	1988	Δ 800
4	ΖΟΕ Κω (Ψαλίδι)	1989	Δ 427
5	ΖΟΕ Ψαχνών Ευβοίας (Δήμου Ψαχνών κοινότητας Καστέλλας και Νέας Αρτάκης Ν. Ευβοίας)	1989	Δ 642
6	ΖΟΕ Δύστου Ευβοίας	1990	Δ 60
7	ΖΟΕ Θήρας (κοινότητας Θήρας, Οίας, Βόθωνα, Βουρβούλου, Εμπορείου, Έξω Γωνίας, Επισκοπής κλπ.)	1990	Δ 139
8	ΖΟΕ Κανατάδικων Ευβοίας (Μικρό – Μεγάλο Λιβάρι Ιστιαίας)	1990	Δ 205
9	ΖΟΕ Επισκοπής Γεωργιούπολης Ν. Ρεθύμνης –Ν. Χανίων	1990	Δ 211
10	ΖΟΕ Ζακύνθου	1990	Δ 347
11	ΖΟΕ Ταυρωπού	1991	Δ 315
12	ΖΟΕ Πυθαγόρειου Σάμου	1991	Δ 798
13	ΖΟΕ Παραλιακής περιοχής (δήμων και κοινοτήτων) Ν. Ηλείας	1993	Δ 1161
14	ΖΟΕ Παραλιακής περιοχής (δήμων και κοινοτήτων) Ν. Ηλείας και τροποποίηση	1994	Δ 86
15	ΖΟΕ Κοινότητας Λάρδου της νήσου Ρόδου Ν. Δωδεκανήσου	1994	Δ 281
16	ΖΟΕ Σάμου (Δήμων και κοινοτήτων της νήσου Σάμου)	1995	Δ 100
17	ΖΟΕ Γαυρίου νήσου Άνδρου (κοινότητα Γαυρίου εκτός εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου και εκτός ορίων οικισμών)	1997	Δ 179
18	ΖΟΕ Αλυκή νήσου Κω (των κοινοτήτων Ασφενδίου και Πυλίου)	1997	Δ 1024
19	ΖΟΕ Γύρα-Δημοσάρι Λευκάδας (κοινοτήτων Πλατυστόμων,	1997	Δ

	Βαυκερής, Νυδρίου και Δήμου Λευκάδας)		1096
20	ΖΟΕ Λίμνη Ν. Πλαστήρα, Ν. Καρδίτσας	1998	Δ 885
21	ΖΟΕ Πάτμου (Δήμου Πάτμου)	2001	Δ 621
22	ΖΟΕ νήσου Πάτμου και τροποποίηση	2001	Δ 991
23	ΖΟΕ Αγίου Όρους (περιοχή των Δήμων Σταγείρων-Ακάνθου) Ν. Χαλκιδικής	2002	Δ 326
24	ΖΟΕ Παράκτιας Ζώνης Ν. Έβρου	2002	Δ 492
25	ΖΟΕ νήσου Τήνου (Δήμου Τήνου, Δήμου Εξωμβούργου, κοινότητας Πανόρμου νήσου Τήνου και των νησίδων Πλανήτης και Δρακονήσι Ν. Κυκλάδων)	2003	Δ 160
26	ΖΟΕ νήσου Χίου (Δήμων Αμανής και Ομηρούπολης τέως κοινοτήτων Βολισσού και Σιδηρούντος	2003	Δ 52
27	ΖΟΕ Δήμων Μαστιχοχωρίων και Ιωνία, Ν. Χίου	2003	Δ 130
28	Καθορισμός χρήσεων γης και όρων και περιορισμών δόμησης σε περιοχή του Όρους Καλλίδρομου, Ν. Φθιώτιδας	2002	Δ 696
29	Ειδικοί όροι και περιορισμοί δόμησης στην εκτός σχεδίου περιοχή του Δήμου Σίφνου, νήσου Σίφνου και νήσου Κιτριάνης Ν. Κυκλάδων	2002	Δ 668
30	ΖΟΕ νήσου Τήνου (Δήμου Τήνου και των κοινοτήτων Τριαντάρου, Δύο Χωριών, Στενής, νήσου Ν. Κυκλάδων)	1988	Δ 163
31	ΖΟΕ Αττικής (σε ολόκληρη την εκτός ορίων οικισμών)	1983	Δ284
32	ΕΧΜ Μήλου (Γενικών κατευθύνσεων χωροταξικής μελέτης νήσου Μήλου και του αντίστοιχου χωροταξικού)	1981	Β 654

Άρθρο 58
Μεταβατικές διατάξεις

Στο άρθρο αυτό περιλαμβάνονται οι ημερομηνίες στις οποίες η χώρα είναι υποχρεωμένη να υποβάλλει προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή την τριετή έκθεση για την εφαρμογή της οδηγίας 2008/98/ΕΚ και του παρόντος νόμου και να εκπονήσει προγράμματα πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων.

Άρθρο 59
Κατάργηση υφιστάμενης νομοθεσίας

Λόγω του νέου ολοκληρωμένου πλαισίου που θεσπίζεται μέσω του παρόντος νόμου για τη διαχείριση αποβλήτων θεωρείται απαραίτητη η κατάργηση των ακόλουθων:

1. της παράγραφου 1 του άρθρου 12 του ν. 1650/1986 (Α' 160).

2. της Υ.Δ. Ε1β/221/1965 απόφασης των Υπουργών Εσωτερικών κα Υγιεινής «Περί διαθέσεως λυμάτων και βιομηχανικών αποβλήτων» και οι μεταγενέστερες υγειονομικές διατάξεις τροποποίησης της, καθώς και αφορά τα απόβλητα που περιλαμβάνονται στον Ευρωπαϊκό Κατάλογο Αποβλήτων (ΕΚΑ), που καταρτίστηκε με την απόφαση 2000/532/ΕΚ (ΕΕ L 204/37/21.7.1998), όπως έχει τροποποιηθεί με τις αποφάσεις 2001/118/ΕΚ (ΕΕ L 47/1/16.2.2001), 2001/119/ΕΚ (ΕΕ L47/32/16.2.2001) και 2001/573/ΕΚ (ΕΕ L 203/18/28.7.2001) της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, (Β' 138).

3. της ΥΑ Ε1β/301/1964 περί συλλογής, αποκομιδής και διαθέσεως απορριμμάτων, (Β 63).

4. της κ.υ.α. 49541/1424/1986 «Στερεά Απόβλητα σε συμμόρφωση με την οδηγία 75/442/ΕΟΚ», (Β' 444).

5. της άδεια διαχείρισης μη επικινδύνων αποβλήτων κατά την έννοια του άρθρου 8 της κ.υ.α. 50910/2727/22.12.2003 (Β' 1909) καθώς και της άδειας διαχείρισης επικινδύνων αποβλήτων κατά την έννοια του άρθρου 7 της κ.υ.α. 13588/725/28.3.2006 (Β' 383).

6. της άδειας προσωρινής αποθήκευσης ιατρικών αποβλήτων κατά την έννοια του άρθρου 10 της κ.υ.α. 37591/2031/2003 (Β' 1419).

7. κάθε γενικής ή ειδικής διάταξης, η οποία είναι αντίθετη προς τις ρυθμίσεις του παρόντος.

Άρθρο 60
Παραρτήματα

Με το παρόν άρθρο προσαρτώνται και αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του παρόντος νόμου τα παραρτήματα Α και Β που αντιστοιχούν στην Ενότητα Α' και τα παραρτήματα Ι, ΙΙ, ΙΙΙ και ΙV που αντιστοιχούν στην Ενότητα Β' του νόμου. Τα ανωτέρω παραρτήματα τροποποιού-

νται με κοινή απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και του κατά περίπτωση συναρμόδιου Υπουργού σύμφωνα με τα εκάστοτε ισχύοντα στο κοινοτικό δίκαιο. Προσαρτάται, επίσης, στο παρόν το παράρτημα 1 και το παράρτημα 2 που αναφέρονται, αντιστοίχως, στην παράγραφο 6 α) του άρθρου 51 και στην παράγραφο 4 του άρθρου 53 της Ενότητας Γ' του παρόντος.

Άρθρο 61
Έναρξη ισχύος

Με το παρόν ορίζεται ότι η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως υπό την επιφύλαξη των άρθρων 49 παράγραφος 3 και 52 παράγραφος 6.

Αθήνα, 12 Ιανουαρίου 2012

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Δ. Ρέππας	Ευάγ. Βενιζέλος
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ	ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
Γ. Παπακωνσταντίνου	Κ. Σκανδαλίδης
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ	ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Μ. Παπαϊωάννου	Α. Γιαννίσης
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ	ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ
Μ. Χρυσοχοϊδης	Μ. Βορίδης
ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ	ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
Α. Λοβέρδος	Π. Γερουλάνος

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Ποινική προστασία του περιβάλλοντος – Εναρμόνιση με την Οδηγία 2008/99/ΕΚ - Πλαίσιο παραγωγής και διαχείρισης αποβλήτων – Εναρμόνιση με την Οδηγία 2008/98/ΕΚ - Ρύθμιση θεμάτων Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής

Άρθρο 1**Σκοπός - Αντικείμενο – Πεδίο εφαρμογής**

1. Με τις διατάξεις των άρθρων 2 έως 9 της Ενότητας Α΄, εναρμονίζεται το εθνικό δίκαιο προς τις διατάξεις της Οδηγίας 2008/99/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Νοεμβρίου 2008 «σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος μέσω ποινικού δικαίου» (Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης L328/28/6.12.2008) και θεσπίζονται αποτρεπτικές, αποτελεσματικές και αναλογικές κυρώσεις, μέσω του ποινικού δικαίου, για τις περιπτώσεις που προκαλείται ή ενδέχεται να προκληθεί ρύπανση ή υποβάθμιση του περιβάλλοντος, με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικής ποινικής προστασίας του.

2. Με τις διατάξεις των άρθρων 10 έως 48 της Ενότητας Β΄, εναρμονίζεται το εθνικό δίκαιο προς τις διατάξεις της Οδηγίας 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19ης Νοεμβρίου 2008 «για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών» (Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης L 312/3 της 22.11.2008) και θεσπίζονται μέτρα για την προστασία του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας εμποδίζοντας ή μειώνοντας τις αρνητικές επιπτώσεις της παραγωγής και της διαχείρισης αποβλήτων και περιορίζοντας το συνολικό αντίκτυπο της χρήσης των πόρων και βελτιώνοντας την αποδοτικότητά της.

ΕΝΟΤΗΤΑ Α΄
ΠΟΙΝΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
(ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ
ΟΔΗΓΙΑΣ 2008/99/ΕΚ)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄
ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 2
(άρθρο 2 της Οδηγίας 2008/99/ΕΚ)
Ορισμοί

Κατά την έννοια του νόμου αυτού νοούνται ως:

1) «Παράνομη»: κάθε παράβαση της νομοθεσίας που εκτίθεται στα Παραρτήματα Α΄ και Β΄ της παρούσας ενότητας, όπως εκάστοτε ισχύει.

2) «Προστατευόμενα είδη άγριας χλωρίδας και πανίδας»:

α) για τους σκοπούς του άρθρου 3 στοιχείο στ΄, τα είδη που απαριθμούνται:

αα) στο παράρτημα IV του άρθρου 20 της 33318/3028/1998 κοινής υπουργικής απόφασης των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Γεωργίας, Εμπορικής Ναυτιλίας και Πολιτισμού (Β΄ 1289), όπως τροποποιήθηκε με την 14849/853 /2008 κοινή υπουργική

απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων (Β΄ 645), οι οποίες εκδόθηκαν σε συμμόρφωση με την Οδηγία 92/43/ΕΟΚ «για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων, καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας»,

ββ) στο Παράρτημα I του άρθρου 14 της 37338/1807/2010 κοινής υπουργικής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών, Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (Β΄ 1495), που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την Οδηγία 79/409/ΕΟΚ «Περί διατηρήσεως των άγριων πτηνών», όπως κωδικοποιήθηκε με την Οδηγία 2009/147/ΕΚ, τα οποία ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 4 της εν λόγω απόφασης,

β) για τους σκοπούς του άρθρου 3 στοιχείο ζ΄, τα είδη που απαριθμούνται στα Παραρτήματα Α΄ ή Β΄ του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 338/1997 του Συμβουλίου της 9ης Δεκεμβρίου 1996 «για την προστασία των ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας με τον έλεγχο του εμπορίου τους».

3) «Οικότοπος/ενδιαίτημα εντός προστατευόμενης περιοχής»: κάθε οικότοπος ειδών για τον οποίο μια περιοχή έχει χαρακτηριστεί ως Ζώνη Ειδικής Προστασίας (ΖΕΠ) σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφοι 1, 2 και 4 της 37338/1807/2010 κοινής υπουργικής απόφασης ή κάθε φυσικός οικότοπος ή οικότοπος ειδών για τον οποίο μια περιοχή έχει χαρακτηριστεί ως Ειδική Ζώνη Διατήρησης σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος Β΄ της 33318/3028/1998 κοινής υπουργικής απόφασης.

4) «Νομικό πρόσωπο»: κάθε νομική οντότητα (legal entity) που έχει το καθεστώς αυτό βάσει του εφαρμοστέου εθνικού δικαίου, πλην κρατών ή δημοσίων φορέων κατά την άσκηση της κρατικής εξουσίας, καθώς και διεθνών οργανισμών δημοσίου δικαίου.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ
ΕΘΝΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ
ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2008/99/ΕΚ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄
ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ - ΕΥΘΥΝΗ ΚΑΙ ΚΥΡΩΣΕΙΣ ΝΟΜΙΚΩΝ
ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Άρθρο 3
(άρθρο 3 της Οδηγίας 2008/99/ΕΚ)
Αδικήματα

Τιμωρούνται σύμφωνα με το άρθρο 28 του ν. 1650/1986, όπως τροποποιείται με το άρθρο 7 του παρόντος νόμου:

α) η απόρριψη, εκπομπή ή εισαγωγή ποσότητας υλικών ή ιοντίζουσας ακτινοβολίας στον αέρα, το έδαφος ή το νερό, που προκαλεί ή ενδέχεται να προκαλέσει το θάνατο ή σοβαρές σωματικές βλάβες, σε πρόσωπα, ή ουσιαστικές βλάβες, στην ποιότητα του αέρα, την ποιότητα του εδάφους, την ποιότητα του νερού ή στα ζώα ή τα φυτά·

β) η συλλογή, μεταφορά, ανάκτηση ή διάθεση αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένης της επιχειρησιακής εποπτείας των πράξεων αυτών και της επακόλουθης συντήρησης των εγκαταστάσεων διάθεσης, και συμπεριλαμβανομένων δράσεων που εκτελούνται από εμπόρους ή μεσίτες (διαχείριση των αποβλήτων), που προκαλούν ή ενδέχεται να προκαλέσουν το θάνατο ή σοβαρές σωματικές βλάβες σε πρόσωπα ή ουσιαστικές βλάβες στην ποιότητα

τα του αέρα, στην ποιότητα του εδάφους ή στην ποιότητα του νερού ή στα ζώα ή τα φυτά·

γ) η αποστολή αποβλήτων, οσάκις η δραστηριότητα αυτή εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 2 παράγραφος 35 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 2006, για τις μεταφορές αποβλήτων και διενεργείται σε μη αμελητέα ποσότητα, ανεξάρτητα από το εάν εκτελείται ως ενιαία μεταφορά ή ως πολλαπλές μεταφορές που φαίνονται αλληλένδετες·

δ) η λειτουργία μονάδας, η οποία εκτελεί επικίνδυνες δραστηριότητες ή στην οποία αποθηκεύονται ή χρησιμοποιούνται επικίνδυνες ουσίες ή παρασκευάσματα και η οποία προκαλεί ή ενδέχεται να προκαλέσει, εκτός της μονάδας, το θάνατο ή σοβαρές σωματικές βλάβες, σε πρόσωπα ή ουσιαστικές βλάβες στην ποιότητα του αέρα, την ποιότητα του εδάφους ή την ποιότητα του νερού ή στα ζώα ή τα φυτά·

ε) η παραγωγή, η επεξεργασία, η διαχείριση, η χρήση, η κατοχή, η αποθήκευση, η μεταφορά, η εισαγωγή, η εξαγωγή ή η διάθεση πυρηνικών υλικών ή άλλων επικίνδυνων ραδιενεργών ουσιών που προκαλούν ή ενδέχεται να προκαλέσουν θάνατο ή σοβαρή σωματική βλάβη σε πρόσωπα ή ουσιαστική βλάβη στην ποιότητα του αέρα, την ποιότητα του εδάφους ή την ποιότητα του νερού ή στα ζώα ή τα φυτά·

στ) η θανάτωση, ο αφανισμός, η κατοχή ή η σύλληψη προστατευόμενων ειδών της άγριας χλωρίδας ή πανίδας, εξαιρουμένων των περιπτώσεων που η συμπεριφορά αφορά αμελητέα ποσότητα αυτών των ειδών και έχει αμελητέο αντίκτυπο στο καθεστώς διατήρησης των ειδών·

ζ) η εμπορία με προστατευόμενα είδη άγριας πανίδας ή χλωρίδας ή μερών ή παραγώγων αυτών, εξαιρουμένων των περιπτώσεων που η συμπεριφορά αφορά αμελητέα ποσότητα των ειδών αυτών και έχει αμελητέο αντίκτυπο στο καθεστώς διατήρησης των ειδών·

η) κάθε συμπεριφορά που προκαλεί την ουσιαστική υποβάθμιση του οικοτόπου/ ενδιαιτήματος μέσα σε προστατευόμενη περιοχή·

θ) η παραγωγή, εισαγωγή, εξαγωγή, διάθεση στην αγορά ή η χρήση ουσιών που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος.

Άρθρο 4 (άρθρο 6 της Οδηγίας 2008/99/ΕΚ) Ευθύνη νομικών προσώπων

1. Τα νομικά πρόσωπα θεωρούνται υπεύθυνα για τα αδικήματα που αναφέρονται στο άρθρο 3, εφόσον τα αδικήματα αυτά διαπράττονται επ' ωφελεία τους από οποιοδήποτε πρόσωπο, το οποίο κατέχει ιθύνουσα θέση εντός του νομικού προσώπου και ενεργεί ατομικά ή ως μέλος οργάνου του νομικού προσώπου με βάση:

- α) εξουσία εκπροσώπησης του νομικού προσώπου,
- β) εξουσία λήψης αποφάσεων εξ ονόματος του νομικού προσώπου ή
- γ) εξουσία άσκησης ελέγχου εντός του νομικού προσώπου.

2. Τα νομικά πρόσωπα θεωρούνται υπεύθυνα και στην

περίπτωση που η έλλειψη εποπτείας ή ελέγχου, από πρόσωπο που αναφέρεται στην παράγραφο 1, κατέστησε δυνατή τη διαπράξη αδικήματος που αναφέρεται στο άρθρο 3 επ' ωφελεία νομικού προσώπου, από πρόσωπο το οποίο τελεί υπό την εξουσία του.

3. Η ευθύνη νομικών προσώπων βάσει των παραγράφων 1 και 2 δεν αποκλείει ποινική δίωξη κατά φυσικών προσώπων που είναι δράστες, ηθικοί αυτουργοί ή συνεργοί στα αδικήματα που αναφέρονται στο άρθρο 3.

Άρθρο 5 Κυρώσεις κατά νομικών προσώπων (άρθρο 7 της Οδηγίας 2008/99/ΕΚ)

Τα νομικά πρόσωπα, τα οποία θεωρούνται υπεύθυνα κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 4, τιμωρούνται σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 28 του ν. 1650/1986 (Α' 160), όπως τροποποιείται με την παράγραφο 4 του άρθρου 7 του παρόντος νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 6

1. Για την εφαρμογή των άρθρων 2 έως 9, στην έννοια του όρου «παράνομη» όπως ορίζεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 2, εκτός των παραβάσεων της νομοθεσίας που περιγράφεται στα Παραρτήματα Α' και Β', περιλαμβάνονται και οι ακόλουθες παραβάσεις:

α) όλων των λοιπών κανονιστικών πράξεων που έχουν εκδοθεί ή εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση του ν. 1650/1986 (Α' 160) όπως ισχύει,

β) των διατάξεων του ν. 3199/2003 (Α' 280), του ν. 3937/2011 (Α' 60) και του ν. 4014/2011 (Α' 209), καθώς και των κανονιστικών πράξεων που έχουν εκδοθεί ή εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση των νόμων αυτών,

γ) των διατάξεων του ν. 2939/2001 (Α' 179), όπως τροποποιήθηκε με το ν. 3854/2010 (Α' 94), καθώς και των κανονιστικών πράξεων που έχουν εκδοθεί ή εκδίδονται κατ' εξουσιοδότησή του,

δ) των διατάξεων του π.δ. 148/2009 (Α' 190).

Τα αδικήματα που αναφέρονται στις περιπτώσεις α', β', γ' και δ' της προηγούμενης παραγράφου, τιμωρούνται σύμφωνα με το άρθρο 28 του ν. 1650/1986 (Α' 160), όπως τροποποιείται με το άρθρο 7 του παρόντος νόμου.

2) Για την εφαρμογή των άρθρων 2 έως 9, ο όρος «ιθύνουσα θέση» έχει την εξής έννοια:

«Ιθύνουσα θέση»: η θέση που κατέχει φυσικό πρόσωπο σε οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο όταν έχει εξουσία, ενεργώντας ατομικά ή ως μέλος οργάνου, είτε να το εκπροσωπεί είτε να λαμβάνει αποφάσεις για λογαριασμό του είτε να ασκεί έλεγχο εντός αυτού.

Η έννοια του όρου αυτού ισχύει και για την εφαρμογή του άρθρου 28 του ν. 1650/1986, όπως τροποποιείται με το άρθρο 7 του παρόντος νόμου.

3) Τα αδικήματα που κατ' ελάχιστο περιγράφονται στο άρθρο 3, τιμωρούνται σύμφωνα με τους όρους και τις διακρίσεις του άρθρου 28 του ν. 1650/1986, όπως τροποποιείται με το άρθρο 7 του παρόντος νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ Ν. 1650/1986 (Α΄ 160)
«ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ»
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΠΟΙΝΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

Άρθρο 7

Τροποποίηση του άρθρου 28 του ν. 1650/1986 (Α΄ 160)

Το άρθρο 28 του ν. 1650/1986 τροποποιείται ως εξής:

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 28 του ν. 1650/1986 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Όποιος ασκεί δραστηριότητα ή επιχείρηση χωρίς την απαιτούμενη, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού, όπως τροποποιήθηκε με το ν. 3010/2003 (Α΄ 91) και το ν. 4014/2011 (Α΄ 209), ή των κανονιστικών πράξεων που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότησή του, άδεια ή έγκριση, ή υπερβαίνει τα όρια της άδειας ή έγκρισης που του έχει χορηγηθεί και υποβαθμίζει το περιβάλλον, τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο ετών ή και χρηματική ποινή 1.000,00 έως 60.000,00 ευρώ.»

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 28 του ν. 1650/1986 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Όποιος προκαλεί ρύπανση ή υποβαθμίζει το περιβάλλον με πράξη ή παράλειψη που αντιβαίνει στις διατάξεις του νόμου αυτού ή των κανονιστικών πράξεων που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότησή του, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους ή και χρηματική ποινή 3.000,00 έως 60.000,00 ευρώ. Αν η πράξη του προηγούμενου εδαφίου τελέστηκε από αμέλεια, επιβάλλεται φυλάκιση μέχρι ενός έτους ή και χρηματική ποινή. Αν οι αρνητικές επιπτώσεις της ρύπανσης ή της υποβάθμισης του περιβάλλοντος είναι, με βάση το είδος ή την ποσότητα των ρύπων ή την έκταση ή τη σημασία της υποβάθμισης, περιορισμένες επιβάλλεται φυλάκιση μέχρι ενός έτους ή και χρηματική ποινή.»

3. Η παράγραφος 3 του άρθρου 28 του ν. 1650/1986 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Αν η πράξη του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου:

(α) τελέστηκε από υπαίτιο που σκόπευε να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον οικονομικό ή άλλο υλικό όφελος, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών ή και χρηματική ποινή 20.000,00 έως 150.000,00 ευρώ,

(β) τελέστηκε με τον ανωτέρω σκοπό και το συνολικό οικονομικό ή άλλο υλικό όφελος υπερβαίνει το ποσό των 73.000,00 ευρώ ή από υπαίτιο που διαπράττει εγκλήματα του παρόντος άρθρου κατ' επάγγελμα ή κατά συνήθεια και το συνολικό οικονομικό ή άλλο υλικό όφελος υπερβαίνει το ποσό των 15.000,00 ευρώ, επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα έτη ή και χρηματική ποινή 60.000,00 έως 250.000,00 ευρώ,

(γ) δημιούργησε, με βάση το είδος ή την ποσότητα των ρύπων ή την έκταση ή τη σημασία της υποβάθμισης, κίνδυνο σοβαρής ή ευρείας ρύπανσης ή υποβάθμισης ή σοβαρής ή ευρείας οικολογικής και περιβαλλοντικής διατάραξης ή καταστροφής, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών ή και χρηματική ποινή 20.000,00 έως 150.000,00 ευρώ,

(δ) δημιούργησε κίνδυνο θανάτου εμβρύου ή ανθρώπου ή εμφάνισης βαριάς σωματικής ή διανοητικής πάθησης σε νεογνό ή βαριάς σωματικής ή διανοητικής πάθησης ανθρώπου, επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα έτη ή και χρηματική ποινή 150.000,00 έως 500.000,00 ευρώ,

(ε) είχε ως επακόλουθο σοβαρή ή ευρεία ρύπανση ή υ-

ποβάθμιση ή σοβαρή ή ευρεία οικολογική και περιβαλλοντική διατάραξη ή καταστροφή, με βάση το είδος ή την ποσότητα των ρύπων ή την έκταση ή τη σημασία της υποβάθμισης, ή το θάνατο εμβρύου ή ανθρώπου ή την εμφάνιση βαριάς σωματικής ή διανοητικής πάθησης σε νεογνό ή τη βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση ανθρώπου, επιβάλλεται κάθειρξη ή και χρηματική ποινή 150.000,00 έως 500.000,00 ευρώ.

Αν οι πράξεις των στοιχείων γ΄, δ΄ και ε΄ της παραγράφου αυτής τελέστηκαν από αμέλεια, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους ή και χρηματική ποινή 60.000,00 έως 150.000,00 ευρώ.»

4. Η παράγραφος 5 του άρθρου 28 του ν. 1650/1986 αντικαθίσταται ως εξής:

«5. 1. Τα φυσικά πρόσωπα που κατέχουν ιθύνουσα θέση σε οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο και ιδίως οι πρόεδροι διοικητικών συμβουλίων, οι εντεταλμένοι ή διευθύνοντες σύμβουλοι ανώνυμων εταιριών, οι διαχειριστές εταιριών περιορισμένης ευθύνης, ο πρόεδρος του διοικητικού και του εποπτικού συμβουλίου συνεταιρισμών, έχουν ιδιαίτερη νομική υποχρέωση να εποπτεύουν και να ελέγχουν την τήρηση, από φυσικά πρόσωπα που τελούν υπό τις εντολές του, των διατάξεων του παρόντος νόμου και των κατ' εξουσιοδότησή του εκδιδόμενων κανονιστικών πράξεων, που αφορούν στην προστασία του περιβάλλοντος.

5.2. Το φυσικό πρόσωπο, το οποίο κατέχει ιθύνουσα θέση, τιμωρείται ως αυτουργός για κάθε πράξη ή παράλειψη, που προβλέπεται στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου αυτού και τελέστηκε κατά ή εξ αφορμής της δραστηριότητας ή επιχείρησης του νομικού προσώπου, εφόσον αυτή δεν αποτράπηκε λόγω της παράλειψής του, από πρόθεση ή από αμέλεια, να ασκήσει την προβλεπόμενη στην περίπτωση 5.1. εποπτεία ή έλεγχο, ανεξάρτητα από την τυχόν ποινική ή αστική ή διοικητική ευθύνη άλλου φυσικού προσώπου ή του ίδιου νομικού προσώπου.

5.3. Αν η πράξη ή παράλειψη, που προβλέπεται στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου αυτού ή οποιαδήποτε μορφή συμμετοχής σε αυτές, τελέστηκαν προς όφελος νομικού προσώπου από φυσικό πρόσωπο το οποίο κατέχει ιθύνουσα θέση, πέραν της ποινικής ευθύνης του φυσικού προσώπου, επιβάλλεται και στο νομικό πρόσωπο, ανάλογα με το είδος και τη σοβαρότητα των επιπτώσεων στο περιβάλλον:

(α) διοικητικό πρόστιμο μέχρι του τριπλάσιου της αξίας του οφέλους που επιτεύχθηκε ή επιδιώχθηκε ή

(β) προσωρινή ή σε περίπτωση υποτροπής οριστική απαγόρευση άσκησης επιχειρηματικής δραστηριότητας ή

(γ) πρόσκαιρος ή οριστικός αποκλεισμός από δημόσιες παροχές ή ενισχύσεις ή

(δ) η δημοσίευση, με δαπάνες του, της αμετάκλητης καταδικαστικής απόφασης σε δύο ημερήσιες εφημερίδες ευρείας κυκλοφορίας ή συνδυασμός των ανωτέρω κυρώσεων.

5.4. Οι ίδιες κυρώσεις επιβάλλονται στο νομικό πρόσωπο και στην περίπτωση που η παράλειψη άσκησης της προβλεπόμενης στην περίπτωση 5.1., εποπτείας ή ελέγχου από φυσικό πρόσωπο, που κατέχει ιθύνουσα θέση, κατέστησε δυνατή την τέλεση από φυσικά πρόσωπα που τελούν υπό τις εντολές του, των ποινικών αδικημάτων, που προβλέπονται στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου αυτού προς όφελος του νομικού προσώπου.

5.5. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ε-

νέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και του κατά περίπτωση συναρμόδιου Υπουργού καθορίζεται ο τρόπος, τα όργανα και η διαδικασία επιβολής των κυρώσεων της περίπτωσης 5.3., καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της.

5.6. Το διοικητικό πρόστιμο που προβλέπεται στην υποπερίπτωση α' της περίπτωσης 5.3., αποτελεί έσοδο υπέρ του «Πράσινου Ταμείου» σύμφωνα με την περίπτωση ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του ν. 3889/2010 (Α' 182).»

5. Η παράγραφος 6 του άρθρου 28 του ν. 1650/1986 αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Αν ο δράστης των παραβάσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 1 και 2 του άρθρου αυτού περιορίσει ο ίδιος ή (αν) τρίτος που ενεργεί κατ' εντολή ή για λογαριασμό του συντελέσει, με έγκαιρη αναγγελία προς την αρχή, αποτελεσματικά στην ουσιώδη μείωση των αρνητικών επιπτώσεων της ρύπανσης ή της υποβάθμισης του περιβάλλοντος, που προκάλεσε η πράξη ή η παράλειψή του, το δικαστήριο μπορεί να του επιβάλει ποινή μειωμένη, σύμφωνα με το άρθρο 83 του Ποινικού Κώδικα ή να τον απαλλάξει από κάθε ποινή.»

6. Η παράγραφος 7 του άρθρου 28 του ν. 1650/1986 αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Στις περιπτώσεις εγκλημάτων του κεφαλαίου αυτού ως πολιτικώς ενάγων μπορεί να παρίσταται το Δημόσιο καθώς και οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης στην περιφέρεια των οποίων τελέσθηκε το έγκλημα, το Τεχνικό Επιμελητήριο της Ελλάδος, το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο της Ελλάδος, πανεπιστήμια, άλλοι επιστημονικοί φορείς, δικηγορικοί σύλλογοι, φορείς διαχείρισης προστατευόμενων περιοχών, μη κυβερνητικές οργανώσεις και φυσικά πρόσωπα, ανεξάρτητα αν έχουν υποστεί περιουσιακή ζημία, προς υποστήριξη της κατηγορίας και μόνο και με αίτημα ιδίως την αποκατάσταση των πραγμάτων, στο μέτρο που είναι δυνατή. Έγγραφο προδικασία δεν απαιτείται.»

Άρθρο 8

Τροποποίηση ποινικών διατάξεων

1. Στο τέλος της πρώτης παραγράφου του άρθρου 187 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται η φράση «... καθώς και τη νομοθεσία περί προστασίας του περιβάλλοντος.»

2. Στο άρθρο 3 του ν. 3691/2008 «Πρόληψη και καταστολή της νομιμοποίησης εσόδων κ.λπ.» (Α' 166), προστίθεται περίπτωση ιθ' και η υπάρχουσα περίπτωση ιθ' αναριθμείται σε κ' ως εξής:

«ιθ) τα προβλεπόμενα και τιμωρούμενα από τις διατάξεις του άρθρου 28 παράγραφος 3 εδάφιο α' του ν. 1650/1986».

3. Στο άρθρο 4 παράγραφος 1 του ν. 2225/1994 «Για την προστασία της ελευθερίας της ανταπόκρισης και επικοινωνίας και άλλες διατάξεις» (Α' 121), προστίθεται εδάφιο θ' ως εξής:

«θ) το άρθρο 28 του ν. 1650/1986».

Άρθρο 9

Ειδικές δικονομικές διατάξεις

1. Η προκαταρκτική εξέταση και η προανάκριση των εγκλημάτων, που προβλέπονται στο άρθρο 28 του ν. 1650/1986, ενεργείται και από τους Επιθεωρητές Περιβάλλοντος, συνεπικουρούμενους, εφόσον χρειαστεί και μετά από

πρόσκλησή τους, από τους κατά περίπτωση αρμόδιους γενικούς ή ειδικούς προανακριτικούς υπαλλήλους, πάντοτε υπό τη διεύθυνση και την εποπτεία του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών, στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται ο τόπος τέλεσης. Οι Επιθεωρητές Περιβάλλοντος έχουν αρμοδιότητα για όλη τη χώρα και εφοδιάζονται για όλη τη διάρκεια της θητείας τους με υπηρεσιακή ταυτότητα, που αποδεικνύει την ιδιότητά τους. Η διενέργεια ή η συμμετοχή τους σε ανακριτικές πράξεις δεν αποκλείει την εξέτασή τους ως μάρτυρες, λόγω των εξειδικευμένων γνώσεών τους, κατά τη διαδικασία στο ακροατήριο.

2. Ειδικά για τα κακουργήματα που προβλέπονται στον ανωτέρω νόμο, η, κατά τη διάταξη του άρθρου 253 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, έρευνα μπορεί να συμπερίλαβει και τη διενέργεια των μορφών έρευνας, που περιγράφονται στις διατάξεις του άρθρου 253Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και υπό τις προϋποθέσεις που τίθενται με αυτές.

3. Κατά την ποινική προδικασία για τα κακουργήματα που προβλέπονται στον ανωτέρω νόμο μπορεί να λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα για την αποτελεσματική προστασία από πιθανή εκδίκηση ή εκφοβισμό των καταγγελλόντων τις πράξεις αυτές ή των ουσιαστών μαρτύρων, κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 9 παράγραφοι 2 ως και 4 του ν. 2928/2001.

4. Δεν είναι άδικη η πράξη ειδικού ή γενικού προανακριτικού υπαλλήλου που με σκοπό την αποκάλυψη ή σύλληψη προσώπου που διαπράττει έγκλημα από τα αναφερόμενα στο άρθρο 28 του ν. 1650/1986, εμφανίζεται ενδιαφερόμενος για τη συλλογή, μεταφορά, αποθήκευση, διάθεση και αξιοποίηση και γενικά τη διαχείριση αποβλήτων. Το ίδιο ισχύει και για τον ιδιώτη που με αυτό το σκοπό ενεργεί ύστερα από πρόταση των αρμόδιων προανακριτικών υπαλλήλων για τα ανωτέρω εγκλήματα. Οφείλει όμως, στην περίπτωση αυτή, ο ανωτέρω υπάλληλος να ειδοποιήσει προηγουμένως, έστω και τηλεφωνικά, τον αρμόδιο εισαγγελέα πλημμελειοδικών.

Επίσης, δεν είναι άδικη η πράξη ειδικού ή γενικού προανακριτικού υπαλλήλου, όταν ύστερα από βάσιμη καταγγελία ή ισχυρές υπόνοιες ενεργεί έρευνα σε μεταφορικό μέσο για την ανεύρεση αποβλήτων.

5. Για την εκδίκαση των κακουργημάτων, που προβλέπονται στον ανωτέρω νόμο, αρμόδιο είναι το Τριμελές Εφετείο.

ΕΝΟΤΗΤΑ Β'

ΠΛΑΙΣΙΟ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

(ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2008/98/ΕΚ)

ΜΕΡΟΣ Α'

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 10

(άρθρο 2 της Οδηγίας)

Εξαιρέσεις από το πεδίο εφαρμογής

1. Εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος νόμου:

α) τα αέρια απόβλητα που εκλύονται στην ατμόσφαιρα

και το διοξειδίο του άνθρακα το οποίο δεσμεύεται και μεταφέρεται για αποθήκευση σε γεωλογικούς σχηματισμούς και το οποίο αποθηκεύεται σε γεωλογικούς σχηματισμούς σύμφωνα με τις διατάξεις της Οδηγίας 2009/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Απριλίου 2009 (ΕΕ L 140/114/5.6.2009), ή εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω Οδηγίας σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 2 αυτής,

β) τα (επιτόπου) εδάφη, που περιλαμβάνουν ρυπασμένες (contaminated) γαίες που δεν έχουν ακόμα εκσκαφθεί, και τα κτίρια που συνδέονται μόνιμα με εδάφη,

γ) μη ρυπασμένη (contaminated) γη και άλλα φυσικά υλικά που έχουν εκσκαφθεί κατά τη διάρκεια κατασκευαστικών δραστηριοτήτων, εφόσον είναι βέβαιο ότι το υλικό αυτό θα χρησιμοποιηθεί για την κατασκευή στη φυσική του κατάσταση, στο χώρο από τον οποίο έγινε η εκσκαφή,

δ) τα ραδιενεργά απόβλητα,

ε) τα αποχαρακτηρισμένα εκρηκτικά (decommissioned explosives),

στ) τα περιττώματα, εφόσον δεν καλύπτονται από την περίπτωση β' της παραγράφου 2, το άχυρο και άλλα φυσικά ακίνδυνα υλικά προερχόμενα από τη γεωργία ή τη δασοκομία, τα οποία χρησιμοποιούνται στη γεωργία ή τη δασοκομία ή για την παραγωγή ενέργειας από βιομάζα με διαδικασίες ή μεθόδους που δεν επιβαρύνουν το περιβάλλον και δεν θέτουν σε κίνδυνο την ανθρώπινη υγεία.

2. Εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος νόμου, μόνον εφόσον η διαχείρισή τους διέπεται από άλλες ευρωπαϊκές νομοθετικές πράξεις ή εθνικές διατάξεις που μεταφέρουν οδηγίες στην εθνική έννομη τάξη:

α) τα λύματα (waste waters),

β) τα ζωικά υποπροϊόντα, συμπεριλαμβανομένων των μεταποιημένων προϊόντων που καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1069/2009 (ΕΕ L 300/1/14.11.2009), εκτός από εκείνα που προορίζονται για αποτέφρωση, υγειονομική ταφή ή χρήση σε εγκαταστάσεις βιοαερίου ή κομποστοποίησης ή λιπασματοποίησης,

γ) τα πτώματα ζώων, τα οποία αποθνήσκουν εκτός σφαγείων, συμπεριλαμβανομένων ζώων που θανατώνονται για την εξάλειψη επιζωοτιών και διατίθενται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1069/2009,

δ) τα απόβλητα που προκύπτουν από εργασίες έρευνας, εξόρυξης, επεξεργασίας και αποθήκευσης ορυκτών πόρων και από τις εργασίες εκμετάλλευσης λατομείων που καλύπτονται από την υπ' αριθ. 39624/2209/Ε.103/2009 (Β' 2076) κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων (Οδηγία 2006/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 15ης Μαρτίου 2006, σχετικά με τη διαχείριση των αποβλήτων της εξορυκτικής βιομηχανίας, ΕΕ L 102/15/11.4.2006).

3. Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που απορρέουν από άλλες ευρωπαϊκές νομοθετικές πράξεις ή εθνικές διατάξεις που μεταφέρουν οδηγίες στην εθνική έννομη τάξη, τα ιζήματα που επανατοποθετούνται σε επιφανειακά ύδατα με σκοπό τη διαχείριση των υδάτων και των υδάτινων οδών ή την πρόληψη πλημμυρών ή την εκτέλεση εγγειοβελτιωτικών έργων ή το μετριασμό των επιπτώσεων από πλημμύρες και ξηρασίες εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος νόμου, εφόσον αποδειχθεί ότι τα ιζήματα αυτά δεν είναι επικίνδυνα.

Άρθρο 11 (άρθρο 3 της Οδηγίας) Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1. απόβλητα: κάθε ουσία ή αντικείμενο, το οποίο ο κάτοχός του απορρίπτει ή προτίθεται ή υποχρεούται να απορρίψει,

2. επικίνδυνα απόβλητα: τα απόβλητα που εμφανίζουν μία ή περισσότερες από τις επικίνδυνες ιδιότητες που αναφέρονται στο Παράρτημα ΙΙΙ,

3. απόβλητα έλαια: τα ορυκτέλαια ή τα συνθετικά λιπαντικά ή τα βιομηχανικά έλαια που δεν είναι πλέον κατάλληλα για τη χρήση, για την οποία αρχικώς προορίζονταν, όπως τα χρησιμοποιημένα έλαια κινητήρων εσωτερικής καύσης, τα έλαια κιβωτίων ταχυτήτων, τα λιπαντικά έλαια, τα έλαια για στροβίλους και τα υδραυλικά έλαια,

4. βιολογικά απόβλητα (βιοαπόβλητα): τα βιοαποδομήσιμα απόβλητα κήπων και πάρκων, τα απορρίμματα τροφών και μαγειριών από σπίτια, εστιατόρια, εγκαταστάσεις ομαδικής εστίασης και χώρους πωλήσεων λιανικής και τα συναφή απόβλητα από εγκαταστάσεις μεταποίησης τροφίμων,

5. παραγωγός αποβλήτων: κάθε πρόσωπο, του οποίου οι δραστηριότητες παράγουν απόβλητα (αρχικός παραγωγός αποβλήτων) ή κάθε πρόσωπο που πραγματοποιεί εργασίες προεπεξεργασίας, ανάμειξης ή άλλες οι οποίες οδηγούν σε μεταβολή της φύσης ή της σύνθεσης των αποβλήτων αυτών,

6. κάτοχος αποβλήτων: ο παραγωγός αποβλήτων ή το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, στην κατοχή του οποίου ευρίσκονται τα απόβλητα,

7. έμπορος: οποιαδήποτε επιχείρηση, η οποία ενεργεί ως εντολέας για την αγορά και την περαιτέρω πώληση αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένων των εμπορών που δεν καθίστανται υλικοί κάτοχοι των αποβλήτων,

8. μεσίτης: οποιαδήποτε επιχείρηση, η οποία οργανώνει την ανάκτηση ή τη διάθεση αποβλήτων για λογαριασμό τρίτων, συμπεριλαμβανομένων των μεσιτών που δεν καθίστανται υλικοί κάτοχοι των αποβλήτων,

9. διαχείριση αποβλήτων: η συλλογή, μεταφορά, ανάκτηση και διάθεση αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένης της εποπτείας των εργασιών αυτών, καθώς και της επίβλεψης των χώρων διάθεσης (disposal sites) και των ενεργειών στις οποίες προβαίνουν οι έμποροι ή οι μεσίτες,

10. συλλογή: η συγκέντρωση αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένης της προκαταρκτικής διαλογής και της προκαταρκτικής αποθήκευσης αποβλήτων με σκοπό τη μεταφορά τους σε εγκατάσταση επεξεργασίας αποβλήτων,

11. χωριστή συλλογή: η συλλογή όπου μια ροή αποβλήτων διατηρείται χωριστά με βάση τον τύπο και τη φύση για να διευκολυνθεί η ειδική επεξεργασία,

12. πρόληψη: τα μέτρα, τα οποία λαμβάνονται πριν μία ουσία, υλικό ή προϊόν καταστούν απόβλητα, και τα οποία μειώνουν:

α) την ποσότητα των αποβλήτων, μέσω επαναχρησιμοποίησης ή παράτασης της διάρκειας ζωής των προϊόντων,

β) τις αρνητικές επιπτώσεις των παραγόμενων αποβλήτων στο περιβάλλον και την ανθρώπινη υγεία, ή

γ) την περιεκτικότητα των υλικών και προϊόντων σε ε-

πικίνδυνες ουσίες,

13. επαναχρησιμοποίηση: κάθε εργασία με την οποία προϊόντα ή συστατικά στοιχεία που δεν είναι απόβλητα χρησιμοποιούνται εκ νέου για τον ίδιο σκοπό για τον οποίο σχεδιάστηκαν,

14. επεξεργασία: οι εργασίες ανάκτησης ή διάθεσης, στις οποίες συμπεριλαμβάνεται η προετοιμασία πριν από την ανάκτηση ή τη διάθεση,

15. ανάκτηση: οποιαδήποτε εργασία της οποίας το κύριο αποτέλεσμα είναι ότι απόβλητα εξυπηρετούν ένα χρήσιμο σκοπό αντικαθιστώντας άλλα υλικά τα οποία, υπό άλλες συνθήκες, θα έπρεπε να χρησιμοποιηθούν για την πραγματοποίηση συγκεκριμένης λειτουργίας, ή ότι απόβλητα υφίστανται προετοιμασία για την πραγματοποίηση αυτής της λειτουργίας, είτε στην εγκατάσταση είτε στο γενικότερο πλαίσιο της οικονομίας. Στο Παράρτημα II παρατίθεται μη εξαντλητικός κατάλογος των εργασιών ανάκτησης,

16. προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση: κάθε εργασία ανάκτησης που συνιστά έλεγχο, καθαρισμό ή επισκευή, με την οποία προϊόντα ή συστατικά στοιχεία προϊόντων που αποτελούν πλέον απόβλητα προετοιμάζονται προκειμένου να επαναχρησιμοποιηθούν χωρίς άλλη προεπεξεργασία,

17. ανακύκλωση: οποιαδήποτε εργασία ανάκτησης με την οποία τα απόβλητα μετατρέπονται εκ νέου σε προϊόντα, υλικά ή ουσίες που προορίζονται είτε να εξυπηρετήσουν και πάλι τον αρχικό τους σκοπό είτε άλλους σκοπούς. Περιλαμβάνει την επανεπεξεργασία οργανικών υλικών αλλά όχι την ανάκτηση ενέργειας και την επανεπεξεργασία σε υλικά που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα ή σε εργασίες επίχωσης,

18. αναγέννηση αποβλήτων ελαίων: οποιαδήποτε εργασία ανακύκλωσης με την οποία μπορούν να παραχθούν βασικά έλαια με τη διύλιση αποβλήτων ορυκτελαίων, και συγκεκριμένα με την αφαίρεση των προσμίξεων, των προϊόντων οξειδωσης και των προσθέτων που περιέχονται στα έλαια αυτά,

19. διάθεση: οποιαδήποτε εργασία η οποία δεν συνιστά ανάκτηση, ακόμη και στην περίπτωση που η εργασία έχει ως δευτερογενή συνέπεια την ανάκτηση ουσιών ή ενέργειας. Στο Παράρτημα I παρατίθεται μη εξαντλητικός κατάλογος των εργασιών διάθεσης,

20. βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές: οι βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές κατά την έννοια της παραγράφου 10 του άρθρου 3, της Οδηγίας 2010/75/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Νοεμβρίου 2010, περί βιομηχανικών εκπομπών (ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης) – (ΕΕ L 334/17/17.12.2010).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄ ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ

Άρθρο 12 (άρθρο 5 της Οδηγίας) Υποπροϊόντα (By-products)

1. Μια ουσία ή αντικείμενο που προκύπτει από διαδικασία παραγωγής, πρωταρχικός σκοπός της οποίας δεν είναι η παραγωγή αυτού του στοιχείου, μπορεί να θεωρείται ότι δεν συνιστά απόβλητο, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 11, αλλά υποπροϊόν μόνον εάν πληρούνται οι ακόλουθοι όροι:

α) είναι βέβαιη η περαιτέρω χρήση της ουσίας ή του αντικειμένου,

β) η ουσία ή το αντικείμενο είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν απευθείας χωρίς άλλη επεξεργασία πέραν της συνήθους βιομηχανικής πρακτικής,

γ) η ουσία ή το αντικείμενο παράγεται ως αναπόσπαστο μέρος μιας παραγωγικής διαδικασίας, και

δ) η περαιτέρω χρήση είναι σύννομη, δηλαδή η ουσία ή το αντικείμενο πληροί όλες τις σχετικές απαιτήσεις περί προϊόντων και προστασίας του περιβάλλοντος και της υγείας για τη συγκεκριμένη χρήση και δεν πρόκειται να έχει δυσμενείς επιπτώσεις στο περιβάλλον ή την ανθρώπινη υγεία.

2. Με βάση τους όρους που ορίζονται στην παράγραφο 1, μπορεί να λαμβάνονται μέτρα από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή που καθορίζουν τα κριτήρια που πρέπει να πληρούνται προκειμένου συγκεκριμένες ουσίες ή αντικείμενα να μπορούν να θεωρηθούν υποπροϊόντα και όχι απόβλητα, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 11 παράγραφος 1. Τα μέτρα αυτά θεσπίζονται με απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και τίθενται αυτόματα σε ισχύ.

Άρθρο 13 (άρθρο 6 και 7 της Οδηγίας) Αποχαρακτηρισμός αποβλήτων και κατάλογος αποβλήτων

1. Ορισμένα προσδιορισμένα απόβλητα παύουν να αποτελούν απόβλητα κατά την έννοια της παραγράφου 1 του άρθρου 11, εάν έχουν υποστεί εργασία ανάκτησης, περιλαμβανομένης της ανακύκλωσης, και πληρούν ειδικά κριτήρια που καθορίζονται σύμφωνα με τους ακόλουθους όρους:

α) η ουσία ή το αντικείμενο χρησιμοποιείται συνήθως για συγκεκριμένους σκοπούς,

β) υπάρχει αγορά ή ζήτηση για τη συγκεκριμένη ουσία ή αντικείμενο,

γ) η ουσία ή το αντικείμενο πληροί τις τεχνικές απαιτήσεις για τους συγκεκριμένους σκοπούς και συμμορφώνονται προς την κείμενη νομοθεσία και τα πρότυπα που ισχύουν για τα προϊόντα, και

δ) η χρήση της ουσίας ή του αντικειμένου δεν πρόκειται να έχει δυσμενή αντίκτυπο στο περιβάλλον ή την ανθρώπινη υγεία.

Τα κριτήρια περιλαμβάνουν οριακές τιμές για τους ρύπους, όπου απαιτείται, και συνεκτιμούν ενδεχόμενες δυσμενείς περιβαλλοντικές επιπτώσεις της ουσίας ή του αντικειμένου.

2. Με απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία τίθεται αυτόματα σε ισχύ, καθορίζεται, βάσει της παραγράφου 1, εάν ένα απόβλητο παύει να αποτελεί απόβλητο κατά την έννοια της παραγράφου 1 του άρθρου 11.

3. Ο αποχαρακτηρισμός των επικινδυνών αποβλήτων δεν μπορεί να γίνεται με αραίωση ή ανάμειξη για τη μείωση των αρχικών συγκεντρώσεων επικινδυνών ουσιών σε επίπεδο χαμηλότερο των οριακών τιμών για το χαρακτηρισμό των αποβλήτων ως επικινδυνών.

4. Τα απόβλητα, τα οποία παύουν να αποτελούν απόβλητα σύμφωνα με την παράγραφο 1, παύουν επίσης να αποτελούν απόβλητα και για τους σκοπούς της ανάκτησης και ανακύκλωσης που αναφέρονται στο ν. 2939/2001, σε συμμόρφωση με την Οδηγία 94/62/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1994 για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα.

τα συσκευασίας (EEL 365/10/31.12.1994), όπως τροποποιήθηκε με το ν. 3854/2010 (Α' 94) και στις κανονιστικές πράξεις που έχουν εκδοθεί ή εκδίδονται κατ' εξουσιοδότησή του και στα άλλα συναφή ευρωπαϊκά νομοθετήματα και τις εθνικές διατάξεις με τις οποίες οι συναφείς ευρωπαϊκές οδηγίες έχουν ενσωματωθεί στην εσωτερική έννομη τάξη, όταν πληρούνται οι απαιτήσεις της εν λόγω νομοθεσίας όσον αφορά στην ανακύκλωση ή την ανάκτηση.

5. Ο κατάλογος αποβλήτων (Απόφαση 2000/532/ΕΚ, ΕΕ L 204/37/21.7.1998, όπως έχει τροποποιηθεί) περιλαμβάνει τα επικίνδυνα απόβλητα και λαμβάνει υπόψη την πρόελευση και τη σύνθεση των αποβλήτων, καθώς και, εφόσον απαιτείται, τις οριακές τιμές συγκέντρωσης επικίνδυνων ουσιών. Ο κατάλογος αποβλήτων είναι δεσμευτικός όσον αφορά στον προσδιορισμό των αποβλήτων που πρέπει να θεωρούνται επικίνδυνα απόβλητα. Η καταχώριση μιας ουσίας ή αντικειμένου στον κατάλογο δεν σημαίνει, κατ' ανάγκη, ότι συνιστά απόβλητο υπό οιοδήποτε συνθήκες. Μια ουσία ή αντικείμενο θεωρείται απόβλητο μόνον εφόσον ανταποκρίνονται στον ορισμό της παραγράφου 1 του άρθρου 11.

Άρθρο 14
(άρθρο 13 της Οδηγίας)
Προστασία της ανθρώπινης υγείας
και του περιβάλλοντος

Η διαχείριση των αποβλήτων πραγματοποιείται χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η ανθρώπινη υγεία και χωρίς να βλάπτεται το περιβάλλον, και ιδίως:

- α) χωρίς να δημιουργείται κίνδυνος για το νερό, τον αέρα, το έδαφος, τα φυτά ή τα ζώα,
- β) χωρίς να προκαλείται όχληση από θόρυβο ή οσμές, και
- γ) χωρίς να επηρεάζεται δυσμενώς το τοπίο ή οι τοποθεσίες ιδιαίτερου ενδιαφέροντος.

Άρθρο 15
(άρθρο 14 της Οδηγίας)
Κόστος

Σύμφωνα με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», το κόστος διαχείρισης των αποβλήτων βαρύνει τον αρχικό παραγωγό των αποβλήτων και τον τρέχοντα ή τους προηγούμενους κατόχους αποβλήτων.

Άρθρο 16
(άρθρο 16 της Οδηγίας)
Αρχές της αυτάρκειας και της εγγύτητας

1. Η χώρα υποχρεούται να διαθέτει ολοκληρωμένο και κατάλληλο δίκτυο εγκαταστάσεων διάθεσης αποβλήτων και εγκαταστάσεων ανάκτησης σύμμεικτων αστικών αποβλήτων, τα οποία συλλέγονται από νοικοκυριά, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων όπου η συλλογή αυτή καλύπτει και τα σύμμεικτα αστικά απόβλητα από άλλους παραγωγούς, λαμβάνοντας υπόψη τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές.

Κατά παρέκκλιση από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 2006 για τις μεταφορές αποβλήτων (ΕΕ L 190/1/12.7.2006), για να προστατευτεί το δίκτυο διαχείρισης των αποβλήτων μπορεί να περιορίζο-

νται οι εισαγωγές αποβλήτων που προορίζονται για αποτεφρωτήρες ταξινομημένους ως ανάκτηση.

2. Το δίκτυο σχεδιάζεται κατά τέτοιο τρόπο που να επιτρέπεται στη χώρα να καταστεί αυτάρκης στον τομέα της διάθεσης αποβλήτων και της ανάκτησης των αποβλήτων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, λαμβανομένων υπόψη των γεωγραφικών συνθηκών ή της ανάγκης για ειδικευμένες εγκαταστάσεις για ορισμένους τύπους αποβλήτων.

3. Τα προαναφερόμενο δίκτυο επιτρέπει τη διάθεση των αποβλήτων ή την ανάκτηση των αποβλήτων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, σε μία από τις πλησιέστερες κατάλληλες εγκαταστάσεις, με τη χρησιμοποίηση των καταλληλότερων μεθόδων και τεχνολογιών, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και της δημόσιας υγείας.

4. Κατά την εφαρμογή των παραγράφων 1, 2 και 3, λαμβάνεται υπόψη ότι οι αρχές της εγγύτητας και της αυτάρκειας δεν συνεπάγονται ότι η χώρα πρέπει να διαθέτει το πλήρες φάσμα των εγκαταστάσεων τελικής ανάκτησης στο έδαφός της.

Άρθρο 17
(άρθρο 19 της Οδηγίας)
Σήμανση επικίνδυνων αποβλήτων

1. Κατά τη συλλογή, τη μεταφορά και την προσωρινή αποθήκευσή τους, τα επικίνδυνα απόβλητα συσκευάζονται και σημαίνονται σύμφωνα με τα αναφερόμενα στις ακόλουθες διατάξεις:

α) Το ν. 1741/1987 με θέμα την Κύρωση Ευρωπαϊκής Συμφωνίας για τη Διεθνή Οδική Μεταφορά Επικινδύνων Εμπορευμάτων (ADR) (Α' 225), όπως έχει αναθεωρηθεί από την υπ' αριθ. 50941/40/1990 (Β' 104) απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών.

β) Την υπ' αριθ. ΑΣ4.1/ΟΙΚ.45573/3719/2008 (Β' 1874) απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εθνικής Άμυνας, Ανάπτυξης, Μεταφορών και Επικοινωνιών, και Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, με θέμα την τροποποίηση της υπ' αριθ. Φ4.2/18960/1446/19.6.2001 (Β' 778) κοινής υπουργικής απόφασης για την εναρμόνιση του Ελληνικού Δικαίου με την Οδηγία 2006/90/ΕΚ (ΕΕ L 305/6/4.11.2006) για την έβδομη προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της Οδηγίας 96/49/ΕΚ για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών - μελών σχετικά με τις σιδηροδρομικές μεταφορές επικινδύνων εμπορευμάτων, όπως εκάστοτε ισχύει.

γ) Την υπ' αριθ. 1218.74/01/1995 (Β' 531) απόφαση του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας, με την οποία εντάσσονται στην εθνική νομοθεσία οι διατάξεις του διεθνούς Ναυτιλιακού Κώδικα Επικινδύνων Εμπορευμάτων (IMDG), όπως έχει τροποποιηθεί.

ε) Το ν. 211/1947 (Α' 35) «Περί κυρώσεως της εν Σικάγω υπογραφείσης Συμβάσεως Διεθνούς Πολιτικής Αεροπορίας» και την υπ' αριθ. ΥΠΑ/Δ2/11894/3631/2007 (Β' 549) απόφαση του Διοικητή της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας «Υιοθέτηση του Παραρτήματος (Annex) 18, έκδοση 3η, τροποποίηση όγδοη του Διεθνούς Οργανισμού Πολιτικής Αεροπορίας περί «Ασφαλούς αερομεταφοράς επικινδύνων υλικών» το οποίο έχει εκδοθεί βάσει της Σύμβασης του Σικάγου», όπως έχει τροποποιηθεί.

2. Όταν μεταφέρονται επικίνδυνα απόβλητα στο εσωτερικό της χώρας, συνοδεύονται από έγγραφα αναγνώ-

ρισης, που μπορεί να υπάρχουν σε ηλεκτρονική μορφή, και τα οποία περιέχουν τα ενδεδειγμένα δεδομένα που εκτίθενται στο Παράρτημα IB του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006.

**Άρθρο 18
(άρθρο 20 της Οδηγίας)**

Επικίνδυνα απόβλητα παραγόμενα από νοικοκυριά

1. Τα άρθρα 17, 20, 30 και η παράγραφος 6 του άρθρου 38 του παρόντος δεν εφαρμόζονται στα αναμειγμένα απόβλητα που παράγονται από νοικοκυριά.

2. Το άρθρο 30 και η παράγραφος 6 του άρθρου 38 δεν εφαρμόζονται στα επί μέρους κλάσματα επικίνδυνων αποβλήτων που παράγονται από νοικοκυριά, μέχρις ότου γίνουν δεκτά για συλλογή, διάθεση ή ανάκτηση από οργανισμό ή επιχείρηση που έχει λάβει άδεια ή έχει καταχωρηθεί σύμφωνα με τα οριζόμενα στα άρθρα 36 ή 42.

**Άρθρο 19
(άρθρο 34 της Οδηγίας)
Επιθεωρήσεις - έλεγχοι**

1. Οι οργανισμοί ή οι επιχειρήσεις που πραγματοποιούν εργασίες επεξεργασίας αποβλήτων, οι οργανισμοί ή οι επιχειρήσεις που συλλέγουν ή μεταφέρουν απόβλητα σε επαγγελματική βάση, οι μεσίτες και οι έμποροι, καθώς και οι οργανισμοί ή οι επιχειρήσεις που παράγουν επικίνδυνα απόβλητα υπόκεινται σε κατάλληλες περιδικές επιθεωρήσεις από τις αρμόδιες ελεγκτικές αρχές, σύμφωνα με όσα ειδικότερα ορίζονται στο ν.1650/1986, όπως τροποποιήθηκε με το ν. 3010/2003 (Α' 91) και το ν. 4014/2011 (Α' 209).

2. Οι επιθεωρήσεις που αφορούν τις εργασίες συλλογής και μεταφοράς καλύπτουν την προέλευση, τη φύση, την ποσότητα και τον προορισμό των συλλεγόμενων και μεταφερόμενων αποβλήτων.

3. Οι καταχωρίσεις στο πλαίσιο του κοινοτικού συστήματος οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου (EMAS) λαμβάνονται υπόψη για τη διενέργεια επιθεωρήσεων, ιδίως όσον αφορά στη συχνότητα και την ένταση των επιθεωρήσεων.

**Άρθρο 20
(άρθρο 35 της Οδηγίας)
Τήρηση αρχείων - μητρώων**

1. Οι οργανισμοί ή οι επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 36, οι παραγωγοί επικίνδυνων και λοιπών αποβλήτων, οι εταιρείες που συλλέγουν ή μεταφέρουν επικίνδυνα απόβλητα σε επαγγελματική βάση ή ενεργούν ως έμποροι και μεσίτες επικίνδυνων αποβλήτων, τηρούν χρονολογικά αρχεία με τις ποσότητες, τη φύση, την προέλευση και, ανάλογα με την περίπτωση, τον προορισμό, τη συχνότητα συλλογής, τον τρόπο μεταφοράς και τη μέθοδο επεξεργασίας που προβλέπονται για τα απόβλητα και διαθέτουν τις εν λόγω πληροφορίες, κατόπιν αιτήματος, στις αρμόδιες αρχές.

2. Τα αρχεία για τα επικίνδυνα απόβλητα διατηρούνται επί τουλάχιστον τρία έτη. Ωστόσο, οι οργανισμοί και επιχειρήσεις, που μεταφέρουν επικίνδυνα απόβλητα, υποχρεούνται να τηρούν τα έντυπα αναγνώρισης, όπως αυτά ορίζονται στο άρθρο 10 της κ.υ.α. 13588/725/2006 (Β' 383), επί τουλάχιστον δώδεκα μήνες.

3. Τα δικαιολογητικά της εκτέλεσης των εργασιών διαχείρισης αποβλήτων χορηγούνται κατόπιν αιτήματος των αρμόδιων αρχών ή ενός προηγούμενου κατόχου.

4. Οργανισμοί και επιχειρήσεις, που μεταφέρουν μη επικίνδυνα απόβλητα υποχρεούνται να τηρούν τα σχετικά αρχεία της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, τα οποία περιλαμβάνουν πληροφορίες σχετικά με τις ποσότητες, τη φύση (κωδικός ΕΚΑ), την προέλευση και, ανάλογα με την περίπτωση, τον τρόπο μεταφοράς, τον τελικό αποδέκτη και τη μέθοδο επεξεργασίας, για τουλάχιστον δύο έτη.

**Άρθρο 21
(άρθρο 37 της Οδηγίας)
Υποβολή εκθέσεων και αναθεώρηση**

1. Το Τμήμα Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής ενημερώνει ανά τριετία την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την εφαρμογή της Οδηγίας 2008/98/ΕΚ και του παρόντος νόμου, δια της υποβολής τομεακής έκθεσης σε ηλεκτρονική μορφή. Η έκθεση αυτή περιλαμβάνει επίσης πληροφορίες για τη διαχείριση των αποβλήτων ελαίων και για την επιτευχθείσα πρόοδο κατά την εφαρμογή των προγραμμάτων πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων και, κατά περίπτωση, πληροφορίες σχετικά με μέτρα όπως προβλέπεται στο άρθρο 25 σχετικά με τη διευρυμένη ευθύνη των παραγωγών.

Η έκθεση συντάσσεται βάσει ερωτηματολογίου ή σχεδιαγράμματος, το οποίο καταρτίζει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 6 της Οδηγίας 91/692/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 1991 (ΕΕ L 337/13/31.12.1991), για την τυποποίηση και τον εξορθολογισμό των εκθέσεων που αφορούν την εφαρμογή ορισμένων οδηγιών για το περιβάλλον. Η έκθεση υποβάλλεται στην Επιτροπή εντός εννέα μηνών από το τέλος της τριετούς περιόδου την οποία καλύπτει.

**ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'
ΣΧΕΔΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ**

**Άρθρο 22
(άρθρο 28 της Οδηγίας)
Σχέδια διαχείρισης αποβλήτων**

1. Για την επίτευξη των στόχων και την υλοποίηση των αρχών της παραγράφου 2 του άρθρου 1 και των άρθρων 14, 16 και 29, το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σε συνεργασία με το κάθε φορά συναρμόδιο Υπουργείο, εκπονεί σχέδια διαχείρισης αποβλήτων για κάθε ρεύμα αποβλήτων ή για σύνολο ρευμάτων αποβλήτων, τα οποία καλύπτουν ολόκληρη ή μέρος της γεωγραφικής επικράτειας της χώρας. Τα σχέδια αυτά καλύπτουν συνδυασμένα το σύνολο της επικράτειας της χώρας για όλα τα είδη αποβλήτων.

2. Τα Σχέδια Διαχείρισης Αποβλήτων περιλαμβάνουν ανάλυση της υπάρχουσας κατάστασης όσον αφορά τη διαχείριση αποβλήτων, καθώς και τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για τη βελτίωση της περιβαλλοντικά υγιούς προετοιμασίας προς επαναχρησιμοποίηση, ανακύκλωση, ανάκτηση και διάθεση των αποβλήτων και αξιολόγηση του τρόπου με τον οποίο το σχέδιο ή σχέδια θα υποστηρίξει την υλοποίηση των στόχων και των διατάξεων του παρόντος.

3. Τα Σχέδια Διαχείρισης περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα ακόλουθα:

(α) τον τύπο, την ποιότητα και την πηγή των παραγόμενων στη χώρα αποβλήτων, τα απόβλητα που είναι πιθανόν να αποσταλούν από ή προς την επικράτεια και αξιολόγηση της μελλοντικής τάσης εξέλιξης των ρευμάτων αποβλήτων,

(β) τα υφιστάμενα προγράμματα συλλογής αποβλήτων και τις μεγάλες εγκαταστάσεις διάθεσης και ανάκτησης, καθώς και τις τυχόν ειδικές ρυθμίσεις για απόβλητα έλαια, επικίνδυνα απόβλητα ή ρεύματα αποβλήτων που ρυθμίζονται από συγκεκριμένες νομοθετικές πράξεις,

(γ) αξιολόγηση της ανάγκης για νέα προγράμματα συλλογής, για το κλείσιμο υφιστάμενων εγκαταστάσεων αποβλήτων, για πρόσθετες υποδομές των εγκαταστάσεων επεξεργασίας αποβλήτων και εφόσον απαιτείται για σχετικές επενδύσεις,

(δ) επαρκείς πληροφορίες για τα κριτήρια σχετικά με τον εντοπισμό τοποθεσιών και τη δυναμικότητα των μελλοντικών εγκαταστάσεων διάθεσης ή των μεγάλων εγκαταστάσεων ανάκτησης, αν χρειαστεί,

(ε) τις γενικές πολιτικές διαχείρισης αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένων των τεχνολογιών και μεθόδων διαχείρισης των αποβλήτων που περιλαμβάνονται στο σχεδιασμό ή πολιτικών για απόβλητα που θέτουν συγκεκριμένα προβλήματα διαχείρισης.

Στα Σχέδια μπορούν να συμπεριληφθούν και τα ακόλουθα:

α) οργανωτικές πτυχές που συνδέονται με τη διαχείριση αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένης της περιγραφής της κατανομής αρμοδιοτήτων μεταξύ δημόσιων και ιδιωτικών φορέων που πραγματοποιούν τη διαχείριση αποβλήτων,

β) αξιολόγηση της χρησιμότητας και της καταλληλότητας της χρησιμοποίησης οικονομικών και άλλων μέσων για την αντιμετώπιση διάφορων προβλημάτων που σχετίζονται με τα απόβλητα, λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης να διατηρηθεί η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς,

γ) εκστρατείες ευαισθητοποίησης και ενημέρωσης απευθυνόμενες στο ευρύ κοινό ή σε συγκεκριμένες ομάδες καταναλωτών,

δ) παλιές ρυπασμένες τοποθεσίες διάθεσης αποβλήτων και τα μέτρα για την αποκατάστασή τους,

ε) την εκτίμηση του κόστους των εργασιών ανάκτησης και διάθεσης των αποβλήτων.

4. Τα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων πρέπει να είναι σύμφωνα προς τις απαιτήσεις σχεδιασμού για τα απόβλητα που ορίζονται στα άρθρα 5 και 15 του ν. 2939/2001 (άρθρο 14 της Οδηγίας 94/62/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1994 για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας, EEL 365/10/31.12.1994), όπως τροποποιήθηκε με το ν. 3854/2010 και τη στρατηγική για την υλοποίηση της μείωσης των βιοαποδομήσιμων αστικών αποβλήτων τα οποία προορίζονται για χώρους υγειονομικής ταφής που αναφέρεται στο άρθρο 6 της κ.υ.α. 29407/3508/2002 (Β' 1572) (άρθρο 5 της Οδηγίας 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου της 26ης Απριλίου 1999 για την υγειονομική ταφή των αποβλήτων, EEL 182/1/16.7.1999).

5. Τα Σχέδια Διαχείρισης Αποβλήτων γνωστοποιούνται στην Επιτροπή.

6. Τα Σχέδια Διαχείρισης που προβλέπονται στην παράγραφο 1 και εξειδικεύονται στο άρθρο 35, αξιολογού-

νται τουλάχιστον ανά εξαετία και αναθεωρούνται εφόσον ενδείκνυται και εφόσον απαιτείται σύμφωνα με το άρθρο 23 ή 27.

Άρθρο 23

(άρθρο 29 της Οδηγίας)

Προγράμματα για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων

1. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής εκπονεί, σε εφαρμογή της παραγράφου 2 του άρθρου 1 και του άρθρου 29, προγράμματα πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων και επεξεργάζεται κατευθύνσεις, ούτως ώστε τα προγράμματα αυτά να ενσωματωθούν στα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων του άρθρου 22. Κατά την ενσωμάτωση των προγραμμάτων σε σχέδια διαχείρισης αποβλήτων, προσδιορίζονται τα μέτρα πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων που αφορούν στα απόβλητα του εκάστοτε σχεδίου.

2. Στα Προγράμματα που προβλέπονται στην παράγραφο 1 τίθενται στόχοι για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων, περιγράφονται τα υφιστάμενα μέτρα πρόληψης και γίνεται αξιολόγηση των παραδειγμάτων των μέτρων που αναφέρονται στο Παράρτημα IV ή άλλων ενδεδειγμένων μέτρων. Τα μέτρα πρέπει να αποσκοπούν στην αποσύνδεση της σχέσης μεταξύ οικονομικής ανάπτυξης και περιβαλλοντικών επιπτώσεων που συνδέονται με την παραγωγή αποβλήτων.

3. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής μπορεί να καθορίζει κατάλληλα και συγκεκριμένα ποιοτικά ή ποσοτικά κριτήρια για την παρακολούθηση και αξιολόγηση της προόδου των μέτρων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 και να θέσει ποιοτικούς στόχους και δείκτες διαφορετικούς από αυτούς που τίθενται μέσω της κανονιστικής διαδικασίας της Επιτροπής.

4. Τα Προγράμματα γνωστοποιούνται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

5. Τα Προγράμματα που προβλέπονται στην παράγραφο 1 αξιολογούνται τουλάχιστον ανά εξαετία και αναθεωρούνται εφόσον ενδείκνυται και εφόσον απαιτείται σύμφωνα με το άρθρο 22 ή 27.

ΜΕΡΟΣ Β'

ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ – ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ – ΣΤΟΧΟΙ

Άρθρο 24

(άρθρο 15 της Οδηγίας)

Ευθύνη για τη διαχείριση των αποβλήτων

1. Οι αρχικοί παραγωγοί ή άλλοι κάτοχοι αποβλήτων πραγματοποιούν οι ίδιοι την επεξεργασία των αποβλήτων ή αναθέτουν την επεξεργασία σε έμπορο ή σε οργανισμό ή σε επιχείρηση που εκτελεί εργασίες επεξεργασίας αποβλήτων ή μέσω διακανονισμού με δημόσιο ή ιδιωτικό οργανισμό συλλογής αποβλήτων σύμφωνα με τα άρθρα 14 και 29.

2. Όταν τα απόβλητα μεταφέρονται από τον αρχικό παραγωγό ή κάτοχο σε ένα ή περισσότερα νομικά πρόσωπα, που αναφέρονται στην παράγραφο 1, για προκαταρκτική επεξεργασία, αυτό δεν συνεπάγεται, κατά γενικό κανόνα, απαλλαγή από την ευθύνη για τη διεξαγωγή μιας εργασίας πλήρους ανάκτησης ή διάθεσης.

Άρθρο 25
(άρθρο 8 της Οδηγίας)
Διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού

1. Προκειμένου να ενισχυθούν η επαναχρησιμοποίηση και πρόληψη, η ανακύκλωση και άλλες μορφές ανάκτησης αποβλήτων, λαμβάνονται νομοθετικά και μη νομοθετικά μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα τα οποία κατ' επάγγελμα αναπτύσσουν, κατασκευάζουν, μεταποιούν, επεξεργάζονται, πωλούν ή εισάγουν προϊόντα (παραγωγός του προϊόντος) φέρουν διευρυμένη ευθύνη παραγωγού.

2. Για την εφαρμογή της διευρυμένης ευθύνης παραγωγού, λαμβάνονται υπόψη το τεχνικώς εφικτό και το οικονομικώς βιώσιμο, καθώς και το σύνολο των επιπτώσεων στο περιβάλλον, στην ανθρώπινη υγεία και οι κοινωνικές επιπτώσεις και μεριμνάται η διασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς.

3. Η διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού εφαρμόζεται με την επιφύλαξη της ευθύνης για τη διαχείριση των αποβλήτων, βάσει της παραγράφου 1 του άρθρου 24, και με την επιφύλαξη της ειδικής υφιστάμενης νομοθεσίας για τις κατηγορίες αποβλήτων και τα προϊόντα.

Άρθρο 26
(άρθρο 10 της Οδηγίας)
Ανάκτηση

1. Ο παραγωγός ή ο κάτοχος των αποβλήτων υποβάλλει τα απόβλητα, κατά προτεραιότητα, σε εργασίες ανάκτησης, σύμφωνα με το άρθρο 14 και 29 του παρόντος.

2. Εφόσον απαιτείται συμμόρφωση προς την παράγραφο 1 και για τη διευκόλυνση ή τη βελτίωση της ανάκτησης, τα απόβλητα συλλέγονται χωριστά και, εάν είναι εφικτό από τεχνικής, περιβαλλοντικής και οικονομικής άποψης, δεν αναμιγνύονται με άλλα απόβλητα ή με άλλα υλικά με διαφορετικές ιδιότητες.

Άρθρο 27
(άρθρο 11 της Οδηγίας)
Επαναχρησιμοποίηση και ανακύκλωση

1. Έως το 2015, ενθαρρύνεται, με την επιφύλαξη της παραγράφου 6 του άρθρου 38, η χωριστή συλλογή τουλάχιστον για τα ακόλουθα: χαρτί, μέταλλο, πλαστικό και γυαλί, σύμφωνα και με τις προβλέψεις του ν. 2939/2001 για τις συσκευασίες, όπως τροποποιήθηκε με το ν. 3854/2010.

2. Για την επίτευξη των στόχων του παρόντος και τη μετάβαση σε μια Κοινωνία Ανακύκλωσης, με υψηλό επίπεδο αποδοτικότητας των πόρων, λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλισθεί η επίτευξη των ακόλουθων στόχων:

α) έως το 2020 η προετοιμασία για την επαναχρησιμοποίηση και την ανακύκλωση των υλικών αποβλήτων, όπως τουλάχιστον το χαρτί, το μέταλλο, το πλαστικό και το γυαλί από τα νοικοκυριά και ενδεχομένως άλλης προέλευσης στο βαθμό που τα απόβλητα αυτά είναι παρόμοια με τα απόβλητα των νοικοκυριών, πρέπει να αυξηθεί κατ' ελάχιστον στο 50% κατά βάρος,

β) έως το 2020 η προετοιμασία για την επαναχρησιμοποίηση, η ανακύκλωση και η ανάκτηση άλλων υλικών, συμπεριλαμβανομένων των εργασιών επίχωσης (backfill-

ing) όπου γίνεται χρήση αποβλήτων για την υποκατάσταση άλλων υλικών, μη επικίνδυνων αποβλήτων κατασκευών και κατεδαφίσεων εξαιρουμένων των υλικών που απαντώνται στη φύση και τα οποία ορίζονται στην κατηγορία 17 05 04 του καταλόγου αποβλήτων πρέπει να αυξηθεί κατ' ελάχιστον στο 70% κατά βάρος.

3. Κάθε τρία χρόνια σύμφωνα με το άρθρο 34 και τη παράγραφο 1 του άρθρου 57, η αρμόδια αρχή υποβάλλει στην Επιτροπή έκθεση σχετικά με τις επιδόσεις της όσον αφορά την επίτευξη των στόχων. Εάν οι στόχοι δεν έχουν εκπληρωθεί, η έκθεση αυτή περιλαμβάνει τους λόγους της αποτυχίας και τις δράσεις τις οποίες προτίθεται να αναλάβει για να εκπληρώσει τους στόχους.

Άρθρο 28
(άρθρο 12 της Οδηγίας)
Διάθεση

Ο παραγωγός ή ο κάτοχος των αποβλήτων, αν αυτά δεν υποβληθούν σε εργασίες ανάκτησης, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 26, έχει υποχρέωση να τα διαθέσει με ασφάλεια σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 14.

Άρθρο 29
(άρθρο 4 της Οδηγίας και παρ. 2 του άρθρου 36)
Ιεράρχηση των δράσεων και των εργασιών διαχείρισης των αποβλήτων

1. Απαγορεύεται η εγκατάλειψη, η απόρριψη και η ανεξέλεγκτη διαχείριση των αποβλήτων.

2. Στη νομοθεσία και την πολιτική για την πρόληψη και τη διαχείριση των αποβλήτων ισχύει κατά προτεραιότητα η ακόλουθη ιεράρχηση όσον αφορά στα απόβλητα:

- α) πρόληψη,
- β) προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση,
- γ) ανακύκλωση,
- δ) άλλου είδους ανάκτηση, όπως ανάκτηση ενέργειας, και
- ε) διάθεση.

3. Κατά την εφαρμογή της παραγράφου 2 λαμβάνονται μέτρα, τα οποία προωθούν εναλλακτικές δυνατότητες που παράγουν το καλύτερο, από περιβαλλοντικής απόψεως, αποτέλεσμα. Για τον σκοπό αυτόν, ενδέχεται να απαιτείται η παρέκκλιση από την ιεράρχηση για ορισμένα ειδικά ρεύματα αποβλήτων, εφόσον αυτό δικαιολογείται από τον κύκλο ζωής των προϊόντων, λαμβάνοντας υπόψη τις συνολικές επιπτώσεις της παραγωγής και της διαχείρισής τους.

4. Κατά τη διαμόρφωση των μέτρων στο πλαίσιο της παραγράφου 1, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι γενικές αρχές περί προστασίας του περιβάλλοντος, της προφύλαξης και της αειφορίας, του τεχνικώς εφικτού και της οικονομικής βιωσιμότητας, της προστασίας των πόρων, καθώς και οι συνολικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, στην ανθρώπινη υγεία, στην οικονομία και στην κοινωνία σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 1 και του άρθρου 14.

5. Η διαμόρφωση της νομοθεσίας και της πολιτικής για τα απόβλητα είναι διαδικασία απόλυτα διαφανής, τηρώντας την υφιστάμενη εθνική νομοθεσία που αφορά στη διαβούλευση με τους πολίτες και τους ενδιαφερόμενους παράγοντες και τη συμμετοχή αυτών στη διαδικασία.

Άρθρο 30
(άρθρο 18 της Οδηγίας)
Απαγόρευση ανάμειξης επικίνδυνων αποβλήτων

1. Απαγορεύεται η ανάμειξη μεταξύ των διαφόρων κατηγοριών επικίνδυνων αποβλήτων, και η ανάμειξη επικίνδυνων με άλλα απόβλητα, ουσίες ή υλικά. Η απαγόρευση ανάμειξης περιλαμβάνει και την αραίωση επικίνδυνων ουσιών.

2. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, μπορεί να επιτρέπεται η ανάμειξη υπό τον όρο ότι:

α) η εργασία ανάμειξης πραγματοποιείται από οργανισμό ή επιχείρηση που έχει λάβει άδεια σύμφωνα με το άρθρο 36,

β) πληρούνται οι διατάξεις του άρθρου 14 και δεν αυξάνονται οι αρνητικές επιπτώσεις της διαχείρισης των αποβλήτων στην ανθρώπινη υγεία και στο περιβάλλον, και

γ) η εργασία ανάμειξης ακολουθεί τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές.

3. Με την επιφύλαξη των κριτηρίων που αφορούν στη δυνατότητα τεχνικής και οικονομικής εφαρμογής, όταν τα επικίνδυνα απόβλητα έχουν αναμιχθεί κατά τρόπο αντίθετο προς την παράγραφο 1, είναι ήδη αναμειγμένα με άλλα απόβλητα, ουσίες ή ύλες, πρέπει να γίνεται διαχωρισμός, εάν αυτό είναι αναγκαίο και εφικτό από τεχνικοοικονομική άποψη, για να εξασφαλίζεται η συμμόρφωση προς το άρθρο 14.

Άρθρο 31
(άρθρο 21 της Οδηγίας)
Απόβλητα έλαια

Σε ότι αφορά τη διασυνοριακή μεταφορά των αποβλήτων ελαίων κατ' εφαρμογή των άρθρων 11 ή 12 του κανονισμού (ΕΚ) αριθμ. 1013/2006, απαγορεύεται η διασυνοριακή αποστολή αποβλήτων ελαίων από την επικράτεια της χώρας σε εγκαταστάσεις αποτέφρωσης, ή συναποτέφρωσης στο εξωτερικό, εφόσον είναι τεχνικά εφικτό η επεξεργασία με αναγέννηση να πραγματοποιηθεί στη χώρα.

Άρθρο 32
(άρθρο 31 της Οδηγίας)
Συμμετοχή του κοινού

Οι ενδιαφερόμενοι, οι αρχές και το ευρύ κοινό συμμετέχουν στην εκπόνηση των σχεδίων διαχείρισης αποβλήτων και των προγραμμάτων για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων και έχουν πρόσβαση σε αυτά μετά την εκπόνησή τους, σύμφωνα με την υπ' αριθμ. ΥΠΕΧΩ-ΔΕ/ΕΥΠΕ/οικ. 107017/2006 (Β' 1225) απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών, και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων (οδηγία 2001/42/ΕΚ (ΕΕ L 197/30/21.7.2001) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων). Τα σχέδια και τα προγράμματα, καθώς και οι απαιτούμενες ενέργειες και δράσεις για την υλοποίησή τους αναρτώνται σε διαδικτυακό τόπο στον οποίο έχει πρόσβαση το κοινό.

Άρθρο 33
(άρθρο 32 της Οδηγίας)
Συνεργασία

Η κατάρτιση των σχεδίων διαχείρισης αποβλήτων και των προγραμμάτων για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων, σύμφωνα με τα άρθρα 22 και 23, μπορεί να γίνεται και σε συνεργασία με άλλα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Άρθρο 34
(άρθρο 33 της Οδηγίας)
Πληροφορίες που υποβάλλονται στην Επιτροπή

1. Το Τμήμα Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής ενημερώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων και τα προγράμματα για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων που αναφέρονται στα άρθρα 22 και 23, μόλις αυτά εγκριθούν, και για τυχόν ουσιαστικές αναθεωρήσεις των σχεδίων και των προγραμμάτων.

2. Για την εφαρμογή της παραγράφου 1 ακολουθείται το μορφότυπο για την κοινοποίηση πληροφοριών, που θεσπίζεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

ΜΕΡΟΣ Γ'
ΕΘΝΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ
2008/98/ΕΚ

Άρθρο 35
Εθνικός και Περιφερειακός Σχεδιασμός
Διαχείρισης Αποβλήτων

1. Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Αποβλήτων (ΕΣΔΑ).

Το Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Αποβλήτων (ΕΣΔΑ) καθορίζει τη στρατηγική, τις πολιτικές και τους στόχους για τη διαχείριση των αποβλήτων σε εθνικό επίπεδο. Αποτελεί ένα ολοκληρωμένο σχέδιο διαχείρισης των αποβλήτων, το οποίο προσδιορίζει τις γενικές κατευθύνσεις για τη διαχείριση τους και υποδεικνύει τα κατάλληλα μέτρα.

Για ορισμένα ρεύματα αποβλήτων, των οποίων η διαχείριση, λόγω της ποιοτικής και ποσοτικής σύστασής τους, των εξειδικευμένων εγκαταστάσεων που απαιτούνται για τη διαχείρισή τους, χρήζουν ειδικότερης συνολικής αντιμετώπισης, μπορεί να καταρτίζονται ειδικά σχέδια διαχείρισής, τα οποία εμπεριέχονται στο ΕΣΔΑ, και ρυθμίζουν συνολικά, σε επίπεδο χώρας, την ολοκληρωμένη διαχείριση των αποβλήτων αυτών.

Το ΕΣΔΑ είναι στρατηγικός και πολιτικός σχεδιασμός, εκπονείται από το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής σύμφωνα με τα άρθρα 22 και 23.

2. Περιφερειακά Σχέδια Διαχείρισης Αποβλήτων (ΠΕΣΔΑ)

Για κάθε Περιφέρεια καταρτίζεται Περιφερειακό Σχέδιο Διαχείρισης Αποβλήτων (ΠΕΣΔΑ). Το ΠΕΣΔΑ αποτελεί ένα ολοκληρωμένο σχέδιο διαχείρισης του συνόλου των αποβλήτων, τα οποία παράγονται σε μία Περιφέρεια, προσδιορίζει τις γενικές κατευθύνσεις για τη διαχείρισή τους, σε συμφωνία με τις κατευθύνσεις του Εθνικού Σχεδιασμού Διαχείρισης Αποβλήτων και των άρθρων 22 και

23 και υποδεικνύει τα κατάλληλα μέτρα που προωθούν ιεραρχικά και συνδυασμένα: α) Την πρόληψη, β) την επαναχρησιμοποίηση, γ) την ανακύκλωση, δ) άλλου είδους ανάκτηση, όπως ανάκτηση ενέργειας, και ε) την ασφαλή τελική διάθεση σε επίπεδο Περιφέρειας.

(β) Το ΠΕΣΔΑ εκπονείται και υλοποιείται από τον οικείο περιφερειακό Φορέα Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων (Φο.Δ.Σ.Α.), κατά την έννοια της παραγράφου 4 του άρθρου 104 και του άρθρου 211 του ν. 3852/2010 (Α' 87). Αν δεν υφίσταται ή δεν λειτουργεί περιφερειακός Φο.Δ.Σ.Α., το ΠΕΣΔΑ εκπονείται και υλοποιείται από την οικεία Περιφέρεια.

(γ) Το ΠΕΣΔΑ εγκρίνεται με απόφαση του αρμόδιου Περιφερειάρχη μετά από γνώμη της Διεύθυνσης Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού της οικείας Περιφέρειας, του Τμήματος Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων της Διεύθυνσης Περιβαλλοντικού Σχεδιασμού του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής, η οποία γνωμοδοτεί για τη συμβατότητα του ΠΕΣΔΑ με τις κατευθύνσεις και τα μέτρα που προβλέπονται στο Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Αποβλήτων και του Τμήματος Προστασίας Περιβάλλοντος της Δ/σης Τεχνικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Εσωτερικών.

(δ) Οι γνωμοδοτήσεις του Τμήματος Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων της Διεύθυνσης Περιβαλλοντικού Σχεδιασμού του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής και του Τμήματος Προστασίας Περιβάλλοντος της Δ/σης Τεχνικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Εσωτερικών διαβιβάζονται στη Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού της Περιφέρειας μέσα σε προθεσμία τριάντα ημερών από τότε που περιέρχεται σε αυτούς το ΠΕΣΔΑ.

(ε) Το Περιφερειακό Σχέδιο Διαχείρισης Αποβλήτων (ΠΕΣΔΑ) μπορεί να εκπονείται για περισσότερες της μίας Περιφέρειες. Σε αυτή την περίπτωση, το ΠΕΣΔΑ καταρτίζεται και υλοποιείται από τους οικείους περιφερειακούς Φο.Δ.Σ.Α. και εγκρίνεται με απόφαση των αρμοδίων Περιφερειάρχων, σύμφωνα με τη διαδικασία των εδαφίων γ' και δ'.

Άρθρο 36 (άρθρο 23 της Οδηγίας) Έκδοση αδειών

1. Κάθε οργανισμός ή επιχείρηση που προτίθεται να προβεί σε εκτέλεση εργασιών επεξεργασίας υποχρεούται πριν από την έναρξη εργασιών να λάβει:

α) Απόφαση Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (Α.Ε.Π.Ο.), σύμφωνα με τα άρθρα 3, 4 και 5 του ν. 1650/1986, όπως τροποποιήθηκε με το ν. 3010/2003 (Α' 91) και το ν. 4014/2011 (Α' 209), η οποία να καλύπτει τις εργασίες αυτές.

Ειδικότερα, στο περιεχόμενο της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (Μ.Π.Ε.), εκτός από τα στοιχεία που περιλαμβάνονται σε αυτή, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 5 του ν. 1650/1986, όπως τροποποιήθηκε με το ν. 3010/2003 (Α' 91) και το ν. 4014/2011 (Α' 209), αποτυπώνεται τεκμηριωμένα η διαχείριση αποβλήτων, με έμφαση στην ποιοτική και ποσοτική σύσταση των αποβλήτων που παράγονται ή υποβάλλονται σε εργασίες επεξεργασίας, καθώς και πλήρη διαστασιολόγηση των εγκαταστάσεων επεξεργασίας.

Οι περιβαλλοντικοί όροι που αφορούν στις εργασίες επεξεργασίας αποβλήτων αποτελούν αυτοτελές κεφάλαιο της Α.Ε.Π.Ο. και με αυτούς ορίζονται τουλάχιστον τα ακόλουθα:

αα) Οι τύποι και οι ποσότητες αποβλήτων που μπορούν να υποβληθούν σε επεξεργασία,

αβ) για κάθε τύπο επιτρεπόμενης εργασίας, οι τεχνικές και τυχόν άλλες απαιτήσεις που σχετίζονται με τη συγκεκριμένη εγκατάσταση,

αγ) τα μέτρα ασφάλειας και προφύλαξης που πρέπει να λαμβάνονται,

αδ) η μέθοδος που πρέπει να χρησιμοποιείται για κάθε τύπο εργασίας,

αε) οι εργασίες παρακολούθησης και ελέγχου, οι οποίες είναι αναγκαίες,

αστ) οι αναγκαίες διατάξεις σχετικά με το κλείσιμο και τη μέριμνα μετά από την παύση λειτουργίας, μιας εγκατάστασης.

β) Άδεια λειτουργίας, από την κατά περίπτωση αρμόδια αρχή, εφ' όσον η άδεια αυτή απαιτείται από την οικεία νομοθεσία, από τις κεντρικές υπηρεσίες των Υπουργείων (Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, Προστασίας του Πολίτη, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ.λπ.), τις αρμόδιες υπηρεσίες της Αποκεντρωμένης Διοίκησης και από τις αρμόδιες υπηρεσίες της Περιφέρειας και των Δήμων, σύμφωνα με τις αρμοδιότητες των προαναφερόμενων υπηρεσιών, όπως αυτές έχουν καθοριστεί.

Στην Άδεια Λειτουργίας περιλαμβάνονται, εκτός από τα στοιχεία που απαιτούνται από την οικεία νομοθεσία, τουλάχιστον τα ακόλουθα:

βα) Όλα τα απαραίτητα στοιχεία της εγκατάστασης ή της επιχείρησης.

ββ) Οι εργασίες επεξεργασίας των αποβλήτων.

βγ) Οι κωδικοί αποβλήτων σύμφωνα με τον ΕΚΑ που υποκείνται στις προηγούμενες εργασίες.

2. Εάν η αρμόδια υπηρεσία θεωρεί ότι η προβλεπόμενη μέθοδος επεξεργασίας των αποβλήτων δεν είναι σύμφωνη προς το άρθρο 14 του παρόντος ή δεν είναι περιβαλλοντικά αποδεκτή για άλλους λόγους του παρόντος νόμου, αρνείται με ειδικά αιτιολογημένη απόφασή της την έκδοση της εκάστοτε Α.Ε.Π.Ο..

3. Υφιστάμενες εγκαταστάσεις διαχείρισης αποβλήτων, οι οποίες λειτουργούν και προβλέπονται από τον Εθνικό ή Περιφερειακό Σχεδιασμό Διαχείρισης Αποβλήτων, εξακολουθούν να λειτουργούν. Η συνέχιση της λειτουργίας τους, εφόσον απαιτείται επέκταση ή συμπλήρωση των υφιστάμενων υποδομών, προϋποθέτει μόνο την εκπόνηση Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων και την έκδοση Α.Ε.Π.Ο.. Δεν απαιτείται οποιαδήποτε άλλη πρόσθετη μελέτη ακόμα και όταν τέτοιες εγκαταστάσεις εμπίπτουν με μεταγενέστερη ρύθμιση σε περιοχές προστασίας της φύσης.

4. Η συλλογή και μεταφορά αποβλήτων δεν υπόκειται σε έκδοση Α.Ε.Π.Ο. και άδεια λειτουργίας. Σε αυτές τις περιπτώσεις, εκδίδεται ενιαία άδεια συλλογής και μεταφοράς. Προκειμένου για επικίνδυνα απόβλητα η άδεια συλλογής-μεταφοράς χορηγείται από τις αρμόδιες υπηρεσίες είτε του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής (εφόσον η συλλογή και μεταφορά γίνεται πανελλαδικά) είτε των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων (εφόσον η συλλογή και μεταφορά πραγματοποιείται εντός των γεωγραφικών ορίων αρμοδιότητας της εκάστοτε Αποκεντρωμένης Διοίκησης). Η άδεια για τη συλλογή και μεταφορά επικινδύνων αποβλήτων σε πλείονες της μίας Αποκεντρωμένης Διοίκησης ή εφ' όσον

αυτά προέρχονται από πλείονες της μίας Αποκεντρωμένης Διοίκησης, χορηγείται με απόφαση του Προϊσταμένου της Γενικής Διεύθυνσης Περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, μετά από εισήγηση της αρμόδιας υπηρεσίας περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Αρμόδιες για τη χορήγηση άδειας συλλογής και μεταφοράς μη επικινδύνων αποβλήτων καθίστανται η Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Χωροταξίας της εκάστοτε Αποκεντρωμένης Διοίκησης των αντίστοιχων περιοχών που πραγματοποιείται η συλλογή και μεταφορά.

ΜΕΡΟΣ Δ΄ ΚΥΡΩΣΕΙΣ

Άρθρο 37 (άρθρο 36 της Οδηγίας) Επιβολή της εφαρμογής και κυρώσεις

1. Οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, όπως επιχείρηση ή οργανισμός, των οποίων οι δραστηριότητες αφορούν τη παραγωγή, κατοχή ή την πραγματοποίηση εργασιών διαχείρισης αποβλήτων κατά την έννοια του άρθρου 11, προκαλεί ή ενδέχεται να προκαλέσει βλάβες στο περιβάλλον με πράξη ή παράλειψη που αντιβαίνει στις διατάξεις του παρόντος νόμου και ειδικότερα των άρθρων 14 και 29, καθώς και των κανονιστικών πράξεων που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση αυτού, τιμωρείται ποινικά με τις κυρώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 28 του ν.1650/1986, όπως τροποποιείται με το άρθρο 7 του παρόντος.

2. Οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, όπως επιχείρηση ή οργανισμός, των οποίων οι δραστηριότητες αφορούν τη παραγωγή, κατοχή ή τη διαχείριση αποβλήτων, κατά την έννοια του άρθρου 16, και προκαλούν βλάβες στην ανθρώπινη υγεία και στο περιβάλλον κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου και ειδικότερα των άρθρων 14 και 29, καθώς και των κανονιστικών πράξεων που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση αυτού, επιβάλλονται, ανεξάρτητα από την ποινική ευθύνη της προηγούμενης παραγράφου, ως διοικητικές κυρώσεις, διαζευκτικά ή σωρευτικά, πρόστιμο ή προσωρινή ή οριστική διακοπή λειτουργίας της συγκεκριμένης δραστηριότητας, ανάλογα με τη σοβαρότητα της παράβασης, την υποτροπή και το όφελος του παραβάτη. Το ύψος και η διαδικασία επιβολής των προαναφερομένων διοικητικών κυρώσεων ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 30 του ν.1650/1986, όπως τροποποιήθηκε με το ν. 3010/2003 (Α' 91) και το ν. 4014/2011 (Α' 209). Ειδικότερα για πράξεις ή παραλείψεις του προηγούμενου εδαφίου που τελέστηκαν προς όφελος νομικών προσώπων κατά την έννοια της παραγράφου 5 του άρθρου 28 του ν.1650/1986, όπως τροποποιείται με το άρθρο 7 του παρόντος, επιβάλλονται οι κυρώσεις της εν λόγω παραγράφου.

3. Όταν οι Δήμοι ή τα συνιστώμενα από τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ) νομικά πρόσωπα για τη διαχείριση αποβλήτων, σύμφωνα με το άρθρο 30 του ν. 3536/2007 (Α' 42), χρησιμοποιούν Χώρους Ανεξέλεγκτης Διάθεσης Απορριμμάτων (ΧΑΔΑ), επιβάλλεται, εις βάρος του οικείου Δήμου ή των ανωτέρω νομικών προσώπων, χρηματικό πρόστιμο, το ύψος του οποίου προσδιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 30 του ν. 1650/1986 (Α' 160) όπως τροποποιήθηκε με το ν. 3010/2002 (Α' 91)

και το ν. 4014/2011 (Α' 209). Οι ανωτέρω κυρώσεις επιβάλλονται ανεξάρτητα από την αστική ή ποινική ευθύνη του φορέα εκμετάλλευσης και ανεξάρτητα από τις διοικητικές κυρώσεις που προβλέπονται από άλλες διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας.

Ποσοστό 40% επί του ανωτέρω προστίμου περιέρχεται στο Δημόσιο στον Κωδικό Αριθμό Εισόδου 3739 «Λοιπά πρόστιμα και χρηματικές ποινές επιβαλλόμενες από δικαστήρια και δημόσιες αρχές». Το υπόλοιπο 60% θα περιέρχεται στο Πράσινο Ταμείο και θα διατίθεται αποκλειστικά για τους σκοπούς που περιγράφονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 30 του ν. 1650/1986, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

ΜΕΡΟΣ Ε΄ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 38 Εξουσιοδοτικές Διατάξεις

1. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, και των εκάστοτε συναρμοδίων Υπουργών, σε εφαρμογή του άρθρου 23, καθορίζονται τα ειδικότερα μέτρα και οι όροι για τη διαχείριση συγκεκριμένων κατηγοριών αποβλήτων. Ιδίως:

α) Μπορεί, με την επιφύλαξη του Κανονισμού (ΕΚ) αριθμ. 1013/2006 (ΕΕ L 190/1/12.7.2006) να ορίζονται οι προϋποθέσεις ευθύνης και να αποφασίζεται σε ποιες περιπτώσεις ο αρχικός παραγωγός διατηρεί την ευθύνη για το σύνολο της αλυσίδας επεξεργασίας, ή σε ποιες περιπτώσεις είναι δυνατόν να υπάρχει επιμερισμός της ευθύνης μεταξύ του παραγωγού και του κατόχου, ή να μεταβιβάζεται η ευθύνη μεταξύ των φορέων της αλυσίδας επεξεργασίας.

β) Μπορεί να καθορίζονται οι ελάχιστες απαιτήσεις (προδιαγραφές) για την εκτέλεση κάθε εργασίας διαχείρισης αποβλήτων.

2. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σε εφαρμογή του άρθρου 13, μπορεί, εάν δεν έχουν καθορισθεί κριτήρια σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 13, να ορίζεται, κατά περίπτωση, εάν ένα συγκεκριμένο απόβλητο έχει αποχαρακτηρισθεί λαμβάνοντας υπόψη την νομολογία των δικαστηρίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι αποφάσεις αυτές κοινοποιούνται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή σύμφωνα με την οδηγία 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998 (ΕΕ L 204/37/21.7.98), «για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών», όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 98/48/ΕΚ της 20ης Ιουλίου 1998 (ΕΕ L 217/18/5.8.98) και την οδηγία 2006/96/ΕΚ του Συμβουλίου της 20ης Νοεμβρίου 2006 (L 363/81/20.12.2006), όπου απαιτείται από την προαναφερόμενη οδηγία.

3.α) Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σε εφαρμογή του άρθρου 14, που εκδίδεται μετά από εισήγηση του Τμήματος Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και γνώμη της Επιτροπής του άρθρου 40, μπορεί να χαρακτηρίζεται ως επικίνδυνο ένα απόβλητο, ακόμη και αν δεν πε-

ριλαμβάνεται ως τέτοιο στον κατάλογο αποβλήτων, που καταρτίστηκε με την απόφαση 2000/532/ΕΚ (ΕΕ L 226/3/6.9.2000), εφόσον εμφανίζει μία ή περισσότερες από τις ιδιότητες που αναφέρονται στο Παράρτημα ΙΙΙ. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κοινοποιεί τις περιπτώσεις αυτές στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή αμελλητί. Τις καταγράφει στην έκθεση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 21, και παρέχει στην Επιτροπή όλες τις σχετικές πληροφορίες. Με βάση τις λαμβανόμενες κοινοποιήσεις, ο κατάλογος αναθεωρείται προκειμένου να αποφασισθεί η προσαρμογή του.

β) Με όμοια απόφαση είναι δυνατόν ένα συγκεκριμένο απόβλητο, το οποίο περιλαμβάνεται στον κατάλογο αποβλήτων ως επικίνδυνο απόβλητο, εφόσον αποδεικνύεται με συγκεκριμένα στοιχεία ότι δεν εμφανίζει καμία από τις ιδιότητες που αναφέρονται στο Παράρτημα ΙΙΙ, να θεωρηθεί ως μη επικίνδυνο απόβλητο. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κοινοποιεί τις περιπτώσεις αυτές στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή αμελλητί και παρέχει στην Επιτροπή όλα τα αναγκαία αποδεικτικά στοιχεία. Με βάση τις λαμβανόμενες κοινοποιήσεις, ο κατάλογος αναθεωρείται προκειμένου να αποφασισθεί η προσαρμογή του.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, και του εκάστοτε συναρμοδίου υπουργού, σε εφαρμογή των άρθρων 25 και 27, προκειμένου να ενισχυθούν η επαναχρησιμοποίηση και πρόληψη, η ανακύκλωση και άλλες μορφές ανάκτησης αποβλήτων, μπορούν να λαμβάνονται μέτρα για να εξασφαλισθεί ότι τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, τα οποία κατ'επάγγελμα αναπτύσσουν, κατασκευάζουν, μεταποιούν, επεξεργάζονται, πωλούν ή εισάγουν προϊόντα (παραγωγός του προϊόντος) φέρουν διευρυμένη ευθύνη παραγωγού, με την επιφύλαξη των διατάξεων του ν. 2939/2001, όπως τροποποιήθηκε με το ν. 3854/2010 (Α' 94).

Στα ανωτέρω μέτρα μπορεί να περιλαμβάνονται και μέτρα για την ενθάρρυνση του σχεδιασμού των προϊόντων με τρόπο, ώστε:

α) Να μειώνεται η παραγόμενη ποσότητα των αποβλήτων και οι αντίστοιχες επιπτώσεις στο περιβάλλον τόσο κατά την παραγωγή όσο και κατά τη συνακόλουθη χρήση των προϊόντων,

β) να εξασφαλίζεται ότι η ανάκτηση και η διάθεση των προϊόντων που έχουν καταστεί πλέον απόβλητα, πραγματοποιούνται σύμφωνα με τα άρθρα 14 και 29 και ιδίως μέτρα για:

αα) Την ανάπτυξη, παραγωγή και τη διάθεση στην αγορά προϊόντων, τα οποία είναι κατάλληλα για πολλαπλές χρήσεις, ανθεκτικά από τεχνική άποψη προκειμένου να έχουν μεγάλη διάρκεια ζωής και, αφού καταστούν απόβλητα, κατάλληλα για ορθή και ασφαλή ανάκτηση και περιβαλλοντικά αποδεκτή διάθεση,

ββ) την ενθάρρυνση στη χρήση αποβλήτων σε αντικατάσταση πρώτων ή βοηθητικών υλών κατά την κατασκευή προϊόντων,

γγ) την επισήμανση των επιβαλόντων ουσιών που μπορεί να περιέχουν τα προϊόντα, έτσι ώστε να ληφθεί υπόψη, τόσο κατά τη χρήση όσο και κατά τη διαχείρισή τους, όταν καταστούν απόβλητα,

δδ) την παροχή στο κοινό πληροφοριών σχετικά με την αποδοχή των επιστρεφόμενων προϊόντων και των α-

ποβλήτων που παραμένουν μετά τη χρήση των προϊόντων αυτών. Επίσης να παρέχονται πληροφορίες σχετικά με την επαναχρησιμοποίηση και την ανακύκλωση του προϊόντος.

Στα ανωτέρω μέτρα μπορεί επίσης να περιλαμβάνονται υποχρεώσεις σχετικά με την αποδοχή των επιστρεφόμενων προϊόντων και των αποβλήτων που παραμένουν μετά τη χρήση των προϊόντων αυτών, καθώς και τη συνακόλουθη διαχείριση των αποβλήτων και την οικονομική ευθύνη για τις δραστηριότητες αυτές. Σε αυτές μπορεί να περιλαμβάνεται η υποχρέωση για την παροχή διαθέσιμων στο κοινό πληροφοριών σχετικά με τον βαθμό στον οποίο το προϊόν μπορεί να επαναχρησιμοποιηθεί ή να ανακυκλωθεί.

5. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, σε εφαρμογή του άρθρου 27, για την επίτευξη των στόχων του παρόντος νόμου, εκπονούνται προγράμματα για την επαναχρησιμοποίηση προϊόντων, καθώς και για δραστηριότητες προετοιμασίας προς επαναχρησιμοποίηση, ενθαρρύνοντας ιδίως τη δημιουργία και τη στήριξη δικτύων επαναχρησιμοποίησης και επισκευής, τη χρήση οικονομικών μέσων, κριτηρίων προμηθειών, ποσοτικών στόχων ή άλλων μέτρων και λαμβάνονται μέτρα για την επίτευξη των στόχων της παραγράφου 2 του άρθρου 27.

6. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και των εκάστοτε συναρμοδίων Υπουργών ορίζονται τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλίζεται:

α) ότι η παραγωγή και η διαχείριση των επικίνδυνων αποβλήτων (όπως η συλλογή, η μεταφορά, η αποθήκευση η επεξεργασία τους και η ασφαλής τελική διάθεσή τους), διεξάγονται σε συνθήκες που παρέχουν προστασία του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας κατά το άρθρο 14,

β) η ιχνηλασιμότητα, από την παραγωγή έως τον τελικό προορισμό, καθώς και ο έλεγχος των επικίνδυνων αποβλήτων, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 19 και 20.

Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και των συναρμοδίων Υπουργών, μπορεί η κοινή απόφαση να επεκτείνεται σε ειδικότερα θέματα διαχείρισης επικινδύνων αποβλήτων.

ΜΕΡΟΣ ΣΤ' **ΕΘΝΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ**

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' **ΕΙΔΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ**

Άρθρο 39 **Αρμόδια Αρχή**

Αρμόδια αρχή για την εφαρμογή του παρόντος νόμου ορίζεται το Υπουργείο Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

Άρθρο 40 **(άρθρο 7 της Οδηγίας)** **Γνωμοδοτική Επιτροπή καταλόγου αποβλήτων**

Συνιστάται άμισθη γνωμοδοτική επιτροπή, η οποία συγκροτείται από εξειδικευμένους επιστήμονες, εκπροσώ-

πους της Δημόσιας Διοίκησης και εκπροσώπους επιστημονικών φορέων. Η εν λόγω Επιτροπή υπάγεται στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και γνωμοδοτεί σε θέματα του Καταλόγου Αποβλήτων προς την αρμόδια υπηρεσία του εν λόγω Υπουργείου, όταν το ζητήσει η ως άνω υπηρεσία.

Άρθρο 41
(άρθρο 22 της Οδηγίας)
Βιολογικά απόβλητα (βιοαπόβλητα)

Έως το 2015, το ποσοστό χωριστής συλλογής των βιολογικών αποβλήτων πρέπει να ανέλθει, κατ' ελάχιστο, στο 5% του συνολικού βάρους των βιολογικών αποβλήτων και έως το 2020, κατ' ελάχιστο, στο 10% του συνολικού βάρους των βιολογικών αποβλήτων.

Άρθρο 42
(άρθρο 26 της Οδηγίας)
Καταχώριση

1. Καθιερώνεται ηλεκτρονικό σύστημα συστηματικής συλλογής και επεξεργασίας στοιχείων παραγωγής και διαχείρισης των αποβλήτων, το οποίο παρέχει τη δυνατότητα εισαγωγής των δεδομένων που αφορούν στα απόβλητα, από την υποβολή της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (Μ.Π.Ε.) με σκοπό την περιβαλλοντική αδειοδότηση μιας εγκατάστασης, μέχρι την τελική διάθεση των αποβλήτων της. Στο ηλεκτρονικό σύστημα εισάγονται, μέσω διαδικτύου, από τους υπόχρεους, οι Ετήσιες Εκθέσεις Παραγωγών Αποβλήτων του εδάφιου γ' της παραγράφου 4 του άρθρου 11 της υπ' αριθμ. 13588/725/2006 απόφασης των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών, Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Μεταφορών και Επικοινωνιών και Εμπορικής Ναυτιλίας (Β' 383), όπως τροποποιήθηκε από την υπ' αριθμ. 8668/2007 απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών και Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων (Β' 287), για όλα τα είδη των αποβλήτων του Ευρωπαϊκού Καταλόγου Αποβλήτων.

2. Στο ηλεκτρονικό σύστημα μπορεί να καταχωρούνται και δραστηριότητες συλλογής και μεταφοράς, καθώς και διασυνοριακής μεταφοράς των αποβλήτων.

3. Το περιεχόμενο του συστήματος είναι δυνατό να διατίθεται επιλεκτικά και στο διαδίκτυο, μέσω αντίστοιχων εφαρμογών ανά θεματικό αντικείμενο, που θα επιτρέπουν την αναζήτηση στοιχείων με κριτήρια ή με γεωγραφικό προσδιορισμό.

Άρθρο 43
Ειδικό τέλος ταφής

1. Οι οργανισμοί ή οι επιχειρήσεις που διαθέτουν σε Χώρο Υγειονομικής Ταφής (ΧΥΤ) τα απόβλητα που κατατάσσονται στους παρακάτω κωδικούς ΕΚΑ,

20 01 08, 20 02 01, 20 02 02, 20 03 01, 20 03 02, 20 03 07 17 01, 17 02, 17 03 02, 17 05 04, 17 05 06, 17 09 04,

χωρίς να έχουν προηγηθεί εργασίες επεξεργασίας (D13, R3, R4, R5, R12) επιβαρύνονται, από 1η Ιανουαρίου 2014, με ειδικό τέλος ταφής ανά τόνο αποβλήτων που διατίθεται. Το ειδικό τέλος ταφής ορίζεται, για το

2014, σε 35 ευρώ ανά τόνο διατιθέμενων αποβλήτων και αυξάνεται ετησίως κατά 5 ευρώ ανά τόνο.

2. Τα υπολείμματα των εργασιών επεξεργασίας, που διατίθενται σε Χώρο Υγειονομικής Ταφής (ΧΥΤ), δεν επιβαρύνονται με το ειδικό τέλος ταφής.

3. Το ειδικό τέλος ταφής των αποβλήτων κατατίθεται στο «Πράσινο Ταμείο» του ν. 3889/2010 (Α' 182) και διατίθεται αποκλειστικά για τη χρηματοδότηση προγραμμάτων και έργων ανάκτησης και διάθεσης αποβλήτων.

Άρθρο 44
Συνέπειες μη συμμόρφωσης
με την ευρωπαϊκή νομοθεσία

Τα ποσά που καταβάλλονται από την Ελληνική Δημοκρατία ως χρηματικά πρόστιμα λόγω παραβιάσεων της ευρωπαϊκής νομοθεσίας για τα απόβλητα και την επεξεργασία των αστικών λυμάτων και που απορρέουν από πράξεις ή παραλείψεις των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ) για τη διαχείριση των αποβλήτων και την επεξεργασία των αστικών λυμάτων παρακρατούνται κατά τη διαδικασία κατανομής των κεντρικών αυτοτελών πόρων στους ΟΤΑ. Το ύψος του παρακρατούμενου ποσού από τους ανωτέρω πόρους είναι ανάλογο του επιβληθέντος προστίμου και επιμερίζεται στους ΟΤΑ, λαμβάνοντας υπόψη τα κριτήρια της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τον καθορισμό του. Αν το πρόστιμο που επιβλήθηκε, οφείλεται σε υπαιτιότητα ή συνυπαιτιότητα των νομικών προσώπων των ΟΤΑ, είναι δυνατός ο συμψηφισμός οφειλών των ΟΤΑ προς τα πρόσωπα αυτά. Για τον επιμερισμό του προστίμου στους υπαίτιους ΟΤΑ συνεκτιμάται ο πληθυσμός τους και ο βαθμός συμμόρφωσής τους κατά τον χρόνο καταλογισμού σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'
ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
ΕΘΝΙΚΩΝ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ

Άρθρο 45
Εξουσιοδοτικές Διατάξεις Εθνικών Ρυθμίσεων

1.α) Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σε εφαρμογή του άρθρου 13, καθορίζεται η διαδικασία επιλογής μη επικίνδυνης ή επικίνδυνης εκδοχής των αποβλήτων, τα οποία μπορεί να είναι επικίνδυνα ή όχι, αναλόγως της περιεκτικότητας τους σε μία ή περισσότερες επικίνδυνες ουσίες ή αναλόγως των ιδιοτήτων που εκδηλώνουν (κατοπτρικές καταχωρήσεις του Ευρωπαϊκού Καταλόγου Αποβλήτων (ΕΚΑ) με ζεύγη εξαψήφων κωδικών).

β) Με όμοια απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, καθορίζονται ο αριθμός των μελών της Επιτροπής που συστήθηκε με το άρθρο 40, καθώς και κάθε θέμα σχετικό με τη λειτουργία της Επιτροπής.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, και των εκάστοτε συναρμοδίων Υπουργών ορίζονται τα κατάλληλα μέτρα και οι ελάχιστες απαιτήσεις ανάλογα με την περίπτωση και σύμφωνα με τα άρθρα 14 και 29, προκειμένου να ενθαρρυνθεί:

α) Η χωριστή συλλογή βιολογικών αποβλήτων (βιοαποβλήτων), με σκοπό την κομποστοποίηση ή και τη ζύ-

μωση (digestion) των βιολογικών αποβλήτων,

β) η επεξεργασία των βιολογικών αποβλήτων κατά τρόπο που να διασφαλίζεται υψηλό επίπεδο περιβαλλοντικής προστασίας,

γ) η χρήση περιβαλλοντικά ασφαλών υλικών, τα οποία παράγονται από βιολογικά απόβλητα.

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, και Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, που εκδίδεται μέσα σε έξι (6) μήνες από την έναρξη της ισχύος του παρόντος, ρυθμίζονται τα ειδικότερα θέματα λειτουργίας του ηλεκτρονικού συστήματος του άρθρου 42.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, καθορίζεται η διαδικασία είσπραξης μετά την καθορισθείσα στο άρθρο 43 ημερομηνία, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

5. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εσωτερικών και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής καθορίζεται το ποσό που παρακρατείται, η διαδικασία της παρακράτησης, ο τρόπος υπολογισμού του αναλογούντος ποσού σε περίπτωση επιμερισμού του σε περισσότερους ΟΤΑ και κάθε σχετικό θέμα σύμφωνα με τα ορισθέντα στο άρθρο 44.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄ ΑΛΛΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΤΡΑ

Άρθρο 46 Θέματα Εναλλακτικής Διαχείρισης Αποβλήτων και Ε.Ο.Ε.Δ.Σ.Α.Π.

1. Το νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.) με την επωνυμία Εθνικός Οργανισμός Εναλλακτικής Διαχείρισης Συσκευασιών και Άλλων Προϊόντων (Ε.Ο.Ε.Δ.Σ.Α.Π.), που ιδρύθηκε με το ν. 2939/2001 (Α΄ 179), μετονομάζεται σε «Ελληνικός Οργανισμός Ανακύκλωσης» και φέρει το διακριτικό τίτλο «Ε.Ο.ΑΝ.». Για τις σχέσεις του Ε.Ο.ΑΝ. με το εξωτερικό χρησιμοποιείται η επωνυμία στην αγγλική γλώσσα «Hellenic Recycling Agency» και ο διακριτικός τίτλος «H.R.A.». Όπου στις διατάξεις του ν.2939/2001 ή άλλου νομοθετήματος αναφέρεται η επωνυμία «Εθνικός Οργανισμός Εναλλακτικής Διαχείρισης Συσκευασιών και Άλλων Προϊόντων» ή «Ε.Ο.Ε.Δ.Σ.Α.Π.» νοείται η επωνυμία «Ελληνικός Οργανισμός Ανακύκλωσης» ή «Ε.Ο.ΑΝ.», αντιστοίχως.

2. Η παράγραφος 27 του άρθρου 2 του ν.2939/2001 (Α΄ 179) αντικαθίσταται ως εξής:

«"Ε.Ο.ΑΝ.": Ο Ελληνικός Οργανισμός Ανακύκλωσης, σύμφωνα με το Κεφάλαιο Ε΄ του παρόντος νόμου».

3. Η παράγραφος 4 του άρθρου 7 του ν. 3854/2010 (Α΄ 94) αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 24 του ν. 2939/2001 αντικαθίσταται ως εξής:

Το διοικητικό συμβούλιο του Ε.Ο.ΑΝ. συγκροτείται από εκπροσώπους του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, αιρετούς εκπροσώπους των ΟΤΑ, εκπροσώπους συλλογικών φορέων και περιβαλλοντικών οργανώσεων. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής ορίζεται η αποζημίωση των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις».

4. Η παράγραφος 1 του άρθρου 8 του ν. 3854/2010 (Α΄ 94), αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το διοικητικό συμβούλιο του Ε.Ο.ΑΝ. αποτελείται

από τον Πρόεδρο και δέκα τακτικά μέλη και συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Ο Πρόεδρος και πέντε τακτικά μέλη ορίζονται, με τους αναπληρωτές τους, με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Ένα μέλος και ο αναπληρωτής του ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, και ένα μέλος και ο αναπληρωτής του ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας. Ένα μέλος προτείνεται από την Κεντρική Ένωση Δήμων Ελλάδος (Κ.Ε.Δ.Ε.), ένα από την Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων και ένα από κοινού, ομόφωνα ή με σχετική πλειοψηφία από τις περιβαλλοντικές Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις (Μ.Κ.Ο.), με τους αναπληρωτές τους.»

5. Το εδάφιο θ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του π.δ. 99/2008 (Α΄ 154) αντικαθίσταται ως εξής:

«Αποφασίζει για τη διενέργεια προμηθειών, μισθώσεων τη σύναψη συμβάσεων και την εκτέλεση έργων, όπως και για κάθε άλλη δαπάνη, ανεξαρτήτως ποσού, όπως ορίζεται από τις κείμενες διατάξεις και τον οργανισμό του Ε.Ο.ΑΝ.».

6. Το εδάφιο ε΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του π.δ. 99/2008 (Α΄ 154) αντικαθίσταται ως εξής:

«Μπορεί να αποφασίζει για τη διενέργεια προμηθειών, μισθώσεων, τη σύναψη συμβάσεων και την εκτέλεση έργων και για κάθε άλλη δαπάνη, όπως και για τη χορήγηση πάγιων προκαταβολών μέχρι του ποσού των 60.000 ευρώ, εντός του προϋπολογισμού, με απόφαση του Δ.Σ.».

7. Η παράγραφος 1 του άρθρου 9 του π.δ. 99/2008 (Α΄ 154) αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι αποφάσεις που αφορούν προμήθεια με οικονομικό αντικείμενο άνω 60.000 ευρώ λαμβάνονται από το Δ.Σ. του Οργανισμού. Για συμβάσεις προμηθειών μέχρι ποσού 60.000 ευρώ μη συμπεριλαμβανομένου του ΦΠΑ κατά κατηγορία δαπάνης ετησίως, καθώς και για μισθώσεις ακινήτων για τις ανάγκες του Οργανισμού μέχρι ποσού ετησίου μισθώματος 60.000 ευρώ χωρίς τον ΦΠΑ, μπορεί να αποφασίζει ο Γενικός Διευθυντής, με απόφαση του Δ.Σ.»

8. Αναπροσαρμόζονται τα ποσά για τη σύναψη συμβάσεων από τον Ε.Ο.ΑΝ. που αφορούν προμήθειες, παροχή υπηρεσιών ή εκτέλεση έργων, σύμφωνα με το ν. 2362/1995 (Α΄ 247), όπως ισχύει.

9. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του ν. 3854/2010 (Α΄ 94), προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Νέα συστήματα, ατομικά ή συλλογικά, για την εναλλακτική διαχείριση άλλων προϊόντων, μπορεί να οργανωθούν υπό την προϋπόθεση ότι οι ενδιαφερόμενοι διαχειριστές είναι ενταγμένοι, μέχρι την έγκριση των νέων αυτών συστημάτων σε ήδη λειτουργούντα συστήματα. Κατά τη διάρκεια ισχύος της εξαετούς έγκρισης συστήματος ατομικής ή συλλογικής εναλλακτικής διαχείρισης, ο Ε.Ο.ΑΝ. μπορεί να τροποποιήσει τους όρους έγκρισης του συστήματος. Προς τούτο ο Ε.Ο.ΑΝ. απαιτεί υποβολή τροποποιημένου φακέλου από το σύστημα.»

10. Με την έναρξη ισχύος του παρόντος και με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής συγκροτείται νέο Διοικητικό Συμβούλιο (Δ.Σ.) σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4. Με τη συγκρότηση του νέου Δ.Σ. λήγει αυτοδίκαια η θητεία του μέχρι τώρα Δ.Σ. του Ελληνικού Οργανισμού Ανακύκλωσης (Ε.Ο.ΑΝ.).

Άρθρο 47**Τροποποίηση του άρθρου 1 του ν. 4014/2011 (Α' 209)
(παράγραφος 3 του άρθρου 1 της οδηγίας 97/11/ΕΚ)**

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 1 του ν. 4014/2011 (Α' 209) αριθμείται ως παράγραφος «2α».

2. Μετά την παράγραφο «2α» ανωτέρω εισάγεται παράγραφος «2β» ως ακολούθως:

«2β. Με την επιφύλαξη της περίπτωσης έργου, το οποίο ενδέχεται να έχει σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον άλλου κράτους - μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) ή όταν ζητηθεί από ένα κράτος - μέλος της ΕΕ που ενδέχεται να θίγεται σοβαρά, μπορεί σε εξαιρετικές περιπτώσεις, όταν (1) τίθεται σε σοβαρό και προφανή κίνδυνο η δημόσια υγεία ή ασφάλεια ή (2) διακυβεύεται ουσιαστικά το γενικότερο δημόσιο συμφέρον, να εξαιρείται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, εν όλω ή εν μέρει, ένα έργο ανάκτησης ή διάθεσης αποβλήτων, όπως ορίζονται στις παραγράφους 15 και 19 του άρθρου 11 της Ενότητας Β', από τη διαδικασία της περιβαλλοντικής αδειοδότησης έργων και δραστηριοτήτων.

Στην περίπτωση αυτή, η αρμόδια Υπηρεσία για την περιβαλλοντική αδειοδότηση του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής:

α) εξετάζει αν ενδείκνυται άλλη μορφή εκτίμησης των επιπτώσεων στο περιβάλλον,

β) θέτει στη διάθεση του ενδιαφερομένου κοινού τις πληροφορίες που έχουν αποκτηθεί στο πλαίσιο άλλων μορφών εκτίμησης που αναφέρονται στο στοιχείο α', τις πληροφορίες σχετικά με την απόφαση εξαίρεσης και τους λόγους για τη χορήγησή της,

γ) ενημερώνει αμελλητί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τους λόγους που δικαιολογούν την παρεχόμενη εξαίρεση, πριν από την έκδοση της άδειας λειτουργίας του έργου, και χορηγεί σε αυτήν όλες τις διαθέσιμες, εάν είναι δυνατόν, πληροφορίες που έχει θέσει στη διάθεση του δικού της ενδιαφερόμενου κοινού.»

Άρθρο 48**Όροι και περιορισμοί δόμησης εγκαταστάσεων
και δραστηριοτήτων διαχείρισης αποβλήτων
σε εκτός σχεδίου γηπέδων της Αττικής**

Στο σύνολο των εκτός σχεδίου γηπέδων της Αττικής στα οποία επιτρέπεται από το θεσμοθετημένο χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό η εγκατάσταση έργων και δραστηριοτήτων που αφορούν εργασίες διαχείρισης αποβλήτων, όπως αυτές ορίζονται στην παράγραφο 9 του άρθρου 10 και εξειδικεύονται στα Παραρτήματα Ι και ΙΙ του παρόντος νόμου, ισχύουν οι όροι και περιορισμοί δόμησης της περίπτωσης 1 της παρ. Α' του άρθρου 2 του π.δ.31.3.1987 (Δ' 303), όπως έχει τροποποιηθεί με την παράγραφο 2 του άρθρου 31 του ν. 3325/2005 (Α' 68).

ΕΝΟΤΗΤΑ Γ'**ΡΥΘΜΙΣΗ ΘΕΜΑΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ****Άρθρο 49****Τροποποιήσεις διατάξεων του ν. 4030/2011**

1. Η περίπτωση α' του άρθρου 12 παρ. 1 του ν. 4030/

2011 (Α' 249) τροποποιείται ως εξής :

«α) να είναι διπλωματούχος μηχανικός, μέλος του ΤΕΕ ή πτυχιούχος μηχανικός τεχνολογικής εκπαίδευσης, μέλος της Ε.Ε.Τ.Ε.Μ. ή οποιουδήποτε άλλου σωματείου ή επιστημονικής ένωσης ή επαγγελματικής οργάνωσης παρομοίου σκοπού κατά τον Αστικό Κώδικα ή μηχανικός που έχει αποκτήσει αναγνώριση επαγγελματικών προσόντων στη χώρα μας κατ' εφαρμογή της σχετικής κοινοτικής και εθνικής νομοθεσίας,

2. Στο άρθρο 12 παρ. 2 του ν. 4030/2011 (Α' 249) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Οι κατηγορίες ελεγκτών, καθώς και το αντικείμενο ελέγχου ανά κατηγορία και είδος εργασιών προσδιορίζεται αντίστοιχα με τα επαγγελματικά δικαιώματα εκπόνησης μελετών και διενέργειας επιβλέψεων των Μηχανικών, υποψηφίων ελεγκτών δόμησης, κατά τις κείμενες διατάξεις.»

3. Η παρ. 15 του άρθρου 49 του ν. 4030/2011 (Α' 249) αντικαθίσταται ως εξής:

«15. α) Η βεβαίωση του μηχανικού που προβλέπεται στην παρ. 4 του άρθρου 23 του ν. 4014/2011 συνοδεύεται από τοπογραφικό διάγραμμα, σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες προδιαγραφές, εξαρτημένο από το κρατικό σύστημα συντεταγμένων. Τοπογραφικό διάγραμμα δεν απαιτείται στην περίπτωση που η παραπάνω βεβαίωση αφορά σε αυτοτελή οριζόντια ή κάθετη ιδιοκτησία που βρίσκεται εντός σχεδίου πόλης ή εντός ορίων οικισμού προϋφισταμένων του έτους 1923, καθώς και εντός ορίων οικισμών κάτω των 2.000 κατοίκων, που καθορίζονται βάσει του από 24.4.1985 προεδρικού διατάγματος (Δ' 181). Για οριζόντιες ή κάθετες ιδιοκτησίες που βρίσκονται εκτός σχεδίου ή εκτός ορίων οικισμού προϋφισταμένων του έτους 1923, καθώς και εκτός ορίων οικισμών κάτω των 2.000 κατοίκων, που καθορίζονται βάσει του από 24.4.1985 προεδρικού διατάγματος (Δ' 181), το τοπογραφικό διάγραμμα μπορεί να αποκλίνει σε εμβαδόν μέχρι 2 % από το τοπογραφικό διάγραμμα της σύστασης.

β) Όπου στην κείμενη νομοθεσία προβλέπεται η υποχρέωση επισύναψης τοπογραφικού διαγράμματος σε συμβόλαιο, εφεξής νοείται τοπογραφικό διάγραμμα εξαρτημένο από το κρατικό σύστημα συντεταγμένων.

γ) Οι διατάξεις των περιπτώσεων α' και β' εφαρμόζονται από την έναρξη ισχύος του άρθρου 49 του ν. 4030/2011.»

Άρθρο 50**Θέματα σχετικά με τη ρύθμιση αυθαιρέτων**

1. Στο προτελευταίο εδάφιο της περίπτωσης β' της παρ. 2 του άρθρου 24 του ν. 4014/2011 (Α' 209), όπως ισχύει απαλείφονται οι λέξεις «προ της 31.1.1983».

2. Στο τέλος της παραγράφου 7 του άρθρου 24 του ν. 4014/2011, όπως ισχύει, συμπληρώνεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Σε περίπτωση που δεν έχει καθοριστεί τιμή ζώνης στην περιφερειακή ενότητα, όπου βρίσκεται το ακίνητο για τον υπολογισμό της αξίας των κτισμάτων λαμβάνεται υπόψη η μέση τιμή ζώνης που ισχύει στην περιφέρεια.»

3. Στην παράγραφο 16 του άρθρου 24 του ν. 4014/2011 απαλείφονται οι λέξεις «ενώ συνυπολογίζεται προκειμένου για έκδοση άδειας νομιμοποίησής τους με το πρόστιμο που τους αναλογεί.»

4. Η ισχύς της περίπτωσης α' της παρ. 1 του άρθρου 4

του ν. 2742/1999 (Α' 207), όπως αντικαταστάθηκε από την παρ. 3 του άρθρου 41 του ν. 4030/2011 (Α' 249), αρχίζει μετά τη λήξη της θητείας του Συμβουλίου, που συγκροτείται μετά τη δημοσίευση του παρόντος.

5. Στην παρ. 20 του άρθρου 24 του ν. 4014/2011 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Οι αυθαίρετες κατασκευές που χρησιμοποιούνται ως δημόσια ή δημοτικά σχολεία ή δημόσια ή δημοτικά γυμναστήρια σε κτίρια ιδιοκτησίας του Δημοσίου, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, των ΟΤΑ και της Ο.Σ.Κ. Α.Ε. υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος μόνο με την υποβολή των υπό α' και β' δικαιολογητικών της παραγράφου 2.»

6. Στο άρθρο 24 του ν. 4014/2011 (Α' 209), όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με το άρθρο 49 του ν. 4030/2011 (Α' 249), προστίθεται παράγραφος 26, ως εξής:

«26. Αυθαίρετη κατασκευή ή αλλαγή χρήσης σε κτίσμα το οποίο έχει κατασκευασθεί με νόμιμη άδεια πριν από τις 28.7.2011, ημερομηνία δημοσίευσης του ν. 4014/2011, και το οποίο, ως προς το ανώτατο ύψος του, απέχει λιγότερο από είκοσι μέτρα από την κορυφογραμμή (υδατοκρίτη) αλλά δεν την υπερβαίνει, υπάγεται στις διατάξεις του νόμου αυτού, σύμφωνα με τα ακόλουθα:

α) Μετά την υποβολή των δικαιολογητικών της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού υποβάλλεται αίτηση στην επιτροπή της παραγράφου 9. Η επιτροπή αυτή εξετάζει εάν το κτίσμα, όπως έχει διαμορφωθεί με την αυθαίρετη κατασκευή ή αλλαγή χρήσης, εντάσσεται, ως σύνολο, στο τοπίο και το δομημένο περιβάλλον, ιδίως δε εάν θίγει το φυσικό ανάγλυφο και την κορυφογραμμή και με αιτιολογημένη κρίση είτε απορρίπτει την αίτηση είτε την δέχεται, επιβάλλοντας, εφόσον απαιτείται, την εκτέλεση εργασιών, οι οποίες δεν αντίκεινται στις ισχύουσες γενικές και ειδικές πολεοδομικές διατάξεις, για την προσαρμογή του αυθαιρέτου στο φυσικό και δομημένο περιβάλλον κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 17. Στην περίπτωση αυτή οι εργασίες εκτελούνται μετά την κοινοποίηση στον ιδιοκτήτη της θετικής κρίσης της επιτροπής. Η προθεσμία εξόφλησης του ειδικού προστίμου αρχίζει από την κοινοποίηση στον ιδιοκτήτη της θετικής κρίσης ή, εφόσον επιβάλλεται η εκτέλεση εργασιών προσαρμογής, από την ολοκλήρωση των εργασιών αυτών και δεν μπορεί να υπερβαίνει τους 4 μήνες.

β) Δεν επιτρέπεται η υπαγωγή στις διατάξεις του παρόντος άρθρου κτισμάτων και κατασκευών που απέχουν λιγότερο από είκοσι μέτρα από την κορυφογραμμή (υδατοκρίτη) όταν η υπέρβαση του ανώτατου επιτρεπόμενου ύψους ή της κάλυψης ή του συντελεστή δόμησης ή κατ'όγκον εκμετάλλευσης είναι μεγαλύτερη του 5%.

γ) Σε κάθε περίπτωση απαγορεύεται η υπαγωγή στις διατάξεις του παρόντος νόμου αυθαίρετης κατασκευής ή αλλαγής χρήσης εάν το κτίσμα υπερβαίνει την κορυφογραμμή. Απαγορεύεται επίσης η υπαγωγή στις διατάξεις του παρόντος των πρόχειρων κατασκευών της παραγράφου 9.»

7. Η διαφορετική διαρρύθμιση διακεκριμένης αυτοτελούς οριζόντιας ή κάθετης ιδιοκτησίας ή/και η διαφορετική διαμερισμάτωση ορόφου από αυτή που προβλέπεται στα εγκεκριμένα σχέδια της οικοδομικής άδειας, που έχουν επιφέρει τροποποίηση των μηχανολογικών εγκαταστάσεων χωρίς υπέρβαση δόμησης, κάλυψης και ύψους υπάγεται στην κατηγορία 13 του πίνακα του Παραρτήματος του ν. 4014/2011 και ως ειδικό πρόστιμο νοείται το

παράβολο της παραγράφου 2γ του παρόντος άρθρου ανάλογα με το εμβαδόν της ιδιοκτησίας.

8.α. Στην παράγραφο του άρθρου 4Α του ν. 2508/1997 (Α' 124), που προστέθηκε με το άρθρο 35 του ν. 4014/2011 (Α' 209), μετά τη φράση «Κατ' εξαίρεση από την παράγραφο 7 του άρθρου 4» προστίθενται οι λέξεις: «πριν ή και».

β. Στην περίπτωση β' του άρθρου 4Α του ν. 2508/1997 (Α' 124), μετά τη λέξη «σχεδιασμού,» προστίθεται η φράση:

«...και στην περίπτωση που ήδη εκκρεμεί διαδικασία αναθεώρησης ή τροποποίησης».

9. Η παρ. 2 του άρθρου 15 του ν. 1337/1983 (Α' 33) αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Δεν υπάγονται στις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου και κατεδαφίζονται κατά τις ισχύουσες διατάξεις τα κτίσματα που βρίσκονται: α) σε κοινόχρηστους χώρους της πόλης (οδούς, πλατείες, κ.λπ.), β) μέσα στη ζώνη ασφαλείας των διεθνών, εθνικών, επαρχιακών και δημοτικών ή κοινοτικών οδών κατά το από 23.10.1959 διάταγμα «περί μέτρων τινών δια την ασφάλειαν της υπεραστικής συγκοινωνίας» όπως αυτό ισχύει σήμερα, γ) μέσα στον αιγιαλό και τη Ζώνη Παραλίας κατά το ν.δ. 393/1974 «περί συμπληρώσεως των διατάξεων του α.ν. 2344/1940 περί αιγιαλού και παραλίας» όπως τροποποιήθηκε συμπληρώθηκε και ισχύει με μεταγενέστερες διατάξεις, δ) σε δημόσια κτήματα, ε) σε δασικές ή αναδασωτέες εκτάσεις, στ) σε αρχαιολογικούς χώρους, όπου απαγορεύεται η δόμηση και ζ) σε ρέματα.»

Άρθρο 51

Ρύθμιση θεμάτων χωροταξίας, πολεοδομίας και αστικής ανάπτυξης

1. α) Η κατά το άρθρο 26 παρ. 2 του ν. 947/1979 υποχρέωση της διοίκησης να ανακαλέσει το κατά το άρθρο 14 παράγραφος 1 του ίδιου νόμου προεδρικό διάταγμα (λόγω μη εμπρόθεσμης, εντός πενταετίας από τη δημοσίευση του διατάγματος αυτού, υπογραφής της προβλεπόμενης από το άρθρο 28 του ίδιου νόμου σύμβασης) αίρεται, εάν κατά τη δημοσίευση του παρόντος έχουν παρέλθει είκοσι τουλάχιστον έτη από τη δημοσίευση τόσο του ανωτέρω διατάγματος, όσο και του διατάγματος με το οποίο εγκρίθηκε η Πολεοδομική Μελέτη της Ζώνης Ενεργούς Πολεοδομίας και συντρέχουν αθροιστικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

i) έχουν νομίμως εκδοθεί τα διατάγματα αυτά, βάσει των διαλαμβανομένων στις σχετικές γνωμοδοτήσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας παρατηρήσεων και ii) έχουν παρέλθει τουλάχιστον δέκα έτη από την υπαγωγή της προκύψας από την εν λόγω πολεοδόμηση περιοχής στις ρυθμίσεις των άρθρων 41 του ν. 1249/1982 (Α' 43) και 14 του ν. 1473/1984 (Α' 127) σχετικά με τον προσδιορισμό της φορολογητέας αξίας των εντός σχεδίου ακινήτων, χωρίς να έχουν γίνει, από οποιαδήποτε αρμόδια δημόσια υπηρεσία οι οφειλόμενες ενέργειες προς τους Υπουργούς Οικονομικών και Δικαιοσύνης αντίστοιχα, για τη μη υπαγωγή ή τη λήξη της υπαγωγής της περιοχής στις εν λόγω φορολογικές ρυθμίσεις, καθώς και για την ενημέρωση του εποπτεύοντος τους Συμβολαιογραφικούς Συλλόγους Υπουργείου Δικαιοσύνης, ότι η περιοχή έπαυσε να είναι οικιστική, με όσες συνέπειες αυτό συνεπάγεται για τα επ' αυτής εμπράγματα δικαιώματα και τις μεταβολές τους.

β) Η άρση της υποχρέωσης της προηγούμενης παραγράφου διαπιστώνεται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, η οποία εκδίδεται, εντός τριών μηνών από την υποβολή της σχετικής αίτησης εκ μέρους του δικαιούμενου, σύμφωνα με το νόμο, να καταστεί φορέας ανάπτυξης της Ζ.Ε.Π., καθώς και των εχόντων οποιοδήποτε εμπράγματο δικαίωμα επί των ακινήτων της περιοχής. Για την έκδοση της απόφασης αυτής οι Υπουργοί Οικονομικών και Δικαιοσύνης οφείλουν να βεβαιώσουν, ο καθένας κατά το μέρος της αρμοδιότητάς του, τη συνδρομή ή μη των προϋποθέσεων της περίπτωσης ii) της προηγούμενης παραγράφου.

2. Στην περίπτωση β' της υποπαραγράφου 7 της παραγράφου Ε' του άρθρου 8 του από 6.10.1978 προεδρικού διατάγματος (Δ' 538), όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε με το από 20.1.1988 προεδρικό διάταγμα (Δ' 61), επέρχονται οι ακόλουθες αλλαγές:

α) Μετά το τρίτο εδάφιο προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Αντί του πιο πάνω τμήματος, επιτρέπεται η παραχώρηση ενιαίας έκτασης σε άλλο γήπεδο, όμορο ή μη προς την έκταση όπου θα ανεγερθεί η τουριστική εγκατάσταση, το οποίο θα βρίσκεται πάντως εντός των διοικητικών ορίων του ιδίου δήμου. Η προς παραχώρηση ενιαία έκταση πρέπει να έχει την αυτή ή μεγαλύτερη αξία με το γήπεδο στο οποίο πρόκειται να ανεγερθεί η τουριστική εγκατάσταση και πολεοδομική καταλληλότητα για την ανάπτυξη των χρήσεων που προβλέπονται στην παρούσα παράγραφο.»

β) Μετά το τέταρτο εδάφιο προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Στην περίπτωση παραχώρησης έκτασης σε άλλο γήπεδο όμορο ή μη επιτρέπεται η ανάπτυξη και άλλων χρήσεων κοινωνικής-τεχνικής υποδομής (όπως χρήσεων εκπαίδευσης, πρόνοιας κ.λπ.), εφόσον είναι αναγκαίες για την εξυπηρέτηση των αναγκών του οικείου δήμου και η έκταση είναι πολεοδομικώς κατάλληλη».

3. Οι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 14 του ν. 4002/2011 (Α' 180) καταλαμβάνουν και τις περιπτώσεις που είχε εκδοθεί οικοδομική άδεια τουριστικής εγκατάστασης πριν την έναρξη ισχύος του ν. 4002/2011.

4. α) Στην περίπτωση α' του στοιχείου ζ' της παρ. 2 του άρθρου 4 του προεδρικού διατάγματος 51/1988 (Α' 19), όπως προστέθηκε με το άρθρο 38 παρ. 17 του ν. 4030/2011, μετά τις λέξεις «Ρυθμιστικών Σχεδίων» προστίθενται οι λέξεις «σύμφωνα με το ν. 2508/1997.»

β) Στις περιπτώσεις β', γ' και δ' του στοιχείου ζ' της παρ. 2 του άρθρου 4 του προεδρικού διατάγματος 51/1988 (Α' 19), όπως προστέθηκε με το άρθρο 38 παρ. 17 του ν. 4030/2011, πριν τις λέξεις «Ρυθμιστικών Σχεδίων» προστίθεται η λέξη «παραπάνω».

5. Στο άρθρο 11 του ν. 3843/2011 (Α' 66) επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις:

α) Στην περίπτωση α' της παραγράφου 1 ο αριθμός «0,010» αντικαθίσταται από τον αριθμό «0,015» και στην περίπτωση στ' της παραγράφου 1 ο αριθμός «0,071» αντικαθίσταται από τον αριθμό «0,073».

β) Στο τέλος της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 προστίθεται η φράση «με εξαίρεση το ύψος ειδικής κατασκευής – παρατηρητηρίου, το οποίο δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 20 μ.»

γ) Στο τέλος της παραγράφου 1 προστίθεται νέα περίπτωση ζ' ως εξής:

«ζ. Στο συνεχόμενο ή παρακείμενο θαλάσσιο χώρο,

τον πυθμένα και τον αιγιαλό και την παραλία των Ζωνών Ανάπλασης Ι, ΙΙ και ΙΙΙ, επιτρέπεται η κατασκευή των απαιτούμενων προσχώσεων, τεχνικών έργων και εγκαταστάσεων για την εξυπηρέτηση του προγράμματος ανάπτυξης με τις ίδιες χρήσεις γης και όρους και περιορισμούς δόμησης. Στα έργα αυτά περιλαμβάνονται και η τοποθέτηση υποθαλάσσιων αγωγών και καλωδίων και εν γένει ναυδετών, πλωτών προβλητών και εξεδρών και η πόντιση τεχνητών υφάλων, καθώς και η κατάλληλη μετατροπή και εκσυγχρονισμός υφιστάμενων κατασκευών προσαρμοσμένες για την υποδοχή των χρήσεων του προγράμματος ανάπτυξης.»

δ) Στο τέλος της παραγράφου 2 προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Για τον καθορισμό των έργων που προβλέπονται στην περίπτωση ζ', το προεδρικό διάταγμα εκδίδεται ύστερα από πρόταση και του Υπουργού Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας μετά από σύμφωνη γνώμη του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού και της οικείας κτηματικής υπηρεσίας.»

6. α) Αντικαθίσταται το διάγραμμα της παρ. 2α του άρθρου 14 του ν. 2947/2001 (Α' 228) με νέο διάγραμμα υπό κλίμακα 1:500 που θεωρήθηκε από τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Τοπογραφικών Εφαρμογών του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και του οποίου αντίτυπο σε φωτοσμίκρυνση δημοσιεύεται με τον παρόντα νόμο στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (παράρτημα 1).

β) Η υποπερίπτωση ι' της περιόδου α' της παρ. 2 του άρθρου 14 του ν. 2947/2001 (Α' 228) αντικαθίσταται ως εξής:

«Επιτρέπεται η κατασκευή τρίτου ορόφου στο υφιστάμενο κτήριο Β και υπεργείων και υπογείων ορόφων κύριας χρήσης και απαλλάσσονται από τις απαιτούμενες κατά τις ισχύουσες σχετικές διατάξεις θέσεις στάθμευσης, στο σύνολο του οικοδομήσιμου τμήματος του οικοπέδου, συνολικής επιφάνειας έως 8.000 τ.μ.»

γ) Το στοιχείο 3 της υποπερίπτωσης ιiii' της περιόδου β' της παρ. 2 του άρθρου 14 του ν. 2947/2001 (Α' 228) αντικαθίσταται ως εξής:

«Ζώνης ανελκυστήρων και ανοικτών ή κλειστών κλιμακοστασίων κυκλοφορίας ή διαφυγής για την εξυπηρέτηση των κτηρίων Α και Γ, διαστάσεων 20,00 Χ 28,12 μ. ύψους όσο το ύψος του κτηρίου Α εντός του περιγράμματος Ζ – Η – Θ – Ι – Ζ.»

δ) Το στοιχείο 4 της υποπερίπτωσης iii' της περιόδου β' της παρ. 2 του άρθρου 14 του ν. 2947/2001 αντικαθίσταται ως εξής:

«Ζώνης ανελκυστήρων, ανοικτών ή κλειστών κλιμακοστασίων κυκλοφορίας ή διαφυγής και ραμπών για την εξυπηρέτηση του κτηρίου Β, εντός του ορίου ιδεατού στερεού (gabarit) διαστάσεων 10,00 Χ 106,00 μ. και ύψους όσο το ύψος του κτηρίου Β ύστερα από την προσθήκη του Γ ορόφου εντός του περιγράμματος Κ – Λ – Ν – Μ – Κ.»

7. Στο τέλος της περίπτωσης ε' της παρ. 1 του άρθρου 3 του από 16.6.2011 προεδρικού διατάγματος (Δ' 187) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Επίσης επιτρέπεται η ανάβαση σε ενεργειακό πάρκο Α.Π.Ε. των προς αποκατάσταση χώρων ανεξέλεγκτης διάθεσης απορριμμάτων στην ανατολική πλευρά του Υμηττού.»

8. Στην παρ. 3 του άρθρου 3 του ν. 960/1979 (Α' 194) όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του από το άρθρο 3 του ν.1221/1981 (Α' 292) και όπως συμπληρώθηκε με το

εδάφιο δ' της παρ.4 του άρθρου 14 του ν. 3044/2002 (Α' 197) προστίθεται περίπτωση η' ως εξής:

«η) Ακινήτων στα οποία δεν επιτρέπεται η κατασκευή υπογείων λόγω διέλευσης του Μετρό. Στην περίπτωση αυτή απαιτείται βεβαίωση της αρμόδιας υπηρεσίας του Μετρό και ισχύει για τις θέσεις στάθμευσης που δεν μπορούν να κατασκευασθούν.»

9. Για τα κτίρια των Κέντρων Διανομής ηλεκτρικής ενέργειας, όπως αυτά περιγράφονται στα άρθρα 2 και 190 του ν. 4001/2011 (Α' 179), επιτρέπεται η δημιουργία δύο θέσεων στάθμευσης και στάσης των οχημάτων που εξυπηρετούν το προσωπικό επιθεώρησης αυτών, κατά παρέκκλιση των διατάξεων του προεδρικού διατάγματος 111/2004 (Α' 76).»

10. α) Το άρθρο 1 του προεδρικού διατάγματος 31/2009 (Α' 49) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η δημιουργία, συντήρηση και λειτουργία των Κέντρων Αποτέφρωσης Νεκρών ανήκει στην αποκλειστική αρμοδιότητα των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου βαθμού, στη διοικητική περιφέρεια των οποίων χωροθετούνται τα Κέντρα αυτά, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο επόμενο άρθρο. Επιτρέπεται η δημιουργία, συντήρηση και λειτουργία Κέντρων Αποτέφρωσης Νεκρών από οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης και σε χώρο ιδιοκτησίας του, ο οποίος βρίσκεται εκτός της εδαφικής του περιφέρειας, μετά από αίτηση του ενδιαφερόμενου δήμου και γνώμη του δήμου υποδοχής.

2. Η διοίκηση και διαχείριση των Κέντρων μπορεί να ασκείται και από δημοτικά και κοινοτικά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, σύμφωνα με τα οριζόμενα στον Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων, καθώς επίσης και από ιδιώτες μετά από ειδική άδεια, που χορηγείται από τον αρμόδιο δήμο.»

β) Η παρ. 2 του άρθρου 3 του προεδρικού διατάγματος 31/2009 (Α' 49) αντικαθίσταται ως εξής:

«Η άδεια αποτέφρωσης εκδίδεται από τον Δήμαρχο του δήμου στη διοικητική περιφέρεια του οποίου λειτουργεί το Κέντρο Αποτέφρωσης Νεκρών ή από τον Δήμαρχο του δήμου, που διαχειρίζεται το Κέντρο Αποτέφρωσης Νεκρών, στην περίπτωση που αυτό ευρίσκεται στη διοικητική περιφέρεια άλλου δήμου, ή από τον πρόεδρο του Ν.Π.Δ.Δ. που διαχειρίζεται το Κέντρο Αποτέφρωσης Νεκρών.»

11. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 45 του ν. 3316/2005 (Α' 42), όπως αυτό προστέθηκε με την παρ. 4 του άρθρου 3 του ν. 3481/2006 αντικαθίσταται ως εξής:

«Με κοινή απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και του Υπουργού Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, μπορεί να εισάγονται οι αναγκαίες παρεκκλίσεις και προσαρμογές των διατάξεων του νόμου αυτού, καθώς και των προτύπων τευχών προκηρύξεων και λοιπών συμβατικών τευχών, στις διαδικασίες ανάθεσης και εκτέλεσης των συμβάσεων της εταιρείας «ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε.», οι οποίες αφορούν στις μελέτες και υπηρεσίες που προκηρύσσει η «ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε.» στο πλαίσιο σύνταξης του Εθνικού κτηματολογίου, όπως είναι ιδίως οι μελέτες κτηματογράφησης του ν. 2308/1995, η σύνταξη υποβάθρων, και οι μελέτες κατάρτισης, συμπλήρωσης και διόρθωσης δασικών χαρτών, καθώς και εργασίες καταχώρισης και προετοιμασίας εξέτασης των αντιρρήσεων.

Οι ως άνω παρεκκλίσεις αφορούν ιδίως:

α) στο φάκελο του έργου, στον αριθμό των συμπραττόντων μελών και στη συμμετοχή δικηγόρων και δικηγο-

ρικών εταιριών στις προσκαλούμενες συμπράξεις, στον τρόπο χρηματοδότησης των συμβάσεων αυτών, στον καθορισμό των τεχνικών προδιαγραφών και στην έγκριση αυτών,

β) στον καθορισμό των κριτηρίων ποιοτικής επιλογής, καθώς και των κριτηρίων ανάθεσης, συμπεριλαμβανομένου και του κριτηρίου της χαμηλότερης τιμής, σύμφωνα με τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου,

γ) στις προεκτιμώμενες αμοιβές και στις οικονομικές προσφορές,

δ) στη σύναψη και υπογραφή των συμβάσεων, στις συμβατικές αμοιβές και στον τρόπο καταβολής τους, στον καθορισμό των σταδίων εκτέλεσης του αντικειμένου των συμβάσεων, στη συνολική προθεσμία για την περαίωση των μελετών, στην επιβολή των ποινικών ρητρών, στην έγκριση των μελετών, στη διάλυση της σύμβασης και στην αποζημίωση, καθώς και στις συμφωνίες-πλαίσιο.»

12. α) Προστίθεται εδάφιο στο τέλος της παρ. 4 του άρθρου 6 του ν. 3843/2010 (Α' 62) ως εξής:

«Σε περίπτωση εφάπαξ καταβολής κατά το χρόνο καταβολής της δεύτερης δόσης παρέχεται έκπτωση 8 %.»

β) Η προθεσμία καταβολής της πρώτης δόσης του ειδικού προστίμου του άρθρου 6 του ν. 3843/2010 στην περίπτωση που έχει αποσταλεί μέχρι την 23.12.2011 το ειδικό έντυπο υπολογισμού του, παρατείνεται για ένα μήνα από την έναρξη ισχύος του παρόντος, εφόσον καταβληθούν και προσαυξήσεις 2% επί του ποσού της πρώτης δόσης.

γ) Η προθεσμία καταβολής της πρώτης δόσης του ειδικού προστίμου του άρθρου 6 του ν. 3843/2010, στην περίπτωση που δεν έχει αποσταλεί μέχρι τις 23.12.2011 το ειδικό έντυπο υπολογισμού του, είναι δύο (2) μήνες από την αποστολή του ειδικού εντύπου υπολογισμού του και πάντως, το αργότερο, μέχρι τις 31.3.2012.

δ) Επιτρέπεται να υποβληθεί αίτηση υπαγωγής στο άρθρο 24 του ν. 4014/2011 (Α' 209) για χώρους για τους οποίους έχει υποβληθεί φάκελος για την υπαγωγή στο άρθρο 5 του ν. 3843/2010. Στην περίπτωση που υποβληθεί αίτηση υπαγωγής στο άρθρο 24 του ν. 4014/2011, σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο, τα ποσά του παραβόλου και των δόσεων του ειδικού προστίμου, που έχουν καταβληθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 3843/2010, συμψηφίζονται με το ποσό του ενιαίου ειδικού προστίμου του άρθρου 24 του ν. 4014/2011, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 24 παρ.11 του ν. 4014/2011.

Άρθρο 52

Ρύθμιση θεμάτων ενέργειας

1. Στο τέλος του έκτου μετά από τον πίνακα τιμολόγησης εδαφίου της περίπτωσης β' της παρ. 1 του άρθρου 13 του ν. 3468/2006 (Α' 129), όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 5 του ν. 3851/2010 (Α' 85) τίθεται κόμμα και στη συνέχεια πρόταση ως εξής:

«η οποία ανατρέχει στο χρόνο έναρξης ισχύος του νόμου 3851/2010.»

2. Το αναφερόμενο στην παρ.1 του άρθρου 125 του ν. 4001/2011 (Α' 179) προσωπικό μεταφέρεται στη ΔΕΔΔΗΕ Α.Ε. στις 31.3.2012.

3. Στην εταιρεία με την επωνυμία «ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ Ε-

ΝΕΡΓΕΙΑΣ Α.Ε.» και το διακριτικό τίτλο «ΔΕΣΜΗ» εφαρμόζεται το ανώτατο όριο μέσου κατά κεφαλή κόστους αμοιβής προσωπικού που εφαρμόζεται και στους φορείς της παραγράφου 1β του άρθρου 31 του ν. 4024/2011 (Α' 226).

4. Η παράγραφος 4 του άρθρου 27 του ν. 3468/2006 (Α' 129) αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«4. Οι διατάξεις του παρόντος νόμου έχουν πλήρη εφαρμογή και στην περίπτωση της υδραυλικής ενέργειας που παράγεται από υδροηλεκτρικούς σταθμούς συνολικής εγκατεστημένης ισχύος μεγαλύτερης των 15 MW, εκτός των διατάξεων που αφορούν στην προτεραιότητα ως προς την κατανομή φορτίου και στην εξασφάλιση εγγυημένης τιμής πώλησης της κιλοβατώρας. Ως προς τα λοιπά, η υδραυλική ενέργεια που παράγεται από υδροηλεκτρικούς σταθμούς συνολικής εγκατεστημένης ισχύος μεγαλύτερης των 15 MW διέπεται από τον ισχύοντα Κώδικα Διαχείρισης του Συστήματος και Συναλλαγών Ηλεκτρικής Ενέργειας.»

5. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 3468/2006 (Α' 129), όπως έχει αντικατασταθεί από το άρθρο 2 παρ. 12 του ν. 3851/2010 (Α' 85) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Μονάδες παραγωγής ενέργειας με ισχύ μέχρι 1 MW που εγκαθίστανται σε ακίνητα κατά μήκος του σιδηροδρομικού διαδρόμου, που διαχειρίζεται η ΓΑΙΑΟΣΕ και απέχουν τουλάχιστον 100 μέτρα μεταξύ τους δεν θεωρούνται ότι εγκαθίστανται στο ίδιο ή όμορο ακίνητο».

6. Στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 182 του ν. 4001/2011 (Α' 179), όπου αναφέρεται «Γενικός Γραμματέας Περιφέρειας» νοείται «Περιφερειάρχης» και όπου αναφέρεται «Ι.Γ.Μ.Ε.» νοείται «Ι.Γ.Μ.Ε.Μ.».

7. Στο άρθρο 143 του ν. 4001/2011 (Α' 179) προστίθεται, από τότε που ισχύει, παράγραφος 3, ως εξής:

«3. Από 1.1.2012 επιβάλλεται υπέρ του ειδικού διαχειριστικού Λογαριασμού του άρθρου 40 του ν. 2773/1999 και σε βάρος των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας από λιγνίτη ειδικό τέλος δύο (2) ευρώ ανά MWh παραγόμενης ηλεκτρικής ενέργειας από λιγνίτη. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής καθορίζεται ο τρόπος και η διαδικασία είσπραξης από 1.1.2012 και απόδοσης του εν λόγω τέλους στον ανωτέρω Λογαριασμό, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα. Με όμοια απόφαση μετά από γνώμη της ΠΑΕ δύναται να αναπροσαρμόζεται το τέλος αυτό».

Άρθρο 53 **Ρύθμιση θεμάτων σχετικών με δάση** **και δασικές εκτάσεις**

1. Στην παρ. 1 του άρθρου 49 του ν. 998/79 (Α' 289), προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Κάτω από πάρκα ή άληση δύναται με έγκριση της δασικής αρχής και κατόπιν εγκεκριμένων μελετών να κατασκευάζονται έργα που εξυπηρετούν τη λειτουργία υπόγειου σιδηροδρόμου (ΜΕΤΡΟ) και τα συνοδά έργα του (π.χ. γραφεία), με την προϋπόθεση ότι με αυτά δεν θίγεται η λειτουργία του πάρκου ή του άλσους ως φυσικού συστήματος εντός του αστικού ιστού».

2. Στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 10 του ν. 998/1979 (Α' 289), όπως η παράγραφος αυτή ισχύει προστίθεται εδάφιο, το οποίο ορίζει τα εξής:

«Οι κατά την παράγραφο 3 του άρθρου 14 αντιρρήσεις που αφορούν έκταση επί της οποίας σχεδιάζεται να αναπτυχθούν μεγάλες επενδύσεις, εισάγονται για εξέταση

στις επιτροπές επιλύσεως δασικών αμφισβητήσεων στην πρώτη μετά την ημερομηνία υποβολής τους συνεδρίαση της αρμόδιας επιτροπής. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας καθορίζονται οι προϋποθέσεις και η διαδικασία υπαγωγής επενδύσεων στη παρούσα διάταξη.»

3. Η παρ. 13 του άρθρου 57 του ν. 2218/1994 (Α' 90) αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής μετά από γνώμη του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών, μπορεί να συνάπτει προγραμματικές συμβάσεις του άρθρου 100 του ν. 3852/2010 για τη μελέτη, κατασκευή, εκτέλεση έργων, εργασιών και προμηθειών από τα αναφερόμενα στο άρθρο 16 του ν. 998/1979 όταν: α. Το ύψος της προγραμματικής σύμβασης υπερβαίνει το ποσό των 500.000 ευρώ για την περιοχή ευθύνης του κάθε δασαρχείου.

β. Τα ως άνω έργα, μελέτες και προμήθειες αφορούν δασικού χαρακτήρα δημόσιες εκτάσεις που εμπίπτουν στις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 18 του ν. 1650/1986 (Α' 160) ή προστατευόμενες δασικές περιοχές των δικτύων NATURA 2000 και RAMSAR. Ο Γενικός Γραμματέας της Αποκεντρωμένης Διοίκησης μετά από γνώμη της Γενικής Διεύθυνσης Δασών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης μπορεί να συνάπτει προγραμματικές συμβάσεις του άρθρου 100 του ν. 3852/2010 για τη μελέτη, κατασκευή, εκτέλεση έργων, εργασιών και προμηθειών από τα αναφερόμενα στο άρθρο 16 του ν. 998/1979 εφόσον δεν εμπίπτουν στις ανωτέρω α' και β' περιπτώσεις. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες από την οικεία προγραμματική σύμβαση προβλέπεται φορέας εκτέλεσης των ανωτέρω έργων, εργασιών, προμηθειών ή μελετών, οργανισμός τοπικής αυτοδιοίκησης, εφαρμόζεται η νομοθεσία, που διέπει το φορέα αυτόν υπό την επιφύλαξη των περί εγκρίσεως των μελετών εκτέλεσης των ως άνω δασοτεχνικών έργων κειμένων διατάξεων. Για την εκτέλεση των έργων του πρώτου εδαφίου η Διεύθυνση Δασών του νομού δίνει τις εξής προεγκρίσεις: α) προέγκριση του τεύχους δημοπράτησης, στα πλαίσια του οποίου ελέγχεται η διακήρυξη, η κατηγορία πτυχίων των μελετητών – εργοληπτών που μπορούν να συμμετέχουν, ο χρόνος εκτέλεσης, καθώς και η Ειδική Συγγραφή Υποχρεώσεων (Ε.Σ.Υ.), β) προέγκριση ανακεφαλαιωτικών πινάκων εργασιών (Α.Π.Ε.) και του καθορισμού τιμών νέων εργασιών και γ) προέγκριση για παράταση του χρόνου εκτέλεσης. Στις επιτροπές παραλαβής των έργων συμμετέχει υποχρεωτικά και εκπρόσωπος της οικείας δασικής υπηρεσίας.»

4. Η δημόσια έκταση συνολικού εμβαδού 11.100 στρεμμάτων, που βρίσκεται στο όρος Παρνασσός και συγκεκριμένα επί των χώρων του Χιονοδρομικού Κέντρου Παρνασσού, όπως αυτή εμφανίζεται στο με αριθμ. 496/15.7.2009 τοπογραφικό διάγραμμα της εταιρείας «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΑΚΙΝΗΤΑ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» (ΕΤΑ Α.Ε.), το οποίο σε φωτοσμίκρυνση δημοσιεύεται με τον παρόντα νόμο (παράρτημα 2), χαρακτηρίζεται ως Τουριστικό Δημόσιο Κτήμα των άρθρων 12α και 12γ του ν.δ. 180/1946, όπως αυτά προστέθηκαν με το άρθρο 2 του α.ν. 827/1948. Η χρήση και διαχείριση της προαναφερόμενης έκτασης παραχωρείται στην εταιρεία με την επωνυμία «ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» (ΕΤΑΔ Α.Ε.). Η διαχείριση της εν λόγω έκτασης, σε περίπτωση παύσης της εκμετάλλευσής της σύμφωνα με την κατά προορισμό

χρήση της, επανέρχεται αυτοδικαίως στην αρμόδια Δασική Υπηρεσία, σύμφωνα με τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας. Επί της παραπάνω εκτάσεως επιτρέπονται, κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων, εργασίες συντήρησης, επισκευής, επέκτασης και εκσυγχρονισμού των εγκαταστάσεων και βελτίωσης έργων υποδομής εξυπηρέτησης των εγκαταστάσεων μετά από την έκδοση των κατά νόμο απαιτούμενων αδειών.

Άρθρο 54

Ρυθμίσεις θεμάτων που αφορούν την Ειδική Γραμματεία Επιθεώρησης Περιβάλλοντος

1. Οι θέσεις προσωπικού που προβλέπονται για τη στελέχωση της Ειδικής Υπηρεσίας Επιθεώρησης και Κατεδάφισης Αυθαιρέτων (ΕΥΕΚΑ), σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 7 του ν. 3818/2010, όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 6 του άρθρου 28 του ν. 4014/2011 (Α' 209), πληρώνονται με μετακίνηση μόνιμων ή με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου υπαλλήλους του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής ή με απόσπαση ή μετάταξη σε κενή θέση και αν δεν υπάρχει κενή θέση με μεταφορά της θέσης που κατέχουν, μόνιμων ή με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου υπαλλήλων του Δημόσιου ή Ν.Π.Δ.Δ. ή ΟΤΑ, χωρίς γνώμη Υπηρεσιακού Συμβουλίου, κατόπιν Απόφασης του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και του οικείου Υπουργού, μετά από πρόταση του Ειδικού Γραμματέα Επιθεώρησης Περιβάλλοντος και Ενέργειας του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Η μισθοδοσία τους καλύπτεται από τον φορέα υποδοχής (Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής).

2. Το προσωπικό των Ειδικών Υπηρεσιών της Ειδικής Γραμματείας Επιθεώρησης Περιβάλλοντος και Ενέργειας (ΕΓΕΠΕ) του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κατανέμεται στους Τομείς Νοτίου και Βορείου Ελλάδας αυτών, με απόφαση του Ειδικού Γραμματέα Επιθεώρησης Περιβάλλοντος και Ενέργειας του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, μετά από εισήγηση του Γενικού Επιθεωρητή της, κατά περίπτωση Ειδικής Υπηρεσίας (Επιθεωρητών Περιβάλλοντος, Κατεδάφισης Αυθαιρέτων, Ενέργειας και Δόμησης).

3. Το προσωπικό που ήδη υπηρετεί με απόσπαση στις Υπηρεσίες της ΕΓΕΠΕ μπορεί να μετατάσσεται στην ΕΥΕΚΑ, μετά από σχετική αίτηση και κατά παρέκκλιση κάθε αντίθετης γενικής ή ειδικής διάταξης.

4. Στην τέταρτη σειρά της παραγράφου 3 του άρθρου 22 του ν. 4014/2011 (Α' 209) διαγράφεται η λέξη «επιθεωρητών».

Άρθρο 55

Τροποποίηση διατάξεων του ν. 4014/2011

1. Στην παρ. 4 του άρθρου 20 του ν. 4014/2011 (Α' 209), μετά το πρώτο εδάφιο προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο: «Ο έλεγχος που ασκούν τα Κ.Ε.Π.Π.Ε. δεν περιορίζεται μόνο στα έργα και δραστηριότητες κατηγορίας Α' ή Β'. Τα Κ.Ε.Π.Π.Ε. είναι αρμόδια για τον έλεγχο της εφαρμογής γενικά της περιβαλλοντικής νομοθεσίας στην περιοχή της χωρικής αρμοδιότητάς τους».

2. Η παρ. 2 του άρθρου 13 του ν. 4014/2011 (Α' 209) αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«2. α. Συνιστάται στην έδρα κάθε Αποκεντρωμένης Διοίκησης εννιάμελές Περιφερειακό Συμβούλιο Περιβαλλο-

ντικής Αδειοδότησης (ΠΕΣΠΑ) στο οποίο συμμετέχουν:

- ο Γενικός Γραμματέας της Αποκεντρωμένης Διοίκησης ως Πρόεδρος,
- ο προϊστάμενος της Γενικής Διεύθυνσης Χωροταξικής και Περιβαλλοντικής Πολιτικής,
- ο προϊστάμενος της οικείας Διεύθυνσης Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού της Αποκεντρωμένης Διοίκησης,
- ο προϊστάμενος της οικείας Διεύθυνσης Υδάτων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης,
- ο προϊστάμενος της οικείας Διεύθυνσης Αγροτικών Υποθέσεων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης,
- ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Συντονισμού και Επιθεώρησης Δασών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης,
- ο προϊστάμενος της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης της οικείας Περιφέρειας,
- ο προϊστάμενος της Γενικής Διεύθυνσης Αναπτυξιακού Προγραμματισμού, Περιβάλλοντος και Υποδομών της οικείας Περιφέρειας,
- εκπρόσωπος του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού που ορίζεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού εντός προθεσμίας 20 ημερών και επιλέγεται από τους προϊσταμένους των Εφορειών Αρχαιοτήτων των περιοχών χωρικής αρμοδιότητας της Αποκεντρωμένης Διοίκησης. Αν η προθεσμία αυτή παρέλθει άπρακτη, το ΠΕΣΠΑ συγκροτείται από τα λοιπά μέλη.

Ως οικεία διεύθυνση θεωρείται η διεύθυνση της Περιφέρειας στην οποία εμπίπτει χωρικά το έργο. Σε περίπτωση που το έργο ή η δραστηριότητα εμπίπτει σε άνω της μίας Περιφέρειας, ως οικεία ορίζεται η Περιφέρεια εντός της οποίας χωροθετείται μεγαλύτερο τμήμα του έργου ή της δραστηριότητας.

β. Αντικείμενο του ΠΕΣΠΑ είναι τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1 υποπαράγραφο γ', μετά από αίτημα του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης, για έργα και δραστηριότητες της υποκατηγορίας Α2.

γ. Το ΠΕΣΠΑ συγκροτείται κατά τα λοιπά με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης, με την οποία ρυθμίζονται όλες οι αναγκαίες λεπτομέρειες που αφορούν στη σύνθεση και λειτουργία του ΠΕΣΠΑ.»

3. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 12 του ν. 4014/2011 (Α' 209) αναδιατυπώνεται ως εξής:

«Με τη δημοσίευση του παρόντος νόμου καταργούνται για έργα και δραστηριότητες κατηγορίας Α και Β αντικαθιστάμενες από την ΑΕΠΟ ή τις ΠΠΔ αντίστοιχα:

α. όλες οι άδειες και εγκρίσεις για τη διαχείριση αποβλήτων, κατά την έννοια της παρ.1 του άρθρου 11 της Ενότητας Β' του παρόντος, που προβλέπονται στην υφιστάμενη νομοθεσία,

β. η έγκριση επέμβασης κατά την έννοια του έκτου κεφαλαίου του ν. 998/1979 (Α' 279), του άρθρου 13 του ν.1734/87 (Α' 189), ως και κάθε άλλης σχετικής διάταξης της δασικής νομοθεσίας, καθώς και

γ. η άδεια διάθεσης λυμάτων ή βιομηχανικών αποβλήτων που προβλέπεται στο άρθρο 14 της κ.υ.α. Ειβ. 221/65 (Β' 138), όπως έχει τροποποιηθεί με το άρθρο 3 της κ.υ.α. Γ1/17831/71 (Β' 986).»

Άρθρο 56

Τροποποίηση – Συμπλήρωση διατάξεων του ν. 2742/1999

1. Μετά το τέταρτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 8

του ν. 2742/1999 (Α' 207), όπως αυτό προσετέθη με την παρ. 1 του άρθρου 9 του ν. 3851/2010 (Α' 85), προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Στις κατευθύνσεις χωρικής οργάνωσης και στα προγραμματικά πλαίσια των εγκεκριμένων Περιφερειακών Πλαισίων Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης (ΠΠΧΣΑΑ) για τη βιώσιμη αξιοποίηση του ενεργειακού δυναμικού των περιφερειών, με προτεραιότητα στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, που προβλέπονται από το τέταρτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 8 του παρόντος νόμου, όπως αυτό προσετέθη με την παρ. 1 του άρθρου 9 του ν. 3851/2010 (Α' 85) και έως την κατά τις διατάξεις του ν. 3199/2003 (Α' 280) έγκριση των υπό εκπόνηση Σχεδίων Διαχείρισης των λεκανών απορροής ποταμών, περιλαμβάνονται σαν ήδη προγραμματισμένα έργα, τα υδροηλεκτρικά έργα που προβλέπονται σε μελέτες για τη διαχείριση των υδάτινων πόρων υδατικών διαμερισμάτων, που είχαν εκπονηθεί πριν από την έγκριση των ΠΠΧΣΑΑ και παραληφθεί από το ΥΒΕΤ – ΥΠΙΑΝ, ακόμη και αν δεν είχε περαιωθεί η διαδικασία εγκρίσεώς τους κατά τις διατάξεις του ν. 1739/1987 (Α' 201).»

2. Τα τρία τελευταία εδάφια της παρ. 3 του άρθρου 9 του ν. 2742/1999, όπως προστέθηκαν με το άρθρο 17 του ν. 3851/2010 (Α' 85), τροποποιούνται ως εξής:

«Διοικητικές άδειες που αφορούν στην περιβαλλοντική αδειοδότηση, στην άδεια παραγωγής, στην εγκατάσταση και στη λειτουργία έργων ΑΠΕ, και ακυρώθηκαν, λόγω αντίθεσής τους με τις χωροταξικές κατευθύνσεις και τις χρήσεις γης σύμφωνα με τη χωροταξική ή πολεοδομική νομοθεσία που ίσχυε κατά το χρόνο έκδοσής τους, επανεξετάζονται αποκλειστικά ως προς τους λόγους αυτούς και επανεκδίδονται υποχρεωτικά εφόσον με τις διατάξεις του παρόντος και τις τροποποιήσεις που εισάγει, η εγκατάσταση και λειτουργία τους είναι πλέον συμβατές με τις εν λόγω κατευθύνσεις και τις χρήσεις γης. Οι ενδιάμεσες εγκρίσεις ή συναινέσεις που αποτελούσαν νόμιμη βάση για την αρχική έκδοσή τους παραμένουν σε ισχύ. Η επανέκδοση των αδειών γίνεται εντός αποκλειστικής προθεσμίας είκοσι (20) ημερών μετά από την αίτηση του ενδιαφερομένου.»

ΕΝΟΤΗΤΑ Δ' **ΤΕΛΙΚΕΣ, ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ** **ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

Άρθρο 57 **Τροποποιήσεις υφιστάμενης** **κανονιστικής νομοθεσίας**

1. Τροποποιούνται τα ακόλουθα:

α) 1. Στην παράγραφο 2β του άρθρου 8 της υπ' αριθ. 50910/2727/2003 κ. υ. α. καταργούνται οι άδειες μεταφόρτωσης, προσωρινής αποθήκευσης και επεξεργασίας.

β) Στην υπ' αριθμ. 29407/3508/2002 κ. υ. α. τροποποιούνται τα άρθρα 9 και 10 και αντικαθίσταται ο όρος «άδεια διάθεσης» με τον όρο «άδεια λειτουργίας». Αρμόδια υπηρεσία για την έκδοση της άδειας λειτουργίας ΧΥΤΑ είναι η Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού της οικείας Περιφέρειας.

γ) 1. Στην υπ' αριθ. 13588/725/2006 κ. υ. α. αντικαθίσταται ο ορισμός του «επικινδύνου αποβλήτου» από τον ορισμό της παραγράφου 2 του άρθρου 11, όπως αυτό συμπληρώνεται και με το άρθρο 13 του παρόντος νόμου. Επίσης καταργούνται οι άδειες μεταφόρτωσης, αποθή-

κευσης και επεξεργασίας, αξιοποίησης και διάθεσης επικινδυνών αποβλήτων. Επίσης η «άδεια διασυνοριακής μεταφοράς» των επικινδυνών αποβλήτων αντικαθίσταται από την φράση «έγγραφη συγκατάθεση στη διασυνοριακή μεταφορά».

γ) 2. Οι διατάξεις, περί «ασφαλιστηρίου συμβολαίου», της περίπτωσης α' της παραγράφου Β.2.3 του άρθρου 7 της υπ' αριθ. 13588/725/28.3.2006, όπως έχει τροποποιηθεί με το εδάφιο γ' της παρ. 1 του άρθρου 3 της κ.υ.α. 8668/28.2.2007 (Β' 287), τροποποιούνται ως εξής:

«α) Ασφαλιστήριο Συμβόλαιο στο οποίο:

- θα προσδιορίζεται ο ασφαλιζόμενος φορέας διαχείρισης,

- θα προσδιορίζονται οι εργασίες διαχείρισης που καλύπτονται,

- θα προσδιορίζονται τα χαρακτηριστικά επικινδυνότητας (κλάση UN, αριθμός H και αντίστοιχη περιγραφή) των προς διαχείριση αποβλήτων,

- θα αναγράφεται ότι η ασφαλιστική κάλυψη αφορά σε ζημιές προς τρίτους και την επαναφορά του περιβάλλοντος στην πρότερη κατάσταση, σε περίπτωση ζημιάς,

- θα αναγράφεται ότι, σε περίπτωση διασυνοριακής μεταφοράς, η ασφαλιστική κάλυψη αφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 6 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006 (π.χ. τα έξοδα μεταφοράς και αξιοποίησης ή διάθεσης, το κόστος αποθήκευσης για 90 ημέρες και τα έξοδα που προκύπτουν, όταν η μεταφορά ή η αξιοποίηση ή η διάθεση, δεν μπορεί να ολοκληρωθεί όπως προβλεπόταν ή είναι παράνομη),

- θα αναγράφεται το ύψος της ασφαλιστικής κάλυψης, το οποίο προσδιορίζεται, κατ' ελάχιστο, ως εξής:

- για εργασίες διάθεσης (D1 έως και D15), ανάκτησης (R1 έως και R13):

α) 1 εκατομμύριο ευρώ ετησίως για τις εγκαταστάσεις που κατατάσσονται στην Α1 κατηγορία σύμφωνα με την κ.υ.α. 15393/2332/5.8.2002 (Β' 1022),

β) 0,5 εκατομμύρια ευρώ για τις εγκαταστάσεις που κατατάσσονται στην Α2 κατηγορία σύμφωνα με την κ.υ.α. 15393/ 2332/5.8.2002,

- για τη διασυνοριακή μεταφορά: 1 εκατομμύριο ευρώ ετησίως,

- για τη συλλογή και μεταφορά: 0,5 εκατομμύρια ευρώ ετησίως,

Αν ο οργανισμός ή η επιχείρηση δραστηριοποιείται σε εργασίες διάθεσης- ανάκτησης, συλλογής και μεταφοράς και διασυνοριακής μεταφοράς, το ύψος της ασφαλιστικής κάλυψης είναι αθροιστικό. Τα παραπάνω ποσά μπορούν να αναπροσαρμόζονται με απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Οικονομικών. Για κάθε επί μέρους εργασία διαχείρισης, ο φορέας διαχείρισης θα προσκομίζει στην αδειοδοτούσα αρχή, βεβαίωση της ασφαλιστικής εταιρίας στην οποία θα βεβαιώνεται ότι η εν λόγω εργασία καλύπτεται από το ασφαλιστήριο συμβόλαιο.

Επί αδυναμίας ασφαλιστικής κάλυψης των προαναφερόμενων εργασιών, ο οργανισμός ή η επιχείρηση προσκομίζει στην αδειοδοτούσα αρχή, τουλάχιστον ισόποση, εγγυητική επιστολή υπέρ του Δημοσίου.

Επί αδυναμίας ασφαλιστικής κάλυψης συγκεκριμένου αποβλήτου, κατά τη συλλογή και μεταφορά (διασυνοριακή ή μη), ο οργανισμός ή η επιχείρηση μπορεί να προσκομίσει στην αδειοδοτούσα αρχή, εγγυητική επιστολή υπέρ του Δημοσίου, ίση με το ένα πέμπτο (1/5) των αντίστοιχων ως άνω ελαχίστων ποσών. Τα ποσά αυτά κατα-

πίπτουν, διατίθενται μέσω του τακτικού προϋπολογισμού του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, αποκλειστικά, για την προστασία και διαχείριση του περιβάλλοντος.

Ειδικότερα ο οργανισμός ή η επιχείρηση που δραστηριοποιείται στα έργα και δραστηριότητες που απαλλάσσονται από την υποχρέωση έκδοσης άδειας διαχείρισης επικίνδυνων αποβλήτων, υποχρεούται να διαθέτει, σε ισχύ, ασφαλιστήριο συμβόλαιο ή ισόποση εγγυητική επιστολή, για τις αντίστοιχες εργασίες διαχείρισης επικίνδυνων αποβλήτων, όπως περιγράφεται στις προηγούμενες παραγράφους, το οποίο, με την προαναφερόμενη βεβαίωση ασφάλισης και κάθε ανανέωση ή τροποποίηση αυτού, θα πρέπει να προσκομίζονται στην αρμόδια αρχή έκδοσης της απόφασης έγκρισης περιβαλλοντικών όρων. Για τον οργανισμό ή την επιχείρηση νέου έργου ή δραστηριότητας που περιλαμβάνει διαχείριση επικίνδυνων αποβλήτων, η έκδοση του ασφαλιστηρίου (ή της εγγυητικής επιστολής) αποτελεί προϋπόθεση για την έναρξη της λειτουργίας.»

γ) 3. Τροποποιείται και αντικαθίσταται το εδάφιο β' της παρ. Γ.1 του άρθρου 7 της κ.υ.α. 13588/725/28.3.2006 (Β' 383), όπως έχει τροποποιηθεί με το εδάφιο ε' της παρ. 1 του άρθρου 3 της κ.υ.α. 8668/28.2.2007 (Β' 287) ως εξής:

«β) Σε περίπτωση εξαγωγών, εισαγωγών, διαμετακόμισης επικίνδυνων αποβλήτων, απαιτείται έγγραφη συγκατάθεση της αρμόδιας Διεύθυνσης του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, με την οποία εγκρίνεται το περιεχόμενο του προβλεπόμενου στον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1013/2006 εγγράφου κοινοποίησης και διατυπώνονται όροι για την εκτέλεση της μεταφοράς.»

γ) 4. Στο εδάφιο β' της παρ. Β.2.3 του άρθρου 7 της κ.υ.α. 13588/725/28.3.2006 (Β' 383), όπως έχει τροποποιηθεί με την παράγραφο δ' του άρθρου 3 της κ.υ.α. 8668/28.2.2007 (Β' 287) (σημείο 5) αντικαθίσταται η αναφορά στην «άδεια διασυνοριακής μεταφοράς» με τον όρο «έγγραφη συγκατάθεση στη διασυνοριακή μεταφορά».

γ) 5. Το άρθρο 14 της κ.υ.α. 13588/725/28.3.2006 (Β' 383) τροποποιείται ως ακολούθως:

Προστίθεται η παράγραφος 6 ως εξής:

«6. Για τη διενέργεια ελέγχων, κατά τη διασυνοριακή μεταφορά αποβλήτων, αρμόδιες υπηρεσίες είναι οι Επιθεωρητές Περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και οι κατά τόπους αρμόδιες Τελωνειακές υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών.»

γ) 6. Το άρθρο 17 της κ.υ.α. 13588/725/28.3.2006 (Β' 383) τροποποιείται ως ακολούθως:

«1. Σε οποιονδήποτε γίνεται υπαίτιος παράβασης των διατάξεων της παρούσας απόφασης με πράξη ή παράλειψη, επιβάλλονται οι ποινικές, αστικές και διοικητικές κυρώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 28, 29 και 30 αντίστοιχα, του ν. 1650/1986, όπως τροποποιήθηκε με το ν. 3010/2003 (Α' 91) και το ν. 4014/2011 (Α' 209). Οι κυρώσεις αυτές επιβάλλονται ανεξάρτητα από τις κυρώσεις που προβλέπονται σε άλλες διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας όπως στο άρθρο 20 του ν. 2939/2001 (Α' 179).

2. Οι προαναφερόμενες κυρώσεις επιβάλλονται και στην περίπτωση παράβασης:

α) των διατάξεων του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/

2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 2006 για τις μεταφορές των αποβλήτων,

β) των διατάξεων του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1102/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Οκτωβρίου 2008 για την απαγόρευση των εξαγωγών μεταλλικού υδραργύρου και ορισμένων ενώσεων και μειγμάτων υδραργύρου και για την ασφαλή αποθήκευση του μεταλλικού υδραργύρου (ΕΕ L 304/14.11.2008/σελ. 75)».

δ) Τροποποιείται η πρώτη παράγραφος του άρθρου 1 της υπ' αριθ. 3009634/1937/20.2.2007 (Β' 774) κοινής απόφασης υφυπουργών ως εξής:

«Το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Γενική Διεύθυνση Προγραμματισμού και Έργων, το Τμήμα Διεθνών Δραστηριοτήτων και ΕΟΚ, ορίζεται ως αρμόδιος φορέας, ο οποίος συντονίζει τα συναρμόδια Υπουργεία και φορείς του δημόσιου τομέα, κατά λόγον αρμοδιότητας.»

Τα λοιπά ισχύουν ως έχουν.

ε) 1. Τροποποιείται η παράγραφος 1 του άρθρου 14 της κ.υ.α. 22912/1117/1.6.2005 (Β' 759) ως εξής:

«1. Η Διεύθυνση Ελέγχου Ατμοσφαιρικής Ρύπανσης και Θορύβου της Γενικής Διεύθυνσης Περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής συντάσσει έκθεση, με τη διαδικασία του άρθρου 5 της Οδηγίας 91/692/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 23ης Δεκεμβρίου 1991 για την τυποποίηση και τον εξορθολογισμό των εκθέσεων που αφορούν την εφαρμογή ορισμένων Οδηγιών για το περιβάλλον (ΕΕ L 377/48/31.12.1991), σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας απόφασης. Η έκθεση αυτή αποστέλλεται στην Επιτροπή Ε.Κ.. Η πρώτη έκθεση θα συμμορφώνεται με τις περιόδους που προβλέπονται στο άρθρο 17 της Οδηγίας 94/67/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1994 για την αποτέφρωση των επικίνδυνων αποβλήτων (ΕΕ L 365/34/31.12.1994)».

Τα έργα και οι δραστηριότητες που ρυθμίζονται από τις παραγράφους 1 και 3 του παρόντος άρθρου, υποχρεούνται να συμμορφωθούν με τις προαναφερόμενες διατάξεις εντός τριετίας από την έναρξη ισχύος του παρόντος.

3. Οι οργανισμοί ή οι επιχειρήσεις που παράγουν ή εξοχευάζονται ζωικά υποπροϊόντα υπόκεινται στην αδειοδότηση κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 41 του παρόντος νόμου. Η διαχείριση των ζωικών υποπροϊόντων διέπεται από τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1069/2009 περί υγειονομικών κανόνων για ζωικά υποπροϊόντα και παράγωγα προϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο, και αρμόδιες για την εφαρμογή αυτών είναι οι κτηνιατρικές υπηρεσίες των Περιφερειών. Τα μεταποιημένα-αδρανοποιημένα ζωικά υποπροϊόντα θεωρούνται μη επικίνδυνα απόβλητα και η διαχείριση αυτών διέπεται από τον παρόντα νόμο.

4.α) Όπου στο ισχύον θεσμικό πλαίσιο αναφέρεται ο όρος «απορρίμματα» αντικαθίσταται με τον όρο «απόβλητα».

β) Όπου στο ισχύον θεσμικό πλαίσιο αναφέρεται ο όρος «αξιοποίηση» αντικαθίσταται με τον όρο «ανάκτηση».

γ) Όπου στο ισχύον θεσμικό πλαίσιο αναφέρεται ο όρος «απόβλητα λιπαντικών ελαίων» αντικαθίσταται με τον όρο «απόβλητα έλαια».

5. Στο άρθρο 10 της κ.υ.α. Η.Π.50910/2727/2003 (Β'

1909) προστίθεται παράγραφος 3 ως ακολούθως:

«3. Προκειμένου να παύσει άμεσα η λειτουργία χώρων ανεξέλεγκτης διάθεσης απορριμμάτων, που εξακολουθούν να λειτουργούν μετά την πάροδο της προθεσμίας της προηγούμενης παραγράφου, σε Διαχειριστικές Ενότητες Περιφερειών στις οποίες δεν υπάρχει εν λειτουργία ΧΥΤΑ προβλεπόμενος από τον αντίστοιχο Περιφερειακό Σχεδιασμό Διαχείρισης Αποβλήτων (ΠΕ.Σ.Δ.Α.), ούτε εν λειτουργία χώρος αποθήκευσης κατά την παράγραφο η' του άρθρου 2 της υπ. αριθ. 29407/3508/2002 κ.υ.α. (Β' 1572), μπορεί να καθορίζεται για χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει την τριετία, με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, ο τρόπος διαχείρισης των αποβλήτων (ΑΣΑ) των δήμων της αντίστοιχης διαχειριστικής ενότητας, κατά παρέκκλιση των υφιστάμενων και εγκεκριμένων ΠΕ.Σ.Δ.Α. λαμβάνοντας υπόψη την αρχή της εγγύτητας και της φέρουσας ικανότητας των εν λειτουργία εγκαταστάσεων διαχείρισης ΑΣΑ.»

6. Σε όλα τα ισχύοντα νομοθετήματα, με τα οποία ρυθμίζονται Ζώνες Οικιστικού Ελέγχου (ΖΟΕ) σε περιοχές της χώρας και στα οποία δεν έχει προβλεφθεί η κατασκευή και λειτουργία των παρακάτω υποδομών, οι διατάξεις τους που αφορούν στις επιτρεπόμενες χρήσεις γης, συμπληρώνονται ως εξής:

«Κτίρια και εγκαταστάσεις παραγωγής ενέργειας, επεξεργασίας νερού, συμπεριλαμβανομένης της αφαλάτωσης (μετά από πλήρη διαχειριστική μελέτη και ειδικότερα ολοκληρωμένο σύστημα αφαλάτωσης νερού και απαιτούμενης ενέργειας), εγκαταστάσεις επεξεργασίας αστικών λυμάτων, καθώς και εγκαταστάσεις διαχείρισης αποβλήτων, όπως Χώροι Υγειονομικής Ταφής (ΧΥΤ), Σταθμοί Μεταφόρτωσης Απορριμμάτων (ΣΜΑ), Κέντρα Διαλογής Ανακυκλώσιμων Υλικών (ΚΔΑΥ), εγκαταστάσεις ανάκτησης και προετοιμασίας για ανάκτηση κ.λπ., σύμφωνα με τα ισχύοντα και σε εφαρμογή του Περιφερειακού Σχεδιασμού Διαχείρισης Αποβλήτων (Π.Ε.Σ.Δ.Α.) (βάση κριτηρίων απόστασης από οικιστικές, ευαίσθητες οικολογικά, αρχαιολογικές περιοχές και τυχόν άλλες με ιδιαίτερο καθεστώς, υποβάθρου περατών στρωμάτων, υδροφόρου ορίζοντα, υπογείων και επιφανειακών γειτνιαζόντων νερών) μπορούν να χωροθετούνται, ύστερα από τη διαδικασία περιβαλλοντικής αδειοδότησης που προβλέπεται στο ν. 1650/1986, όπως τροποποιήθηκε με το ν. 3010/2003 (Α' 91) και το ν. 4014/2011 (Α' 209), καθώς και σύμφωνα με τα ισχύοντα για την περιοχή χωροταξικά πλαίσια.»

7. Η παράγραφος 29 της Ενότητας ΣΤ' «Εργων - Χωροταξίας - Περιβάλλοντος» του ΙΙ μέρους του άρθρου 186 του ν. 3852/2010 (Α' 87), όπως έχει τροποποιηθεί με το ν. 4014/2011 (Α' 209) αντικαθίσταται ως εξής:

«29. Η έγκριση και ο έλεγχος της πορείας υλοποίησης του περιφερειακού σχεδιασμού διαχείρισης των αποβλήτων (Π.Ε.Σ.Δ.Α.), στο πλαίσιο του αντίστοιχου εθνικού σχεδιασμού διαχείρισης των αποβλήτων.»

Άρθρο 58 Μεταβατικές διατάξεις

1. Η πρώτη τριετής έκθεση προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την εφαρμογή της οδηγίας 2008/98/ΕΚ και του παρόντος νόμου υποβάλλεται μέχρι τις 12 Δεκεμβρίου 2014.

2. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής εκπονεί μέχρι τις 12 Δεκεμβρίου 2013, προγράμματα πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων.

3. Μέχρι την έκδοση των, κατ' εξουσιοδότηση του παρόντος νόμου, κανονιστικών πράξεων, εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι ήδη υφιστάμενες.

Άρθρο 59 Καταργούμενες διατάξεις

Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου καταργούνται:

1. Η παρ. 1 του άρθρου 12 του ν. 1650/1986 (Α' 160).

2. Η υ.δ. Ε1β/221/1965 απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών και Υγιεινής «Περί διαθέσεως λυμάτων και βιομηχανικών αποβλήτων» και οι μεταγενέστερες υγειονομικές διατάξεις τροποποίησής της, καθόσον αφορά τα απόβλητα που περιλαμβάνονται στον Ευρωπαϊκό Κατάλογο Αποβλήτων (ΕΚΑ), που καταρτίστηκε με την απόφαση 2000/532/ΕΚ (ΕΕ L 204/37/21.7.1998), όπως έχει τροποποιηθεί με τις αποφάσεις 2001/118/ΕΚ (ΕΕ L 47/1/16.2.2001), 2001/119/ΕΚ (ΕΕ L47/32/16.2.2001) και 2001/573/ΕΚ (ΕΕ L 203/18/28.7.2001) της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, (Β' 138).

3. Η υ.α. Ε1β/301/1964) περί συλλογής, αποκομιδής και διαθέσεως απορριμμάτων, (Β' 63).

4. Η κ.υ.α. 49541/1424/1986 «Στερεά Απόβλητα σε συμμόρφωση με την Οδηγία 75/442/ΕΟΚ», (Β' 444).

5. Η άδεια διαχείρισης μη επικίνδυνων αποβλήτων κατά την έννοια του άρθρου 8 της κ.υ.α. 50910/ 2727/ 22.12.2003 (Β' 1909), καθώς και η άδεια διαχείρισης επικίνδυνων αποβλήτων κατά την έννοια του άρθρου 7 της κ.υ.α. 13588/725/28.3.2006 (Β' 383).

6. Η άδεια προσωρινής αποθήκευσης ιατρικών αποβλήτων κατά την έννοια του άρθρου 10 της κ.υ.α. 37591/ 2031/2003 (Β' 1419).

7. Κάθε γενική ή ειδική διάταξη, η οποία είναι αντίθετη προς τις ρυθμίσεις του παρόντος.

Άρθρο 60 Παραρτήματα

1. Προσαρτώνται και αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του παρόντος νόμου τα παραρτήματα Α' και Β' που αντιστοιχούν στην Ενότητα Α' και τα παραρτήματα Ι, ΙΙ, ΙΙΙ και ΙV που αντιστοιχούν στην Ενότητα Β' του νόμου.

2. Τα ανωτέρω παραρτήματα τροποποιούνται με κοινή απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και του κατά περίπτωση συναρμόδιου Υπουργού σύμφωνα με τα εκάστοτε ισχύοντα στο κοινοτικό δίκαιο.

3. Προσαρτάται, επίσης, στο παρόν το παράρτημα 1 και το παράρτημα 2 που αναφέρονται, αντιστοίχως, στην παράγραφο 6 α' του άρθρου 51 και στην παράγραφο 4 του άρθρου 53 της Ενότητας Γ' του παρόντος.

Άρθρο 61 Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του νόμου αυτού, υπό την επιφύλαξη των άρθρων 49 παράγραφος 3 και 52 παράγραφος 6, αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ ΕΝΟΤΗΤΑΣ Α΄ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

Κατάλογος της εθνικής νομοθεσίας, που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με κοινοτικές Οδηγίες, και των Κανονισμών (ΕΚ), που εκδόθηκαν δυνάμει της Συνθήκης Ε.Κ., η παράβαση των οποίων –όπως εκάστοτε ισχύουν– συνιστά παράνομη συμπεριφορά σύμφωνα με την περίπτωση (αα) της παραγράφου α΄ του άρθρου 2

Ο κατάλογος των παρακάτω εθνικών νομοθετημάτων, που εκδόθηκαν σε συμμόρφωση με αντίστοιχες κοινοτικές Οδηγίες και των Κανονισμών (ΕΚ), που εκδόθηκαν δυνάμει της Συνθήκης Ε.Κ., ακολουθεί τη σειρά του καταλόγου των αντίστοιχων κοινοτικών νομοθετημάτων (οδηγιών και Κανονισμών) που απαριθμούνται στο παράρτημα Α΄ της Οδηγίας 2008/99/ΕΚ.

Περιεχόμενο καταλόγου:

- Η 12651/1984 κοινή υπουργική απόφαση «Συμμόρφωση προς τις διατάξεις της οδηγίας 70/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων...«για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών - μελών σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν κατά της ρύπανσης του αέρα από τις εκπομπές των οχημάτων με κινητήρα», όπως τροποποιήθηκε από τις Οδηγίες 74/290/ΕΟΚ, 77/102/ΕΟΚ, 78/655/ΕΟΚ και 83/35/ΕΟΚ» (Β΄ 679)

- Η 13736/1985 κοινή υπουργική απόφαση «Προσαρμογή της νομοθεσίας στις διατάξεις της 72/306/ΕΟΚ Οδηγίας του Συμβουλίου, της 2ας Αυγούστου 1972, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών - μελών που αφορούν τα μέτρα κατά των εκπομπών μολυνόντων αερίων που προκαλούνται από τις εκπομπές των πετρελαιοκινητήρων που προορίζονται για την προώθηση οχημάτων» (Β΄ 304).

- Το π.δ. 82/2004 «Αντικατάσταση της υπ. αριθμ. 98012/2001/1996 κ.υ.α. «Καθορισμός μέτρων και όρων για τη διαχείριση των χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων» (Β΄ 40).«Μέτρα, όροι και πρόγραμμα για την εναλλακτική διαχείριση των Αποβλήτων Λιπαντικών Ελαίων.» (Α΄ 64) που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με τις οδηγίες 75/439/ΕΟΚ και 87/101/ΕΟΚ «περί διαθέσεως των χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων».

- Το π.δ. 445/1983 «Περιορισμοί θέσης σε κυκλοφορία και χρήσης μερικών επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων σε συμμόρφωση με τις Οδηγίες 76/769/ΕΟΚ και 79/663/ΕΟΚ» (Α΄ 166).

- Η 259987/1984 κοινή υπουργική απόφαση «Προϋποθέσεις έγκρισης τύπου και κυκλοφορίας διαξονικών γεωργικών ή δασικών ελκυστήρων κατά ΕΟΚ» (Β΄ 377) που εκδόθηκε σε συμμόρφωση προς τις διατάξεις της Οδηγίας 77/537/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1977.

- Η 92477/1987 κοινή υπουργική απόφαση «Απαγόρευση της θέσης σε κυκλοφορία και της χρησιμοποιήσεως των φυτοφαρμακευτικών προϊόντων που περιέχουν ορισμένες δραστικές ουσίες» (Β΄ 436), όπως τροποποιήθηκε με την υπ. αριθ. 60902/1988 κοινή υπουργική απόφαση (Β΄ 8) που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την Οδηγία 87/181/ΕΟΚ.

- Η 37338/1807/2010 κοινή υπουργική απόφαση «Καθορισμός μέτρων και διαδικασιών για τη διατήρηση της άγριας орνιθοπανίδας και των οικοτόπων/ενδιαιτημάτων της, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 79/409/ΕΟΚ, «Περί διατηρήσεως των άγριων πτηνών»,

του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 2ας Απριλίου 1979, όπως κωδικοποιήθηκε με την Οδηγία 2009/147/ΕΚ» (Β΄ 1495).

- Οι ακόλουθες κανονιστικές ρυθμίσεις:

α) η 144/1987 Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου «Προστασία υδάτινου περιβάλλοντος από τη ρύπανση που προκαλείται από επικίνδυνες ουσίες που εκχέονται στο υδάτινο περιβάλλον» (Α΄ 197) και

β) η 18186/271/1988 κοινή υπουργική απόφαση «Μέτρα και περιορισμοί για την προστασία του υδάτινου περιβάλλοντος από απορρίψεις υδραργύρου από το βιομηχανικό τομέα της ηλεκτρολύσεως των χλωριούχων αλάτων αλκαλίων, καδμίου, υδραργύρου σε τομείς άλλους εκτός του τομέα της ηλεκτρολύσεως των χλωριούχων αλάτων των αλκαλίων και εξαχλωροκυκλοεξανίου» (Β΄ 126),

που εκδόθηκαν σε συμμόρφωση με τις Οδηγίες 82/176/ΕΟΚ «περί των οριακών τιμών και των ποιοτικών στόχων για τις απορρίψεις υδραργύρου από το βιομηχανικό τομέα της ηλεκτρολύσεως των χλωριούχων αλάτων αλκαλίων», 83/513/ΕΟΚ «για τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απορρίψεις καδμίου», 84/156/ΕΟΚ «για τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους όσον αφορά τις απορρίψεις υδραργύρου σε τομείς άλλους εκτός του τομέα της ηλεκτρολύσεως των χλωριούχων αλάτων των αλκαλίων» και 84/491/ΕΟΚ «σχετικά με τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απορρίψεις εξαχλωροκυκλοεξανίου».

- Η 80568/4225/1991 κοινή υπουργική απόφαση «Μέθοδοι, όροι και περιορισμοί για τη χρησιμοποίηση στη γεωργία της ιλύος από επεξεργασία αστικών λυμάτων» (Β΄ 641) που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την οδηγία 86/278/ΕΟΚ «σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος και ιδίως του εδάφους κατά τη χρησιμοποίηση της ιλύος καθαρισμού λυμάτων στη γεωργία».

- Η 73/1990 Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου «Καθορισμός των οριακών και κατευθυντήριων τιμών ποιότητας των νερών από απορρίψεις ορισμένων επικίνδυνων ουσιών» (Α΄ 90) και την 55648/2210/1991 κοινή υπουργική απόφαση «Μέτρα και περιορισμοί για την προστασία του υδάτινου περιβάλλοντος και ειδικότερα καθορισμός οριακών τιμών ορισμένων επικίνδυνων ουσιών στα υγρά απόβλητα» (Β΄ 323) που εκδόθηκαν σε συμμόρφωση με την Οδηγία 86/280/ΕΟΚ «σχετικά με τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απορρίψεις ορισμένων επικίνδυνων ουσιών που υπάγονται στον κατάλογο Ι του παραρτήματος της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ».

- Η 2/2001 Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου «Καθορισμός των οριακών και κατευθυντήριων τιμών ποιότητας των νερών από απορρίψεις ορισμένων επικίνδυνων ουσιών που υπάγονται στο κατάλογο ΙΙ της Οδηγίας 76/464/ΕΟΚ» (Α΄ 15) και την 4859/726/2001 κοινή υπουργική απόφαση «Μέτρα και περιορισμοί για την προστασία του υδάτινου περιβάλλοντος και ειδικότερα καθορισμός οριακών τιμών ορισμένων επικίνδυνων ουσιών που υπάγονται στο κατάλογο ΙΙ της Οδηγίας 76/464/ΕΟΚ» (Β΄ 253), που εκδόθηκαν σε συμμόρφωση με την οδηγία 76/464/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκαν με την υπ. αριθ. 50388/2704/2003 κοινή υπουργική απόφαση (Β΄ 1866).

- Η 8243/1113/1991 κοινή υπουργική απόφαση «Καθορισμός μέτρων και μεθόδων για την πρόληψη και μείωση της ρύπανσης του περιβάλλοντος από εκπομπές αμιάντου» (Β΄ 138) που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την Οδηγία 87/217/ΕΟΚ «σχετικά με την πρόληψη και τη μείω-

ση της ρύπανσης του περιβάλλοντος από τον αμίαντο».

- Η 11642/1943/2002 κοινή υπουργική απόφαση «Καθορισμός μέτρων και όρων για την περιορισμένη χρήση γενετικώς τροποποιημένων μικροοργανισμών (ΓΤΜ)» (Β' 831) που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την Οδηγία 90/219/ΕΟΚ «για την περιορισμένη χρήση γενετικώς τροποποιημένων μικροοργανισμών» όπως τροποποιήθηκε με την Οδηγία 98/81/ΕΚ.

- Η 5673/400/1997 κοινή υπουργική απόφαση «Μέτρα και όροι για την επεξεργασία αστικών λυμάτων» που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την Οδηγία 91/271/ΕΟΚ «για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων».

- Το π.δ. 115/1997 «Εγκριση, διάθεση στην αγορά και έλεγχος φυτοπροστατευτικών προϊόντων, σε συμμόρφωση με την Οδηγία 91/414/ΕΟΚ «σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων» (Α' 104).

- Η 16190/1335/1997 κοινή υπουργική απόφαση «Μέτρα και όροι για την προστασία των νερών από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης» (Β' 519), καθώς και τις διατάξεις της υπ. αριθμ. 19652/1906/1999 κοινής υπουργικής απόφασης «Προσδιορισμός των νερών που υφίστανται νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης-Κατάλογος ευπρόσβλητων ζωνών σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 αντίστοιχα του άρθρου 4 της 16190/1335/1997 κοινής υπουργικής απόφασης» (Β' 1575), όπως ισχύει, που εκδόθηκαν σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 91/676/ΕΟΚ «για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης».

- Η 13588/2006 κοινή υπουργική απόφαση «Μέτρα όροι και περιορισμοί για τη διαχείριση επικινδύνων αποβλήτων σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ «για τα επικίνδυνα απόβλητα» του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 1991. Αντικατάσταση της 19396/1546/1997 ΚΥΑ «Μέτρα και όροι για τη διαχείριση επικινδύνων αποβλήτων» (Β' 604)» (Β' 383).

- Η 33318/3028/1998 κοινή υπουργική απόφαση «Καθορισμός μέτρων και διαδικασιών για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων (ενδιαιτημάτων), καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας» (Β' 1289), όπως τροποποιήθηκε με την 14849/853/08 κοινή υπουργική απόφαση (Β' 645), οι οποίες εκδόθηκαν σε συμμόρφωση με την Οδηγία 92/43/ΕΟΚ «για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας».

- Η 48417/1997 κοινή υπουργική απόφαση «Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας προς την Οδηγία 94/25/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 1994, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων οι οποίες αφορούν τα σκάφη αναψυχής» (Β' 111) όπως τροποποιήθηκε με την 4113.183/2004 κοινή υπουργική απόφαση (Β' 1613) που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την οδηγία 2003/44/ΕΚ.

- Ο ν. 2939/2001 «Συσκευασίες και εναλλακτική διαχείριση των συσκευασιών και άλλων προϊόντων- Ίδρυση Εθνικού Οργανισμού Εναλλακτικής Διαχείρισης Συσκευασιών και Άλλων Προϊόντων (Ε.Ο.Ε.Δ.Σ.Α.Π.) και άλλες διατάξεις» (Α' 179) που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την Οδηγία 94/62/ΕΚ «για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας» και τροποποιήθηκε με το ν. 3854/2010 (Α' 94).

- Η 10245/713/1997 κοινή υπουργική απόφαση «Μέτρα και όροι για τον έλεγχο των εκπομπών οργανικών ουσιών (VOC) που προέρχονται από αποθήκευση βενζίνης και τη διάθεσή της από τις τερματικές εγκαταστάσεις

στους σταθμούς διανομής καυσίμων» (Β' 311), που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την Οδηγία 94/63/ΕΚ «για τον έλεγχο των εκπομπών πτητικών οργανικών ουσιών (VOC) που προέρχονται από την αποθήκευση βενζίνης και τη διάθεσή της από τις τερματικές εγκαταστάσεις στους σταθμούς διανομής καυσίμων».

- Η Φ.4.2/73358/5309/2002 κοινή υπουργική απόφαση «Τροποποίηση και συμπλήρωση της Φ4.2/18960/1446/2001 κοινής υπουργικής απόφασης για την εναρμόνιση με την Οδηγία 2000/62/ΕΚ» (Β' 240), που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την Οδηγία 96/49/ΕΚ «σχετικά με τις σιδηροδρομικές μεταφορές επικινδύνων εμπορευμάτων».

- Η 7589/731/2000 κοινή υπουργική απόφαση «Μέτρα και όροι για την διαχείριση των πολυχλωροδιφαινυλίων και των πολυχλωροτριφαινυλίων (PCB/PCT)» (Β' 514), που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την Οδηγία 96/59/ΕΚ «για τη διάθεση των πολυχλωροδιφαινυλίων και των πολυχλωροτριφαινυλίων (PCB/PCT)».

- Η 3277/209/2000 κοινή υπουργική απόφαση «Καθορισμός γενικών αρχών και αρμόδιων υπηρεσιών για την εκτίμηση και τη διαχείριση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος» (Β' 180), που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την οδηγία 96/62/ΕΚ «για την εκτίμηση και τη διαχείριση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος».

- Η 12044/613/2007 κοινή υπουργική απόφαση «Καθορισμός μέτρων και όρων για την αντιμετώπιση κινδύνων από ατυχήματα μεγάλης έκτασης σε εγκαταστάσεις ή μονάδες, λόγω της ύπαρξης επικινδύνων ουσιών, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 2003/105/ΕΚ «για τροποποίηση της οδηγίας 96/82/ΕΚ του Συμβουλίου για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες» του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 2003. Αντικατάσταση της 5697/590/2000 ΚΥΑ (Β' 405)» (Β' 376) που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την Οδηγία 96/82/ΕΚ, όπως αντικαταστάθηκε με την Οδηγία 2003/105/ΕΚ «για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες».

- Η Δ13ε/9321/1998 κοινή υπουργική απόφαση «Μέτρα κατά της εκπομπής αερίων και σωματιδιακών ρύπων προερχόμενων από κινητήρες εσωτερικής καύσης που τοποθετούνται σε μη οδικά κινητά μηχανήματα» (Β' 1218), που εκδόθηκε σε συμμόρφωση προς τις διατάξεις της Οδηγίας 97/68/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1997.

- Ο Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 338/97 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 1996, για την προστασία των ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας με τον έλεγχο του εμπορίου τους.

- Το π.δ. 205/2001 «Εγκριση, διάθεση στην αγορά και έλεγχος βιοκτόνων προϊόντων, σε συμμόρφωση με την Οδηγία 98/8/ΕΚ «για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά» (Α' 160).

- Η 291/2003/2004 κοινή υπουργική απόφαση «Εναρμόνιση της Ελληνικής Νομοθεσίας προς την Οδηγία 98/70/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Οκτωβρίου 1998 όσον αφορά την ποιότητα των καυσίμων βενζίνης και ντίζελ» (Β' 332), όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει.

- Η Υ2/2600/2001 κοινή υπουργική απόφαση «Ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης» (Β' 892) που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την Οδηγία 98/83/ΕΚ «σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης».

σης».

- Η 11641/1942/2002 κοινή υπουργική απόφαση «Μέτρα και όροι για τον περιορισμό των εκπομπών πτητικών οργανικών ενώσεων (ΠΟΕ) που οφείλονται στη χρήση οργανικών διαλυτών σε ορισμένες δραστηριότητες και εγκαταστάσεις» (Β' 832) που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την οδηγία 1999/13/ΕΚ «για τον περιορισμό των εκπομπών πτητικών οργανικών ενώσεων που οφείλονται στη χρήση οργανικών διαλυτών σε ορισμένες δραστηριότητες και εγκαταστάσεις».

- Η 34/2002 Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου «Οριακές και κατευθυντήριες τιμές ποιότητας της ατμόσφαιρας σε διοξείδιο του θείου, διοξείδιο του αζώτου και οξειδίων του αζώτου, σωματιδίων και μολύβδου» (Α' 125), που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την Οδηγία 1999/30/ΕΚ «σχετικά με τις οριακές τιμές διοξειδίου του θείου, διοξειδίου του αζώτου και οξειδίων του αζώτου, σωματιδίων και μολύβδου, στον αέρα του περιβάλλοντος».

- Η 29407/3508/2002 κοινή υπουργική απόφαση «Μέτρα και όροι για την υγιεινολογική ταφή των αποβλήτων» (Β' 1572), που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την Οδηγία 1999/31/ΕΚ «περί υγιεινολογικής ταφής των αποβλήτων».

- Η 340/2001 Κοινή Υπουργική Απόφαση «Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας προς την Οδηγία 1999/32/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, σχετικά με τη μείωση της περιεκτικότητας ορισμένων υγρών καυσίμων σε θείο και για την τροποποίηση της Οδηγίας 93/12/ΕΟΚ» (Β' 222).

- Το π.δ. 116/2004 «Μέτρα, όροι και πρόγραμμα για την εναλλακτική διαχείριση των οχημάτων στο τέλος του κύκλου ζωής τους, των χρησιμοποιημένων ανταλλακτικών τους και των απενεργοποιημένων καταλυτικών μετατροπών σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 2000/53/ΕΚ «για τα οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους» του Συμβουλίου της 18ης Σεπτεμβρίου 2000.» (Α' 81).

- Ο ν. 3199/2003 «Προστασία και διαχείριση των υδάτων – εναρμόνιση με την οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000» (Α' 280) και το π.δ. υπ. αριθ. 51/2007 «Καθορισμός μέτρων και διαδικασιών για την ολοκληρωμένη προστασία και διαχείριση των υδάτων σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων» (Α' 54).

- Η 9238/332/2004 κοινή υπουργική απόφαση «Οριακές και κατευθυντήριες τιμές ποιότητας της ατμόσφαιρας σε βενζόλιο και μονοξειδίο του άνθρακα» (Β' 405) που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την Οδηγία 2000/69/ΕΚ «για οριακές τιμές βενζολίου και μονοξειδίου του άνθρακα στον αέρα του περιβάλλοντος».

- Η 22912/1117/2005 κοινή υπουργική απόφαση «Μέτρα και όροι για την πρόληψη και τον περιορισμό της ρύπανσης του περιβάλλοντος από την αποτέφρωση των αποβλήτων» (Β' 759) που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την Οδηγία 2000/76/ΕΚ «για την αποτέφρωση των αποβλήτων».

- Ο Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2037/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, για τις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος.

- Η 38639/2017/2005 κοινή υπουργική απόφαση «Καθορισμός μέτρων και όρων για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικά τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον

σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 2001/18 «για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον και την κατάργηση της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ» του Συμβουλίου της 12ης Μαρτίου 2001 των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων» (Β' 1334).

- Η 29457/1511/2005 κοινή υπουργική απόφαση «Καθορισμός μέτρων και όρων για τον περιορισμό των εκπομπών στην ατμόσφαιρα ορισμένων ρύπων που προέρχονται από μεγάλες εγκαταστάσεις καύσης, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 2001/80/ΕΚ «για τον περιορισμό των εκπομπών στην ατμόσφαιρα ορισμένων ρύπων από μεγάλες εγκαταστάσεις», του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2001» (Β' 992).

- Η 38638/2016/2005 κοινή υπουργική απόφαση «Οριακές και κατευθυντήριες τιμές για τις συγκεντρώσεις όζοντος στον ατμοσφαιρικό αέρα, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 2002/3/ΕΚ «σχετικά με το όζον στον ατμοσφαιρικό αέρα» του Συμβουλίου της 12ης Φεβρουαρίου 2002 των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.» (Β' 1334).

- Το π.δ. 117/2004 «Μέτρα, όροι και πρόγραμμα για την εναλλακτική διαχείριση των αποβλήτων ειδών ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις των Οδηγιών 2002/95 «σχετικά με τον περιορισμό της χρήσης ορισμένων επικίνδυνων ουσιών σε είδη ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού» και 2002/96 «σχετικά με τα απόβλητα ειδών ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού» του Συμβουλίου της 27ης Ιανουαρίου 2003» (Α' 82), όπως τροποποιήθηκε με το π.δ. 15/2006 (Α' 12).

- Η 22306/1075/2007 κοινή υπουργική απόφαση «Καθορισμός τιμών-στόχων και ορίων εκτίμησης των συγκεντρώσεων του αρσενικού, του καδμίου, του υδραργύρου, του νικελίου και των πολυκυκλικών αρωματικών υδρογονανθράκων στον ατμοσφαιρικό αέρα, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της οδηγίας 2004/107/ΕΚ «σχετικά με το αρσενικό, το κάδμιο, τον υδράργυρο, το νικέλιο και τους πολυκυκλικούς αρωματικούς υδρογονάνθρακες στον ατμοσφαιρικό αέρα» του Συμβουλίου της 15ης Δεκεμβρίου 2004 των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων» (Β' 920).

- Ο Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 648/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, σχετικά με τα απορρυπαντικά.

- Ο Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 850/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τους έμμοιους οργανικούς ρύπους και την τροποποίηση της Οδηγίας 79/117/ΕΟΚ.

- Η 37353/2375/2007 κοινή υπουργική απόφαση «Προσαρμογή της Ελληνικής νομοθεσίας προς τις διατάξεις της Οδηγίας 2005/553/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 28ης Σεπτεμβρίου 2005 «περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών - μελών σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν κατά των εκπομπών αερίων και σωματιδιακών ρύπων από τους κινητήρες ανάφλεξης με συμπίεση που χρησιμοποιούνται σε οχήματα, καθώς και κατά των εκπομπών αερίων ρύπων από κινητήρες επιβαλλόμενης ανάφλεξης που τροφοδοτούνται με φυσικό αέριο ή υγραέριο και χρησιμοποιούνται σε οχήματα», καθώς και των Οδηγιών 2005/78/ΕΚ της Επιτροπής της 14ης Νοεμβρίου 2005 που τροποποιεί τα παραρτήματα I, II, III, IV και VI της Οδηγίας 2005/55/ΕΚ και 2006/51/ΕΚ της 6ης Ιουνίου 2006 που τροποποιεί το Παράρτημα I της Οδηγίας 2005/55/ΕΚ και το παράρτημα IV της Οδηγίας 2005/78/ΕΚ» (Β' 543).

- Η 8600/416/2009 κοινή υπουργική απόφαση «Ποιότητα και μέτρα διαχείρισης των υδάτων κολύμβησης, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της οδηγίας 2006/7/ΕΚ «σχετικά με την διαχείριση της ποιότητας των υδάτων κολύμβησης και την κατάργηση της Οδηγίας 76/160/ΕΟΚ», (Β' 356).

- Η 50910/2727/2003 Κοινή Υπουργική Απόφαση «Μέτρα και Όροι για τη Διαχείριση Στερεών Αποβλήτων. Εθνικός και Περιφερειακός Σχεδιασμός Διαχείρισης» (Β' 1909), που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την Οδηγία 75/442/ΕΟΚ, όπως ισχύει με την κωδικοποιημένη έκδοσή της, την Οδηγία 2006/12/ΕΚ «περί των στερεών αποβλήτων».

- Η 39624/2209/2009 κοινή υπουργική απόφαση «Μέτρα, όροι και περιορισμοί για τη διαχείριση των αποβλήτων της εξορυκτικής βιομηχανίας, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 2006/21/ΕΚ της 15ης Μαρτίου 2006 «σχετικά με τη διαχείριση των αποβλήτων της εξορυκτικής βιομηχανίας και την τροποποίηση της Οδηγίας 2004/35/ΕΚ» (Β' 2076).

- Η 41535/2678/2006 κοινή υπουργική απόφαση «Προσαρμογή της Ελληνικής νομοθεσίας προς τις διατάξεις της Οδηγίας 2006/40/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 2006, για τις εκπομπές των συστημάτων κλιματισμού των μηχανοκίνητων οχημάτων και για την τροποποίηση της Οδηγίας 70/156/ΕΟΚ» (Β' 724).

- Η 41624/2057/2010 κοινή υπουργική απόφαση «Μέτρα, όροι και πρόγραμμα για την εναλλακτική διαχείριση των αποβλήτων ηλεκτρικών στηλών και συσσωρευτών σε συμμόρφωση με τις διατάξεις των Οδηγιών 2006/66/ΕΚ «σχετικά με τις ηλεκτρικές στήλες και τους συσσωρευτές και τα απόβλητα ηλεκτρικών στηλών και συσσωρευτών και με την κατάργηση της Οδηγίας 91/157/ΕΟΚ» και 2008/103/ΕΚ «για την τροποποίηση της οδηγίας 2006/66/ΕΚ σχετικά με τις ηλεκτρικές στήλες και τους συσσωρευτές και τα απόβλητα ηλεκτρικών στηλών και συσσωρευτών, όσον αφορά την τοποθέτηση ηλεκτρικών στηλών και συσσωρευτών στην αγορά», του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου» (Β' 1625).

- Η 39626/2208/2009 κοινή υπουργική απόφαση «Καθορισμός μέτρων για την προστασία των υπόγειων νερών από την ρύπανση και την υποβάθμιση, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 2006/118/ΕΚ «σχετικά με την προστασία των υπόγειων υδάτων από την ρύπανση και την υποβάθμιση» (Β' 2075).

- Ο Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 842/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 2006, για ορισμένα φθοριούχα αέρια θερμοκηπίου.

- Ο Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για τις μεταφορές αποβλήτων.

- Ο Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 715/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2007, που αφορά την έγκριση τύπου μηχανοκίνητων οχημάτων όσον αφορά εκπομπές από ελαφρά επιβατηγά και εμπορικά οχήματα (ευρώ 5 και ευρώ 6) και σχετικά με την πρόσβαση σε πληροφορίες επισκευής και συντήρησης οχημάτων.

- Ο Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1418/2007 της Επιτροπής, της 29ης Νοεμβρίου 2007, σχετικά με την εξαγωγή για αξιοποίηση ορισμένων αποβλήτων που περιέχονται στο

παράρτημα ΙΙΙ ή ΙΙΙΑ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου προς ορισμένες χώρες στις οποίες δεν εφαρμόζεται η απόφαση του ΟΟΣΑ για τον έλεγχο των διασυνοριακών διακινήσεων αποβλήτων.

-Οι ακόλουθες κοινές υπουργικές αποφάσεις:

α) Η 15393/2332/2002 κοινή υπουργική απόφαση «Κατάταξη δημοσίων και ιδιωτικών έργων και δραστηριοτήτων σε κατηγορίες σύμφωνα με το άρθρο 3 του ν. 1650/86, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 του ν. 3010/2002 ...» (Β' 1022).

β) Η 11014/703/104/2003 κοινή υπουργική απόφαση «Διαδικασία Προκαταρκτικής Περιβαλλοντικής Εκτίμησης και Αξιολόγησης (Π.Π.Ε.Α.) και Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (Ε.Π.Ο.) σύμφωνα με το άρθρο 4 του ν. 1650/1986, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 2 του ν. 3010/2002 ...» (Β' 332),

γ) Η 37111/2021/2003 κοινή υπουργική απόφαση «Καθορισμός τρόπου ενημέρωσης και συμμετοχής του κοινού κατά την διαδικασία έγκρισης περιβαλλοντικών όρων των έργων και δραστηριοτήτων σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 5 του ν. 1650/86, όπως αντικαταστάθηκε με τις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 3 του ν. 3010/2002» (Β' 1391), που εκδόθηκαν σε συμμόρφωση με τις Οδηγίες 96/61/ΕΟΚ και 85/337/ΕΟΚ, όπως κωδικοποιήθηκαν με την Οδηγία 2008/1/ΕΚ «σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης».

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

Κατάλογος της εθνικής νομοθεσίας, που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με κοινοτικές οδηγίες, οι οποίες εκδόθηκαν δυνάμει της συνθήκης Ευρατόμ, η παράβαση της οποίας –όπως εκάστοτε ισχύει– συνιστά παράνομη συμπεριφορά σύμφωνα με την περίπτωση (αβ) της παραγράφου α' του άρθρου 2

Ο κατάλογος των παρακάτω εθνικών νομοθετημάτων που εκδόθηκαν σε συμμόρφωση με αντίστοιχες κοινοτικές Οδηγίες, ακολουθεί τη σειρά του καταλόγου των αντίστοιχων κοινοτικών Οδηγιών που απαριθμούνται στο παράρτημα Β' της Οδηγίας 2008/99/ΕΚ.

Περιεχόμενο καταλόγου:

- Η 1014(ΦΟΡ) 94/2001 κοινή υπουργική απόφαση «Έγκριση Κανονισμών Ακτινοπροστασίας» (Β' 216), που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την Οδηγία 96/29/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 13ης Μαΐου 1996, για τον καθορισμό των βασικών κανόνων ασφάλειας για την προστασία της υγείας των εργαζομένων και του πληθυσμού από τους κινδύνους που προκύπτουν από ιονίζουσες ακτινοβολίες (ΕΕ L 159/1996)

- Η 10828/ΕΦΑ(1897)/2006 κοινή υπουργική απόφαση «Έλεγχος των κλειστών πηγών υψηλής ραδιενέργειας και των έκθετων πηγών» (Β' 859), που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την οδηγία 2003/122/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2003(ΕΕ L 346/2003).

Το π.δ. 83/2010 « Προσαρμογή της Ελληνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 2006/117/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2006, σχετικά με την επιτήρηση και τον έλεγχο των αποστολών ραδιενεργών αποβλήτων και αναλωμένου πυρηνικού καυσίμου» (Α' 147).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ ΕΝΟΤΗΤΑΣ Β΄

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι
ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΔΙΑΘΕΣΗΣ

- D1 Εναπόθεση εντός ή επί του εδάφους (π.χ. χώρος υγειονομικής ταφής, κ.λπ.)
- D2 Επεξεργασία σε χερσαίο χώρο (π.χ. βιοαποδόμηση υγρών αποβλήτων ή απόρριψη ιλύος στο έδαφος κ.λπ.)
- D3 Έγχυση σε βάθος (π.χ. έγχυση αντλήσιμων αποβλήτων σε φρέατα, σε θόλους άλατος ή σε φυσικά γεωλογικά ρήγματα κ.λπ.)
- D4 Τελμάτωση (π.χ. έκχυση υγρών αποβλήτων ή ιλύων σε φρέατα, μικρές λίμνες ή λεκάνες κ.λπ.)
- D5 Ειδικά διευθετημένοι χώροι υγειονομικής ταφής (π.χ. τοποθέτηση σε χωριστές στεγανές κυψελοειδείς κατασκευές, επικαλυμμένες και στεγανοποιημένες τόσο μεταξύ τους όσο και σε σχέση με το περιβάλλον κ.λπ.)
- D6 Απόρριψη σε υδάτινο σώμα εκτός από θάλασσα/ωκεανό
- D7 Απόρριψη σε θάλασσα/ωκεανό συμπεριλαμβανομένης της ταφής στο θαλάσσιο βυθό
- D8 Βιολογική επεξεργασία που δεν προσδιορίζεται σε άλλο σημείο του παρόντος Παραρτήματος, από την οποία προκύπτουν τελικές ενώσεις ή μίγματα που διατίθενται με κάποια από τις εργασίες D 1 ως D 12
- D9 Φυσικοχημική επεξεργασία που δεν προσδιορίζεται σε άλλο σημείο του παρόντος Παραρτήματος, από την οποία προκύπτουν ενώσεις ή μίγματα που διατίθενται με κάποια από τις εργασίες D 1 ως D 12 (π.χ. εξάτμιση, ξήρανση, αποτέφρωση κ.λπ.)
- D10 Αποτέφρωση στην ξηρά
- D11 Αποτέφρωση στη θάλασσα (*)
- D12 Μόνιμη αποθήκευση (π.χ. τοποθέτηση κιβωτίων σε ορυχείο κ.λπ.)
- D13 Ανάδευση ή ανάμιξη πριν από την υποβολή σε κάποια από τις εργασίες D 1 ως D 12 (**)
- D14 Ανασυσκευασία πριν από την υποβολή σε κάποια από τις εργασίες D 1 ως D 13
- D15 Αποθήκευση εν αναμονή υποβολής σε μια από τις εργασίες D 1 ως D 14 (εκτός από προσωρινή αποθήκευση, εν αναμονή συλλογής, στον τόπο παραγωγής των αποβλήτων) (***)

(*) Η δραστηριότητα αυτή απαγορεύεται από την κοινοτική νομοθεσία και τις διεθνείς συμβάσεις.

(**) Εάν δεν υπάρχει άλλος κατάλληλος κωδικός D, στο σημείο αυτό μπορούν να περιλαμβάνονται προκαταρκτικές εργασίες πριν από τη διάθεση, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται η προεπεξεργασία, όπως, μεταξύ άλλων, η διαλογή, η σύνθλιψη, η συμπαγοποίηση, η κοκκοποίηση, η αποξήρανση, το ξέφτισμα, η επανασυσκευασία ή ο διαχωρισμός πριν από την υποβολή σε οιαδήποτε από τις εργασίες D1 έως D12.

(***) Ως προσωρινή αποθήκευση νοείται η προκαταρκτική αποθήκευση σύμφωνα με το άρθρο 3, σημείο 10.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΑΝΑΚΤΗΣΗΣ

- R1 Χρήση κυρίως ως καύσιμο ή ως άλλο μέσο παραγωγής ενέργειας (*)
- R2 Ανάκτηση/αποκατάσταση διαλυτών
- R3 Ανακύκλωση/ανάκτηση οργανικών ουσιών που δεν χρησιμοποιούνται ως διαλύτες (συμπεριλαμβανομένης της κομποστοποίησης και άλλων διαδικασιών βιολογικού μετασχηματισμού) (**)
- R4 Ανακύκλωση/ανάκτηση μετάλλων και μεταλλικών ενώσεων
- R5 Ανακύκλωση/ανάκτηση άλλων ανόργανων υλικών (***)
- R6 Αναγέννηση οξέων ή βάσεων
- R7 Ανάκτηση προϊόντων που χρησιμεύουν για τη δέσμευση των ρύπων
- R8 Ανάκτηση προϊόντων από καταλύτες
- R9 Επαναδιύλιση πετρελαίου ή άλλου είδους επαναχρησιμοποίηση
- R10 Επεξεργασία σε χερσαίο χώρο από την οποία προκύπτει όφελος για τη γεωργία ή οικολογικές βελτιώσεις
- R11 Χρήση αποβλήτων που προκύπτουν από τις εργασίες R1 ως R10
- R12 Ανταλλαγή αποβλήτων για να υποβληθούν σε κάποια από τις εργασίες R1 ως R11 (****)
- R13 Αποθήκευση αποβλήτων εν αναμονή υποβολής σε κάποια από τις εργασίες R1 ως R12 (εκτός από προσωρινή αποθήκευση, εν αναμονή συλλογής, στον τόπο παραγωγής των αποβλήτων) (*****)

(*) Περιλαμβάνει εγκαταστάσεις αποτέφρωσης που προορίζονται για την επεξεργασία στερεών αστικών αποβλήτων μόνον εφόσον η ενεργειακή τους απόδοση ισούται ή υπερβαίνει:

- 0,60 για εγκαταστάσεις που λειτουργούν και επιτρέπονται σύμφωνα με την ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία πριν από την 1η Ιανουαρίου 2009,
- το 0,65 για εγκαταστάσεις που επιτρέπονται μετά την 31η Δεκεμβρίου 2008,

και υπολογίζεται σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο: $\text{Ενεργειακή Απόδοση} = \frac{E_p - (E_f - E_i)}{0,97 \times (E_w - E_f)}$, όπου

E_p είναι η ενέργεια που παράγεται ετησίως υπό μορφή θερμότητας ή ηλεκτρισμού. Υπολογίζεται πολλαπλασιάζοντας την ενέργεια υπό μορφή ηλεκτρισμού με 2,6 και τη θερμότητα που παράγεται για εμπορική χρήση με 1,1 (GJ/έτος).

E_f είναι η ενέργεια με την οποία τροφοδοτείται ετησίως το σύστημα από καύσιμα που συμβάλλουν στην παραγωγή ατμού (GJ/έτος).

E_w είναι η ετήσια ενέργεια που περιέχεται στα κατεργασμένα απόβλητα και υπολογίζεται με χρήση της καθαρής θερμογόνου αξίας των αποβλήτων (GJ/έτος).

E_i είναι η ετήσια ενέργεια που εισάγεται εκτός από την E_w και την E_f (GJ/έτος).

0,97 είναι ένας συντελεστής που αντιπροσωπεύει τις ενεργειακές απώλειες λόγω τέφρας πυθμένα και ακτινοβολίας.

Ο τύπος αυτός εφαρμόζεται σύμφωνα με το έγγραφο αναφοράς σχετικά με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές στον τομέα της αποτέφρωσης αποβλήτων.

(**) Περιλαμβάνει την αεριοποίηση και την πυρόλυση που χρησιμοποιούν τα συστατικά ως χημικές ουσίες.

(***) Περιλαμβάνει τον καθαρισμό του εδάφους που οδηγεί σε ανάκτηση εδάφους και την ανακύκλωση ανόργανων οικοδομικών υλικών.

(****) Εάν δεν υπάρχει άλλος κατάλληλος κωδικός R, μπορεί να περιλαμβάνει προκαταρκτικές εργασίες πριν από την ανάκτηση, συμπεριλαμβανομένης της προεπεξεργασίας, όπως, μεταξύ άλλων, την αποσυναρμολόγηση, τη διαλογή, τη σύνθλιψη, τη συμπαγοποίηση, την κοκκοποίηση, την αποξήρανση, το ξέφτισμα, την ανασυσκευασία, το διαχωρισμό, την ανάδευση ή την ανάμειξη πριν από την προώθησή τους για οιαδήποτε από τις εργασίες R1 έως R11.

(*****) Ως προσωρινή αποθήκευση νοείται η προκαταρκτική αποθήκευση σύμφωνα με το άρθρο 3, σημείο 10.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III
ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΠΟΥ ΤΑ ΚΑΘΙΣΤΟΥΝ
ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ

- H1 «Εκρηκτικό»: ουσίες και παρασκευάσματα που μπορούν να εκραγούν όταν έλθουν σε επαφή με φλόγα ή που είναι περισσότερο ευαίσθητες στις κρούσεις και τις τριβές από το δινιτροβενζόλιο.
- H2 «Οξειδωτικό»: ουσίες και παρασκευάσματα τα οποία, όταν έλθουν σε επαφή με άλλες ουσίες, ιδίως εύφλεκτες ουσίες, παρουσιάζουν ισχυρή εξώθερμο αντίδραση.
- H3-A «Πολύ εύφλεκτο»:
- ουσίες και παρασκευάσματα σε υγρή κατάσταση, των οποίων το σημείο ανάφλεξης είναι κατώτερο των 21 °C
- (συμπεριλαμβανομένων εξαιρετικά εύφλεκτων υγρών), ή
- ουσίες και παρασκευάσματα που μπορεί να θερμανθούν και τελικά να αναφλεγούν στον αέρα σε κανονική
- θερμοκρασία χωρίς έξωθεν παροχή ενέργειας, ή
- ουσίες και παρασκευάσματα σε στερεά κατάσταση, που μπορούν να αναφλεγούν εύκολα μετά από σύντομη
- επίδραση πηγής ανάφλεξης και που εξακολουθούν να φλέγονται ή να καίγονται μετά την απόσυρση της πηγής
- ανάφλεξης, ή
- ουσίες και παρασκευάσματα σε αέρια κατάσταση που αναφλέγονται στον αέρα υπό συνήθη πίεση, ή
- ουσίες και παρασκευάσματα που, όταν έλθουν σε επαφή με το νερό ή με υγρό αέρα, παράγουν εξαιρετικά
- αναφλέξιμα αέρια σε επικίνδυνες ποσότητες.
- H3-B «Εύφλεκτο»: υγρές ουσίες και παρασκευάσματα των οποίων το σημείο ανάφλεξης είναι τουλάχιστον 21 °C και δεν υπερβαίνει τους 55 °C.
- H4 «Ερεθιστικό»: ουσίες και παρασκευάσματα μη διαβρωτικά που ερχόμενα σε άμεση επαφή παρατεταμένη ή επαναλαμβανόμενη με το δέρμα ή τους βλεννογόνους δύνανται να προκαλέσουν φλεγμονή.
- H5 «Επιβλαβές»: ουσίες και παρασκευάσματα των οποίων η εισπνοή, κατάποση ή εισχώρηση στο δέρμα είναι δυνατόν να συνεπάγεται περιορισμένους κινδύνους.
- H6 «Τοξικό»: ουσίες και παρασκευάσματα (περιλαμβανομένων πολύ τοξικών ουσιών και παρασκευασμάτων) των οποίων η εισπνοή, κατάποση ή εισχώρηση στο δέρμα είναι δυνατόν να συνεπάγεται σοβαρούς κινδύνους για την υγεία, παροδικού ή χρόνιου χαρακτήρα, ή ακόμη και το θάνατο.
- H7 «Καρκινογόνο»: ουσίες ή παρασκευάσματα οι οποίες, με εισπνοή, κατάποση ή εισχώρηση στο δέρμα μπορούν να προκαλέσουν καρκίνο ή να αυξήσουν τη συχνότητά του.
- H8 «Διαβρωτικό»: ουσίες και παρασκευάσματα

οι οποίες, όταν έλθουν σε επαφή με ζωντανούς ιστούς, μπορούν να τους καταστρέψουν.

- H9 «Μολυσματικό»: ουσίες και παρασκευάσματα που περιέχουν ανθεκτικούς μικροοργανισμούς ή τις τοξίνες τους, οι οποίοι είναι γνωστό ή υπάρχουν σοβαροί λόγοι να πιστευτεί ότι προκαλούν ασθένειες στον άνθρωπο ή σε άλλους ζώντες οργανισμούς.
- H10 «Τοξικό για την αναπαραγωγή»: ουσίες ή παρασκευάσματα των οποίων η εισπνοή, κατάποση ή εισχώρηση στο δέρμα, μπορεί να προκαλέσει μη κληρονομικές συγγενείς δυσμορφίες ή να αυξήσει τη συχνότητα εμφάνισής τους.
- H11 «Μεταλλαξογόνο»: ουσίες ή παρασκευάσματα των οποίων η εισπνοή, κατάποση ή εισχώρηση στο δέρμα, μπορεί να προκαλέσει κληρονομικά γενετικά ελαττώματα ή να αυξήσει τη συχνότητα εμφάνισής τους.
- H12 Απόβλητα που εκλύουν τοξικό ή πολύ τοξικό αέριο, όταν έλθουν σε επαφή με το νερό, τον αέρα ή με ένα οξύ.
- H13(*) «Ευαίσθητοποιητικό»: ουσίες και παρασκευάσματα τα οποία διά της εισπνοής, κατάποσης ή απορρόφησης μέσω του δέρματος, μπορούν να προκαλέσουν αντίδραση του οργανισμού (υπερευαίσθητοποίηση) τέτοια ώστε, με περαιτέρω έκθεση σε αυτή την ουσία ή το παρασκεύασμα, να προκαλούνται χαρακτηριστικές επιβλαβείς αντιδράσεις.
- H14 «Οικοτοξικό»: απόβλητα που παρουσιάζουν ή είναι δυνατόν να παρουσιάσουν άμεσο ή μελλοντικό κίνδυνο για έναν ή περισσότερους τομείς του περιβάλλοντος.
- H15 Απόβλητα ικανά μετά από διάθεση, να δημιουργήσουν, με οποιοδήποτε μέσο, άλλη ουσία, π.χ. προϊόν έκπλυσης, το οποίο έχει ένα από τα χαρακτηριστικά που αναφέρονται ανωτέρω.

Σημειώσεις

1. Οι χαρακτηρισμοί «τοξικό» (και «πολύ τοξικό»), «επιβλαβές», «διαβρωτικό», «ερεθιστικό», «καρκινογόνο», «τοξικό για την αναπαραγωγή», «μεταλλαξογόνο» και «οικοτοξικό» αποδίδονται σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζονται στο Παράρτημα VI της Οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1967, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν στην ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικίνδυνων ουσιών (1).

2. Ανάλογα με την περίπτωση, εφαρμόζονται οι οριακές τιμές που αναφέρονται στα Παραρτήματα II και III της Οδηγίας 99/45/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαΐου 1999, και διοικητικών διατάξεων των κρατών - μελών που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικίνδυνων παρασκευασμάτων (2).

Μέθοδοι δοκιμών

Πρέπει να χρησιμοποιούνται οι μέθοδοι που περιγράφονται στο Παράρτημα V της Οδηγίας 67/548/ΕΟΚ και σε άλλα συναφή σημειώματα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Τυποποίησης (CEN).

(χ) Εφόσον υπάρχουν μέθοδοι δοκιμής.

(1) ΕΕ 196 της 16.8.1967, σ. 1.

(2) ΕΕL 200 της 30.7.1995, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV
ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΜΕΤΡΩΝ ΠΡΟΛΗΨΗΣ
ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

Μέτρα που μπορεί να επηρεάσουν τις προϋποθέσεις-πλαίσια σχετικά με την παραγωγή αποβλήτων:

1. Χρήση μέτρων σχεδιασμού ή άλλα οικονομικά μέσα που προάγουν την αποτελεσματική χρήση των πόρων.

2. Προαγωγή της έρευνας και ανάπτυξης στον τομέα της επίτευξης καθαρότερων προϊόντων και τεχνολογιών που παράγουν λιγότερα απόβλητα, καθώς και διανομή και χρήση των αποτελεσμάτων της εν λόγω έρευνας και ανάπτυξης.

3. Ανάπτυξη αποτελεσματικών και χρήσιμων δεικτών για τις περιβαλλοντικές πιέσεις που συνδέονται με την παραγωγή αποβλήτων με στόχο τη συμβολή στην πρόληψη παραγωγής αποβλήτων σε όλα τα επίπεδα, από τις συγκρίσεις προϊόντων σε κοινοτικό επίπεδο μέχρι δράσεις που αναλαμβάνονται με πρωτοβουλίες των τοπικών αρχών και μέτρα σε εθνικό επίπεδο.

Μέτρα που μπορεί να επηρεάσουν τις φάσεις σχεδιασμού, παραγωγής και διανομής:

4. Προαγωγή του οικολογικού σχεδιασμού (συστηματική ενσωμάτωση περιβαλλοντικών μελημάτων στο σχεδιασμό προϊόντων με στόχο τη βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων του προϊόντος καθ' όλο τον κύκλο της ζωής του).

5. Παροχή πληροφοριών για τεχνικές πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων προκειμένου να διευκολυνθεί η εφαρμογή των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών από τη βιομηχανία.

6. Οργάνωση της εκπαίδευσης των αρμόδιων αρχών όσον αφορά την εισαγωγή των απαιτήσεων πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων στις άδειες που εκδίδονται δυνάμει της παρούσας Οδηγίας και της Οδηγίας 96/61/ΕΚ.

7. Ένταξη μέτρων πρόληψης της παραγωγής αποβλήτων σε εγκαταστάσεις που δεν υπάγονται στην Οδηγία 96/61/ΕΚ. Ανάλογα με την περίπτωση, στα μέτρα αυτά μπορεί να περιλαμβάνονται και αξιολογήσεις ή σχέδια πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων.

8. Προσφυγή σε εκστρατείες ευαισθητοποίησης ή παροχή στήριξης στις επιχειρήσεις με οικονομικά, συμβουλευτικά ή άλλα μέσα. Τα μέτρα αυτά μπορεί να είναι ιδιαίτερα αποτελεσματικά στις περιπτώσεις που αφορούν

μικρομεσαίες επιχειρήσεις και λειτουργούν μέσω καθιερωμένων δικτύων επιχειρήσεων.

9. Προσφυγή σε εθελοντικές συμφωνίες, επιτροπές καταναλωτών/παραγωγών ή τομεακές διαπραγματεύσεις έτσι ώστε οι σχετικές επιχειρήσεις ή βιομηχανικοί κλάδοι να καταρτίσουν τα δικά τους σχέδια ή στόχους πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων ή να διορθώσουν τα προϊόντα ή τις συσκευασίες που παράγουν απόβλητα.

10. Προαγωγή αξιόπιστων συστημάτων περιβαλλοντικής διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένου του EMAS και του ISO 14001.

Μέτρα που μπορεί να επηρεάσουν τις φάσεις κατανάλωσης και χρήσης:

11. Οικονομικά μέσα, όπως κίνητρα για καθαρές προμήθειες ή καθιέρωση υποχρεωτικής πληρωμής από τους καταναλωτές για συγκεκριμένα αντικείμενα ή στοιχεία συσκευασίας που θα μπορούσαν αλλιώς να διατίθενται δωρεάν.

12. Προσφυγή σε εκστρατείες ευαισθητοποίησης και παροχής πληροφοριών που απευθύνονται στο ευρύ κοινό ή σε ειδικές ομάδες καταναλωτών.

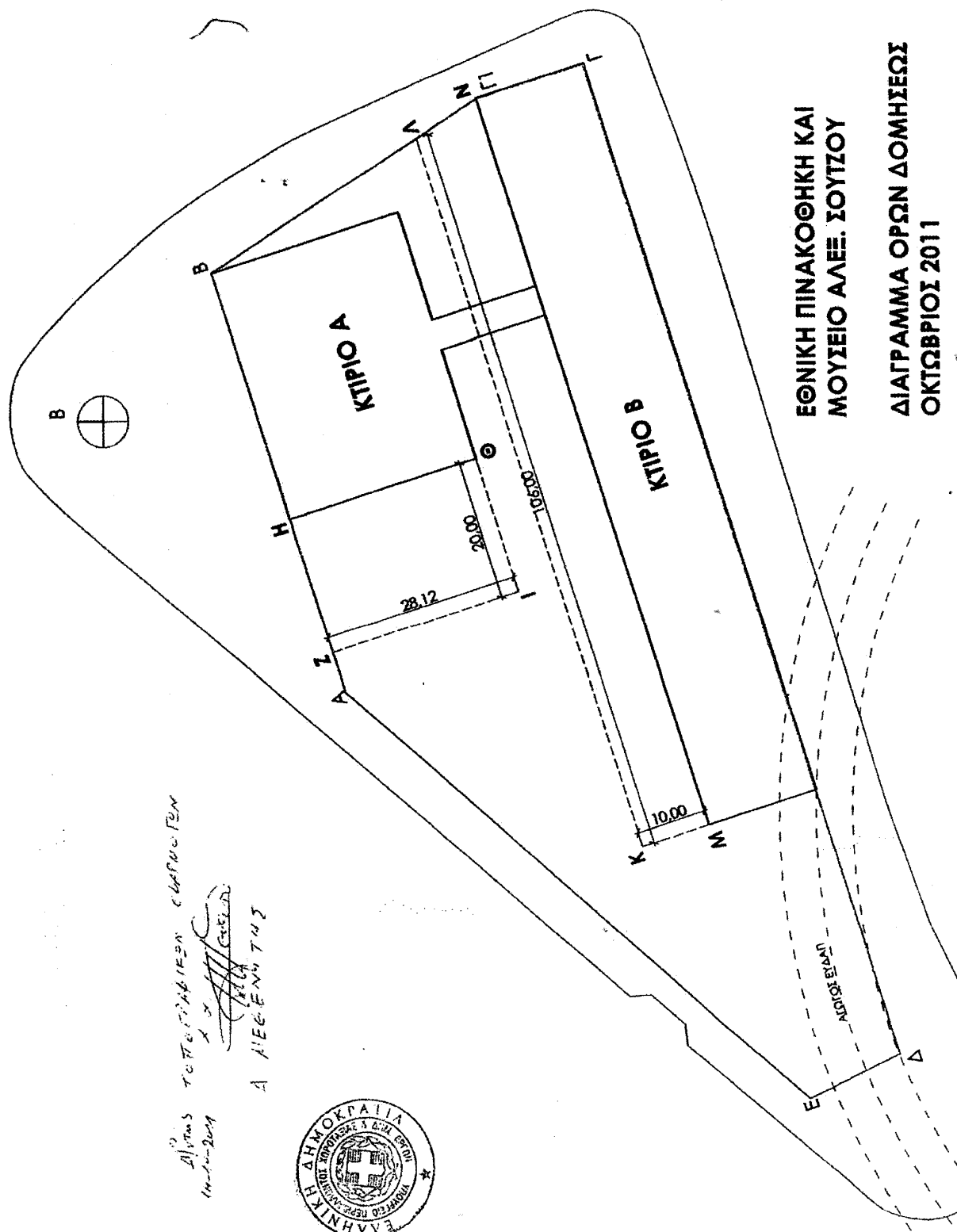
13. Προαγωγή αξιόπιστων οικολογικών σημάτων.

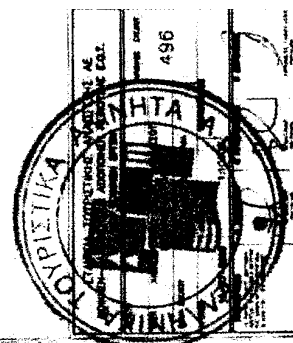
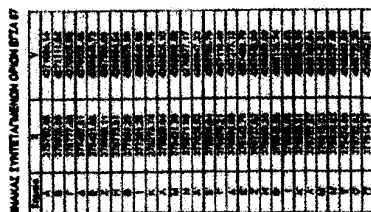
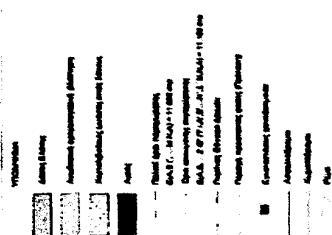
14. Συμφωνίες με τη βιομηχανία, όπως η χρήση επιτροπών προϊόντων όπως εκείνες που συγκροτούνται στο πλαίσιο των Ολοκληρωμένων Πολιτικών Προϊόντων ή με λιανοπωλητές, για τη διάθεση πληροφοριών σχετικά με την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων και με προϊόντα που έχουν λιγότερες επιπτώσεις στο περιβάλλον.

15. Στο πλαίσιο δημόσιων και εταιρικών προμηθειών, ενσωμάτωση των περιβαλλοντικών κριτηρίων και των κριτηρίων πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων σε δημοπρασίες και συμβάσεις, σύμφωνα με το Εγχειρίδιο για Περιβαλλοντικές Δημόσιες Προμήθειες που δημοσίευσε η Επιτροπή στις 29 Οκτωβρίου 2004.

16. Προαγωγή της επαναχρησιμοποίησης ή/και επιδιόρθωσης κατάλληλων απορριφθέντων προϊόντων ή των συστατικών στοιχείων τους, ιδίως μέσω της χρήσης εκπαιδευτικών ή οικονομικών μέτρων, μέτρων εφοδιαστικής ή άλλων μέτρων, όπως η παροχή στήριξης σε διαπιστευμένα δίκτυα επισκευής και επαναχρησιμοποίησης ή στη σύστασή τους, ιδίως σε πυκνοκατοικημένες περιοχές.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ ΕΝΟΤΗΤΑΣ Γ'
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1

Αθήνα, 12 Ιανουαρίου 2012

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ
ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ
ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ
ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Δ. Ρέππας

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ευάγ. Βενιζέλος

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ,
ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

Γ. Παπακωνσταντίνου

ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ
ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Κ. Σκανδαλίδης

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Μ. Παπαϊωάννου

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Α. Γιαννίτσας

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ,
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Μ. Χρυσοχοϊδης

ΥΠΟΔΟΜΩΝ,
ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ

Μ. Βορίδης

ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Α. Λοβέρδος

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ
ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Π. Γερουλάνος

Αριθμ. 12/1/2012

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής «Ποινική προστασία του περιβάλλοντος-Εναρμόνιση με την Οδηγία 2008/99/ΕΚ-Πλαίσιο παραγωγής και διαχείρισης αποβλήτων-Εναρμόνιση με την Οδηγία 2008/98/ΕΚ-Ρύθμιση θεμάτων Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής»

Α. Με τις διατάξεις του υπόψη νομοσχεδίου: α) εναρμονίζεται το εθνικό δίκαιο προς τις διατάξεις των ανωτέρω Κοινοτικών Οδηγιών (2008/99/ΕΚ και 2008/98/ΕΚ) σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος μέσω του ποινικού δικαίου και τον καθορισμό πλαισίου παραγωγής και διαχείρισης αποβλήτων, αντίστοιχα, β) προσδιορίζονται τα εθνικά μέτρα εφαρμογής των εν λόγω Κοινοτικών Οδηγιών και γ) ρυθμίζονται λοιπά θέματα του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Ειδικότερα:

Μεταφέρονται, στο εσωτερικό δίκαιο, οι ανωτέρω Κοινοτικές Οδηγίες (2008/99/ΕΚ και 2008/98/ΕΚ) και θεσπίζονται: i) αποτρεπτικές, αποτελεσματικές και αναλογικές ποινικές κυρώσεις, στις περιπτώσεις ρύπανσης ή υποβάθμισης του περιβάλλοντος, προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματική ποινική προστασία του και ii) μέτρα για την προστασία του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας ελαχιστοποιώντας τις αρνητικές επιπτώσεις της παραγωγής και της διαχείρισης των αποβλήτων και βελτιώνοντας την αποδοτικότητα της χρήσης των πόρων.

(άρθρο 1)

Ι. ΕΝΟΤΗΤΑ Α΄

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Καθορίζεται η έννοια των όρων, που αναφέρονται στις επιμέρους διατάξεις της Οδηγίας 2008/99/ΕΚ, για την εφαρμογή του υπό ψήφιση νόμου.

(άρθρο 2)

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Προσδιορίζονται τα εθνικά μέτρα, που λαμβάνονται κατ' εφαρμογή των διατάξεων της Κοινοτικής Οδηγίας 2008/99/ΕΚ. Ειδικότερα:

1. Προσδιορίζονται τα αδικήματα, από κάθε παράνομη συμπεριφορά, που ασκείται από πρόθεση ή οφείλεται σε αμέλεια, με αποτέλεσμα την πρόκληση θανάτου ή σοβαρής βλάβης σε πρόσωπα ή στο περιβάλλον και για τα οποία επιβάλλονται συγκεκριμένες ποινικές κυρώσεις.

(άρθρο 3)

2.α. Θεσπίζεται η ευθύνη των νομικών προσώπων για την διάπραξη των προαναφερόμενων περιβαλλοντικών αδικημάτων, εφόσον αυτά διαπράττονται προς όφελός τους από οποιοδήποτε πρόσωπο που κατέχει ιθύνουσα θέση εντός του νομικού προσώπου και ενεργεί ατομικά ή ως μέλος οργάνου αυτού, καθώς και από πρόσωπο που τελεί υπό την εξουσία του.

- Παράλληλα, δεν αποκλείεται η ποινική δίωξη κατά φυσικών προσώπων, που είναι δράστες, ηθικοί αυτουργοί ή συνεργοί στα εν λόγω αδικήματα.

β. Προβλέπεται η επιβολή κυρώσεων κατά νομικών προσώπων, (διοικητικές για τα ίδια τα νομικά πρόσωπα και ποινικές για τα πρόσωπα που ενεργούν εκ μέρους αυτών), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα.

(άρθρα 4 και 5)

3. Διευρύνεται το πεδίο εφαρμογής των ρυθμίσεων του υπό ψήφιση νόμου, που εφαρμόζεται και επί των παραβάσεων που προβλέπονται από την κείμενη σχετική νομοθεσία (ν.1650/1986, 3199/2003, 2939/2001, 3937/20011, 4014/2011) και τις κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση αυτής.

(άρθρο 6)

4. Τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 28, του ν.1650/1986, όπως ισχύει και επαναπροσδιορίζονται, επί το αυστηρότερον, οι ποινικές κυρώσεις, με τις οποίες τιμωρούνται τα σχετικά, με τη ρύπανση ή την υποβάθμιση του περιβάλλοντος, εγκλήματα. Ειδικότερα:

α. Όποιος ασκεί δραστηριότητα ή επιχείρηση, χωρίς την απαιτούμενη άδεια ή έγκριση και υποβαθμίζει το περιβάλλον, τιμωρείται και με χρηματική ποινή από 1.000 έως 60.000 ευρώ (πέραν της φυλάκισης έως δύο έτη, που ήδη προβλέπεται).

β. Όποιος προκαλεί ρύπανση ή υποβαθμίζει το περιβάλλον με πράξη ή παράλειψη που αντιβαίνει στις ισχύουσες διατάξεις, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή από 3.000 έως 60.000 ευρώ.

- Σε περιπτώσεις αμέλειας ή εάν οι αρνητικές επιπτώσεις της ρύπανσης είναι περιορισμένες, επιβάλλονται μειωμένες ποινές (φυλάκιση μέχρι ένα έτος ή / και χρηματική ποινή).

γ. Προβλέπεται η σύνδεση του εγκλήματος της ρύπανσης ή της υποβάθμισης του περιβάλλοντος με την επιδίωξη οικονομικού ή άλλου υλικού οφέλους από τον υπαίτιο και προσδιορίζονται οι ποινικές κυρώσεις που επιβάλλονται σε συνάρτηση με το ύψος του οικονομικού οφέλους (φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους ή κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή από 20.000 έως 250.000 ευρώ).

- Περαιτέρω, προσδιορίζονται οι ποινικές κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση που οι πράξεις των υπαιτίων δημιούργησαν κίνδυνο σοβαρής ή ευρείας ρύπανσης ή υποβάθμισης ή οικολογικής καταστροφής του περιβάλλοντος και κίνδυνο θανάτου ή σωματικής ή διανοητικής ασθένειας ανθρώπου (φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών ή κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή από 20.000 έως 500.000 ευρώ).

- Εάν οι προαναφερόμενες πράξεις τελέστηκαν από αμέλεια, επιβάλλονται μειωμένες ποινές (φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους ή / και χρηματική ποινή από 60.000 έως 150.000 ευρώ).

δ. Προσδιορίζονται οι υποχρεώσεις των φυσικών προσώπων που κατέχουν ιθύνουσα θέση σε οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο (μέλη διοικητικών οργάνων, διαχειριστές εταιρειών κ.λπ.), σχετικά με την εποπτεία, τον έλεγχο και την τήρηση των σχετικών με την προστασία του περιβάλλοντος διατάξεων.

- Σε περίπτωση που σχετικές, με τη ρύπανση ή την υποβάθμιση του περιβάλλοντος, πράξεις ή παραλήψεις τελέστηκαν από τα ανωτέρω φυσικά πρόσωπα, προς όφελος του νομικού προσώπου, πέραν της ποινικής ευθύνης αυτών επιβάλλονται και στο νομικό πρόσωπο κυρώσεις, μεταξύ των οποίων διοικητικό πρόστιμο, μέχρι του τριπλάσιου της αξίας του οφέλους που επιτεύχθηκε ή επιδιώχθηκε, το οποίο αποτελεί έσοδο του Πράσινου Ταμείου (άρθρο 3 παρ. 1 ν.3889/2010).

ε. Με κ.υ.α., καθορίζονται ο τρόπος, τα όργανα και η διαδικασία επιβολής των προαναφερόμενων κυρώσεων.

στ. Προβλέπεται ότι, αν ο δράστης των παραβάσεων των παραγράφων α και β περιορίσει ο ίδιος ή (αν) τρίτος που ενεργεί κατ' εντολή ή για λογαριασμό του συντελέσει, με έγκαιρη αναγγελία προς την αρχή, αποτελεσματικά στην ουσιώδη μείωση των αρνητικών επιπτώσεων της ρύπανσης ή της υποβάθμισης του περιβάλλοντος, που προκάλεσε η πράξη ή η παράλειψή του, το δικαστήριο μπορεί να του επιβάλει ποινή μειωμένη. (άρθρο 7)

5.α. Τιμωρείται, σύμφωνα με το άρθρο 187 ΠΚ (κάθειρξη μέχρι δέκα ετών), όποιος συγκροτεί ή εντάσσεται ως μέλος σε εγκληματική οργάνωση που επιδιώκει τη διάπραξη περισσότερων κακουργημάτων, τα οποία προβλέπονται και τιμωρούνται από τη νομοθεσία για την προστασία του περιβάλλοντος.

β. Στην έννοια της εγκληματικής δραστηριότητας για την εφαρμογή του ν.3691/2008 περί πρόληψης και καταστολής της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, εντάσσονται και τα ρητά οριζόμενα εγκλήματα του άρθρου 28 παρ. 3 α του ν.1650/1086, που προέρχονται από τη ρύπανση και υποβάθμιση του περιβάλλοντος, με οικονομικό όφελος για τον υπαίτιο.

γ. Επιτρέπεται η άρση του απορρήτου των επικοινωνιών (άρθρο 4 ν. 2225/1994), για την διακρίβωση των κα-

κουργημάτων του άρθρου 28 του ν.1650/1986.

(άρθρο 8)

6.α. Παρέχεται και στους Επιθεωρητές Περιβάλλοντος το δικαίωμα για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης και προανάκρισης των σχετικών, με τη ρύπανση ή την υποβάθμιση του περιβάλλοντος, εγκλημάτων, συνεπικουρούμενους από τους κατά περίπτωση αρμόδιους προανακριτικούς υπαλλήλους.

-Οι ανωτέρω έχουν αρμοδιότητα σε όλη τη χώρα και εφοδιάζονται για όλη τη διάρκεια της θητείας τους με υπηρεσιακή ταυτότητα σχετικά με την ιδιότητά τους.

β. Περαιτέρω, ρυθμίζονται θέματα σχετικά με : i) τον τρόπο διενέργειας της έρευνας για τα προαναφερόμενα εγκλήματα συμπεριλαμβανομένων και ειδικών μορφών έρευνας (άρθρο 253 του ΚΠΔ), ii) τη λήψη μέτρων για την αποτελεσματική προστασία των μαρτύρων κ.λπ.

γ. Αρμόδιο για την εκδίκαση των κακουργημάτων που προβλέπονται στον υπό ψήφιση νόμο είναι το Τριμελές Εφετείο.

(άρθρο 9)

II. ΕΝΟΤΗΤΑ Β´

ΜΕΡΟΣ Α´

1.α. Προσδιορίζονται τα απόβλητα, που εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του υπό ψήφιση νόμου, σχετικά με την ενσωμάτωση της Κοινοτικής Οδηγίας 2008/98/ΕΚ (ραδιενεργά απόβλητα, αποχαρακτηρισμένα εκρηκτικά, λύματα, ζωικά υποπροϊόντα κ.λπ.), για τα οποία εφαρμόζονται άλλες ευρωπαϊκές νομοθετικές πράξεις ή εθνικές ρυθμίσεις.

β. Δίδεται η έννοια των όρων, που αναφέρονται στις επιμέρους διατάξεις της ανωτέρω Οδηγίας για την εφαρμογή του υπό ψήφιση νόμου. (άρθρα 10 - 11)

2. Προσδιορίζονται οι όροι, σύμφωνα με τους οποίους μια ουσία ή αντικείμενο που προκύπτει από διαδικασία παραγωγής, πρωταρχικός σκοπός της οποίας δεν είναι η παραγωγή αυτού του στοιχείου, θεωρείται ότι δεν συνιστά απόβλητο, αλλά υποπροϊόν.

- Περαιτέρω, με βάση τους προσδιοριζόμενους όρους, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μπορεί να λαμβάνει μέτρα που καθορίζουν τα κριτήρια, προκειμένου συγκεκριμένες ουσίες ή αντικείμενα να μπορούν να θεωρηθούν υποπροϊόντα και όχι απόβλητα. Τα μέτρα αυτά τίθενται αυτόματα σε ισχύ. (άρθρο 12)

3. Προβλέπεται ο αποχαρακτηρισμός ορισμένων προσδιορισμένων αποβλήτων, που πληρούν ειδικά κριτήρια, ο οποίος γίνεται με απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

- Ορίζεται ότι, ο κατάλογος αποβλήτων περιλαμβάνει τα επικίνδυνα απόβλητα και είναι δεσμευτικός όσον αφορά τον προσδιορισμό των εν λόγω αποβλήτων. (άρθρο 13)

4.α. Ορίζεται ότι, η διαχείριση των αποβλήτων πραγματοποιείται χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η ανθρώπινη υγεία και χωρίς να βλάπτεται το περιβάλλον.

β. Το κόστος διαχείρισης των αποβλήτων βαρύνει τον αρχικό παραγωγό των αποβλήτων και τον τρέχοντα ή τους προηγούμενους κατόχους αποβλήτων, σύμφωνα με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει». (άρθρα 14 και 15)

5α. Θεσπίζεται η υποχρέωση της χώρας να διαθέτει ολοκληρωμένο και κατάλληλο δίκτυο εγκαταστάσεων διάθεσης αποβλήτων και εγκαταστάσεων ανάκτησης σύμμεικτων αστικών αποβλήτων, τα οποία συλλέγονται από νοικοκυριά, λαμβάνοντας υπόψη τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές.

β. Κατά παρέκκλιση, Ευρωπαϊκών Κανονισμών (ΕΚ), μπορεί να περιορίζονται οι εισαγωγές αποβλήτων που προορίζονται για αποτεφρωτήρες ταξινομημένους ως ανάκτηση, προκειμένου να προστατευτεί το δίκτυο διαχείρισης των αποβλήτων.

γ. Το προαναφερόμενο δίκτυο επιτρέπει τη διάθεση των αποβλήτων ή την ανάκτηση των αποβλήτων σε μία από τις πλησιέστερες κατάλληλες εγκαταστάσεις, με τη χρησιμοποίηση των καταλληλότερων μεθόδων και τεχνολογιών, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και της δημόσιας υγείας. (άρθρο 16)

6. Ορίζεται ότι, τα επικίνδυνα απόβλητα κατά τη συλλογή, τη μεταφορά και την προσωρινή αποθήκευσή τους, συσκευάζονται και σημαίνονται σύμφωνα με τις οριζόμενες διατάξεις.

- Παράλληλα, προβλέπεται ότι, κατά την μεταφορά επικίνδυνων αποβλήτων, στο εσωτερικό της χώρας, αυτά πρέπει να συνοδεύονται από έγγραφα αναγνώρισης που μπορεί να υπάρχουν σε ηλεκτρονική μορφή. (άρθρο 17)

7. Προσδιορίζονται οι δράσεις (συλλογή, τήρηση αρχείων, απαγόρευση ανάμειξης, έλεγχος κ.λπ.), οι οποίες δεν έχουν εφαρμογή στα αναμειγμένα απόβλητα, καθώς και στα επιμέρους κλάσματα επικίνδυνων αποβλήτων, που παράγονται από τα νοικοκυριά. (άρθρο 18)

8. Θεσπίζονται κατάλληλες περιοδικές επιθεωρήσεις, από τις αρμόδιες ελεγκτικές αρχές στους οργανισμούς ή τις επιχειρήσεις, που πραγματοποιούν εργασίες διαχείρισης αποβλήτων (επεξεργασία, συλλογή, μεταφορά) ή παράγουν επικίνδυνα απόβλητα. (άρθρο 19)

9.α. Προβλέπεται τριετής τήρηση χρονολογικών αρχείων από τους οργανισμούς ή τις επιχειρήσεις, που διαχειρίζονται απόβλητα, με τις ποσότητες, τη φύση, την προέλευση και ανάλογα με την περίπτωση, τον προσρισμό, τη συχνότητα συλλογής, τον τρόπο μεταφοράς και τη μέθοδο επεξεργασίας που προβλέπονται για τα απόβλητα. Τις εν λόγω πληροφορίες διαθέτουν στις αρμόδιες αρχές.

β. Ορίζεται ότι, η τήρηση των αρχείων μη επικίνδυνων αποβλήτων γίνεται για δύο (2) έτη, ενώ τα αρχεία για τα επικίνδυνα απόβλητα διατηρούνται για τουλάχιστον τρία (3) έτη. (άρθρο 20)

10. Το Τμήμα Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής υποχρεούται να ενημερώνει, ανά τριετία, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την εφαρμογή της οδηγίας 2008/98/ΕΚ και του υπό ψήφιση νόμου, με την υποβολή τομεακής έκθεσης σε ηλεκτρονική μορφή, η οποία συντάσσεται κατά τα ειδικότερα οριζόμενα. (άρθρο 21)

11.α. Προβλέπεται η εκπόνηση, από το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής σε συνεργασία με το κάθε φορά συναρμόδιο Υπουργείο, σχεδίων διαχείρισης αποβλήτων, για κάθε ρεύμα αποβλήτων ή για σύνολο ρευμάτων αποβλήτων, τα οποία καλύπτουν ολόκληρη ή μέρος της γεωγραφικής επικράτειας της χώρας. Τα σχέδια αυτά καλύπτουν συνδυασμένα το σύνολο της επικράτειας της χώρας για όλα τα είδη αποβλήτων.

β. Τα Σχέδια Διαχείρισης Αποβλήτων περιλαμβάνουν ανάλυση της υπάρχουσας κατάστασης όσον αφορά στη διαχείριση αποβλήτων, καθώς και τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για τη βελτίωση της περιβαλλοντικά υγιούς προετοιμασίας προς επαναχρησιμοποίηση, ανακύκλωση, ανάκτηση και διάθεση των αποβλήτων κ.λπ.

γ. Εξειδικεύεται το περιεχόμενο των Σχεδίων Διαχείρισης Αποβλήτων, τα οποία γνωστοποιούνται στην Ευ-

ρωπαϊκή Επιτροπή, αξιολογούνται τουλάχιστον ανά εξαετία και αναθεωρούνται κατά τα ειδικότερα. (άρθρο 22)

12.α. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής υποχρεούται να εκπονήσει προγράμματα πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων και να επεξεργασθεί κατευθύνσεις, ούτως ώστε τα προγράμματα αυτά να ενσωματωθούν στα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων.

β. Στα ανωτέρω Προγράμματα τίθενται στόχοι για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων, περιγράφονται τα υφιστάμενα μέτρα πρόληψης και γίνεται αξιολόγηση συγκεκριμένων μέτρων.

γ. Τα Προγράμματα γνωστοποιούνται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αξιολογούνται τουλάχιστον ανά εξαετία και αναθεωρούνται κατά τα ειδικότερα οριζόμενα. (άρθρο 23, σε συνδυασμό με το Παράρτημα IV)

ΜΕΡΟΣ Β'

1.α. Ορίζεται ότι, οι αρχικοί παραγωγοί ή άλλοι κάτοχοι αποβλήτων πραγματοποιούν οι ίδιοι την επεξεργασία των αποβλήτων ή αναθέτουν την επεξεργασία σε έμπορο ή σε οργανισμό ή σε επιχείρηση που εκτελεί εργασίες επεξεργασίας αποβλήτων ή μέσω διακανονισμού με δημόσιο ή ιδιωτικό οργανισμό συλλογής αποβλήτων, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα.

β. Παράλληλα, προβλέπεται ότι, όταν τα απόβλητα μεταφέρονται από τον αρχικό παραγωγό ή κάτοχο σε ένα ή περισσότερα νομικά πρόσωπα, για προκαταρκτική επεξεργασία, αυτό δεν συνεπάγεται, κατά γενικό κανόνα, απαλλαγή από την ευθύνη για τη διεξαγωγή μιας εργασίας πλήρους ανάκτησης ή διάθεσης. (άρθρο 24)

2.α. Απαιτείται η λήψη νομοθετικών και μη νομοθετικών μέτρων, για να εξασφαλίζεται ότι, τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, τα οποία κατ'επάγγελμα αναπτύσσουν, κατασκευάζουν, μεταποιούν, επεξεργάζονται, πωλούν ή εισάγουν προϊόντα, φέρουν διευρυμένη ευθύνη παραγωγού, με τις προβλεπόμενες επιφυλάξεις.

β. Περαιτέρω, ορίζεται ότι, ο παραγωγός ή ο κάτοχος των αποβλήτων υποβάλλει τα απόβλητα, κατά προτεραιότητα σε εργασίες ανάκτησης σύμφωνα με τα οριζόμενα.

- Για τη διευκόλυνση ή τη βελτίωση της ανάκτησης, τα απόβλητα συλλέγονται χωριστά και εάν είναι εφικτό δεν αναμειγνύονται με άλλα απόβλητα ή με άλλα υλικά με διαφορετικές ιδιότητες. (άρθρο 25 και 26)

3. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την επαναχρησιμοποίηση και ανακύκλωση των αποβλήτων. Ειδικότερα:

α. Ενθαρρύνεται, έως το 2015, η χωριστή συλλογή τουλάχιστον για το χαρτί, το μέταλλο, το πλαστικό και το γυαλί, σύμφωνα και με τις προβλέψεις της κείμενης νομοθεσίας για τις συσκευασίες (ν. 2939/2001, όπως ισχύει).

β. Προβλέπεται η λήψη των απαραίτητων μέτρων, ώστε να εξασφαλισθεί, έως το 2020, η μετάβαση σε μία Κοινωνία Ανακύκλωσης, με υψηλό επίπεδο αποδοτικότητας των πόρων, επιτυγχάνοντας συγκεκριμένους στόχους. (άρθρο 27)

4. Ο παραγωγός ή ο κάτοχος των αποβλήτων, αν αυτά δεν υποβληθούν σε εργασίες ανάκτησης, έχει υποχρέωση να τα διαθέσει με ασφάλεια, χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η ανθρώπινη υγεία και χωρίς να βλάπτεται το περιβάλλον. (άρθρο 28)

5. α. Απαγορεύεται η εγκατάλειψη, η απόρριψη και η ανεξέλεγκτη διαχείριση των αποβλήτων.

β. Προβλέπεται η ιεράρχηση, κατά την οριζόμενη σει-

ρά προτεραιότητας, των δράσεων και των εργασιών διαχείρισης των αποβλήτων.

- Παρέκκλιση, από την οριζόμενη ιεράρχηση δράσεων για ορισμένα ειδικά ρεύματα αποβλήτων, ενδέχεται να απαιτείται για συγκεκριμένους λόγους.

γ. Απαγορεύεται, επίσης, η ανάμειξη μεταξύ των διαφόρων κατηγοριών επικίνδυνων αποβλήτων και η ανάμειξη επικίνδυνων με άλλα απόβλητα, ουσίες ή υλικά, πλην των οριζόμενων περιπτώσεων. (άρθρο 29 και 30)

6. Απαγορεύεται η διασυνοριακή αποστολή αποβλήτων ελαίων από την επικράτεια της χώρας σε εγκαταστάσεις αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης στο εξωτερικό, εφόσον είναι τεχνικά εφικτό η επεξεργασία με αναγέννηση να πραγματοποιηθεί στη χώρα. (άρθρο 31)

7. Προβλέπεται η συμμετοχή των ενδιαφερομένων, των αρχών και του κοινού στην εκπόνηση των σχεδίων διαχείρισης αποβλήτων και των προγραμμάτων για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων, καθώς και η πρόσβαση σε αυτά μετά την εκπόνησή τους.

- Τα σχέδια και τα προγράμματα, καθώς και οι απαιτούμενες ενέργειες και δράσεις για την υλοποίησή τους αναρτώνται σε διαδικτυακό τόπο, στον οποίο έχει πρόσβαση το κοινό. (άρθρο 32)

8. Παρέχεται η δυνατότητα κατάρτισης των σχεδίων διαχείρισης αποβλήτων και των προγραμμάτων για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων και σε συνεργασία με άλλα ενδιαφερόμενα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. (άρθρο 33)

9. Καθιερώνεται η υποχρέωση του Τμήματος Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής να ενημερώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σχετικά με τα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων και τα προγράμματα για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων, με συγκεκριμένο μορφότυπο για την κοινοποίηση των πληροφοριών. (άρθρο 34)

ΜΕΡΟΣ Γ΄

Προσδιορίζονται τα εθνικά μέτρα, που λαμβάνονται για την εφαρμογή των διατάξεων της Κοινοτικής Οδηγίας 2008/98/ΕΚ, σχετικά με τη θέσπιση και διαμόρφωση ενός αποτελεσματικού πλαισίου διαχείρισης αποβλήτων. Ειδικότερα:

1.α. Θεσπίζεται το Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Αποβλήτων (ΕΣΔΑ), το οποίο αποτελεί στρατηγικό και πολιτικό σχεδιασμό και εκπονείται από το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα.

- Το ΕΣΔΑ καθορίζει τη στρατηγική, τις πολιτικές και τους στόχους διαχείρισης των αποβλήτων σε εθνικό επίπεδο και προσδιορίζει τις γενικές κατευθύνσεις διαχείρισης αυτών υποδεικνύοντας τα κατάλληλα προς τούτο μέτρα.

β. Περαιτέρω, καταρτίζεται για κάθε Περιφέρεια Περιφερειακό Σχέδιο Διαχείρισης Αποβλήτων (ΠΕΣΔΑ), το οποίο αποτελεί ολοκληρωμένο σχέδιο διαχείρισης των παραγόμενων αποβλήτων και εγκρίνεται με απόφαση του οικείου Περιφερειάρχη.

- Το ΠΕΣΔΑ εκπονείται και υλοποιείται από τον οικείο περιφερειακό Φορέα Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων (Φο.Δ.Σ.Α.) και αν δεν υφίσταται ή δεν λειτουργεί περιφερειακός Φο.Δ.Σ.Α. από την οικεία Περιφέρεια, σύμφωνα με την οριζόμενη διαδικασία.

- Το ΠΕΣΔΑ καθορίζει τις γενικές κατευθύνσεις διαχεί-

ρισης αποβλήτων και υποδεικνύει τα κατάλληλα μέτρα πρόληψης, επαναχρησιμοποίησης, ανακύκλωσης και ασφαλούς τελικής διάθεσης των αποβλήτων σε επίπεδο Περιφέρειας. (άρθρο 35)

2.α. Καθιερώνεται, για κάθε οργανισμό ή επιχείρηση που πρόκειται να προβεί σε εκτέλεση εργασιών επεξεργασίας αποβλήτων, η υποχρέωση λήψης Απόφασης Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (ΑΕΠΟ) και έκδοσης απόφασης Άδειας Λειτουργίας από την αρμόδια, κατά περίπτωση, αρχή.

- Περαιτέρω, εξειδικεύεται το περιεχόμενο της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων και της Άδειας Λειτουργίας και προσδιορίζονται τα στοιχεία που ορίζονται με τους περιβαλλοντικούς όρους, οι οποίοι αφορούν στις εργασίες επεξεργασίας αποβλήτων.

β. Ορίζεται ότι, για τη συλλογή και μεταφορά αποβλήτων δεν απαιτείται έκδοση ΑΕΠΟ και άδειας λειτουργίας παρά μόνο ενιαία άδεια συλλογής και μεταφοράς, η οποία χορηγείται από την αρμόδια, κατά περίπτωση, αρχή, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα. (άρθρο 36)

ΜΕΡΟΣ Δ΄

α. Προβλέπεται η επιβολή των υφιστάμενων (άρθρο 28 ν. 1650/1986) ποινικών κυρώσεων (ποινές φυλάκισης και χρηματικές ποινές, κατά περίπτωση) στα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, τα οποία με πράξεις ή παραλείψεις τους, αναφορικά με την παραγωγή κατοχή ή πραγματοποίηση εργασιών διαχείρισης αποβλήτων, παραβαίνουν τις σχετικές διατάξεις του υπό ψήφιση νόμου και προκαλούν βλάβες στο περιβάλλον.

β. Ανεξάρτητα από τις ποινικές κυρώσεις, στα ανωτέρω πρόσωπα, όταν με τις προαναφερόμενες ενέργειες προκαλέσουν βλάβες στην ανθρωπινή υγεία ή το περιβάλλον, επιβάλλονται, σωρευτικά ή διαζευκτικά διοικητικές κυρώσεις, (πρόστιμο ή προσωρινή ή οριστική διακοπή λειτουργίας της συγκεκριμένης δραστηριότητας), ανάλογα με τη σοβαρότητα της παράβασης, την υποτροπή και το όφελος του παραβάτη.

- Ειδικότερα, για πράξεις ή παραλείψεις, οι οποίες τελέστηκαν προς όφελος νομικών προσώπων, επιβάλλονται οι υφιστάμενες ποινικές κυρώσεις (άρθρο 28 ν. 1650/1986).

γ. Επιβάλλεται, επίσης, στους δήμους και στα συνιστώμενα από τους ο.τ.α., νομικά πρόσωπα, χρηματικό πρόστιμο, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις (άρθρο 30 ν. 1650/1986), για τη διαχείριση αποβλήτων, όταν οι ανωτέρω φορείς χρησιμοποιούν Χώρους Ανεξέλεγκτης Διάθεσης Απορριμμάτων (ΧΑΔΑ), ανεξάρτητα από την αστική ή ποινική ευθύνη του φορέα εκμετάλλευσης, καθώς και ανεξάρτητα από διοικητικές κυρώσεις που προβλέπονται από άλλες σχετικές διατάξεις.

- Τα έσοδα από το ανωτέρω πρόστιμο περιέρχονται κατά 40% στο Δημόσιο και κατά 60% στο Πράσινο Ταμείο και διατίθενται αποκλειστικά για τους σκοπούς που προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία. (άρθρο 37)

ΜΕΡΟΣ Ε΄

Παρέχονται οι απαιτούμενες εξουσιοδοτήσεις για:

α. την εξειδίκευση των μέτρων και των όρων διαχείρισης συγκεκριμένων κατηγοριών αποβλήτων,

β. τον αποχαρκτηρισμό ενός συγκεκριμένου αποβλήτου, σε περίπτωση που δεν έχουν καθορισθεί σχετικά κριτήρια σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης,

γ. το χαρακτηρισμό ή τον αποχαρακτηρισμό ενός αποβλήτου ως επικίνδυνου, εφόσον εμφανίζει ή όχι τις ρητά οριζόμενες ιδιότητες,

δ. τη λήψη μέτρων, για να εξασφαλιστεί ότι, τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, που ασχολούνται επαγγελματικά με την ανάπτυξη, κατασκευή, μεταποίηση, επεξεργασία, πώληση ή εισαγωγή προϊόντων, φέρουν διευρυμένη ευθύνη παραγωγού, προκειμένου να ενισχύεται η επαναχρησιμοποίηση και πρόληψη, η ανακύκλωση και άλλες μορφές ανάκτησης αποβλήτων,

ε. την εκπόνηση προγραμμάτων επαναχρησιμοποίησης προϊόντων, καθώς και των σχετικών δραστηριοτήτων προετοιμασίας,

στ. τη λήψη μέτρων διασφάλισης: i) της παραγωγής και της διαχείρισης των επικίνδυνων αποβλήτων, ii) της ιχνηλασιμότητας και του ελέγχου των εν λόγω αποβλήτων. (άρθρο 38, σε συνδυασμό με το Παράρτημα III)

ΜΕΡΟΣ ΣΤ΄

Προβλέπονται ειδικότερες ρυθμίσεις, σχετικά με τη διαχείριση αποβλήτων και συγκεκριμένα ορίζονται τα ειδικά μέτρα εφαρμογής των εν λόγω ρυθμίσεων. Ειδικότερα:

1. Ορίζεται το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, ως αρμόδια αρχή για την εφαρμογή του υπό ψήφιση νόμου. (άρθρο 39)

2. Συνιστάται άμισθη γνωμοδοτική επιτροπή με την οριζόμενη συγκρότηση, η οποία γνωμοδοτεί σε θέματα του Καταλόγου Αποβλήτων και υπάγεται στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. (άρθρο 40)

3. Καθορίζεται διαχρονικά το ποσοστό χωριστής συλλογής των βιολογικών αποβλήτων. (άρθρο 41)

4. Καθιερώνεται ηλεκτρονικό σύστημα συστηματικής συλλογής και επεξεργασίας στοιχείων παραγωγής και διαχείρισης αποβλήτων, όπου εισάγονται τα δεδομένα σχετικά με τα απόβλητα από την υποβολή της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (Μ.Π.Ε.) για την περιβαλλοντική αδειοδότηση μιας εγκατάστασης, έως και την τελική διάθεση των αποβλήτων αυτής. (άρθρο 42)

5. Θεσπίζεται ειδικό τέλος ταφής, με το οποίο επιβαρύνονται, από 1.1.2014, οι οργανισμοί ή επιχειρήσεις που διαθέτουν σε Χώρο Υγειονομικής Ταφής (ΧΥΤ) τα οριζόμενα απόβλητα, χωρίς προηγούμενη επεξεργασία.

- Δεν επιβαρύνονται με το ειδικό τέλος ταφής τα υπολείμματα των εργασιών επεξεργασίας, που διατίθενται σε ΧΥΤ.

- Το ανωτέρω τέλος, το οποίο κατατίθεται στο Πράσινο Ταμείο και διατίθεται αποκλειστικά για τη χρηματοδότηση προγραμμάτων και έργων ανάκτησης και διάθεσης αποβλήτων, ορίζεται για το 2014 στο ποσό των 35€ ανά τόνο διατιθέμενων αποβλήτων, αυξανόμενο ετησίως κατά 5€ ανά τόνο. (άρθρο 43)

6. Προβλέπεται, η παρακράτηση, από τους κεντρικούς αυτοτελείς πόρους (ΚΑΠ) κατά τη διαδικασία κατανομής, των ποσών που καταβάλλονται από τη χώρα μας ως χρηματικά πρόστιμα λόγω παραβιάσεων της σχετικής ευρωπαϊκής νομοθεσίας και προκύπτουν από πράξεις ή παραλείψεις των ο.τ.α. για τη διαχείριση και την επεξεργασία των αστικών λυμάτων.

- Το ύψος του ποσού που παρακρατείται είναι ανάλογο του επιβληθέντος προστίμου και επιμερίζεται στους ο.τ.α., κατά τα ειδικότερα οριζόμενα. (άρθρο 44)

7. Παρέχονται οι απαιτούμενες εξουσιοδοτήσεις για:

α. τον καθορισμό της διαδικασίας επιλογής επικίνδυνης και μη επικίνδυνης εκδοχής των αποβλήτων,

β. τον καθορισμό του αριθμού των μελών της Γνωμοδοτικής Επιτροπής καταλόγου αποβλήτων,

γ. τη λήψη των κατάλληλων μέτρων και τη θέσπιση των ελάχιστων απαιτήσεων, προκειμένου να ενθαρρύνεται η χωριστή συλλογή των βιολογικών αποβλήτων, η επεξεργασία αυτών σε συνθήκες υψηλής περιβαλλοντικής προστασίας, καθώς και η χρήση περιβαλλοντικά ασφαλών υλικών από βιολογικά απόβλητα,

δ. τη ρύθμιση θεμάτων λειτουργίας του ηλεκτρονικού συστήματος συστηματικής συλλογής και επεξεργασίας στοιχείων παραγωγής και διαχείρισης αποβλήτων,

ε. τον καθορισμό της διαδικασίας είσπραξης του θεσπιζόμενου ειδικού τέλους ταφής αποβλήτων,

στ. τον καθορισμό του ποσού που παρακρατείται κατά τη διαδικασία κατανομής των ΚΑΠ στους ο.τ.α. ή τα νομικά πρόσωπα αυτών, έναντι των προστίμων που επιβάλλονται στη χώρα μας για παραβίαση της ευρωπαϊκής νομοθεσίας περί αποβλήτων, η σχετική διαδικασία και ο τρόπος υπολογισμού του αναλογούντος ποσού, σε περίπτωση επιμερισμού αυτού σε περισσότερους ο.τ.α.. (άρθρο 45)

8. Τροποποιούνται οι σχετικές, με την οργάνωση και λειτουργία του Εθνικού Οργανισμού Εναλλακτικής Διαχείρισης Συσκευασιών και Άλλων Προϊόντων (Ε.Ο.Ε.Δ.Σ.Α.Π.), διατάξεις (ν. 2939/2001 και π.δ. 99/2008) και προβλέπονται τα εξής:

α. Μετονομάζεται το νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου «Εθνικός Οργανισμός Εναλλακτικής Διαχείρισης Συσκευασιών και Άλλων Προϊόντων» (Ε.Ο.Ε.Δ.Σ.Α.Π.) σε «Ελληνικό Οργανισμό Ανακύκλωσης» (Ε.Ο.ΑΝ).

β. Επανακαθορίζονται, αυξανόμενα κατά δύο (από εννέα σε έντεκα), τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του ανωτέρω Οργανισμού (Ε.Ο.ΑΝ).

γ. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τη λήξη της θητείας του, μέχρι την έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νόμου, Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.Ο.ΑΝ. και τη συγκρότηση του νέου Δ.Σ.

δ. Προσδιορίζονται, εκ νέου, οι αρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου και του Γενικού Διευθυντή του ανωτέρω Οργανισμού, όσον αφορά στη λήψη αποφάσεων για τη διενέργεια προμηθειών, μισθώσεων, σύναψη συμβάσεων και εκτέλεση έργων σε σχέση με το οικονομικό αποτέλεσμα αυτών.

- Ειδικότερα, ορίζεται ότι, το Δ.Σ. αποφασίζει για τη διενέργεια προμηθειών, μισθώσεων, σύναψη συμβάσεων και εκτέλεση έργων ανεξαρτήτου ποσού (μέχρι σήμερα αποφασίζει για ποσό μεγαλύτερο των 45.000 ευρώ), ενώ ο Γενικός Διευθυντής μπορεί να αποφασίζει μέχρι του ποσού των 60.000 ευρώ (αντί των 45.000 ευρώ, που ισχύει).

- Παράλληλα, αναπροσαρμόζονται, κατά τα ανωτέρω, τα ποσά, για τη λήψη των αποφάσεων σχετικά με τις συμβάσεις προμηθειών και τις μισθώσεις ακινήτων τις ανάγκες του ανωτέρω Οργανισμού, καθώς και τα ποσά για τη σύναψη συμβάσεων από τον Ε.Ο.ΑΝ. που αφορούν προμήθειες, παροχή υπηρεσιών ή εκτέλεση έργων, σύμφωνα με το ν. 2362/1995.

ε. Παρέχεται η δυνατότητα, στους ενδιαφερόμενους διαχειριστές άλλων προϊόντων, να οργανώσουν νέα συστήματα, ατομικά ή συλλογικά, για την εναλλακτική διαχείριση άλλων προϊόντων, εφόσον είναι ενταγμένοι σε

ήδη λειτουργούνται συστήματα.

- Επίσης, ο Ε.Ο.ΑΝ. μπορεί να τροποποιήσει τους όρους έγκρισης του συστήματος, κατά τη διάρκεια της εξαετούς έγκρισης αυτού, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα.

(άρθρο 46)

9. Παρέχεται η δυνατότητα σε εξαιρετικές περιπτώσεις και υπό τις οριζόμενες προϋποθέσεις, να εξαιρείται, με υπουργική απόφαση, εν όλω ή εν μέρει, ένα έργο επεξεργασίας αποβλήτων από τη διαδικασία της περιβαλλοντικής αδειοδότησης έργων και δραστηριοτήτων.

(άρθρο 47)

10. Οι όροι και περιορισμοί δόμησης της περ. 1 της παρ. 4 του άρθρου 2 του π.δ. 31.3.1987 όπως ισχύουν (περί ελαχίστων αποστάσεων των εγκαταστάσεων και κτιρίων από τα όρια του γηπέδου, μεγίστου ποσοστού κάλυψης του γηπέδου, μεγίστου αριθμού ορόφων και μεγίστου ύψους, συντελεστού δόμησης του γηπέδου και κατ' όγκον εκμετάλλευσης), ισχύουν και στο σύνολο των εκτός σχεδίου γηπέδων της Αττικής, στα οποία επιτρέπεται από το θεσμοθετημένο χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό ή εγκατάσταση έργων και δραστηριοτήτων που αφορούν εργασίες διαχείρισης αποβλήτων.

(άρθρο 48)

III. ΕΝΟΤΗΤΑ Γ΄

1.α. Επαναπροσδιορίζονται τα προσόντα που πρέπει να διαθέτουν οι υποψήφιοι ελεγκτές δόμησης.

β. Ορίζεται ότι, οι κατηγορίες ελεγκτών καθώς και το αντικείμενο ελέγχου ανά κατηγορία και είδος εργασιών προσδιορίζεται αντίστοιχα με τα επαγγελματικά δικαιώματα εκπόνησης μελετών και διενέργειας επιβλέψεων των μηχανικών, υποψηφίων ελεγκτών δόμησης, κατά τις κείμενες διατάξεις.

γ. Προβλέπονται οι περιπτώσεις στις οποίες η βεβαίωση του μηχανικού δεν απαιτείται να συνοδεύεται από τοπογραφικό διάγραμμα, καθώς επίσης και οι περιπτώσεις στις οποίες το τοπογραφικό διάγραμμα μπορεί να αποκλίνει σε εμβαδόν μέχρι 2% από το τοπογραφικό διάγραμμα της σύστασης.

(άρθρο 49)

2.α. Επεκτείνεται και για τα μετά την 31.1.1983 αυθαίρετα, η δυνατότητα απόδειξης του χρόνου ολοκλήρωσης της κατασκευής ή εγκατάστασης της χρήσης και από ιδιωτικά έγγραφα.

β. Ορίζεται ότι, σε περίπτωση που δεν έχει καθοριστεί τιμή ζώνης στην περιφερειακή ενότητα, όπου βρίσκεται το ακίνητο για τον υπολογισμό της αξίας των κτισμάτων λαμβάνεται υπόψη η μέση τιμή ζώνης που ισχύει στην περιφέρεια.

γ. Καταργείται ο συνυπολογισμός του ενιαίου ειδικού προστίμου αυθαίρετης κατασκευής ή αυθαίρετης αλλαγής χρήσης, στην περίπτωση έκδοσης άδειας νομιμοποίησης των κατασκευών ή των χρήσεων που δηλώνονται, με το πρόστιμο που τους αναλογεί.

δ. Ορίζεται ότι, οι αυθαίρετες κατασκευές που χρησιμοποιούνται, ως δημόσια ή δημοτικά σχολεία ή δημόσια ή δημοτικά γυμναστήρια σε κτίρια ιδιοκτησίας του Δημοσίου, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, των Ο.Τ.Α. και της Ο.Σ.Κ. Α.Ε. υπάγονται στις διατάξεις του άρθρου 24 παρ. 20 του ν. 4014/2011, σχετικά με τα απαιτούμενα δικαιολογητικά χωρίς την καταβολή του σχετικού παραβόλου / αποδεικτικού είσπραξης υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου.

ε. Ορίζεται ότι, αυθαίρετη κατασκευή ή αλλαγή χρή-

σης σε κτίσμα, το οποίο έχει κατασκευασθεί με νόμιμη άδεια πριν από την 28.7.2011, (ημερομηνία δημοσίευσης του ν. 4014/2011) και το οποίο, ως προς το ανώτατο ύψος του, απέχει λιγότερο από είκοσι μέτρα από την κορυφογραμμή (υδατοκρίτη) αλλά δεν την υπερβαίνει, υπάγεται στις διατάξεις του νόμου αυτού, σύμφωνα με τα οριζόμενα.

- Προβλέπονται οι περιπτώσεις κτισμάτων και κατασκευών που δεν υπάγονται στην ανωτέρω διάταξη.

στ. Επιβαρύνεται με το οριζόμενο, ως ειδικό πρόστιμο, παράβολο της παρ.2 γ του άρθρου 24 του ν.4014/2011, η διαφορετική διαρρύθμιση διακεκριμένης αυτοτελούς οριζόντιας ή κάθετης ιδιοκτησίας ή / και η διαφορετική διαμερισμάτωση ορόφου από αυτήν που προβλέπεται στα εγκεκριμένα σχέδια της οικοδομικής άδειας, που έχουν επιφέρει τροποποίηση των μηχανολογικών εγκαταστάσεων, χωρίς υπέρβαση δόμησης, κάλυψης και ύψους.

ζ. Εξαιρούνται και δεν κατεδαφίζονται κατά τις ισχύουσες διατάξεις, τα κτίσματα που βρίσκονται σε αρχαιολογικούς χώρους, όπου επιτρέπεται η δόμηση.

(άρθρο 50)

3. Ρυθμίζονται θέματα χωροταξίας, πολεοδομίας και αστικής ανάπτυξης. Ειδικότερα:

α. Αίρεται η κατά τα οριζόμενα υποχρέωση της Διοίκησης να ανακαλέσει το σχετικό, με τον χαρακτηρισμό της περιοχής ως οικιστικής και τον καθορισμό των όρων ανάπτυξεως αυτής, π.δ/γμα, εάν κατά τη δημοσίευση του υπό ψήφιση νόμου έχουν παρέλθει είκοσι τουλάχιστον έτη από τη δημοσίευση, τόσο του ανωτέρω π.δ/τος, όσο και αυτού με το οποίο εγκρίθηκε η Πολεοδομική Μελέτη της Ζώνης Ενεργούς Πολεοδομίας.

- Η άρση της ανωτέρω υποχρέωσης διαπιστώνεται με υπουργική απόφαση.

β. Παρέχεται η εναλλακτική δυνατότητα στους ενδιαφερόμενους να προωθήσουν τουριστικές εγκαταστάσεις, εκτός των οριζόμενων ορίων, επενδυτές, αντί να παραχωρήσουν ως εισφορά σε γη προς τον οικείο δήμο, τμήμα της έκτασης, στην οποία προγραμματίζεται η επένδυση, να επιλέξουν να παραχωρήσουν ενιαία έκταση σε άλλο γήπεδο όμορο ή μη προς την έκταση όπου θα ανegeρθεί η τουριστική εγκατάσταση, το οποίο θα βρίσκεται πάντως εντός των διοικητικών ορίων του ιδίου δήμου.

- Η προς παραχώρηση ενιαία έκταση πρέπει να έχει την αυτή ή μεγαλύτερη αξία με το γήπεδο, στο οποίο πρόκειται να ανεγερθεί η τουριστική εγκατάσταση και πολεοδομική καταλληλότητα για την ανάπτυξη των οριζόμενων χρήσεων.

- Παράλληλα ορίζεται ότι, στην περίπτωση παραχώρησης έκτασης σε άλλο γήπεδο όμορο ή μη, επιτρέπεται η ανάπτυξη και άλλων χρήσεων κοινωνικής-τεχνικής υποδομής (όπως χρήσεων εκπαίδευσης, πρόνοιας κ.λπ.), υπό τις οριζόμενες προϋποθέσεις.

γ. Οι ισχύουσες διατάξεις (άρθρο 14 παρ. 2 του ν. 4002/2011), σχετικά με τις διαδικασίες αδειοδότησης τουριστικών εγκαταστάσεων, καταλαμβάνουν και τις περιπτώσεις που είχε εκδοθεί οικοδομική άδεια τουριστικής εγκατάστασης πριν την έναρξη ισχύος του ν. 4002/2011 (22.8.2011).

δ. Επανακαθορίζεται, αυξανόμενος, ο συντελεστής δόμησης στην περιοχή του Φαληρικού Όρμου Αττικής και επιτρέπεται για τη Ζώνη Ανάπτυξης Ι επιπλέον δόμηση και μάλιστα η χωροθέτηση κατασκευής-παρατηρητηρίου για το πάρκο με μεγαλύτερο ύψος, μέχρι 20 μέτρα.

ε. Επιτρέπεται στον συνεχόμενο ή παρακείμενο θαλάσσιο χώρο, τον πυθμένα και τον αιγιαλό και την παραλία των Ζωνών Ανάπλασης Ι, ΙΙ και ΙΙΙ, η κατασκευή των απαιτούμενων προσχώσεων, τεχνικών έργων και εγκαταστάσεων για την εξυπηρέτηση του προγράμματος ανάπλασης με τις ίδιες χρήσεις γης και όρους και περιορισμούς δόμησης.

- Παρέχεται η εξουσιοδότηση για τον καθορισμό με π.δ/γμα των ανωτέρω έργων.

στ. Επαναρρυθμίζονται οι ειδικοί όροι δόμησης του κτιριακού συγκροτήματος της Εθνικής Πινακοθήκης και Μουσείου Αλεξάνδρου Σούτζου.

ζ. Επιτρέπεται η αναβάθμιση σε Ενεργειακό Πάρκο Α.Π.Ε. των προς αποκατάσταση χώρων ανεξέλεγκτης διάθεσης απορριμμάτων στην ανατολική πλευρά του Υμηντού.

η. Καταβάλλεται μειωμένη εισφορά και στην περίπτωση ακινήτων στα οποία δεν επιτρέπεται η κατασκευή υπογειών, για θέσεις στάθμευσης αυτοκινήτων, λόγω διέλευσης του Μετρό.

θ. Επιτρέπεται για τα κτίρια των Κέντρων Διανομής Ηλεκτρικής Ενέργειας η δημιουργία δύο θέσεων στάθμευσης και στάσης των οχημάτων που εξυπηρετούν το προσωπικό επιθεώρησης αυτών, κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων (π.δ/γμα 111/2004).

ι. Επιτρέπεται η δημιουργία, συντήρηση και λειτουργία Κέντρου Αποτέφρωσης Νεκρών από οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης και σε χώρο ιδιοκτησίας του, ο οποίος βρίσκεται εκτός της εδαφικής του περιφέρειας, κατά τις οριζόμενες διαδικασίες.

- Παρέχεται η δυνατότητα και στους ιδιώτες μετά από ειδική άδεια, που χορηγείται από τον αρμόδιο Δήμο να ασκούν τη διοίκηση και διαχείριση των Κέντρων Αποτέφρωσης Νεκρών.

- Ρυθμίζονται θέματα αρμοδιότητας έκδοσης της άδειας αποτέφρωσης.

ια. Με κ.υ.α. (αντί με υπουργική απόφαση που ισχύει) παρέχεται η δυνατότητα εισαγωγής των αναγκών παρεκκλίσεων και προσαρμογών των ισχυουσών διατάξεων (άρθρ. 45 παρ. 1 του ν.3316/2005).

- Παράλληλα με την ανωτέρω κ.υ.α. παρέχεται η δυνατότητα παρέκκλισης και των προτύπων τευχών προκηρύξεων και λοιπών συμβατικών τευχών καθώς της σύνταξης υποβάθρων, των μελετών κατάρτισης, συμπλήρωσης και διόρθωσης δασικών χαρτών, καθώς και των εργασιών καταχώρισης και προετοιμασίας εξέτασης των αντιρρήσεων.

ιβ. Συμπληρώνονται οι διατάξεις του άρθρου 6 παρ.4 του ν.3843/2010 και προβλέπονται τα εξής:

- Παρέχεται έκπτωση 8% σε περίπτωση εφάπαξ καταβολής από τους ιδιοκτήτες ημιυπαίθριων χώρων κατά το χρόνο καταβολής της δεύτερης δόσης του ειδικού προστίμου διατήρησης αυτών για την αποκατάσταση του περιβάλλοντος.

- Η προθεσμία καταβολής της πρώτης δόσης του εν λόγω ειδικού προστίμου, στην περίπτωση που έχει αποσταλεί μέχρι την 23.12.2011 το ειδικό έντυπο υπολογισμού του, παρατείνεται για ένα μήνα από την έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νόμου, εφόσον καταβληθούν και προσαυξήσεις 2% επί του ποσού της πρώτης δόσης.

- Στην περίπτωση που δεν έχει αποσταλεί μέχρι την ανωτέρω ημερομηνία το ειδικό έντυπο υπολογισμού του προστίμου, η προθεσμία καταβολής της πρώτης δόσης, είναι δύο (2) μήνες από την αποστολή του ειδικού εντύ-

που υπολογισμού του και πάντως, το αργότερο, μέχρι την 31/3/2012.

- Παρέχεται η δυνατότητα υποβολής αίτησης υπαγωγής στο άρθρο 24 του ν. 4014/2011 περί δικαιολογητικών, διαδικασίας υπαγωγής και ενιαίου ειδικού προστίμου αυθαίρετης κατασκευής ή αυθαίρετης αλλαγής χρήσης και για χώρους για τους οποίους έχει υποβληθεί φάκελος για την υπαγωγή στο άρθρο 5 του ν.3843/2010 περί Υπερβάσεων Δόμησης και αλλαγών χρήσης, Ειδικού Προστίμου Διατήρησης και Περιβαλλοντικό Ισοζύγιο.

Στην περίπτωση που υποβληθεί αίτηση υπαγωγής στις ανωτέρω διατάξεις του ν.4014/2011, σύμφωνα με τα προηγούμενα, τα ποσά του παραβόλου και των δόσεων του ειδικού προστίμου, που έχουν καταβληθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 του ν.3843/2010, συμψηφίζονται με το ποσό του ενιαίου ειδικού προστίμου του άρθρου 24 του ν.4014/2011, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 24 παρ.11 του ν.4014/2011.

4.α. Ανατρέχει στο χρόνο έναρξης ισχύος του ν. 3851/2010 (4.6.2010), η απόφαση της ΡΑΕ, σύμφωνα με την οποία μπορεί ο συντελεστής ΣΡ της μεθόδου τιμολόγησης να προσαυξάνεται μέχρι 20%, στην περίπτωση που οι σταθμοί ΣΗΘΥΑ που κάνουν χρήση φυσικού αερίου αξιοποιούν τα καυσάερια για γεωργικούς σκοπούς.

β. Επανακαθορίζεται η ημερομηνία μεταφοράς των οριζόμενων κατηγοριών προσωπικού της ΔΕΗ ΑΕ, στην ΔΕΔΔΗΕ ΑΕ και ορίζεται ότι, το εν λόγω προσωπικό μεταφέρεται στις 31.3.2012 αντί της ισχύουσας σήμερα ημερομηνίας 31.12.2011.

γ. Εφαρμόζεται και στην εταιρεία «Διαχειριστής Ελληνικού Συστήματος Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας Α.Ε.» (ΔΕΣΜΗΕ), το ανώτατο όριο μέσου κατά κεφαλή κόστους αμοιβής προσωπικού που ισχύει για τις εισηγμένες δημόσιες επιχειρήσεις, οργανισμούς και ανώνυμες εταιρείες.

δ. Ορίζεται ότι, οι διατάξεις του ν. 3468/2006 «Παραγωγή Ηλεκτρικής Ενέργειας από Ανανεώσιμες Πηγές» εφαρμόζονται και στην περίπτωση της υδραυλικής ενέργειας που παράγεται από υδροηλεκτρικούς σταθμούς συνολικής εγκατεστημένης ισχύος μεγαλύτερης των 15 MW, εκτός των οριζόμενων περιπτώσεων.

ε. Μονάδες παραγωγής ενέργειας με ισχύ μέχρι 1MW, που εγκαθίστανται σε ακίνητα κατά μήκος του σιδηροδρομικού διαδρόμου, που διαχειρίζεται η ΓΑΙΑΟΣΕ και απέχουν τουλάχιστον 100 μέτρα μεταξύ τους, δεν θεωρούνται ότι εγκαθίστανται στο ίδιο ή όμορο ακίνητο.

στ. Επιβάλλεται από 1.1.2012 υπέρ του ειδικού διαχειριστικού Λογαριασμού του άρθρου 40 του ν.2773/1999 και σε βάρος των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας από λιγνίτη ειδικό τέλος δύο (2) ευρώ ανά MWh παραγόμενης ηλεκτρικής ενέργειας από λιγνίτη.

Παρέχεται η εξουσιοδότηση για τον καθορισμό με υπουργική απόφαση, του τρόπου και της διαδικασίας είσπραξης από 1.1.2012 και απόδοσης του εν λόγω τέλους στον ανωτέρω Λογαριασμό καθώς και κάθε άλλης σχετικής λεπτομέρειας. Με όμοια απόφαση, παρέχεται η δυνατότητα αναπροσαρμογής του τέλους. (άρθρο 52)

5. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με δάση και δασικές εκτάσεις. Ειδικότερα:

α. Παρέχεται η δυνατότητα κατασκευής έργων, κάτω από πάρκα ή άλση, που εξυπηρετούν τη λειτουργία υπόγειου σιδηροδρόμου (ΜΕΤΡΟ) και τα συνοδά έργα του (π.χ. γραφεία), με τις οριζόμενες προϋποθέσεις.

β. Προβλέπεται η κατά προτεραιότητα εξέταση στις ε-

πιτροπές επιλύσεως δασικών αμφισβητήσεων, τα ων αντιρρήσεων που αφορούν έκταση επί της οποίας σχεδιάζεται να αναπτυχθούν μεγάλες επενδύσεις και παρέχεται η εξουσιοδότηση για τον καθορισμό με κ.υ.α., των προϋποθέσεων και της διαδικασίας υπαγωγής στις ρυθμίσεις της εν λόγω διάταξης.

γ. Ορίζεται ότι, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες προβλέπεται από την οικεία προγραμματική σύμβαση ως φορέας εκτέλεσης των ειδικών δασοτεχνικών έργων, εργασιών, προμηθειών ή μελετών, οργανισμός τοπικής αυτοδιοίκησης, εφαρμόζεται η νομοθεσία, που διέπει το φορέα αυτόν υπό την οριζόμενη επιφύλαξη.

δ. Προβλέπεται η παραχώρηση στην εταιρεία «ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» (ΕΤΑΔ ΑΕ) της χρήσης και διαχείρισης της οριζόμενης δημόσιας έκτασης, που βρίσκεται στον Παρνασσό και συγκεκριμένα επί των χώρων του Χιονοδρομικού Κέντρου Παρνασσού, η οποία χαρακτηρίζεται ως Τουριστικό Δημόσιο Κτήμα. Η εν λόγω έκταση επανέρχεται αυτοδικαίως στην αρμόδια Δασική Υπηρεσία σε περίπτωση παύσης της διαχείρισης αυτής από την ανωτέρω Εταιρεία. Επί της εκτάσεως αυτής επιτρέπονται, κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων, εργασίες επισκευής, επέκτασης και εκσυγχρονισμού των εγκαταστάσεων και βελτίωσης έργων υποδομής εξυπηρέτησης των εγκαταστάσεων, μετά την έκδοση των απαιτούμενων αδειών.

(άρθρο 53)

6. Ορίζεται ότι, οι θέσεις προσωπικού που προβλέπονται για τη στελέχωση της Ειδικής Υπηρεσίας Επιθεώρησης και Κατεδάφισης Αυθαιρέτων (ΕΥΕΚΑ), πληρώνονται με μετακίνηση μόνιμων ή με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου υπαλλήλους του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής ή με απόσπαση ή μετάταξη σε κενή θέση και εάν δεν υπάρχει κενή θέση με μεταφορά της θέσης που κατέχουν, μόνιμων ή με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου υπαλλήλων του Δημοσίου ή ν.π.δ.δ. ή ο.τ.α., χωρίς γνώμη Υπηρεσιακού Συμβουλίου ή άλλου οργάνου και κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων, με απόφαση των οικείων υπουργών. Η μισθοδοσία τους καλύπτεται από τον φορέα υποδοχής (ΥΠΕΚΑ).

- Ρυθμίζονται θέματα κατανομής του προσωπικού των Ειδικών Υπηρεσιών της Ειδικής Γραμματείας Επιθεώρησης Περιβάλλοντος και Ενέργειας (ΕΓΕΠΕ) του ΥΠΕΚΑ και παρέχεται η δυνατότητα μετάταξης στην ΕΥΕΚΑ του ήδη υπηρετούντος με απόσπαση προσωπικού στις Υπηρεσίες της ΕΓΕΠΕ, κατά παρέκκλιση κάθε αντίθετης γενικής ή ειδικής διάταξης.

(άρθρο 54)

7.α. Ορίζεται ότι, τα Κλιμάκια Ελέγχου Ποιότητας Περιβάλλοντος (Κ.Ε.Π.ΠΕ.) παράλληλα με τον έλεγχο που ασκούν στα έργα και δραστηριότητες κατηγορίας Α' ή Β', είναι αρμόδια για τον έλεγχο της εφαρμογής γενικά της περιβαλλοντικής νομοθεσίας στην περιοχή της χωρικής αρμοδιότητάς τους.

β. Προσδιορίζεται η σύνθεση του Περιφερειακού Συμβουλίου Περιβαλλοντικής Αδειοδότησης (ΠΕΣΠΑ), το οποίο εδρεύει σε κάθε Αποκεντρωμένη Διοίκηση και αποτελείται από εννέα μέλη.

(άρθρο 55)

8. Ορίζεται ότι, στις κατευθύνσεις χωρικής οργάνωσης και στα προγραμματικά πλαίσια των εγκεκριμένων Περιφερειακών Πλαισίων Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης (ΠΠΧΣΑΑ), περιλαμβάνονται σαν ήδη προγραμματισμένα έργα, τα υδροηλεκτρικά έργα που προβλέπονται σε μελέτες για τη διαχείριση των υδάτι-

νων πόρων υδατικών διαμερισμάτων, που είχαν εκπονηθεί πριν από την έγκριση των ΠΠΧΣΑΑ και παραληφθεί από το ΥΒΕΤ-ΥΠΑΝ, ακόμη και αν δεν είχε περαιωθεί η διαδικασία εγκρίσεώς τους κατά τις οριζόμενες διατάξεις.

(άρθρο 56)

IV. ΕΝΟΤΗΤΑ Δ'

Παρατίθενται μεταβατικές ισχύος ρυθμίσεις, με τις οποίες επισημαίνονται τα ακόλουθα:

1. Τροποποιούνται υφιστάμενες κανονιστικές πράξεις, οι οποίες εξακολουθούν να ισχύουν μέχρι την έκδοση των κανονιστικών πράξεων σύμφωνα με τον υπό ψήφιση νόμο και προβλέπονται, μεταξύ άλλων, τα εξής:

α. Καταργούνται οι άδειες μεταφόρτωσης, προσωρινής αποθήκευσης και επεξεργασίας στερεών αποβλήτων και ορίζεται η αρμόδια, για την έκδοση άδειας λειτουργίας ΧΥΤΑ, υπηρεσία.

β. Επαναπροσδιορίζεται, κατ' ελάχιστο, το ύψος της ασφαλιστικής κάλυψης για τις οριζόμενες εργασίες διαχείρισης επικίνδυνων αποβλήτων, το οποίο αναγράφεται στο ασφαλιστήριο συμβόλαιο, που απαιτείται για τη χορήγηση των σχετικών αδειών διαχείρισης αυτών (αποθήκευση, επεξεργασία, συλλογή, μεταφορά κ.λπ.).

- Τα οριζόμενα ποσά ασφαλιστικής κάλυψης μπορούν να αναπροσαρμόζονται με κ.υ.α.

γ. Προβλέπεται η υποχρέωση των οργανισμών και των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται σε έργα και τομείς που απαλλάσσονται από την υποχρέωση έκδοσης άδειας διαχείρισης επικίνδυνων αποβλήτων, να διαθέτουν σε ισχύ ασφαλιστήριο συμβόλαιο ή ισόποση εγγυητική επιστολή για τις αντίστοιχες εργασίες διαχείρισης των εν λόγω αποβλήτων.

δ. Επεκτείνεται η εφαρμογή των υφιστάμενων ποινικών, αστικών και διοικητικών κυρώσεων (ν. 1650/1986) και για όσους με πράξη ή παράλειψή τους έχουν παραβεί την ισχύουσα νομοθεσία σχετικά με τη διαχείριση συγκεκριμένων επικίνδυνων υλικών.

ε. Θεσπίζεται η υποχρέωση αδειοδότησης, σύμφωνα με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις (άρθρο 35), των οργανισμών ή των επιχειρήσεων που παράγουν ή επεξεργάζονται ζωικά υποπροϊόντα.

στ. Παρέχεται η δυνατότητα καθορισμού, με κ.υ.α. και για μια τριετία, κατ' ανώτατο όριο, του τρόπου διαχείρισης των αποβλήτων (ΑΣΑ) των Δήμων της αντίστοιχης διαχειριστικής ενότητας όπου δεν υπάρχει ΧΥΤΑ ή χώρος προσωρινής αποθήκευσης, κατά παρέκκλιση των υφιστάμενων και εγκεκριμένων Περιφερειακών Σχεδιασμών Διαχείρισης Αποβλήτων (ΠΕΣΔΑ), σύμφωνα με τις οριζόμενες αρχές, προκειμένου να παύσει άμεσα η λειτουργία χώρων ανεξέλεγκτης διάθεσης απορριμμάτων, μετά την ως άνω οριζόμενη προθεσμία.

ζ. Καθορίζεται ο τρόπος χωροθέτησης των οριζόμενων υποδομών (μονάδες ενέργειας, επεξεργασίας νερού και αστικών λυμάτων, διαχείρισης στερεών αποβλήτων, ΧΥΤ, ΚΔΑΥ κ.λπ.), στις περιπτώσεις όπου δεν έχει προβλεφθεί η κατασκευή και λειτουργία αυτών.

(άρθρο 57)

2. Ορίζονται οι προθεσμίες για την: i) υποβολή προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή των εκθέσεων, σχετικά με την εφαρμογή της Κοινοτικής Οδηγίας 2008/98/ΕΚ και ii) εκπόνηση προγραμμάτων πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων.

(άρθρο 58)

3. Περιλαμβάνονται οι καταργούμενες, από την έναρ-

ξη ισχύος του υπό ψήφιση νόμου, διατάξεις. (άρθρο 59)

4. α. Παρατίθενται τα προσαρτώμενα Παραρτήματα Ι έως IV, της ενότητας Α' που αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα του υπό ψήφιση νόμου και τα οποία αναφέρονται στις εργασίες διάθεσης και ανάκτησης των αποβλήτων, στις ιδιότητες των αποβλήτων που τα καθιστούν επικίνδυνα και στα μέτρα που μπορεί να επηρεάσουν τις προϋποθέσεις σχετικά με την παραγωγή αποβλήτων, καθώς και στις φάσεις σχεδιασμού, διανομής, κατανάλωσης και χρήσης αυτών.

β. Τα ανωτέρω παραρτήματα τροποποιούνται με κυα.

γ. Προσαρτώνται, επίσης, και τα Παραρτήματα 1 και 2 της Ενότητας Γ'.

(άρθρο 60)

Β. Από τις προτεινόμενες ρυθμίσεις προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

Ι. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού.

1. Δαπάνη, από την:

α. κάλυψη των εξόδων εκτύπωσης του ειδικού δελτίου ταυτότητας, που χορηγείται στους Επιθεωρητές Περιβάλλοντος (άρθρο 9 παρ.1). Η δαπάνη εκ της αιτίας αυτής εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα (κόστος και αριθμός δελτίων κ.λπ.) και εκτιμάται στο ποσό των 100 ευρώ, περίπου.

β. εκπόνηση και κατάρτιση, ανά εξαετία, του Εθνικού Σχεδίου Διαχείρισης των Αποβλήτων (ΕΣΔΑ). (άρθρο 35, σε συνδυασμό με τα άρθρα 22 και 23) Η δαπάνη εκ της αιτίας αυτής εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα και εκτιμάται στο ποσό των 500.000 ευρώ, περίπου.

γ. κάλυψη των εξόδων τήρησης ηλεκτρονικού συστήματος συλλογής και επεξεργασίας στοιχείων παραγωγής και διαχείρισης των αποβλήτων. (άρθρο 42) Η δαπάνη εκ της αιτίας αυτής εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα και εκτιμάται στο ποσό των 10.000 ευρώ, περίπου, ετησίως.

2. Ενδεχόμενη δαπάνη από την: α. εκπόνηση προγραμμάτων για την: i) πρόληψη δημιουργίας αποβλήτων, ii) επαναχρησιμοποίηση προϊόντων και ανακύκλωση αποβλήτων (άρθρα 23 και 27, σε συνδυασμό με το άρθρο 38 παρ. 4, 5) Η εν λόγω δαπάνη εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα και από την έκδοση σχετικών υπουργικών αποφάσεων,

β. αντιμετώπιση των εξόδων μετακίνησης των αρμοδίων οργάνων για τη διενέργεια επιθεωρήσεων σε οργανισμούς ή επιχειρήσεις που πραγματοποιούν εργασίες επεξεργασίας αποβλήτων (άρθρο 19, σε συνδυασμό με το άρθρο 38 παρ.6β). Η δαπάνη εκ της αιτίας αυτής εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα (αριθμός επιθεωρήσεων και διάρκεια αυτών κ.λπ.) και από την έκδοση σχετικών υπουργικών αποφάσεων.

3. Απώλεια εσόδων από την παροχή δυνατότητας σε εξαιρετικές περιπτώσεις και υπό τις οριζόμενες προϋποθέσεις, εξαίρεσης εν όλω ή εν μέρει ενός έργου επεξεργασίας αποβλήτων από τη διαδικασία της περιβαλλοντικής αδειοδότησης έργων και δραστηριοτήτων.

(άρθρο 47 παρ. 2)

4. Ενδεχόμενη αύξηση των δημοσίων εσόδων, από την: α. είσπραξη ποσοστού 40% του προστίμου, που τυχόν επιβάλλεται στους δήμους και στα νομικά τους πρόσωπα (άρθρο 30 ν. 1650/1986), για τη χρησιμοποίηση Χώρων Ανεξέλεγκτης Διάθεσης Απορριμμάτων (ΧΑΔΑ)

(άρθρο 37 παρ. 3),

β. κατάργηση του συνυπολογισμού του ενιαίου ειδικού προστίμου αυθαίρετης κατασκευής ή αυθαίρετης αλλαγής χρήσης, στην περίπτωση έκδοσης άδειας νομιμοποίησης των κατασκευών ή των χρήσεων που δηλώνονται, με το πρόστιμο που τους αναλογεί. (άρθρο 50 παρ. 3)

5. Ενδεχόμενη εξοικονόμηση δαπάνης, από τη μη απόδοση ποσού των ΚΑΠ στους υπαίτιους δήμους και τα νομικά τους πρόσωπα, που αντιστοιχεί σε επιβαλλόμενο από την ΕΕ πρόστιμο για τη λειτουργία ΧΑΔΑ. (άρθρο 44)

ΙΙ. Επί του προϋπολογισμού των οικείων Περιφερειών (ο.τ.α. β' βαθμού).

Δαπάνη, από την εκπόνηση και κατάρτιση, ανά εξαετία, περιφερειακών Σχεδίων Διαχείρισης Αποβλήτων (ΠΕΣΔΑ). Η δαπάνη εκ της αιτίας αυτής εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα και εκτιμάται στο ποσό των 400.000 ευρώ περίπου, ανά Περιφέρεια.

(άρθρο 35 παρ.2)

ΙΙΙ. Επί του προϋπολογισμού των οικείων Δήμων (ο.τ.α. Α' βαθμού) και των νομικών τους προσώπων, κατά περίπτωση.

1. Ενδεχόμενη δαπάνη, από την καταβολή τυχόν επιβληθέντος προστίμου (άρθρο 30 ν. 1650/1986), για τη χρησιμοποίηση χώρων Ανεξέλεγκτης Διάθεσης Απορριμμάτων (ΧΑΔΑ). (άρθρο 37 παρ. 3)

2. Ενδεχόμενη μείωση εσόδων, από τη μη περιέλευση στους υπαίτιους Δήμους, ποσού των ΚΑΠ, το οποίο αναλογεί στο πρόστιμο που επιβάλλεται από την ΕΕ στη χώρα μας, για τη λειτουργία ΧΑΔΑ. (άρθρο 44)

3. Ενδεχόμενη αύξηση περιουσίας των οικείων Δήμων, στην περίπτωση που η προς παραχώρηση, από τους ενδιαφερόμενους για τουριστικές εγκαταστάσεις επενδυτές, ενιαία έκταση έχει μεγαλύτερη αξία από το γήπεδο στο οποίο πρόκειται να ανεγερθεί η τουριστική εγκατάσταση. (άρθρο 51)

ΙV. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού του ΤΑΧΔΙΚ και των λοιπών φορέων της παρ. 2, του άρθρου 4, του ν. 63/1977 (Ενιαίο Ταμείο Ανεξάρτητα Απασχολούμενων, ΟΓΑ, ΟΑΕΕ κ.λπ.)

Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού των λοιπών ανωτέρω φορέων, από την: i) είσπραξη των οριζόμενων χρηματικών ποινών (άρθρο 28 του ν. 1650/1986) και ii) μετατροπή σε χρηματικές των προβλεπόμενων ποινών φυλάκισης, που τυχόν επιβάλλονται, κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 5, 7, 8 παρ. 2 και 37 παρ. 1 και 2 του υπό ψήφιση νόμου.

V. Επί του προϋπολογισμού του Πράσινου Ταμείου (ν.π.δ.δ. επιχορηγούμενο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

1. Αύξηση εσόδων του Ταμείου, από την είσπραξη του ειδικού τέλους ταφής αποβλήτων, με το οποίο επιβαρύνονται οι οργανισμοί ή οι επιχειρήσεις που εκτελούν εργασίες επεξεργασίας και προγράμματα διαχείρισης αποβλήτων. (άρθρο 43)

2. Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων, από την: α. είσπραξη των διοικητικών προστίμων, που τυχόν επιβάλλονται σε:

ι) νομικά πρόσωπα για πράξεις ή παραλείψεις οργάνων τους, σχετικά με ρύπανση ή υποβάθμιση του περιβάλλοντος, που τελέστηκαν προς όφελος των νομικών προσώπων (άρθρο 7 παρ. 5.3) ii) φυσικά ή νομικά πρόσωπα (άρθρο 30 του ν. 1650/1986), για παραβάσεις σχετικά με δραστηριότητες που αφορούν εργασίες διαχείρισης αποβλήτων. (άρθρο 37 παρ. 2)

β. την περιέλευση ποσοστού 60% του προστίμου που επιβάλλεται (άρθρο 30 ν. 1650/1986) στους ΟΤΑ ή στα νομικά τους πρόσωπα για τη χρησιμοποίηση Χώρων Ανεξέλεγκτης Διάθεσης Απορριμμάτων (ΧΑΔΑ).

(άρθρο 37 παρ. 3)

3. Απώλεια εσόδων από την είσπραξη μειωμένης εισφοράς και στην περίπτωση ακινήτων, στα οποία δεν επιτρέπεται η κατασκευή υπογείων, για θέσεις στάθμευσης αυτοκινήτων λόγω διέλευσης του Μετρό

(άρθρο 51 παρ. 8)

4. Ενδεχόμενη απώλεια εσόδων, από την επιβολή, για συγκεκριμένες πολεοδομικές παραβάσεις, ειδικού προστίμου, που αντιστοιχεί στο οριζόμενο παράβολο του άρθρου 24 παρ.2γ του ν.4014/2011. (άρθρο 50 παρ. 7)

5. Ενδεχόμενη αυξομείωση εσόδων από την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 51 παρ. 12 (παροχή έκπτωσης 8% σε περίπτωση εφάπαξ καταβολής της δεύτερης δόσης του ειδικού προστίμου του άρθρου 6 του ν.3843/2010, καταβολή προσαύξησης 2% επί του ποσού της πρώτης δόσης του ίδιου προστίμου στην περίπτωση παράτασης της προθεσμίας καταβολής αυτής κ.λπ.).

(άρθρο 51 παρ. 12)

VI. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού και επί του προϋπολογισμού του Εθνικού Οργανισμού Παροχής Υπηρεσιών Υγείας (Ε.Ο.Π.Υ.Υ.) (ν.π.δ.δ. επιχορηγούμενο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό).

Αύξηση εσόδων από τον επανακαθορισμό των ειδικών όρων δόμησης στις οριζόμενες περιοχές του Φαληρικού Όρμου Αττικής, καθώς και στο κτιριακό συγκρότημα της Εθνικής Πινακοθήκης και Μουσείου Αλεξάνδρου Σούτζου.

(άρθρο 51)

Αθήνα, 12 Ιανουαρίου 2012

Ο Γενικός Διευθυντής κ.α.α.

Σπυρίδων Μπέκας

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

Επί του σχεδίου νόμου «Ποινική προστασία του περιβάλλοντος-Εναρμόνιση με την Οδηγία 2008/99/ΕΚ-Πλαίσιο παραγωγής και διαχείρισης αποβλήτων-Εναρμόνιση με την Οδηγία 2008/98/ΕΚ-Ρύθμιση θεμάτων Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής».

Από τις διατάξεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

I. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού.

1. Δαπάνη, από την:

α. κάλυψη των εξόδων εκτύπωσης του ειδικού δελτίου ταυτότητας, που χορηγείται στους Επιθεωρητές Περιβάλλοντος (άρθρο 9 παρ.1). Η δαπάνη εκ της αιτίας αυτής εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα (κόστος και αριθμός δελτίων κ.λπ.) και εκτιμάται στο ποσό των 100 ευρώ, περίπου.

β. εκπόνηση και κατάρτιση, ανά εξαετία, του Εθνικού Σχεδίου Διαχείρισης των Αποβλήτων (ΕΣΔΑ). (άρθρο 35, σε συνδυασμό με τα άρθρα 22 και 23) Η δαπάνη εκ της αιτίας αυτής εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα και εκτιμάται στο ποσό των 500.000 ευρώ, περίπου.

γ. κάλυψη των εξόδων τήρησης ηλεκτρονικού συστήματος συλλογής και επεξεργασίας στοιχείων παραγωγής και διαχείρισης των αποβλήτων. (άρθρο 42) Η δαπάνη εκ της αιτίας αυτής εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα και εκτιμάται στο ποσό των 10.000 ευρώ, περίπου, ετησίως.

2. Ενδεχόμενη δαπάνη από την: α. εκπόνηση προγραμμάτων για την: i) πρόληψη δημιουργίας αποβλήτων, ii) επαναχρησιμοποίηση προϊόντων και ανακύκλωση αποβλήτων (άρθρα 23 και 27, σε συνδυασμό με το άρθρο 38 παρ. 4, 5). Η εν λόγω δαπάνη εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα και από την έκδοση σχετικών υπουργικών αποφάσεων,

β. αντιμετώπιση των εξόδων μετακίνησης των αρμοδίων οργάνων για τη διενέργεια επιθεωρήσεων σε οργανισμούς ή επιχειρήσεις που πραγματοποιούν εργασίες επεξεργασίας αποβλήτων (άρθρο 19, σε συνδυασμό με το άρθρο 38 παρ.6β). Η δαπάνη εκ της αιτίας αυτής εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα (αριθμός επιθεωρήσεων και διάρκειά αυτών κ.λπ.) και από την έκδοση σχετικών υπουργικών αποφάσεων.

Οι ανωτέρω δαπάνες θα αντιμετωπισθούν από τις πιστώσεις του Κρατικού Προϋπολογισμού.

3. Απώλεια εσόδων από την παροχή δυνατότητας σε εξαιρετικές περιπτώσεις και υπό τις οριζόμενες προϋποθέσεις, εξαίρεσης εν όλω ή εν μέρει ενός έργου επεξεργασίας αποβλήτων από τη διαδικασία της περιβαλλοντικής αδειοδότησης έργων και δραστηριοτήτων.

(άρθρο 47 παρ. 2)

Η εν λόγω απώλεια εσόδων θα αναπληρώνεται από άλλες πηγές εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού.

II. Επί του προϋπολογισμού των οικείων Περιφερειών (ο.τ.α. β' βαθμού).

Δαπάνη, από την εκπόνηση και κατάρτιση, ανά εξαετία, περιφερειακών Σχεδίων Διαχείρισης Αποβλήτων (ΠΕΣΔΑ). Η δαπάνη εκ της αιτίας αυτής εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα και εκτιμάται στο ποσό των 400.000 ευρώ περίπου, ανά Περιφέρεια.

(άρθρο 35 παρ.2)

Η ανωτέρω δαπάνη θα αντιμετωπίζεται μέσα στο πλαίσιο των δημοσιονομικών σχέσεων Κεντρικής διοίκησης και Περιφερειών.

III. Επί του προϋπολογισμού των οικείων Δήμων (ο.τ.α. Α' βαθμού) και των νομικών τους προσώπων.

1. Ενδεχόμενη δαπάνη, από την καταβολή τυχόν επι-

βληθέντος προστίμου (άρθρο 30 ν. 1650/1986), για τη χρησιμοποίηση χώρων Ανεξέλεγκτης Διάθεσης Απορριμμάτων (ΧΑΔΑ). (άρθρο 37 παρ. 3)

Η ανωτέρω δαπάνη θα αντιμετωπίζεται από τις πιστώσεις του προϋπολογισμού των οικείων Δήμων και των νομικών τους προσώπων.

2. Ενδεχόμενη μείωση εσόδων, από τη μη περιέλευση στους υπαίτιους Δήμους, ποσού των ΚΑΠ, το οποίο αναλογεί στο πρόστιμο που επιβάλλεται από την ΕΕ στη χώρα μας, για τη λειτουργία ΧΑΔΑ. (άρθρο 44)

Η εν λόγω μείωση εσόδων θα αναπληρώνεται από άλλες πηγές εσόδων των οικείων Δήμων.

IV. Επί του προϋπολογισμού του Πράσινου Ταμείου (ν.π.δ.δ. επιχορηγούμενο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό).

1. Απώλεια εσόδων από την είσπραξη μειωμένης εισφοράς και στην περίπτωση ακινήτων, στα οποία δεν επιτρέπεται η κατασκευή υπογείων, για θέσεις στάθμευσης αυτοκινήτων λόγω διέλευσης του Μετρό.

(άρθρο 51 παρ. 8)

2. Ενδεχόμενη απώλεια εσόδων, από την επιβολή, για συγκεκριμένες πολεοδομικές παραβάσεις, ειδικού προστίμου, που αντιστοιχεί στο οριζόμενο παράβολο του άρθρου 24 παρ.2γ του ν.4014/2011. (άρθρο 50 παρ. 7)

Οι ανωτέρω απώλειες εσόδων θα αναπληρώνονται από άλλες πηγές εσόδων του ανωτέρω Ταμείου.

Αθήνα, 12 Ιανουαρίου 2012

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ευαγ. Βενιζέλος

Α. Γιαννίτης

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

Γ. Παπακωνσταντίνου